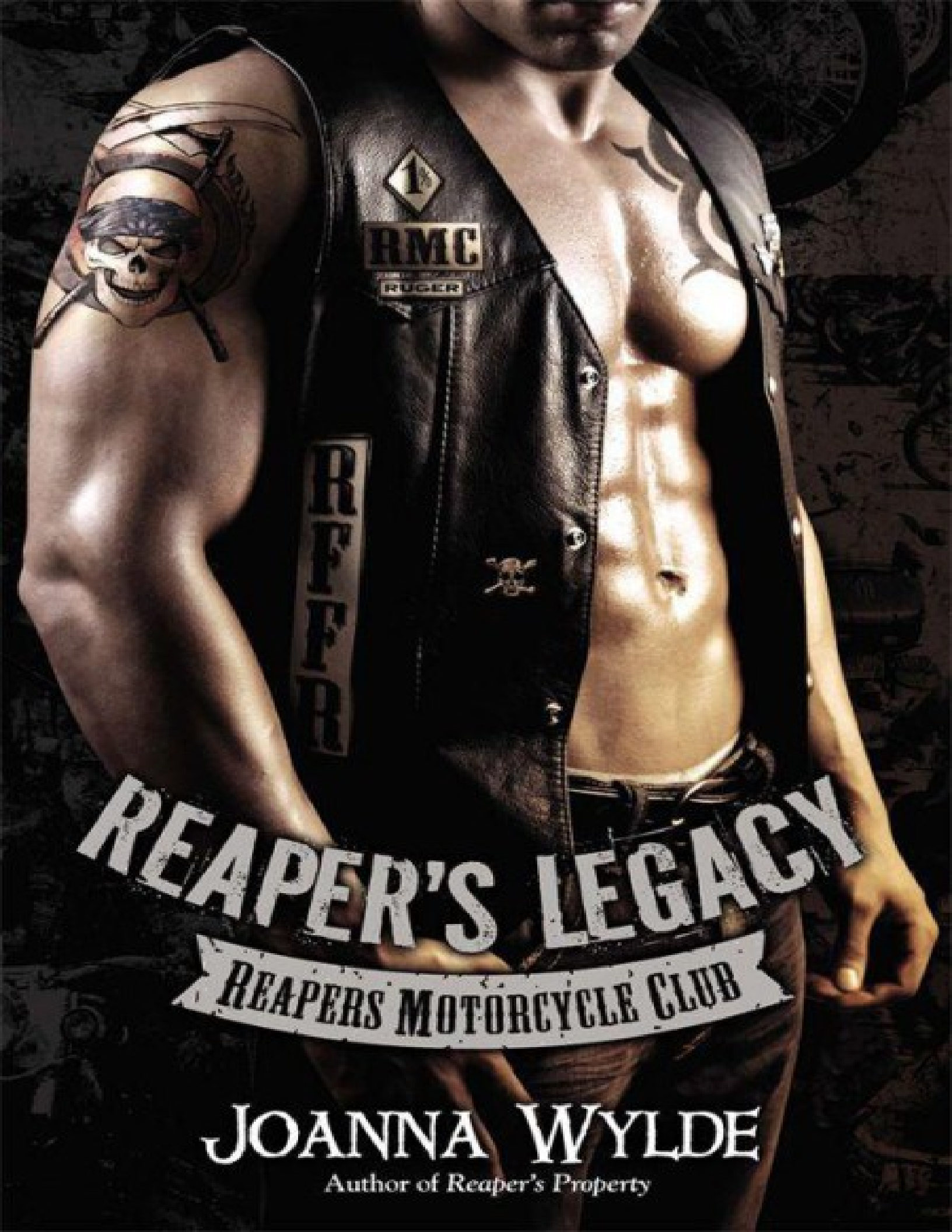

RMC
RUGER
RFFR
REAPER'S LEGACY
REAPERS MOTORCYCLE CLUB
JOANNA WYLDE
Author of Reaper's Property

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

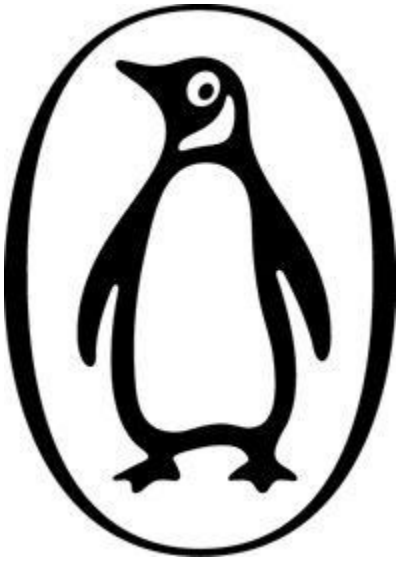
Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

OceanofPDF.com

Joanna Wylde

AZRAIL'IN MIRASI

OceanofPDF.com

İçindekiler

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Sonsöz

Penguen'i Takip Edin

OceanofPDF.com

JOANNA WYLDE ROMANLARI İÇİN ÖVGÜ DOLU SÖZLER

"Gerçekten iyi bir kötü çocuk motorcu kitabı! Tam da okumak istediğim şey."

-Maryse'nin Kitap Blogu

"Joanna Wylde'ın yazarlığı, ilginç karakterler ve kendi kişiliğine bürünen büyüleyici bir olay örgüsü ile okuyucuyu Azrail'in MC dünyasına çekmenin bir yolunu buluyor...
Bu kitabı romantizmi seven ama aynı zamanda farklı bir şeyler arayan okuyuculara tavsiye ederim. Bu çok keyifli bir kitaptı ve bana güvenin, hayal kırıklığına uğramayacaksınız."

-The Little Black Book Blog

"Ateşli, patlayıcı, yoğun ve her yerinizin karıncalanmasına neden olacak... Gerçek motorcu kitapları hayranları için kaçırılmaması gereken bir kitap."

-Under the Covers Kitap Blogu

"*Azrail'in Mülkü* mükemmel bir karışımdı: sinirli, seksi ve eğlenceli. Joanna Wylde'ın bu kitap için gerçekten araştırma yapmış olmasına bayıldım. Sadece bir aşk hikâyesi yazıp araya seksi motorcular sıkıştırmamış."

-The Book List Reviews

"Bu serinin daha fazla kitabı için
ölüyorum."

-Smexy Books

OceanofPDF.com

Yazarın Notu

*Azrail'*in *Mülkü'nü* yazdıktan sonra (bu serinin ilk kitabı olmasına rağmen *Reaper's Legacy* tek başına duruyor), okuyuculardan duyduğum en yaygın sorular araştırmam ve karakterlerin isimleri hakkındaydı. Özellikle, kitaplar ne kadar doğru ve neden bazı isimler kulağa neredeyse aptalca geliyor? Cevap şu ki, kariyerime gazetecilikle başladım ve hikayelerim için kanun dışı motosiklet kulübü kültürünü kapsamlı bir şekilde araştırdım. Bu, kulüp hayatındaki insanlarla konuşmayı da içeriyordu ve birçoğu yazma süreci boyunca benim için soruları yanıtladı. *Azrail'in Mirası*'nın taslağı, kanun dışı bir MC'ye bağlı bir kadın tarafından gözden geçirildi ve düzeltildi.

Birçok okuyucu seçtiğim yol isimlerinin doğruluğunu sorguladı, yeterince sert veya korkutucu olmadıklarını düşündüler (At, Piknik, Bam Bam, vb.). Bazıları gerçek bir belalının adının
"Piknik", ama yol isimlerinin genellikle tuhaf ya da düpedüz komik olduğunun farkında değiller. Her motorcunun "Karındeşen" ya da "Katil" gibi bir ismi yoktur. Her motorcunun
Kitabımdaki "Piknik" gerçek bir adamın adını taşıyor-ama onun adı sadece "Piknik" değildi. Aslında "Piknik Masası "ydı. Kitabımdaki isimlerin çoğu gerçek hayattan alınmıştır.

Sonuçta bu kitap romantik bir fantezi, yani MC kültürünün gerçekliğinin anlatmak istediğim hikayenin önüne geçmesine izin vermedim. MC'lerde yaşayan gerçek kadınlar hakkında daha fazla bilgi edinmek *istiyorsanız, Biker Chicks* kitabını şiddetle tavsiye ederim: Arthur Veno ve Edward Winterhalder tarafından yazılan Biker Chicks: *The Magnetic Attraction of Women to Bad Boys and Motorbikes (Motorcu Hatunlar: Kadınların Kötü Erkeklere ve Motosikletlere Olan Manyetik Çekimi*) adlı kitabı tavsiye ederim. Kitap, erkek kaynaklar tarafından sağlanan ikincil bilgilere dayalı sonuçlar çıkarmak yerine, gerçek kadınların kendi hikayelerini anlatmalarına izin vererek kadınlar ve motosiklet kulüpleri hakkındaki klişeleri araştırıyor.

OceanofPDF.com

Önsöz

SEKIZ YIL ÖNCE
COEUR D'ALENE, IDAHO
SOPHIE

"Şimdi sokacağım."

Zach'in sesi sert ve acil ihtiyaç doluydu.

Her yanımda onun kokusu vardı, terli, aç ve o kadar güzeldi ki ölebilirdim. Bu geceden sonra gerçekten benim olacaktı. Eli aramıza uzandı ve penisin yuvarlak, lastik gibi başını yönlendirerek açıklığımı dürttü. Garip hissettirdi. Beni itti ve sanırım ıskaladı, çünkü bana çok yüksekten çarptı ve-

"Ah! Kahretsin, Zach, bu acıtıyor. Sanırım yanlış yapıyorsun."

Hemen durdu ve bana doğru sırıttı, ön dişlerinin arasındaki boşluk alay ediyordu. Vay canına, bu sırıtışa bayılmıştım. Birinci sınıftan beri Zach'ten çok hoşlanıyordum ama o beni hiç fark etmemişti, ta ki birkaç ay öncesine kadar. Ailem dışarı çıkmama pek izin vermezdi ama Temmuz ayında bir geceliğine Lyssa'da kalmak için izin almayı başarmıştım ve gizlice bir partiye gitmiştik. Zach beni fark etti ve o zamandan beri bir çift olduk.

Gizlice kaçmakta çok iyiydim.

"Üzgünüm bebeğim," diye mırıldandı ve eğilip beni öptü. Hemen yumuşadım, dudaklarının dudaklarımın üzerinde gezinmesi hoşuma gitti. Kendini ayarladı ve yavaş ve istikrarlı bir şekilde tekrar içime kaymaya başladı. Bu sefer ıskalamadı ve beni genişçe açtığında sertleştim.

Sonra bir bariyere çarptı ve durakladı.

Gözlerimi açtım ve ona baktım. O da bana baktı ve o anda hiç kimseyi Zachary Barrett'ı sevdiğimin yarısı kadar bile sevemeyeceğimi anladım.

"Hazır mısın?" diye fısıldadı. Başımı salladım.

İçime doğru itti ve bacaklarımın arasındaki acıyla ciyakladım. Ben şok olmuş bir şekilde soluk soluğa kalırken Zach beni kalçalarıyla sabitledi. Sonra çekildi ve ben nefesimi tutmaya çalıştım. Ben daha nefes alamadan, tekrar içime girdi.

Sert. *Ahh.*

"Lanet olsun, çok sıkısın," diye mırıldandı. Kendini ellerinin üzerine itti, vücuduma tekrar tekrar pompalarken başını geriye attı, gözleri kapalı ve yüzü açlıktan gerilmişti.

Ne bekliyordum bilmiyorum.

Yani, aptal değildim. Aşk kitapları ne derse desin, ilk seferde mükemmel olmayacağını biliyordum. Ve *o* kadar da acımadı. Ama iyi hissettirmediği de kesindi.

Zach daha hızlı hareket etti ve ben de kanepede başımı çevirip küçük daireye baktım. Görünüşe göre kardeşininmiş. Bu gece için almıştık; birlikte geçireceğimiz özel, mükemmel bir zaman olması gerekiyordu. Çiçekler ya da hafif bir müzik ve şarap falan bekliyordum. Aptalca. Zach pizza ve kardeşinin buzdolabından biraz bira almıştı.

"Ah," diye mırıldandım yine, yüzü buruşarak durakladığında.

"Kahretsin, boşalacağım," diye nefes nefese kaldı. Penisinin içinde zonkladığını, neredeyse seğirdiğini hissettim. Çok garipti. Gerçekten tuhaftı. Ve hiç de filmlerde gördüğüm gibi değildi.

Bu muydu?

Huh ...

"Oh, *lanet olsun* bu çok iyi."

Zach bacaklarımın arasına yığılırken dairenin kapısı açıldı,

Dünyadan habersiz. Bir adam içeri girdiğinde dehşet içinde izlemekten başka bir şey yapamadım.

Onu tanımıyordum ama Zach'in kardeşi olamazdı. Zach'e hiç benzemiyordu, boyu benden uzundu ama o kadar da uzun değildi.

Bu adam *gerçekten* uzun boyluydu ve elleriyle çalışan erkeklerin iş yerinde ağır kaldırmakla elde ettikleri şekilde kaslıydı.

Eski püskü bir tişörtün üzerine yamalı siyah deri bir yelek ve üzerinde koyu motor yağı ya da gres yağı izleri olan bir kot pantolon giymişti. Bir elinden yarım şişe bira sarkıyordu. Saçları kısa ve koyu renkti. Neredeyse askeri tarzdaydı. Dudağı delinmişti ve bir korsan gibi sol kulağına iki, sağ kulağına bir halka takmıştı. Kaşı da delinmişti. Yüz hatları bariz bir şekilde yakışıklıydı ama kimse ona güzel diyemezdi. Ayaklarını büyük siyah botlar örtüyordu ve cüzdanının zinciri kalçasından aşağı sarkıyordu. Bir tanesi

Kollarında tam kol dövmesi vardı. Diğerinde ise arkasında çapraz bıçaklar olan bir kafatası vardı.

Kapı aralığında durdu ve bize baktı, yavaşça başını salladı. "Bir daha evime girerseniz ne yapacağımı size söylemiştim," dedi sessizce.

Zach ayağa fırladı ve yüzü bembeyaz oldu. Belirgin bir istisna dışında tüm vücudu sertleşti. O istisnanın da içimden kayarak çıktığını hissettim.

biraz sıvı aldık ve yere havlu koyma zahmetine bile girmediğimizi fark ettik.

Ewww.

Ama havluya ihtiyacımız olacağını nereden bilebilirdim ki?

"Kahretsin," dedi Zach, sesi gergin bir gıcırtıydı. "Ruger, açıklayabilirim-

" "Açıklamana gerek yok," dedi Ruger, odaya doğru ilerleyerek. O

Kapıyı arkasından çarparak kapattı ve kanepeye doğru yürüdü. Başımı Zach'in göğsüne saklamaya çalıştım, hayatımda hiç olmadığım kadar utanmış ve mahcup olmuştum.

Çiçekler. Çiçek istemek çok mu fazla?

"Tanrım, o kaç? On iki yaşında mı?" Ruger kanepeye bir tekme atarak sordu. Koltuk altımda titredi ve Zach doğrulup bedenimden uzaklaştı. Çığlık attım ve ellerimi aramıza sokarak kendimi kardeşinin bakışlarından korumaya çalıştım.

Kahretsin. KAHRETSIN.

Sonra daha da kötüleşti.

Ağabey -Rooger *mı?* Adı her ne haltsa- vücuduma doğru eğilip kanepenin arkasından katlanmış bir battaniye alırken bana baktı.

Kasıklarıma doğru fırlattı.

İnledim ve içimden biraz öldüm. Bacaklarım hâlâ iki yana açık, eteğim belime kadar yukarıdaydı. Her şeyi görmüştü. *Her şeyi*. Bunun hayatımın en romantik gecesi olması gerekiyordu ama şimdi sadece eve gidip ağlamak istiyordum.

Ruger, Zach'in yüzüne bakarak, "Duş alıyorum ve işim bittiğinde gitmiş olman gerekiyor," dedi. Erkek arkadaşım irkildi. "Ve dairemden uzak dur."

Bununla birlikte koridordan banyoya doğru yürüdü ve kapıyı çarparak kapattı. Saniyeler sonra duşun açıldığını duydum. Zach mırıldanarak ayağa fırladı.

"Pislik. O lanet olası bir pislik." "O senin

kardeşin miydi?"

"Evet. O bir pislik."

Doğruldum ve gömleğimi düzelttim. Tanrı'ya şükür üzerimdekileri çıkarmamıştım. Zach göğüslerime dokunmaya bayılıyordu ama aslında başladıktan sonra oldukça hızlı hareket etmiştik. Ayağa kalkmayı başardım, battaniyeyi önümde tutuyordum.

Ben de eteğimi indirdim. Külotumun nereye gittiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama etrafa hızlıca baktığımda onları bulamadım. Kanepenin üzerine eğildim, yastıkları eşeleyip aramaya başladım. Şansım yaver gitmedi ama elimi geride bıraktığımız iğrenç ıslak noktaya sokmayı başardım.

Kendimi bir fahişe gibi hissettim.

"Siktir!" Zach arkamdan bağırdı. Başımı kaldırdım -işler nasıl daha da kötüleşebilirdi ki? "Lanet olsun, buna inanamıyorum!"

"Sorun nedir?"

"Prezervatif kırıldı," dedi, gözleri kocaman açılmıştı. "*Lanet prezervatif kırıldı*. Bu hayatımın en kötü gecesi olmalı. Umarım hamile değilsindir."

Hava ciğerlerimde dondu. Görünüşe göre işler daha da kötüye gidebilirdi.

Zach kırık lastiği bana doğru uzattı. Kötü şansıma inanamayarak o iğrenç şeye baktım.

"Yanlış mı yaptın?" Fısıldadım. Omuz silkti, cevap vermedi.

Uzun bir aradan sonra "Muhtemelen sorun olmaz," dedim. "Yani, regl dönemim yeni bitti. Adet döneminden hemen sonra hamile kalamazsın, değil mi?"

"Evet, muhtemelen," dedi yüzü kızararak ve gözlerini kaçırarak. "Derste bu konuya pek dikkat etmedim. Yani, ben her zaman prezervatif kullanırım. Her zaman. Asla kırılmazlar, hatta-"

Nefesim kesildi ve gözlerimde sıcak yaşların biriktiğini hissettim.

"Bana bunu daha önce sadece bir kez yaptığını söylemiştin," dedim usulca.

Yüzünü buruşturdu. "Daha önce sevdiğim hiç kimseyle yapmadım," dedi ve elindeki

kırık lastik ve elimi tuttu. Çekmeye çalıştım. Parmaklarındaki pislik beni iğrendirdi ama beni sıkıca kendine çekip kollarını etrafıma doladığında pes ettim.

"Hey, her şey yoluna girecek," diye mırıldandı ve ben gömleğine doğru burnumu çekerken sırtımı ovdu. "Her şey yoluna girecek. Biz iyiyiz. Ve sana karşı dürüst olmadığım için özür dilerim. Daha önce aptallık ettiğimi bilseydin bana bağlı kalmayacağından korktum. Başka kızlar umurumda değil ve asla da olmayacak. Sadece seninle olmak istiyorum."

"Tamam," dedim kendimi toparlayarak. Yalan söylememeliydi ama en azından bunu kabul etti. Olgun çiftler her zaman zor şeylerin üstesinden

değil mi? "Muhtemelen buradan çıkmalıyız. Kardeşin oldukça kızgın görünüyordu. Sana bir anahtar verdiğini sanıyordum?"

"Üvey annemde acil durum anahtarı var," dedi omuz silkerek. "Ben aldım. Şehir dışında olması gerekiyordu. Pizzayı kap."

"Birazını kardeşine bırakalım mı?"

"Siktir et onu. O benim üvey kardeşim. Akraba bile değiliz." Oookay.

Ayakkabılarımı bulup giydim, sonra çantamı ve pizzamı aldım. Hâlâ külotumun nerede olduğunu bilmiyordum ama tam o sırada duşun durduğunu duydum.

Dışarı çıkmamız gerekiyordu.

Zach banyoya bir göz attı, sonra tezgahtan yarım rafı alırken bana göz kırptı.

"Hadi," dedi, elimi tuttu ve beni kapıya doğru çekti.

"Onun birasını mı çalıyorsun?" Kendimi biraz hasta hissederek sordum.

"Ciddi misin?" "Siktir et onu," dedi Zach, gözlerini bana dikerek. "O tam bir pislik,

herkesten daha iyi olduğunu düşünüyor. O ve onun aptal motosiklet kulübü. Hepsi pislik ve suçlu, o da öyle.

Muhtemelen ilk etapta çalmıştır. Ve istediği zaman daha fazlasını alabilir, bizim gibi değil. Kimber'lara götüreceğiz. Ailesi Meksika'da."

Apartman merdivenlerinden koşarak indik, sonra da otoparkı geçip onun kamyonetine gittik. Biraz eskiydi ama en azından tam boy Ford'un kral kabininde bolca yer vardı. Bazen onu dışarı çıkarırdık, sadece ikimiz, ve yıldızların altında yatakta uzanarak, öpüşerek ve gülerek saatler geçirirdik. Diğer

Bazen üç ya da dört çift bir araya gelir, hepsi birbirinin kucağına otururdu.

Zach bu gece pek iyi bir iş çıkaramamıştı ama bu onun hatası değildi. Bazen hayat plana uymazdı. Yine de onun için hâlâ deli oluyordum.

"Hey," dedim, sürücü tarafındaki kapıyı açarken onu durdurdum. Onu çevirdim ve ayak parmaklarımın üzerine fırlayarak onu uzun ve yavaş bir şekilde öptüm. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum bebeğim," dedi Zach, saçlarımı kulağımın arkasına doğru düzelterek. Bunu yaptığında eridim, kendimi güvende ve korunmuş hissettim. "Şimdi gidip şu biralardan biraz içelim. Kahretsin, çılgın bir geceydi. Kardeşim tam bir pislik."

Gözlerimi devirdim ve kamyonun etrafında kıçımı çekerken güldüm.

Yani bekâretimi kaybetmek mükemmel ve güzel bir şey değildi. Ama en azından bitmişti ve Zach beni seviyordu.

İç çamaşırına yazık oldu ama.

Onlara özel bir şeyler almıştım.

SEKİZ AY SONRA RUGER

"Kahretsin, annem arıyor. Onu almalıyım," diye bağırdı Ruger masanın karşısındaki Mary Jo'ya, telefonunu tutarak. Grup henüz başlamamıştı ama mekân hâlâ tıklım tıklımdı ve o hiçbir şey duyamıyordu. Orakçıları araştırmaya başladığından beri pek dışarı çıkmamıştı. Kulüpte bir yer edinmek başlı başına tam zamanlı bir işti ve rehinci dükkânında da vardiyalı çalışıyordu.

Annem bunu biliyordu ve önemli olmasaydı aramazdı.

Telefona yüksek sesle "Hey, dışarı çıkayım," dedi ve uzun adımlarla kapıya doğru yürüdü. İnsanlar yolundan çekildi ve o da gülümsemekten kendini alamadı. Her zaman iri bir adamdı, ama şimdi MC kesimi giydiğine göre?

Şerefsizler yeleğindeki kulüp armalarını gördüklerinde neredeyse masaların altına atlıyorlardı.

"Tamam, ben dışarıdayım," dedi Ironhorse'un önündeki kalabalıktan uzaklaşarak.

"Jesse, Sophie'nin sana ihtiyacı var," dedi annesi.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu, sokağın aşağısına park etmiş bisikletine bakarak. O adam ona yaklaşıyor muydu? *Böyle bir şey olmayacak...*

"Ee, gidiyor musun?" dedi. Kahretsin. Konuşuyordu.

"Kahretsin, üzgünüm anne. Ne dediğini kaçırdım."

"Az önce Sophie'den panik içinde bir telefon aldım," diye tekrarladı annesi. "Aptal çocuklar. Kardeşinle bir birahaneye gitmiş ve şimdi doğum sancısı çekebileceğini düşünüyor. Onu götüremeyecek kadar sarhoşmuş ve kasılmaları varmış, bu yüzden kendi başına araba kullanamazmış. Onu öldüreceğim. Onu böyle bir yere götürdüğüne inanamıyorum, özellikle de şimdi."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Jesse, benimle böyle konuşma," diye tersledi. "Ona yardım edebilir misin, edemez misin? Spokane'deyim ve oraya varmam en az bir saat sürer. Eğer yapamazsan daha fazla telefon görüşmesi yapmaya başlayacağım."

"Bekle, çok erken değil mi?"

"Biraz erken, evet," diye cevap verdi, sesi gergindi. "Ambulans çağırmak istedim ama sadece Braxton Hicks olduğunda ısrar ediyor. Ambulans yolculuğu bir servete mal oluyor, biliyorsun ve faturalardan korkuyor. Eve gitmek istiyor ama sanırım hastaneye gitmesi gerekebilir. Onu getirebilir misin, getiremez misin? Seninle buluşabilirim.
Kasabaya varır varmaz oraya gideceğim. Bu konuda içimde kötü bir his var Jess. Bana Braxton Hicks gibi gelmedi."

"Evet, tabii ki," diye yanıtladı, "Braxton Hicks "in ne olduğunu merak ediyordu. Mary Jo'nun bardan çıktığını ve kendisine hüzünle gülümsediğini gördü. Mary Jo
ani telefon görüşmeleri ve plan değişiklikleri hakkında her şeyi biliyordu. "Neredeler?"

Bilgileri aldı, sonra telefonu kapattı, randevusuna doğru yürüdü ve omuzlarını silkti. Bu berbat bir şeydi. Sevişmek istiyordu ama kulüp binasında değil. Bir kez olsun biraz mahremiyet iyi olurdu ve Mary Jo da olabildiğince vahşiydi.

"Kulüp işi mi?" diye sordu hafifçe. Neyse ki drama kraliçesi değildi.

"Hayır, ailem," diye cevap verdi. "Şerefsiz üvey kardeşim kız arkadaşını hamile bıraktı ve şimdi doğuma giriyor. Hastaneye götürülmeye ihtiyacı var. Gidip onu getireceğim."

Mary Jo'nun gözleri büyüdü.

"Gitmelisin," dedi hemen. "Eve taksiyle giderim. Kahretsin, bu berbat... Kaç yaşında?"

"On yedi yaşına yeni girdi."

"Kahretsin," dedi gerçek bir korkuyla titreyerek. "Bu kadar genç bir çocuk sahibi olmayı hayal bile edemiyorum. Beni sonra ara, tamam mı?"

Ona hızlı ama sert bir öpücük verdi. Aşağı uzandı ve sikini hızlıca sıktı. Ruger sertleştiğini hissederek inledi. *Gerçekten* sevişmeye ihtiyacı vardı...

Onun yerine geri çekildi ve bisikletine doğru yürüdü.

Parti Athol'a giden yolun yarısındaydı, lisedeyken ziyaret ettiğini hayal meyal hatırladığı bir arazideydi. Zach'in kamyonetini kolayca buldu. Sophie kamyonetin yanında durmuş, yaz alacakaranlığında korkmuş görünüyordu. Sonra yüzü gerildi ve kocaman karnının üzerinde kamburlaşarak inledi. Şimdi dehşete düşmüş görünüyordu.

Ruger bisikletini park etti ve onu arazide bırakmak zorunda kalacağını fark etti; onunla birlikte gitmesi mümkün değildi. Harika. Küçük pislikler muhtemelen onu ezip geçecekti. Sophie'nin yüzü gerginlikten bembeyaz olmuştu,

Gerçi. Oyalanacak yer yoktu. Kamyona binmesi gerekiyordu ve belli ki *şimdi* gitmesi gerekiyordu. Ruger başını iki yana sallayarak kardeşini aradı.

Onun gibi zeki ve güzel bir kızın neden onca insan arasından Zach'i seçtiğini hâlâ anlayamıyordu. Sophie'nin uzun, kırmızımsı kahverengi saçları, güzel yeşil gözleri ve kadınsı bir yumuşaklığı haykıran bir tarzı vardı - elinde sikiyle hayal ederek birden fazla gece geçirdiği bir yumuşaklık. Bir tarla partisinin ortasında hamile olsa bile hâlâ muhteşemdi.

Ama çok gençti.

Onu gördü ve irkildi, bir elini sırtına koymak için uzandı, kasılma sona ererken gerindi. Ruger ondan hoşlanmadığını biliyordu ve onu suçlamıyordu. Çok iyi şartlar altında tanışmamışlardı ve Zach'le araları her geçen gün daha da kötüye gidiyordu. Ruger onun annelerine davranış biçiminden ve hayatını yaşama şeklinden nefret ediyordu.
Her şeyden çok, o küçük pisliğin Sophie'nin arkasından iş çevirmesinden nefret ediyordu.

Saksocu onun gibi bir kızı hak etmiyordu ve çocukları da müstakbel babası söz konusu olduğunda piyangoyu kazanmamıştı.

"Nasılsın?" diye sordu Sophie'ye yaklaşıp yüzünü görebilmek için eğilerek. Sophie'nin gözleri panik doluydu.

"Suyum geldi," dedi, sesi boğuk bir fısıltıya dönüşmüştü. "Suyum geldi. Kasılmalar çok hızlı geliyor. Çok hızlı. İlk bebekte yavaş olması gerekirdi, hiç bu kadar hızlı olmazdı. Hastaneye gitmem gerek Ruger. Buraya gelmemeliydim."

"Oh, lanet olsun," diye mırıldandı. "Anahtarlar

sende mi?" Kadın başını salladı.

"Zach biliyor. Şenlik ateşinin yanında. Belki de bir ambulans çağırmalıyız? Oh..." diye inledi, eğilerek.

"Dayan," dedi. "Zach'i getireceğim. Şu anda seni hastaneye ambulanstan daha hızlı götürebilirim."

Tekrar inledi ve kamyona yaslandı. Ruger şenlik ateşine doğru gitti ve Zach'i yarı baygın halde yerde buldu.

Ruger onu gömleğinden tutup ayağa kaldırarak, "Ayağa kalk, göt herif," dedi. "Anahtarlar. Şimdi."

Zach ona boş boş baktı. Gömleğindeki kusmuk muydu? Liseli çocuklar etrafta durmuş onları izliyordu, ucuz bira dolu büyük kırmızı Solo bardaklarını kavrarken gözlerini kocaman açmışlardı.

Ruger tekrar, "Siktir git," diye mırıldanarak kardeşinin pantolonunun cebini karıştırdı ve onları kaybetmemiş olmasını umdu. Bu, Zach'in sikine, elinin olması gerekenden daha yakındı. Anahtarları çıkardı ve Zach'i tekrar toprağın üzerine bıraktı.

Ruger ona, "Çocuğunun doğumunu görmek istiyorsan, hemen kamyona bin," dedi. "Seni beklemeyeceğim."

Bununla birlikte Ford'a doğru havalandı, kapıyı açıp Sophie'yi arka koltuğa kaldırdı. Bir gümbürtü sesi duydu ve göz ucuyla Zach'in kamyonetin kasasına tırmandığını gördü.

Küçük pislik.

Ruger motoru çalıştırdı ve kamyonu vitese taktı, gitmeye hazırdı. Sonra arabayı tekrar park etti, arabadan atladı ve bisikletine doğru koştu. İçinde küçük bir ilk yardım çantası vardı. Süslü bir şey değildi ama bu gidişle ihtiyaçları olabilirdi. Kamyona geri bindi, tarladan çıktı ve otoyola doğru ilerlemeye başladı, dikiz aynasından endişeyle Sophie'yi izliyordu. Nefes nefese kalmıştı ve sonra çığlık attı.

Ensesindeki bütün tüyler diken diken oldu.

"Lanet olsun, ıkınmam gerekiyormuş gibi hissediyorum," diye bağırdı. "Oh,

Tanrım, acıyor. Bu

çok kötü acıyor. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Daha hızlı sür - oraya hızlı gitmemiz gerek ..."

Tekrar inlerken sesi kesildi. Ruger daha hızlı sürdü, Zach'in tutunacak bir şeyi olup olmadığını merak ediyordu. Onu orada göremiyordu. Belki de yatakta sızıp kalmıştı.

Belki de kaçıp gitmişti. Ruger'ın umurunda değildi.

Sophie bağırmaya başladığında neredeyse otoyola varmışlardı. "Dur!

Kamyonu durdur."

Ruger durdu, bunun düşündüğü anlama gelmediğini umuyordu. El frenini çekti ve onu görmek için döndü, gözleri kapalı, yüzü neredeyse mor ve acı doluydu. Öne doğru çömelmiş, inliyordu.

"Ambulans," dedi, sesi acımasızdı. Kadın sıkıca başını salladı. Aramayı yaptı ve operatöre içinde bulundukları durumun ayrıntılarını verdi. Daha sonra telefonu hoparlöre alıp koltuğa bıraktı. Sonra arabadan indi ve arka kapıyı açarak içeri eğildi.

911 operatörü onlara, "Yanındayım Sophie," dedi. "Bekleyin. Sağlık görevlilerinin Hayden'dan yukarı gelmeleri gerekiyor. Yakında onları göreceksiniz."

Sophie bir kasılma daha geçirerek inledi.

"Ikınmam gerek."

Operatör, "Ambulans on dakika uzaklıkta," dedi. "Onlar sana ulaşana kadar dayanabilir misin? Size yardım etmek için ihtiyaçları olan her şeye sahipler. Bu."

"S.KTİR!" Sophie çığlık atarak Ruger'ın ellerini öyle sert sıktı ki parmakları uyuştu.

"Pekâlâ. Onlar gelmeden önce bebeğin doğması pek olası değil ama hazırlanmanı istiyorum Ruger," dedi operatör, sesi o kadar sakindi ki taşlanmış gibiydi. Bunu nasıl yapabilmişti? Kalp krizi geçirmesine otuz saniye kaldığını hissetti. "Sophie'nin sana şimdi ihtiyacı var. İyi haber şu ki doğum doğal ve vücudu ne yapacağını biliyor. Bu kadar hızlı doğan bir bebek genellikle çok sorunsuz bir doğum anlamına gelir. Bebeğinizi yıkamak için bir yolunuz var mı?
eller?"

"Evet," diye mırıldandı Ruger. "Bir saniyeliğine kendini bırakmalısın Sophie."

Kadın başını salladı ama adam ellerini serbest bıraktı. İlk yardım çantasını karıştırdı ve gülünç derecede küçük birkaç hijyenik mendil paketi çıkardı.
Sonra ellerine saldırdı ve onun ellerinin peşinden gitmeye çalıştı.

Çığlık attı ve adamın yüzünü yumrukladı.

Lanet olsun, kızın arkasında biraz güç vardı. Ruger başını salladı, sonra elmacık kemiği zonklayarak toparladı.

Başka bir daralma.

"Daha çok erken," diye soludu Sophie. "Onu durduramam. *Şimdi* ıkınmak zorundayım." Sophie uzun ve alçak sesle inlerken operatör, "Ne zaman doğacak?" diye sordu. Ruger ona, "Yaklaşık bir ay sonra," dedi. "Daha çok erken."

"Pekâlâ. En önemli şey bebeğin nefes aldığından emin olmak. Acil yardım ekipleri gelmeden önce doğarsa yere düşmesine izin vermeyin. Onu yakalamanız gerekecek. Panik yapmayın; bir bebeği çıkarmak saatler sürebilir, özellikle de ilk bebeği. Ama önlem olarak, Sophie doğum yaparsa çocuğu sarmak için sıcak bir şeyler bulmanı istiyorum. Kontrol edeceksin. Bebeğin nefes alışını. Eğer iyiyse, onu annenin çıplak göğsüne yüzüstü, ten tene yatıracaksınız. Sonra elinizde ne varsa üzerine koyun. Kordonu çekiştirmeyin, kesmeyin, bağlamayın ya da herhangi bir şey yapmayın. Ellerinizi doğum kanalından uzak tutun. Eğer art doğum çıkarsa, onu da çocukla birlikte sarın."

İşte o zaman kafasına dank etti.

Sophie bebeğini burada, yolun kenarında doğuracaktı. Yeğeni.

Şu anda.

Lanet olsun, önce pantolonunu çıkarması gerekiyordu.

Kadın tozluk giyiyordu ve adam kadın hâlâ taksinin içindeyken tozlukları indirmeye çalıştı. İşe yaramadı ve kadın da rahat bir pozisyon bulamadı.

"Seni buradan çıkarmalıyız," dedi. Kadın başını salladı, dişlerini sıktı ama adam yine de onu kaldırdı ve ayaklarını yere koydu. Sonra sırılsıklam ıslak taytını ve külotunu tek bir hareketle aşağı çekti, bacaklarını yapışan kumaştan kurtarmak için bir ayağını ve ardından diğerini kaldırdı.

Şimdi ne olacak?

Sophie bir kez daha haykırdı, yüzü gerilmişti ve kamyonun yanına çömeldi.

Kahretsin, bebeği sıcak tutacak bir şeye ihtiyacı vardı.

Ruger telaşla etrafına bakındı ama hiçbir şey bulamadı, bu yüzden kesilmiş elbisesini çıkarıp kamyona attı. Sonra tişörtünü başının üzerinden yırttı. En iyisi değildi ama nispeten temizdi. Mary Jo'yla buluşmadan önce duş almış ve yeni bir tane giymişti.

Sophie sonsuza kadar itti, çömeldi ve parmaklarını adamın omuzlarının derinliklerine gömdü. Sabaha orada morluklar olacaktı. Muhtemelen tırnakları da kesecekti. Her neyse. 911 operatörünün sakin sesi, ambulansın sadece beş dakika uzaklıkta olduğunu söyleyerek onları cesaretlendirdi. Sophie onu görmezden geldi, kendi acı ve aciliyet dünyasında kaybolmuş, yüksek sesle, alçak sesle
Her kasılmada inliyor.

Operatör, "Bebeğin kafasını görebiliyor musunuz?" diye sordu. Ruger dondu kaldı. "Bakmamı mı istiyorsunuz?"

"Evet."

Bakmak istemediğinden oldukça emindi. Lanet olsun. Sophie'nin ona ihtiyacı vardı. Çocuğun da ona ihtiyacı vardı. Ruger bacaklarının arasına bakmak için eğildi.

İşte o zaman gördü.

Koyu siyah saçlarla kaplı, vücudundan çıkan küçük bir kafa. Vay anasını.

Sophie derin bir nefes çekti ve onun omuzlarını daha da sıkı kavradı. Tekrar iterken yüksek sesle, uzun bir inilti çıkardı.

Sonra oldu.

Ruger uzandı -neredeyse trans halindeydi- dünyanın en mükemmel küçük insanı Sophie'nin içinden çıkıp ellerine doğru kaydı. Sophie, kalçalarından kan akarken rahatlayarak ağlamaya başladı.

"Neler oluyor?" diye sordu operatör. Uzaktan bir siren sesi duydu.

Ruger dehşet içinde, "Bebek yeni doğdu," diye mırıldandı. Bir buzağının doğumunu görmüştü ama bunun yanında hiç kalırdı. "Onu tutuyorum."

"Nefes alıyor mu?"

Yeni doğmuş bebeğin küçük gözlerini ilk kez açıp ona bakmasını izledi. Mavi, yuvarlak, şaşkın ve muhteşemdiler. Bebek minicik ağzını kapatıp derin bir nefes çekerken gözleri tekrar kapandı ve delici bir feryat kopardı.

"Evet. Siktir. Çocuk iyi."

Ruger, bebeği aralarında kaldırırken Sophie'ye baktı. Sophie tereddütle gülümsedi ve çocuğuna uzandı. Onun bitkin, gözyaşlarına boğulmuş ama ışıl ışıl parlayan yüzü, Ruger'in hayatında gördüğü en güzel ikinci şeydi.

O küçük mavi gözlerden hemen sonra.

"İyi iş çıkardın bebeğim," diye fısıldadı Sophie'ye.

"Evet," diye fısıldadı Sophie. "Yaptım, değil mi?"

Çocuğun başını usulca öptü.

"Hey, Noah... Ben annen," dedi. "Sana çok iyi bakacağım. Söz veriyorum. Her zaman."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

YEDİ YIL SONRA
SEATTLE, WASHINGTON
SOPHIE

Seattle'daki son gecemiz pek iyi geçmedi.

Bebek bakıcım, acil durum yedek bakıcım ve ikinci acil durum yedek bakıcım grip oldu. Yeni bakıcılarımdan biri
Noah'ya göz kulak olmak için komşular gönüllü olmamıştı. Onu gerçekten tanımıyordum ama bir aydır yan yana yaşıyorduk ve hiçbir tehlike işareti yoktu. En iyisi değil, biliyorum.

Bekar bir anneysen yapman gerekeni yaparsın. Sonra Dick
vardiyama geç geldiğim için bana bağırdı.

Ona Noah yüzünden neredeyse işi tamamen kaçırdığımı söylemedim. Ve hayır, ona Dick dememin sebebi aslında bir pislik olması değil (öyle olmasına rağmen). Bu onun gerçek adı.

O gece neden bu kadar kötü bir ruh hali içinde olduğunu gerçekten anladım, çünkü gelmesi gereken altı kızdan sadece ikisi gelmişti. İkisi gripti (gerçek-şehrin yarısında vardı) ve ikisinin de randevusu vardı. Ya da randevuları olduğunu varsayıyorum. Resmi hikayeleri ölü bir büyükanne (beşinci) ve virüslü bir dövmeydi.

Görünüşe göre mahallesindeki eczanelerin hiçbirinde Bacitracin bulunmuyordu.

Öyle ya da böyle, işler hızla boka sardı. Bir grubumuz vardı.
Müşteriler iyi bir ruh halindeydi, ancak canlı müzik ve sarhoş dansları masalarıma yetişmemi daha da zorlaştırdı. Ayrıca bizi normalden daha yoğun yaptı. Tam kadro olsaydık bile zorlanırdık. İşleri mükemmelleştirmek için
Yerel bir gruptu ve hayranlarının çoğu üniversite öğrencisiydi, bu da berbat bahşişler anlamına geliyordu.

On bire geldiğimde zaten yorgundum ve fena halde işemem gerekiyordu, bu yüzden banyoya daldım. Tuvalet kâğıdım çoktan bitmişti (tabii ki) ve kimsenin yeniden stok yapacak zamanı olmadığını çok iyi biliyordum. Telefonumu çıkarıp hızlıca mesajlara baktım ve iki mesaj gördüm. Biri bebek bakıcım Miranda'dan, diğeri de dünyanın en korkunç kayınvalidesi Ruger'dan.

Kahretsin.

Önce Miranda. Kulağıma götürdüm ve her şeyin yolunda olmasını umarak dinledim. Dick'in beni erken bırakmasına imkân yoktu, acil bir durum için bile olsa. Ruger bekleyebilirdi.

"Anne, korkuyorum," dedi

Noah. Donup kaldım.

"Miranda'nın telefonunu aldım ve dolapta saklanıyorum," diye devam etti. "Burada kötü bir adam var ve içeride sigara içiyor ve benim de içmemi istedi ve bana gülüp durdular. Beni gıdıklamaya ve kucağına oturtmaya çalıştı. Şimdi içinde çıplak insanların olduğu bir film izliyorlar.
ve bundan hoşlanmıyorum. Burada olmak istemiyorum ve eve gitmek istiyorum. *Seni* istiyorum.
Eve gelmen için. Sana gerçekten ihtiyacım var. *Şu anda*."

Sanki ağlıyormuş da benim bilmemi istemiyormuş gibi nefesinin kesildiğini duydum ve sonra mesaj kesildi.

Adrenalin artışımı kontrol etmeye çalışarak birkaç derin nefes aldım. Mesajdaki saate baktım, neredeyse kırk beş dakika önceydi. Midem bulandı ve bir an için kusacağımı sandım. Sonra kendimi toparladım ve banyodan çıktım. Bara geri dönmeyi başardım ve barmen Brett'e çantalarımızı koyduğumuz çekmecenin kilidini açtırdım.

"Eve gitmem gerek, çocuğumun başı dertte. Dick'e söyle."

Bununla birlikte, sarhoş erkek arkadaşların arasından geçerek kapıya doğru yöneldim. Neredeyse dışarı çıkmıştım ki biri kolumdan tutup beni döndürdü. Patronum orada durmuş, ters ters bakıyordu.

"Nereye gittiğini sanıyorsun, Williams?" "Acil bir durum

var," dedim ona. "Eve gitmem gerekiyor."

Dick, "Beni böyle bir kalabalığın içinde bırakırsan bir daha geri gelme," diye homurdandı. Öne doğru eğildim ve ona dik dik baktım, adamın boyunun bir metreyi geçmediği düşünülürse bu oldukça kolaydı. İyi günlerde onu bir hobbit olarak düşünürdüm.

Bu gece sadece bir troldü.

"Oğlumla ilgilenmem gerek," dedim soğuk bir sesle, trolleri öldüren en ölümcül sesimi kullanarak. "Kolumu bırak. Şimdi. Ben gidiyorum."

Eve dönüş en az bir yıl sürdü.

Miranda'yı aramaya çalıştım ama kimse cevap vermedi. Eski apartmanımıza ulaştığımda, öfke ve korkunun garip bir karışımıyla titreyerek ahşap merdivenlerden en üst kata çıktım. Miranda'nın evi sağ taraftaydı. Kalçalarım ve baldırlarım tırmanmaktan nefret etse de, buranın tek sakini olmamıza bayılıyordum. Şimdiye kadar.

Bu gece uzak ve korkutucu hissettirdi.

Kapıya vururken müzik ve homurtular duydum. Cevap yoktu. Daha sert vurdum ve içeri girmek zorunda kalıp kalmayacağımı merak ettim. Sonra kapı açıldı. Uzun boylu, pantolonu düğmesiz ve gömleksiz bir adam girişi engelledi. Karnı şişmeye başlamıştı ve gözleri kan çanağına dönmüştü. Esrar ve içki kokusu aldım.

"Öyle mi?" diye sordu, sallanarak. Etrafına bakmaya çalıştım ama beni engelledi.

"Oğlum Noah burada," dedim, sakin kalmaya ve gerçekten önemli olana odaklanmaya çalışarak. Bu pisliği daha sonra öldürebilirdim. "Onu almaya geldim."

"Ah, evet. Onu unutmuşum. İçeri gel."

Kenara çekildi ve ben de yanından geçtim. Miranda'nın evi de bizimki gibi bir stüdyoydu, yani Noah'yı hemen görmem gerekirdi. Ama onun yerine kanepede sırt üstü çökmüş, gözleri buğulu ve yüzünde hülyalı bir gülümseme vardı. Kıyafetleri buruş buruştu, uzun hippi eteği yayvan dizlerinin üzerine kadar sıyrılmıştı. Telefon önündeki sehpanın üzerinde, plastik kalemler, folyo ve Mountain Dew şişesinden yapılmış bir nargilenin yanında duruyordu. Etrafını boşlar sarmıştı, çünkü görünüşe göre yedi yaşındaki çocuğuma bakmakta başarısız olurken ot onu eğlendirmeye yetmiyordu.

"Miranda, Noah nerede?" diye sordum. Bana boş boş baktı. "Nereden bileyim?" diye geveledi.

"Belki de dışarı çıkmıştır," diye mırıldandı adam, bir bira daha almak için buzdolabına uzanırken bana arkasını döndü.

Nefesimi tuttum.

Sırtında Ruger'ınkine benzeyen dev bir dövme vardı ama üzerinde Reapers yerine Devil's Jacks yazıyordu. Motosiklet kulübü. Kötü haber. *Her zaman* kötü, Ruger'ın ısrarına rağmen.

Bunu daha sonra düşüneceğim. *Odaklan*. Noah'ı bulmam gerekiyordu. "Anne?"

Sesi yumuşak ve titriyordu. Çılgınca etrafıma bakındım, sonra onun sokağa bakan açık bir pencereden içeri girdiğini gördüm. *Aman Tanrım.* I

Ona doğru ilerledim, kendimi çok dikkatli bir şekilde yaklaşmaya zorladım. Yerden dört kat yüksekteydi ve oğlum bir pencere pervazına tutunmuştu. Eğer çok dikkatli olmazsam, onu pervazdan düşürebilirdim.

Uzandım ve ellerimi üst kollarına dolayarak onu kendime çektim ve sıkıca kavradım. Küçük bir maymun gibi bana sarıldı. Elimi sırtında aşağı yukarı gezdirdim, onu ne kadar çok sevdiğimi fısıldadım ve onu bir daha asla böyle yalnız bırakmayacağıma söz verdim.

"Neden bu kadar üzüldüğünü anlamıyorum," diye mırıldandı Miranda, göt herif erkek arkadaşına yer açmak için kendini yukarı çekerken. "Dışarıda bir yangın merdiveni var ve hava soğuk değil. Ağustos ayındayız. Çocuk iyiydi."

Derin bir nefes aldım, gözlerimi kapattım ve kendimi sakin kalmaya zorladım.

Sonra onları açtım ve onun arkasından baktım. İşte o zaman televizyondaki pornoyu gördüm.

Gözlerim aynı anda dört erkeği birden beceren silikonlu bir kadının görüntüsünden kayarak uzaklaştı. Kalbimde korkunç bir şey alev aldı.

Aptal sürtük. Miranda bunun bedelini ödeyecekti.

"Senin derdin ne ki?" diye geveledi.

Cevap vermeye zahmet etmedim. Sadece oğlumu oradan çıkarıp eve sağ salim götürmem gerekiyordu. Komşumla yarın ilgilenecektim.

Belki o zamana kadar onun sefil hayatına son vermeyecek kadar sakinleşmiş olurdum.

Noah'yı daireden çıkarıp koridoru geçerek kendi kapıma kadar taşıdım. Bir şekilde onu düşürmeden kapıyı açmayı başardım, parmaklarım bastırılmış öfke ve sağlıklı bir dozda suçluluk duygusundan titriyordu.

Onu hayal kırıklığına uğrattım.

Bebeğimin bana ihtiyacı vardı ve onu korumak yerine, ölümüne neden olabilecek bir uyuşturucu bağımlısının yanına bırakmıştım. Bekar bir anne olmak berbattı.

Noah'yı uyutmak için ılık bir banyo, bir saat sarılma ve dört kitap gerekti.

Ben mi? Bir daha uyuyabileceğimden emin değildim.

Yaz sıcağı da yardımcı olmadı - yemin ederim, mekanda hiç hava akımı yoktu. Karanlıkta bir saat terledikten ve küçük göğsünün inip kalkmasını izledikten sonra pes ettim. Bir bira patlattım ve kanepemize oturdum, kafamda binlerce plan dönüyordu. Önce Miranda'yı öldürecektim. Sonra ya benim ya da onun yaşayacak yeni bir yer bulması gerekiyordu. Ayrıca polisi arayıp aramamayı da düşündüm.

Onu ve keş erkek arkadaşını kurtların önüne atma fikri hoşuma gitti. Mavili çocuklardan dostça bir ziyareti hak ettiler.

Ama adamı bir motosiklet kulübünde olduğu için polisi aramak pek akıllıca bir hareket olmayabilirdi. MC'lerdeki erkekler genellikle polisten hoşlanmazlardı, bu bakış açısını o ve kulüp kardeşleri kefaletle serbest kaldığında benimle paylaşma ihtiyacı hissedebilirlerdi. Çocuk Esirgeme Kurumu'nun devreye gireceğinden bahsetmiyorum bile, bu da oldukça çirkin bir hal alabilirdi.

Noah'ı seviyordum ve onun için her şeyi yapardım. Çok iyi bir anneydim. Benim yaşımdaki diğer kızlar dışarıda parti yapıp eğlenirken, ben onu parka götürüyor ve ona hikâyeler okuyordum. Yirmi birinci doğum günümü barlara gitmek yerine mide gribinden kusarken ona sarılarak geçirdim. İşler ne kadar zorlaşırsa zorlaşsın, Noah ile her gün vakit geçirdim ve sevildiğini hissetmesini sağladım.

Ama kağıt üzerinde pek iyi görünmüyordum.

Bekar anne. Babası ortalıkta yok. Etrafında ailesi yok, berbat bir stüdyo daire. Muhtemelen bu geceden sonra işsiz... CPS buna ne derdi? En başta onu Miranda'ya bıraktığım için beni suçlarlar mı?

Ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Biradan uzun bir nefes çektikten sonra telefonumu açtım ve Ruger'ın mesajı suçlayıcı bir şekilde bana doğru parladı. Lanet olsun. Onu aramaktan nefret ediyordum. Bizimle ne kadar zaman geçirirse geçirsin (ve Noah'ı düzenli olarak görmeye özen gösterirdi), onun yanında rahat edemiyordum. Ruger benden hoşlanmıyordu ve bunu biliyordum. Sanırım Zach ile ilişkisini mahvettiğim için beni suçluyordu. Tanrı biliyor ya, ben de rolümü oynadım. Bu anıyı bir kenara ittim.

Bu anıyı *hep bir kenara* ittim.

Keşke onun da sinirlerini bozabilseydim, ama görünüşe göre bunu istemek çok fazla.

Bunun yerine bana doğru baktı, varlığımı kabul etme zahmetine bile girmedi.

Daha da mı sinir bozucu? Ruger tanıdığım en seksi adam olmalıydı. Dövmeleri, piercingleri ve o lanet olası siyah Harley'iyle tamamen tehlikeli ve sert kaslara sahipti. Bir odaya girdiğinde o odanın sahibiydi, çünkü onun tam bir belalı olduğunu görmek için tek bir bakış yeterliydi, istediğini alan ve asla özür dilemeyen bir tip.

Kabul etmek istemediğim kadar uzun bir süredir ondan hoşlanıyordum, kırk yaşının altındaki diğer tüm kadınlara olan açık hayranlığına rağmen fark etmediği bir şeydi bu.

yüz mil. Bir kez hariç hepsini fark edememişti ve o da pek iyi sonuçlanmamıştı.

En azından kulüp fahişelerini hiç getirmiyordu (ki bunu çok takdir ediyordum), ama bu onun Kuzey Idaho'daki en büyük sürtüklerden biri olduğu gerçeğini değiştirmiyordu.

İşte orada duruyorduk.

Tehditkâr olmayan cazibem karşısında, Panhandle'ın en seksi, en üretken erkek-fahişesi yine de ziyaretleri sırasında yedi yaşındaki çocuğumla takılmayı tercih etti.

İçimi çektim ve oynat düğmesine bastım.

"Sophie, lanet telefonuna cevap ver," dedi, sesi her zamanki gibi soğuk ve inatçıydı. "Az önce Noah aradı. Onunla bir süre konuştum ve onu sakinleştirmeye çalıştım ama sonra kaltağın biri bağırmaya başladı ve telefonu elinden aldı. Geri aradığımda kimse cevap vermedi. Bilmiyorum. Ne sikim düşünüyorsan düşün ama çocuğunun sana ihtiyacı var. Kıçını kaldır ve gidip onu getir. Hemen. Yemin ederim, ona bir şey olursa ... Oraya gitmek istemezsin, Sophie. Onu bulduğunda beni ara. Mazeret yok."

Telefonu bıraktım ve dizlerimin üzerinde öne doğru eğilerek parmak uçlarımla şakaklarımı ovuşturdum.

Diğer her şeye ek olarak, şimdi Bay Motorcu Olmak Suç Değildir'in bana karşı kendini kaybetmesiyle uğraşmak zorundaydım. Ki bunu yapacağından hiç şüphem yoktu.

Ruger iyi bir ruh halindeyken yeterince korkutucuydu. Onu bir kez gerçekten öfkeli gördüğümde hâlâ kâbuslar görüyordum ve bu lafın gelişi değildi.

Ne yazık ki haklı olduğu bir nokta vardı. Oğlumun bana ihtiyacı olduğunda telefona cevap vermemiştim. Tanrıya şükür Ruger Noah için oradaydı. Ama yine de... Şu anda onunla uğraşmak da istemiyordum.

Yine de bütün gece Noah için endişelenerek onu öylece bırakamazdım. Onu son gördüğümde bana kaltak demişti ve belki de haklıydı ama ona bu şekilde işkence edecek kadar büyük bir kaltak değildim. Geri arama düğmesine bastım.

"O iyi mi?" Ruger selam verme zahmetine girmeden sordu.

"Onu buldum ve durumu iyi," dedim. "İş yerinde telefonun çaldığını duyamadım ama mesajını buldum ve yaklaşık kırk beş dakika sonra ayrıldım. O iyi. Şanslıydık ve bir şey olmadı, bildiğim kadarıyla."

"O pisliğin ona dokunmadığından emin misin?" Ruger sordu.

"Noah onu gıdıklamaya ve kucağına oturtmaya çalıştığını ama onun kaçtığını söyledi. Tamamen solmuşlardı. Kaçtığında fark ettiklerini bile sanmıyorum. Dışarıda yangın merdiveninde saklanıyormuş."

"Siktir..." Ruger söyledi. Sesi pek mutlu gelmiyordu. "Ne kadar yüksekteydi?" "Dört kat," diye cevap verdim, utanç içinde gözlerimi kapatarak. "Bu bir mucize.
düşmedi."

"Tamam, ben sürüyorum. Seninle sonra konuşuruz. Onu bir daha yalnız bırakma, yoksa bana hesap verirsin. Anladın mı?"

"Evet," diye fısıldadım. Telefonu kapattım ve masanın üzerine bıraktım. Oda boğucu geliyordu ve yeterince hava alamıyordum.
pencereye kadar uzandım. Kıymıklı ahşap kanat bir iniltiyle yukarı kaydı ve ben de eğilip sokağa bakarak serin esintiyi içime çektim. Barlar yeni boşalmıştı ve insanlar dışarıda gülüşüyor, her şey yolundaymış gibi yürüyorlardı.

Ya telesekreteri kontrol etmeseydim? Bu mutlu sarhoşlardan herhangi biri kafasını kaldırıp yangın merdivenine tutunmuş küçük bir çocuk görebilir miydi? Ya orada uyuyakalmış olsaydı?

Noah şu anda o kaldırımda ölü olabilirdi.

Biramı bitirdim ve ikincisini aldım, sonra köhne koltuğuma oturdum ve onu yumrukladım. Saate son baktığımda sabah üçü gösteriyordu.

Şafak öncesi karanlıkta bir ses beni uyandırdı.

Noah mı?

İri bir beden üzerime çöküp beni kanepeye yapıştırırken bir el ağzımı kapattı. Adrenalin içime çok geç doldu; ne kadar çırpınırsam çırpınayım, tüm vücudumu onunkine doğru savursam da, saldırganım beni hapsetti. Tek düşünebildiğim odanın tam karşısında uyuyan Noah'tı. Oğlum için savaşmam ve hayatta kalmam gerekiyordu ama hareket edemiyordum ve yapamıyordum. Karanlıkta lanet bir şey göremiyorum.

"Korkuyor musun?" diye fısıldadı kaba, karanlık bir ses kulağıma. "Geceyi atlatıp atlatamayacağını mı merak ediyorsun? Çocuğun ne olacak? Sana tecavüz edip öldürebilirim ve sonra onu hasta bir pedofiliye satabilirim. Beni durdurmak için hiçbir şey yapamazsın, değil mi? Böyle bir yerde yaşarken onu nasıl koruyacaksın Sophie?"

Lanet olsun. Bu sesi
tanıyordum. Ruger.

Bana zarar vermez. *Pislik.*

"Bu bok çukurunda sahip olduğun lanet olası zavallı kilidi kırmak zorunda bile kalmadım," diye devam etti, kalçalarını benimkilerin üzerinde kaydırarak vurguladı
ne kadar az kontrol sahibi olduğumu. "Senin penceren açık ve aynı şekilde

Koridorda. Yangın merdivenine çıktım ve hemen oraya yürüdüm, bu *da başkalarının da yürüyebileceği* anlamına geliyor. Bizim oğlanla uğraşan o hasta herif de dahil. O piç hâlâ binada mı? Onu istiyorum Sophie. Sessiz kalırsan başını salla, konuşmana izin vereceğim. Noah'yı korkutma."

Elimden geldiğince başımı salladım, korkunun kalıntıları ve artan öfkem arasında sıkışan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım.

Beni yargılamaya nasıl *cüret* eder?

"Çığlık atarsan, bedelini ödersin."

Başımı salladım. Elini çekti ve ben birkaç derin nefes aldım, hızla gözlerimi kırpıştırdım, dişlerimle ona saldırmanın buna değip değmeyeceğine karar vermeye çalıştım. Muhtemelen değmezdi... Ruger ağırdı ve benim

Tüm vücudum, bacakları bacaklarımın arasında kenetlenmiş, kollarım kanepenin derinliklerine sıkışmıştı. Daha önce bana gönüllü olarak dokunduğunu hiç hatırlamıyordum - en azından dört yıldır. Bu iyi bir şeydi, çünkü Ruger'la ilgili bir şey beynimi kötü bir şekilde kapatmış ve kontrolü bedenime bırakmıştı.

Vücudumu son kez kendi haline bıraktığımda hamile kaldım.

Oğlumdan asla pişman olmayacaktım ama bu, libidomun benim yerime düşünmesine izin vermem gerektiği anlamına gelmiyordu. Zach'ten kurtulduktan sonra sadece çok güvenli, çok sıkıcı erkeklerle çıktım. Hayatımda toplam üç sevgilim olmuştu ve

İkinci ve üçüncü numaralar güzel ve uysaldı. Oğlumun motorcu amcası gibi bir karmaşaya ihtiyacım yoktu... Ama şimdi tanıdık kokusunu yakalamıştım - silah yağı ve bir miktar erkek teri - bu da sinir bozucu bir şekilde tahmin edilebilir yanıt aşağıda.

Kızgın olsam bile Ruger'ı istedim.

Aslında, kızgın olduğumda onu *daha çok* istiyordum. Bu talihsiz bir durumdu, çünkü beni kızdırma konusunda bir yeteneği vardı. Ondan nefret edebilseydim hayat çok daha kolay olurdu. Adam tam bir pislikti.

Sadece çocuğumu çok seven bir pislik oldu.

Şimdi üstümde yatıyordu ve ben ona kafa atmak istiyordum ama aynı zamanda bacaklarımın arasında utanç verici bir sıcaklık hissediyordum. Büyük ve sertti ve *tam oradaydı* ve bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Ruger her zaman benden uzak dururdu. Mümkün olan en az yapıcı şekilde meramını anlattığına göre beni bırakmasını bekliyordum ama bu olmadı. Bunun yerine tekrar yer değiştirdi, iki yanımdaki dirseklerine yaslandı ve beni hapsetti.

Bacakları hareket etti, biri benimkilerin arasına geldi. Fazla samimiydi. Dizlerimi kapatmaya çalıştım ama gözlerini kıstı ve kalçalarını benimkilere doğru kaydırdı.

Leğen kemiğimin beşiği.

Yanlıştı. Çok yanlış... Ve adil de değildi, çünkü onu bacaklarımın arasına sıkıştırmak beynimin daha iyi çalışmasını sağlamıyordu. Kıpırdandım, benden uzakta olmasını istiyordum. Derhal. Yine de aramıza uzanıp fermuarını açıp açamayacağımı merak etmekten kendimi alamıyordum.

Adam eroin gibiydi; baştan çıkarıcı, bağımlılık yapıcı ve ölü olarak uyanmak için çok iyi bir yol.

"Kıpırdama," diye fısıldadı, sesi gerginleşmişti. "Aletimin mutlu yerinde olması muhtemelen hayatını kurtarıyor. Seni boğmayı düşündüğümü söylediğimde bana güven, Sophie. Seni becermeyi düşünmek
Bunu
dengeleyin."

Donup kaldım.

Bunu söylediğine inanamadım. Bir anlaşmamız vardı. Bunu hiç tartışmamıştık ama ikimiz de buna titizlikle uyuyorduk. Yine de kalçalarını tekrar benimkilere bastırdı ve sert uzunluğunun karnıma doğru büyüdüğünü hissettim. İçimdeki kaslar kasıldı ve içime bir ihtiyaç dalgası yayıldı. Bu bir aldatmaydı. Karasevda tek yönlü ilerliyordu - ben onu arzuluyordum, o beni görmezden geliyordu ve aramızda hiçbir şey olmamış gibi davranıyorduk.

Dudaklarımı yaladım ve gözleri bu küçük hareketi takip etti, pencerelerden süzülmeye başlayan loş ışıkta anlaşılmazdı.

"Bunu kastetmiyorsun," diye fısıldadım. Gözlerini kısmış, beni inceliyordu. En yavaş ceylanı gözleyen bir aslan gibi. Bekle, aslanlar ceylan mı yiyordu? Bu gerçekten oluyor muydu?

Düşün.

"Bu sen değilsin Ruger," dedim ona. "Az önce söylediklerini bir düşün. Beni kaldır ve konuşalım."

"Her kelimesinde ciddiyim," diye cevap verdi sert ve kızgın bir şekilde. "Çocuğumun başının belada olduğunu ve annesinin hiçbir yerde bulunamadığını duydum. Saatlerce araba sürüyorum
Eyaletin bir ucundan öbür ucuna, biri oğlumuzu taciz ediyor ya da öldürüyor diye ödüm kopuyor ve sonunda buraya geldiğimde seni alt kat kapısının kilidi kırık ve açık bir pencereden dairene kolayca girilebilen bir bok çukurunda buluyorum. İçeri girdiğimde seni kanepede yarı çıplak ve bira kokarken buldum."

Başını eğdi, beni kokladı ve kalçalarını benimkilere doğru çevirdi. Kahretsin, bu iyi hissettirdi. Aslında bacaklarımın arası ağrıyordu, çok iyi hissettirdi.

"Onu senden alabilirdim, çok kolaydı," diye devam etti, başını kaldırdı, gözleri beni yakıyordu. "Ve eğer ben yapabildiysem, başkaları da yapabilir, ki bu hiç de iyi değil. Bu yüzden oturup biraz sakinleşmemi beklemeniz gerekecek çünkü şu anda kendimi pek makul hissetmiyorum. O zamana kadar bana ne demek istediğimi söylememeni tavsiye ederim.
Bu mu?"

Başımı salladım, gözlerimi kocaman açtım. Söylediği her kelimeye inanmıştım. Ruger bacaklarını tekrar kaydırırken bakışlarımı tuttu ve sonra ikisi de benimkilerin arasındaydı ve aletinin her santimini kasıklarıma doğru hissettim. Beni tamamen sarmıştı, gücüyle beni eziyordu ve Ruger'in dairesinde bekaretimi Zach'e kaybettiğim o geceye ani, çılgın bir geri dönüş yaşadım.

Kanepeye uzanmış, bacaklarımı açmış, hayatımın boka sarmasını izliyordum. Tam daire.

Adrenalin hâlâ içimde dolaşıyordu ve biraz sakinleşmesi gereken tek kişi o değildi. Beni *korkutmuştu*, lanet olsun, ve şimdi bu piç beni tahrik ediyordu, bu his zaten sistemimi saran öfke ve korkuyla rahatsız edici bir şekilde karışıyordu. Gerçekten de hareket edemiyordum. Ruger başını benimkinin yanına indirdi ve kalçalarını bana doğru sürterek inledi. Karıncalanma, sıkışma, haince bir arzu girdabı
omurgamı leğen kemiğimden ayırdı. Klitorisime sertçe bastırırken inledim. Bu iyi hissettirdi. Çok iyi.

İçimdeki sürtük, gerginliği atmak için kesin bir yol önerdi ...

Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi Ruger'ın nefesi kesildi. Sonra daha sert bir şekilde içime doğru itti, uzunluğunu merkezimi kaplayan ince pamuk tabakasına ileri geri sürttü. İkimiz de bir şey söylemedik ama onu daha iyi hissetmek için kalçalarımı yukarı kaldırdım ve o da sertleşti.

Bunun kötü bir fikir olduğunu düşündüm, ona doğru eğildim ve gözlerimi kapattım. Onu yıllardır istiyordum. Onu her gördüğümde, içimde nasıl hissedeceğini gizlice merak ediyordum.

Tabii bunu yapsaydık, yine de onun kendini beğenmiş, sırıtan yüzüne bakmak zorunda kalacaktım.
Aptal herif utanmadı bile. Hemen durmak zorundaydık. Ama inanılmaz hissettiriyordu. Kokusu etrafımı sarmıştı, vücudunun sert gücü beni yakalanmış bir kelebek gibi sabitliyor ve yayıyordu. Burnu kulağımın kıvrımına değdi ve sonra alçalarak boynuma yavaş, emici bir öpücük kondurdu, dudakları tenimde gezinirken sessiz kalmak için kendi dudaklarımı ısırmak zorunda kaldım. Altında kıvrıldım ve gerçeği kabul ettim. Onu içimde istiyordum. Şimdi.

Yakalanan kelebeklerin kıstırıldıklarında ölmeleri umurumda değildi.

"Anne?"

Kahretsin.

Konuşmaya çalıştım ama hiçbir şey çıkmadı. Boğazımı temizledim ve tekrar denedim, Ruger'in nefesinin sıcaklığı yanağımda oynaşıyordu. Tüm vücudum zonkluyordu ve o da kasıtlı olarak benimle alay edercesine yavaşça kalçalarını benimkilerin üzerinde gezdirmeye başladı.

Piç kurusu.

"Hey, bebeğim," diye seslendim Noah'ya, sesim kararsızdı. "Bana bir saniye ver, tamam mı? Misafirimiz var."

"Ruger Amca mı?"

Ruger ayağa kalkmadan önce son bir kez bana doğru itti. Dengesiz bir şekilde doğruldum ve ellerimi kollarımda aşağı yukarı ovuşturdum. Noah'ın sesi
libidomun üzerine soğuk su dökülmeliydi, ama öyle bir şansım yoktu. Ruger'ın lezzetli sertliğini bacaklarımın arasında hâlâ hissediyordum.

"Buradayım, küçük adam," dedi Ruger, ayağa kalkıp ellerini başının üzerinde gezdirerek. Sabahın loş ışığında onu inceledim, tüm kalbimle eski patronum Dick'e daha çok benzemesini diledim. Öyle bir şansım yoktu. Ruger 1.80'in üzerindeydi, kaslıydı ve muhtemelen bir katildim ama sivilcelerim ve sıkı bir kıçım var, bu yüzden hala beni arzulayacaksın tarzında sinir bozucu derecede yakışıklıydı. Bazen mohawk yapıyordu, ama son birkaç aydır ilk tanıştığımızda yaptırdığı küt kesimi yaptırmaya başlamıştı, tepedeki biraz daha uzun saçları koyu ve kalındı.

Cüssesi, piercingleri, siyah deri kulüp yeleği ve her iki kolundaki dövmelerle birleştiğinde, bir "Aranıyor" posterine ait olduğu anlaşılıyordu. Noah ondan korkmuş olmalıydı. Ama amcasının ne kadar korkutucu olduğunu fark etmemiş gibiydi. Hiç fark etmemişti.

"Seni almaya geleceğime söz verdim, değil mi?" Ruger yumuşak bir sesle söyledi. Noah yataktan sürünerek çıktı ve Ruger'a doğru sendeleyerek yaklaştı, sarılmak için kollarını uzattı.
Ruger oğlumu yakaladı ve bakışlarıyla göz göze, erkek erkeğe buluşarak onu havaya kaldırdı. Ruger bunu hep yapardı, Noah'yı ciddiye alırdı.

"İyi misin, dostum?"

Noah başını salladı, kollarını amcasının boynuna doladı ve ona sıkıca sarıldı. Ruger'a tapıyordu ve bu duygu karşılıklıydı. Bu manzara yürek parçalayıcıydı.

Her zaman Zach'in Noah'ın kahramanı olacağını düşünmüştüm. Belli ki içgüdülerim bok gibiymiş.

"Seninle gurur duyuyorum küçük adam," dedi Ruger ona. Ayağa kalktım, onlara katılmayı planlıyordum ama Ruger arkasını döndü. Demek ki biraz yalnız kalmak istiyordu. Noah'ın kendini güvende hissetmesini sağlayacaksa itiraz etmeyecektim ama oğlumu yatağına götürürken konuşulanları duymak için yine de zorlandım.

"Yardım çağırarak iyi yaptın," dediğini duydum belli belirsiz. "Bir daha böyle bir duruma düşersen beni ara. Anneni ara. Polisleri de arayabilirsin. Nasıl yapıldığını hatırlıyor musun?"

"Dokuz bir bir," diye mırıldandı Noah, sesi uykulu ve kalındı. Devasa bir esneme onu hazırlıksız yakaladı ve Ruger'ın omzuna doğru yığıldı. "Ama bunu sadece acil bir durumda yapmam gerekiyordu ve içeri girip giremeyeceğimden emin değildim.
sorun."

"Kötü bir adam sana dokunursa, bu acil bir durumdur," diye mırıldandı Ruger. "Ama sen elinden geleni yaptın, dediğimi yaptın. Saklandın ve bu gerçekten iyiydi, küçük adam. Uzanmanı ve uyumanı istiyorum, tamam mı? Sabah seni evime götüreceğim ve bir daha ne o insanları ne de bunu görmek zorunda kalacaksın.
bir yer. Ama çok yorgunsan benimle gelemezsin." Nefesimi

tuttum. Ne oluyor be?

Noah'ı yatırmasını izledim, ruh halim hiç de yumuşak değildi. Birkaç saniye sonra çocuğum yine dışarıdaydı, belli ki hâlâ bitkin durumdaydı. Üzerime bir bornoz geçirdim ve Ruger'in dönmesini bekledim, kollarımı kavuşturup savaşa hazırlandım.

Kaşlarını kaldırıp bana baktı, kasıtlı olarak beni süzüyordu. Bana zorbalık yapmak için seksi mi kullanmaya çalışıyordu? Bu onun küçük baştan çıkarma oyununu açıklayabilirdi.

"Beni kızdırmamakla ilgili kısmı unuttun mu?"

"Neden Noah'a senin evine gideceğini söyledin? Böyle sözler veremezsin."

Ruger, "Onu yanımda Coeur d'Alene'e götürüyorum," diye cevap verdi. Sesi gerçekçiydi. Başını yana eğmiş, gelmekte olduğunu bildiği kavgayı bekliyordu. Boynu kaslarla doluydu ve benim duruşuma uyacak şekilde kollarını kavuştururken pazuları esnedi. Bu gerçekten adil değildi. Bu kadar sinir bozucu bir adamın kısa ve şişman olması, kulaklarının kıllı olması falan gerekirdi. Ama bu sefer ne kadar seksi olduğu önemli değildi, pes etmeyecektim - Noah'ın babası değildi ve *siktirip* gidebilirdi. "Eminim bizimle gelmek isteyeceksin ve bu harika. Ama bu bok çukurunda bir gece daha kalmayacak."

Başımı yavaşça ve kasıtlı olarak salladım. Dairemizle ilgili ben de aynı şeyleri hissediyordum -artık kendimi güvende hissetmiyordum- ama öylece gitmesine izin veremezdim.

ve devralırdım. Bize yeni bir yer bulacaktım. Nasıl yapacağımdan emin değildim ama yapacaktım.

Son yedi yılımı hayatta kalma becerilerimi geliştirerek geçirdim.

"Bu kararı sen veremezsin. O senin oğlun değil, Ruger." "Karar verildi,"

diye yanıtladı Ruger. "Ve o benim oğlum olmayabilir, ama o Kesinlikle benim çocuğum. Doğduğu anda onu sahiplendim ve bunun doğru olduğunu sen de çok iyi biliyorsun. Onu benden bu kadar uzağa götürmenden hoşlanmadım ama bunu neden yaptığına saygı duyuyorum. Artık işler değişti. Annem öldü, Zach gitti ve bu"-köhne küçük stüdyoyu işaret etti-"bu yeterince iyi değil. Hayatında Noah'ya yaşayacak güvenli bir yer vermekten daha önemli neye ihtiyacın var?"

Ona ters ters baktım.

"*Bu* da ne demek oluyor?"

Ruger bana "Sessiz ol," dedi, alanıma doğru ilerledi ve beni geri itti. Bu bir güç oyunuydu, saf fiziksel gözdağı. Bahse girerim genelde onun da işine geliyordu, çünkü üzerime böyle çullandığında, sahip olduğum tüm hayatta kalma içgüdüleri bana yuvarlanmamı ve emirlerine uymamı söylüyordu. Aşağıda bir şey titriyordu... Aptal beden.

"Tam olarak kulağa geldiği gibi bir anlamı var" diye devam etti. "Çocuk nafakanızı neye harcıyorsunuz? Çünkü bu cehennem çukuru olmadığı kesin. Ve neden diğer evinden taşındın ki? Harika değildi ama iyiydi ve küçük bir parkı ve oyun alanı vardı. Bana taşındığını söylediğinde, bunun daha güzel bir yer bulduğun anlamına geldiğini düşünmüştüm."

"Buradayım çünkü kiramı ödeyemediğim için tahliye edildim."

Çenesi sarsılarak gerildi. Yüz ifadesi karardı, gözlerini okunması imkânsız bir şey doldurdu.

"Bana bu durumu neden -tam olarak- yeni duyduğumu söylemek ister misin?"

"Hayır," diye dürüstçe cevap verdim. "Sana hiçbir şey söylemek istemiyorum. Bu seni ilgilendirmez."

Sakinleşti, bir dizi derin nefes aldı. Uzun saniyeler geçti ve sakinleşmek için kendini bilinçli olarak zorladığını fark ettim. Daha önce de öfkeli olduğunu düşünmüştüm, ama şimdi ondan yayılan soğuk öfke yepyeni bir seviyeydi... Ürperdim. Ruger'la ilgili pek çok sorundan biri de buydu.
Bazen beni korkuturdu. Peki ya kulübündeki adamlar?

Daha da korkutucu.

Ruger benim durumumdaki bir kadın için zehir gibiydi, Noah'a ne kadar tatlı davranırsa davransın ya da bedenim onun dokunuşunu ne kadar arzularsa arzulasın.

"Noah benim işim," dedi sonunda, her kelimesi yavaş ve kasıtlıydı. "*Ona dokunan her şey benim işim*. Anlamıyorsun, bu senin sorunun ama bu gece bitiyor. Onu güvenli bir yere, eve götürüyorum ki bir daha böyle bir telefon almayayım. Tanrım, burayı güvence altına almak için temel şeyleri bile yapmadın. Beni hiç dinlemiyor musun? Ben gelip burayı doğru düzgün bağlayana kadar pencereler için şu küçük alarmlardan almanı söylemiştim."

Omurgamı çelikleştirdim ve sıkı tuttum.

"Bir, onu hiçbir yere götüremezsin," dedim, irkilmemek ve sesimin titremesine izin vermemek için kendimi zor tutarak. Herhangi bir zayıflık göstermeyi göze alamazdım,
Altıma işemeye çok yaklaşmış olmama rağmen. "Ve ikincisi, senin pislik kardeşin neredeyse bir yıldır bana hiç nafaka ödemedi.
Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı da onun izini bulamıyor. Elimden geleni yaptım ama diğer evin kirasını ödeyemedim. Buranın kirasını karşılayabiliyorum, o yüzden taşındık. Beni yargılamaya hakkınız yok. Benim kazandığımla bir çocuk yetiştirdiğinizi görmek isterdim. O pencere alarmlarını bedava vermiyorlar, Ruger."

Çenesi seğirdi.

"Zach Kuzey Dakota'da petrol sahalarında çalışıyor," dedi yavaşça. "Çok iyi para kazanıyor. Onunla iki ay önce annemin mirası hakkında konuştum. İkinizin arasında her şeyin yolunda olduğunu söyledi."

"*Yalan* söyledi," dedim sertçe. "*Yaptığı* şey bu, Ruger. Bu yeni bir haber değil.
Gerçekten şaşırdın mı?"

Aniden yorulduğumu hissettim - Zach'i düşünmek beni her zaman yorardı ama çözüm uyku değildi. Rüyalarımda da beni bekliyordu. Her zaman çığlık atarak uyanırdım.

Ruger döndü ve pencereye doğru yürüdü, pervaza yaslandı ve düşünceli bir şekilde dışarıya baktı. Tanrıya şükür, sakinleşiyor gibi görünüyordu. Penceremdeki silueti aldatıcı bir çekicilikte görünmese, dünyam yeniden anlam kazanacaktı.

Uzun bir duraksamadan sonra, "Sanırım olmamalıyım," dedi. "İkimiz de onun lanet olası bir ezik olduğunu biliyoruz. Ama bana söylemeliydin. Bunun olmasına izin vermezdim."

"Bu senin sorunun değildi," diye yumuşak bir sesle cevap verdim. "İyi gidiyorduk, en azından bu geceye kadar. Her zamanki bakıcılarımın hepsi grip olmuş. Ben bir hata yaptım. Bir daha yapmayacağım."

Ruger yüzünü bana dönerek, "Hayır, yapmayacaksın," dedi. Başını yana eğdi, gözleri beni delip geçti. Biraz farklı göründüğünü fark ettim. Piercinglerinin birçoğunu kaybetmişti. Bunun onu biraz bile yumuşatmamış olması çok kötüydü, çünkü ifadesi saf çelik gibiydi. "Sana izin vermeyeceğim. Her şeyi tek başına yapamayacağını kabul etmenin zamanı geldi. Kulüp çocukları seven kadınlarla dolu. Yardım edeceklerdir. Biz bir aileyiz ve aile birinin başı dertteyken öylece durmaz."

Tartışmak için ağzımı açmıştım ki kapının hafifçe vurulduğunu duydum. Ruger pencereyi itti ve açmak için yaklaştı.

Dev gibi bir adam içeri girdi, Ruger'dan bile daha uzundu, ki bu da bir şey ifade ediyordu. Soluk bir kot pantolon, koyu renk bir gömlek ve Ruger'ınki gibi yamalarla kaplı siyah deri bir yelek giymişti, üzerinde adı ve %1 sembolü olan küçük kırmızı bir elmas vardı.

Bütün Azraillerde vardı ve eski dostum Kimber bana bunun onların *kanun* kaçağı olduğu anlamına geldiğini söylemişti; buna inanmakta güçlük çekmedim.

Bu yeni adamın omuz hizasında, koyu renk saçları ve mükemmel bir yüzü vardı.

yakışıklı bir film yıldızı olabilirdi. Bir kolunun altında, balya teline benzeyen bir şeyle birbirine bağlanmış bir yığın kırık dökük karton kutu tutuyordu.

Diğer elinde alüminyum bir beyzbol sopası ve bir rulo koli bandı tutuyordu. Yutkundum ve neredeyse bayılıyordum. Ellerim terlemeye başladı,

Çünkü ben böyle klişeyim. Düşmanım bizi kurtarmaya gelmekle kalmamış, suç ortaklarından birini de yanında getirmişti. En büyük sorun da buydu.

Ruger, o bir paket anlaşmaydı. Bir Reaper alırsan, hepsini almış olurdun.

Şu anda hapis yatmayanların hepsi.

"Bu benim kardeşlerimden biri, At," dedi Ruger, kapıyı arkasından kapatırken. "Eşyalarını taşımamıza yardım edecek. Sessiz olun ama yanınıza almak istediğiniz her şeyi toplamaya başlayın. Benim evimin bodrumunda kalacaksın.

Yeni mülkümü gördüğünü sanmıyorum," diye ekledi, ki bunun yaz başında Coeur d'Alene'i ziyaret ettiğimizde oda teklifini reddettiğim için beni iğnelemek olduğunu biliyordum. "Ama mutfağı ve her şeyiyle gün ışığı alan bir bodrumu var ve kendine ait küçük bir verandan olacak. Noah'nın etrafta koşturabileceği tonlarca alan da var. Mobilyalı, o yüzden sadece gerçekten önemsediğiniz şeyleri getirin. Geri kalanı kalabilir."

Odanın etrafına baktı, mobilyalarımı değerlendirdi. Ne demek istediğini anladım. Çoğu çöp konteynırlarının yanındaki kaldırımlardan toplanmıştı. Daha iyi parçalar

ikinci el dükkanlarından.

"Çocuk nasıl?" At kutuları yere bırakıp duvara yaslayarak usulca sordu. Sonra sopayı kaldırdı, biraz savurdu ve diğer eliyle yakaladı. Elimde olmadan elinin ne kadar kalın olduğunu fark ettim.

kolları vardı. Anlaşılan kulüp hayatı içki içip fahişelik yapmaktan ibaret değildi, çünkü Ruger ve arkadaşı belli ki ciddi ağırlık kaldırıyorlardı. "O piç ona dokundu mu? Neyle karşı karşıyayız?"

"Noah iyi," dedim çabucak. At'ın katlanmış kutuların yanına bırakmayı unuttuğu kasete baktım. "Korkmuştu ama artık bitti. Ve gerçekten yardımınıza ihtiyacımız yok, çünkü Coeur'e geri dönmüyoruz.

d'Alene."

At beni görmezden gelerek Ruger'a doğru

baktı. "Adam hâlâ burada mı?"

"Henüz bilmiyorum," diye yanıtladı Ruger. Bana baktı. "Sophie, bize hangi dairede olduklarını göster."

"Ne yapacaksınız?" Aralarında bakışarak sordum. Yüzleri tamamen boştu. "Onu gerçekten öldüremezsiniz. Bunu biliyorsunuz, değil mi?"

"Biz insanları öldürmeyiz," dedi Ruger, sesi sakin ve neredeyse yatıştırıcıydı. "Ama bazen onun gibi pislikler dikkatli olmadıklarında kaza yaparlar. Bunu kontrol edemeyiz, bu hayatın bir gerçeği. Bize nerede olduğunu göster."

Horse'un beyzbol sopasını ve koli bandı rulosunu tutan, bir başparmağı gümüş yüzeyi okşayan iri, güçlü ellerine baktım.

Sonra Nuh'un dört kat yükseklikteki bir yangın merdivenine tutunarak, kucağına oturmasını isteyen "kötü bir adamdan" saklandığını düşündüm.

Onu gıdıkla.

İçkiyi, esrarı ve pornoyu düşündüm.

Sonra kapıya doğru yürüdüm, açtım ve koridorun karşısındaki Miranda'nın stüdyosunu işaret ettim.

"İçerideler."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

On dakika sonra, Ruger'in "kaza" kelimesiyle neyi kastettiğini merak etmeden duramadım.

Ölümcül bir "kaza" mı planlıyorlardı?

Kendime bunun benim sorunum olmadığını söyledim. Miranda'nın kaderi, Noah Ruger'ı arayıp ağlayarak yardım istediği anda belirlenmişti ve bu tamamen benim kontrolüm dışındaydı. Kendime bunu söylemek yarım saat kadar işe yaradı ve sonra
Vicdan devreye girdi.

Ruger ve Horse birini öldürmeyi planlamıyorlarsa neden bir sopaya ve koli bandına ihtiyaç duydular? Bunlar yanlış yaptığınız şey hakkında yapıcı bir tartışma malzemesi değildi. Bunlar birini öldürüp cesedini saklama malzemeleriydi. Eksik olan tek şey bir kutu büyük siyah çöp torbasıydı. *Dexter*'ı görmüştüm. Böyle şeyleri bilirim.

Miranda Noah için ciddi bir intikamı hak ediyordu ama ölmeyi hak etmiyordu. Böyle bir karmaya ihtiyacım yoktu.

Ruger'ın cep telefonunu aradım. Cevap vermedi.

Sonra koridoru geçtim ve kapıyı çaldım. İçeriden herhangi bir çığlık ya da başka bir şey gelmiyordu. İyiye mi işaretti kötüye mi? Söylemesi zor - bu benim ilk suçumdu ve doğru prosedürü bilmiyordum. Duydum ki
Gıcırdayan ahşap zeminde botlar geçiyordu.

"Benim," dedim sesimi alçaltarak. "Bir saniyeliğine dışarı çıkabilir misin? Gerçekten konuşmaya ihtiyacım var, Ruger."

"Ruger meşgul," diye cevap verdi At kapıdan. "Yakında burada işimiz bitecek. Git eşyalarını topla ve oğlunla ilgilen. Biz hallederiz."

Düğmeyi denedim. Kilitli.

"Cidden Sophie, evine geri dön." Kapıdan
geri çekildim. Şimdi ne olacaktı?

Koridorun sonundaki açık pencere gözüme çarptı. Yangın merdiveni. Ruger daireme girmek için onu kullanmıştı ve Miranda'nın evi de benimkinin aynısıydı. Belki de her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için bu şekilde içeri girebilirdim?

Noah'yı hızlıca kontrol etmek için stüdyoma geri döndüm ve bu sırada kendi penceremi kapatıp kilitledim. Neyse ki hâlâ tamamen dışarıdaydı. Geçirdiğimiz geceye bakılırsa hiç de sürpriz değildi. Kapıdan içeri girdim ve kilitledim, sonra koridor penceresine doğru yürüdüm ve kafamı dışarı uzatıp durumun kapsamı.

Dar demir sahanlık benim penceremden koridor boyunca uzanıyor ve onunkinin altında duruyordu. Bacağımı içeri soktum.
Dikkatli bir şekilde platforma adım attım ve platform gıcırdadı. Aşağı baktım ve yutkundum.

Hiçbir zaman yükseklik hayranı olmadım.

Bir elimle parmaklığı tuttum, diğer elimle de kapalı penceresine ulaşana kadar tuğla duvar boyunca ilerledim. Alçaktan çömelip içeri baktım. Miranda pek dekoratör sayılmazdı, bu yüzden gerçek panjurları yoktu, sadece camın üzerine yapıştırdığı saydam bir şal vardı. Detaylar biraz bulanık olabilirdi ama yine de yeterince net görebiliyordum.

Erkek arkadaşı yerde yüzüstü yatıyordu, elleri arkadan koli bandıyla sıkıca bağlanmıştı. Ayaklarını da sarmışlardı, başının etrafına da daha fazla bant sarmışlardı, sanki ağzını kapatmaya karar vermişler ve devam etmişlerdi. Kan
alnındaki bir kesikten burnuna doğru damlıyordu. Kaburgalarında çürükler oluşuyordu. Bilinci yerinde değil gibiydi.

Ruger bir elinde alüminyum sopa, diğerinde cep telefonuyla onun yanında duruyordu.

Miranda odanın ortasında diz çökmüş, elleri tıpkı erkeğinki gibi sıkıca bantlanmıştı. Ağzını daha fazla koli bandı kapatıyordu ve muhtemelen seksi görünmesi gereken adi bir gecelik giymişti. At onun karşısında, duvara yaslanmış, rahatça uzanıyordu. Sıkılmış görünüyordu.

Rahatlayarak iç çektim. İki insanı soğukkanlılıkla katledeceklerini düşünmek için deli olmalıydım. Gerçek hayatta böyle şeyler olmazdı. Elbette, orada her ne oluyorsa eğlenceli görünmüyordu ama bununla yaşayabilirdim.

Ruger telefonunu kapattı ve cebine soktu. Horse'a bir şeyler söyledi. At omuz silkti ve bir tür şaka yapmış olmalı, çünkü Ruger güldü. Sonra iri adam Miranda'ya doğru yürüdü, diz çöktü ve yüzündeki gümüş şeridi yırttı. Miranda ona bir soru sorarken dudakları titriyordu. Adam cevap verirken başını salladı ve Miranda öyle bir titremeye başladı ki, bunu odanın öbür ucundan ve perdenin arkasından görebiliyordum.

Sonra işler kötüye gitti.

At uzandı ve kot pantolonunun arkasından çirkin siyah bir tabanca çıkardı. Üstündeki sürgülü şeyi kaldırıp ateş etmeye hazırlanırken donmuş bir dehşet içinde onu izledim. Sonra Miranda'ya başka bir şey söyledi.

Ağzını yavaşça açarken gözyaşları yüzünden aşağı aktı.

At, silahının namlusuyla dudaklarını daha da aralayarak içeri itti. Lanet olsun. VAY ANASINI.

Ayağa fırladım ve iki elimle cama vurarak durmaları için bağırdım.

Ruger arkasını döndü, o kadar hızlı hareket ediyordu ki takip edemedim. Birkaç saniye içinde pencereyi açtı ve beni odanın içine çekti. Kollarını bana dolayarak beni vücudunun ön tarafına, sırtımı da karnına sabitlerken kanat tekrar aşağıya düştü. Tekrar çığlık atmaya çalıştım ama eli ağzıma çarptı.

Sopa ahşap zeminde yuvarlanırken takırdadı.

Miranda'nın gözleri bana doğru kaydı, iki adam da kıpırdamayınca hızla eriyen umutsuz bir umutla doluydu. Sonra At konuştu.

"Zaman doldu, şekerim. Genelde insanlar gözlerini kapatır. Karar senin."

Miranda inledi, gözlerini sımsıkı kapattı ve gözle görülür bir şekilde vücudunu destekledi. At yukarı baktı, gülümsedi ve bana bir öpücük kondurdu.

Sonra tetiği çekti.

RUGER

Sophie onun kollarında patladı, öfkeyle çırpındı. Orospu komşusu çığlık attı ve dramatik bir şekilde çırpınarak yere düştü.

İkisi de lanet olası silahın dolu olmadığını fark etmemiş gibiydi.

Ruger kollarındaki ölüm perisini kontrol etmek için mücadele ediyor, At'tan nefret ediyordu çünkü piç orada öylece durmuş, her zaman olduğu gibi kendini beğenmiş, saksocu bir pislik gibi ona sırıtıyordu. Cidden, lanet olası bir öpücük mü? Hasta herif. Sophie'nin topuklarından biri geri fırladı ve onu kaval kemiğinden yakaladı. Adam homurdandığında, Sophie tekme attı. tekrar aynı noktaya. Vahşice.

"Elli dolarına bahse girerim ki bebeğinin annesi seni adil bir dövüşte yenebilir," diye alay etti At.

Miranda'nın çığlıkları aniden kesildi ve donup kaldı, gözlerini açarak şaşkınlıkla etrafına bakındı.

Sonunda, salak herif onun ölmediğini fark etmişti. Sophie sakinleşti ve Ruger'ın ağrıyan kaval kemiği sevindi.

"Burada kendimi tekrar ediyormuşum gibi hissediyorum," diye mırıldandı kulağına. "Ama elimi hareket ettirirsem, sessiz olsan iyi edersin. Anladın mı beni?"

Başını sıkıca salladı.

Ruger bıraktı ve Sophie sarsılarak uzaklaştı. Yılan gibi hızlı olan eli bir anda parladı ve adamın *suratına* bir tokat attı.

Lanet olsun.

"Seni piç," diye tısladı. "Ödümü kopardın! Ne tür bir sadist böyle bir şey yapar?"

"Kalıcı bir izlenim bırakmakla ilgilenen türden mi?" Ruger başını ona doğru eğerek sordu. "Tanrım, onu öldürmemizi *mi istiyorsun*?"

Sophie'nin yüzü buruştu ve ağzı açıldı ama ağzından bir şey çıkmadan yerdeki sürtük ağlamaya başladı. Yüksek sesle. Ruger, Miranda'nın *her şeyi* yüksek sesle yaptığını fark etmişti. At öne doğru eğildi ve Miranda'nın kollarını yakalayarak onu dizlerinin üzerine kaldırdı. Çenesini yakalayarak onu bakışlarıyla buluşmaya zorladı.

"Bunu tekrar yaparsak, bir kurşun çıkar ve beynini dağıtır. Anladın mı beni?"

Çılgınca başını salladı, hıçkırıkları öncekinden daha da gürültülüydü. Bu nasıl mümkün olabilirdi ki? Sonra Ruger bariz bir sidik kokusu aldı ve iç çekti. Yeterince emindi, bir su birikintisi bırakmıştı.

"Her seferinde," diye mırıldandı. At homurdandı. "Amcık."

"Size inanamıyorum çocuklar," dedi Sophie, ellerini sıkıp açarak, adrenalinden titreyerek. O kadar öfkeliydi ki korkmayı unutmuştu. Aslında Sophie'nin bu yönünü seviyordu - Sophie'de cesaret vardı. Ama şu anda onun sinirlerini bozuyordu. Jack'ler gelmeden önce yapmaları gereken çok şey ve kısıtlı zamanları vardı. "Onu öldürdüğünü sandım. *O da* senin onu öldürdüğünü sanıyordu. Bunu nasıl yapabiliyorsun?"

"Onun dikkatini çekmek istedik," diye cevap verdi Ruger, sinirleri bozulmuş bir halde. "Ölüme yakın deneyimler insanın peşini bırakmaz. Bir dahaki sefere daha iyi seçimler yapacaktır."

Sophie ağzını açtı, sonra kapattı ve ters ters baktı.

At, Miranda'nın ağzını tekrar kapatırken bandın yırtılma sesi havayı kesti. Bunun için şükürler olsun. Ruger onun gürültüsünden yorulmuştu, bütün gece araba kullanmaktan bitkin düşmüştü ve acıkmıştı.

"Yan kapıya geri dön Sophie," dedi bir elini kısa saçlarının arasından geçirerek. Kolunu kaldırdığında kendi kokusunu aldı. İğrenç.

Coeur d'Alene'e gitmeden önce onun evinde duş alması gerekecekti. "Biz

çıldırmayacak, söz veriyorum. Ama unutma, Noah dün gece yangın merdiveninde saklanarak bir saatten fazla zaman geçirdi. Dört kat yukarıda, Sophie. Bu arada bakıcınızın adamı kayıtlı bir seks suçlusu. Kaltak da bunu biliyordu. Yine de evinde çocuk varken onu davet etti. İkisi için de üzülme."

Sophie'nin gözleri büyüdü.

"Bütün bunları nereden

biliyorsun?" At cevap verdi.

"Bize söylediler."

"Cinsel suçluların etrafta bu tür bilgileri paylaşacağını sanmıyorum," dedi aniden temkinli bir şekilde.

Ruger ona "Biz çok ikna edici insanlarız," dedi. "Sadece soruları doğru sorman gerekiyor. Evine git, Soph. Burada işimizi bitirip seni buradan çıkarmamız gerekiyor. Yoruldum, tatlım."

"Bunların hepsi yanlış. Kendimi suç ortağı gibi hissediyorum," diye cevap verdi Sophie başını sallayarak. "Bundan hoşlanmıyorum."

Tanrı aşkına... Bir kadın olmak konusunda çok endişeli değildi. Miranda'nın yerini gösterdiğinde "suç ortağı" demişti. Oyunun bu noktasında şikayet etmek için biraz geç.

Yeterli.

"Gerçekten mi? *Hoşuna* gitmiyor mu? Şahsen, sırf yangın merdivenine saklanacak kadar zeki olmadığı için bir sonraki çocuğun tecavüze uğraması fikrinden hoşlanmıyorum," dedi Ruger, yavaşça onun alanına girip onu duvara doğru geri çekerek. "Şuna ne dersin? Sen devam et ve suç ortağı olduğun için kendini suçlu hisset, ben de devam edeyim ve senin pis işlerini yapmaya devam edeyim, böylece bir çivini falan kırmazsın. Sonra bu gece bir şişe şarap açar ve bugünün bize neler hissettirdiğini konuşuruz. Belki bu arada biraz çikolata yeriz, sonra da birlikte *The Notebook*'u izleriz. Senin için uygun mu?"

Kadın duvara çarptı ve adam öne doğru eğilerek ellerini kadının başının iki yanına düz bir şekilde vurdu. Ruger yüzünü onunkine çevirdi, gözleri alev alev yanıyordu.

"Kahretsin Sophie, sanırım her şeye rağmen aşırı sabır gösteriyorum. Bu lanet bir şaka değil. Noah dün geceyi atlattı.

Çünkü o yangın merdiveninde uyanık ve tetikte kaldı, bu pisliklerden herhangi biri ona yardım etmek için parmağını bile kıpırdatmadığı için değil. *Küçük bir çocuğu terörize ettiler ve buna güldüler*. Şimdi sıra onlarda. Bu konuda kötü hissetmemi bekleme. Git hadi. Evine git."

Sophie yutkundu, gözleri irileşmişti. Yavaşça aşağı kayarak adamın kollarının engelinin altından çıkarken sessiz kaldı ve kapıya ulaşana kadar odanın kenarından dolaştı. Kayarak içeri girdi ve kapıyı usulca arkasından kapattı.

Ruger kaşlarını kaldıran Horse'a baktı. Harika. Şimdi ondan da bir bok kapacaktı.

Horse yardımsever bir tavırla, "Bebek annen sinirlendiğinde çok seksi oluyor," dedi. "Tanrım, Horse. Sınırları hiç bilmiyorsun, bunu biliyor musun?"

"Evet," diye cevap verdi ve Ruger ciddi ciddi sopayı alıp piçin suratını dağıtmayı düşündü. Tabii o zaman Horse'un yaşlı karısıyla uğraşmak zorunda kalacaktı... Kaltak çok iyi bir nişancıydı.

Miranda bir gümbürtüyle yere yığıldı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Ona baktılar. "Bununla ne yapmalıyız?" At sordu. "Onu aramızdan çıkarmak istiyorum.

ama söylemeliyim ki, sorunlu çocuklarını almaya geldiklerinde onu burada Jack'lere bırakma fikri hoşuma gitmiyor." Çenesini yerde yatan ve hâlâ bilinci yerinde olmayan adama doğru salladı.

"Kalkıştan hemen önce onu bırakalım mı?" Ruger önerdi. Yanına gitti ve ayağıyla onu dürttü. "Hey, Miranda. O bandı bir anda kestik

Birkaç saat sonra, bu küçük macerayı birileriyle paylaşman konusunda endişelenmemiz mi gerekiyor? Çünkü bu beni gerçekten kötü bir ruh haline sokar."

Başını şiddetle salladı.

"Emin misin?" At sordu. "Eğer bu bir sorunsa, senin için başka bir şey buluruz. Buradan çok uzakta olmayan boş bir arsa gördüm. Bir inşaat işçisinin cesedini çıkarması ne kadar sürer merak ediyorum."

Miranda gözlerini kocaman açarak homurdandı.

"Bunun çeneni kapalı tutacağın anlamına geldiğini varsayıyorum," dedi Ruger iç çekerek ve ensesini ovuşturarak. Kaslar orada çok gergindi. "Bilmen gereken bir şey daha var. Konuşursan sadece bizimle uğraşmazsın. Kulüpte yüz otuz dört kardeş var. Genelde ben iyi olanlardan biri sayılırım."

"Gerçek hikaye," diye söze girdi Horse. "Bizimle uğraşırsan, biz de seninle uğraşırız.

Daha sert. Her zaman."

Çılgınca başını salladı.

"Kulağa bir plan gibi geliyor," dedi At. Yerdeki adama baktı ve sonra Ruger'ın gözüne takıldı. "Küçük annene, bir daha başka bir kulüpten bir adamla karşılaştığında, içeri girmeden önce bize haber vermesi gerektiğini söylemek isteyebilirsin. İşler çirkinleşebilirdi."

"Anlamıyor - ne mürekkep, ne kesik, hiçbir şey. Dövmelerini görmüş olabilir ama ne anlama geldiklerini bilmiyordu. Bant," dedi Ruger. At onu yere attı ve Ruger kadının yanına çömeldi. "Bacaklarını birleştir, sürtük. Senin için yeni bir deneyim olacak."

Kadın itaat etti ve adam ayak bileklerini sıkıca bantlamaya başladı.

Ruger Horse'a, "Sophie ve Zach'in işleri bozulduğunda sen hâlâ Afganistan'daydın," dedi. "Ama inan bana, işler çirkinleşti ve ondan sonra da pek sosyalleşemedik. Benden nefret ediyor, kulüpten nefret ediyor ve bu duruma katlanmasının tek nedeni Noah'ı hayatındaki tek erkeği elinden alamayacak kadar çok seviyor olması. Onun için çok kötü ama elindeki en iyi şey benim."

"Tam bir sürtük gibi görünüyor," dedi At. "Söylentiye göre, onun kıçını kurtarmışsın.

Lanet olası parlak zırhlı şövalye. Bu kadar özel bir kar tanesi olduğuna göre bisikletini güzel pembe bir tek boynuzlu atla takas etmek isteyebilirsin."

"Kapa çeneni, göt herif," diye cevap verdi Ruger. "Onu kurtardım, ama aynı zamanda kaldıramayacağı bir zamanda ona büyük bir şekilde kendimi kaybettim. O kadar da değil.

artık önemli. Uzun lafın kısası, kulüp renkleri ya da nasıl yaşadığımız hakkında hiçbir şey bilmiyor. Sırt yamasından bahsetmedi çünkü hiçbir şeyden haberi yok."

"Bir öneride bulunabilir miyim?" At sordu.

"Hayır."

"Ona ne bekleyeceğini söylemeli, kulüp hayatını anlamasına yardımcı olmalısın.

yine çuvallar," dedi. "İleride başına bir sürü bela almaktan kurtul. Bu konuda bana güven, kardeşim. Sophie gibi bir sivili eski eşin olarak kabul etmek yeterince zor. Bunu olması gerekenden daha da zorlaştırma. Ayrıca, ağzı çok iyi laf yapıyor. Özel hayatında olanlar neyse de, cephanelikte böyle şeyler yapamaz. Bunun doğru olduğunu biliyorsun."

Ruger homurdandı ve Miranda'nın bacaklarını sarmayı bitirirken bandı bıraktı. Neden At'ı getirmişti ki? Herhangi biri daha az sinir bozucu olabilirdi... hatta Painter bile, her ne kadar çocuk muhtemelen duşta kendi aletini bile bulamasa da, bir kadını yakalamak şöyle dursun.

Ne yazık ki, sadece At gecenin bir yarısı telefonuna cevap verecek kadar hem ayık hem de aptaldı.

Ruger ayağa kalktı ve kaseti kanepeye fırlatarak, "Bu senin küçük beynin için zor olacak, o yüzden dikkatle dinle," dedi. "Birincisi, o benim bebeğimin annesi değil, bu yüzden ona öyle demeyi kes. Sadece ilk elli seferde komik olur. İki, onu kendi malım yapmayı planlamıyorum. Ona yardım ediyorum. Çünkü o Noah'ın annesi ve tüm pratik amaçlar için o benim oğlum. Ben

onun iyiliği için ona göz kulak ol, ama o özgür bir ajan. Ona ne söylersem söyleyeyim, Cephaneliğe adım atacağından şüpheliyim."

"Saçmalık."

"Saçmalık değil," diye tersledi Ruger. "Beni istemiyor, pislik herif. İnan bana, bunu bilmek için sebeplerim var. Geçmişimiz çok karmaşık, senin gibi bir aptalın anlayamayacağı kadar karmaşık."

At, yüzünde yavaş bir sırıtış belirerek, "Başarısız oldun," dedi. "Ve sen hâlâ onu kendi evine yerleştirebilmek için gecenin bir yarısı eyaletin öbür ucuna mı gidiyorsun? Sen iyice boku yedin kardeşim."

Ruger gözlerini kısarak, "Ben vurmadım," diye cevap verdi. "Öyle bir şey değildi. Ben de onu bu şekilde düşünmüyorum."

"O zaman ileride başvurmak üzere bir önerim var," dedi At. "Onu *bu şekilde* düşünmediğine inanmamı istiyorsan kapıyı açmadan önce mastürbasyon yapmayı dene. Senin spor yaptığın gibi bir odun genellikle tam tersini ima eder.

Tabii benim için değilse? Eğer öyleyse, gerçekten gururum okşandı. Yargılamak yok."

"Marie seni neden hala vurmadı?"

"Çünkü sikimin ne istediğini inkâr etmiyorum," diye yanıtladı At. "Onu kızdırırsam, am bulamam. İzle ve öğren. Şimdi onları kilitleyelim ve kızın eşyalarını kamyona taşımaya başlayalım. Jacks birkaç saat içinde burada olacak ve ben de burada kalıp tartışmak istemiyorum.

aptalların mürekkeplerini silme teknikleri. Ne tür intihara meyilli bir salak, kulübü onu serbest bıraktığında dövmelerini karartmaz?"

Ruger omuz silkerek, "Şey, en başta Şeytan'ın Jacks'ine katıldı," diye cevap verdi. "Bu onun zekası için pek bir şey ifade etmiyor. Umarım sağlık sigortası vardır. Muhtemelen ihtiyacı olacak."

"Sadece şanslıysa. Söyle bana kardeşim. Kaç kez gördün

Not defteri mi? Çünkü bu, evdeki çocukların bilmesi gereken bir bilgi."

"Pislik."

SOPHIE

Noah mısır gevreğini höpürdeterek yuttu ve sandalyesinde zıplayan bir top gibi zıpladı. "Bugün Ruger Amca'ya gidiyoruz, değil mi? Sence onda Skylanders?"

"Evet, Ruger Amca'ya gidiyoruz. Skylander'lar hakkında bir fikrim yok ama ben olsam fazla umutlanmazdım," diye cevap verdim. Adrenalinim azalmıştı, bu da gerçek bir öfkeyi sürdürmemi zorlaştırıyordu. Bunun yerine stüdyomu gözden geçirdim ve sonunda gerçeği itiraf ettim.

Burası tam bir bok çukuruydu. Sadece bu da değil, pencere alarmlarını takmadığım için hiçbir mazeretim yoktu. Tanrı aşkına, onları Dollar Store'da satıyorlardı.

Ruger'in kazanmasına izin vermek hoşuma gitmiyordu ama gerçekler onun tarafındaydı. Beş parasızdım, işimi kaybetmiştim ve kendi çocuğumu koruyamıyordum. Garsonluk zaten bizi geçindirecek kadar para getirmiyordu ve daha iyi teklifler alsaydım zaten orada çalışmazdım. Ailem kesinlikle yardım etmezdi. Noah'ı "sonlandırmayı" reddettiğimden beri onlar için ölmüştüm.

Güvenli ve ücretsiz bir daireyi reddetmek delilik olur.

Yine de Ruger'i affetmeye hazır değildim. Entelektüel olarak bu pek mantıklı gelmiyordu. Elbette, bana karşı bir pislik gibi davranmıştı. Ama aynı zamanda yardıma ihtiyacı olduğunda yüzlerce kilometre yol gidip Noah'yı kurtarmak için her şeyi bırakmıştı. Eğer adil olmak istiyorsam, bu ikisinin birbirini dengelemesi gerekirdi. Sadece bu da değil, Ruger beni şaşırtmayacak bir noktaya parmak basmıştı.

Gerçekten kendi pis işimi yapmak istemedim.

Ruger ve Horse durumu değerlendirmiş, zor bir karar vermiş ve işleri düzeltmişlerdi. Ve bu büyük bir rahatlamaydı. Sonuçta Ruger'a Miranda'yı korkuttuğu için değil, *beni* korkuttuğu için kızmıştım. Bu ve zorbalığı.

Gecenin bir vakti sürüngen adamı oynamak yerine benimle Coeur d'Alene'e taşınmak hakkında konuşabilirdi.

Noah mısır gevreğini bitirirken, "Gitmeden önce toplanmalıyız," dedim. Kasesini dikkatle lavaboya taşıdı, kaşık sallanıyordu. "Sadece ziyaret için gitmiyoruz, bir süre orada yaşayacağız. Eşyalarının çoğunu alacağım ama giymek için birkaç pijama ve kıyafet seçmeni istiyorum.
Yarın. Onları sırt çantana koy. Arabada okumak için birkaç kitap da almalısın, tamam mı?"

Noah çantasını yatağının altından çıkararak, "Tamam," diye cevap verdi. Bu düşünceden rahatsız olmuş gibi görünmüyordu ki bu da varlığımız hakkında çok şey söylüyordu. Hayatı boyunca yılda en az bir kez taşınmıştı. Başımı salladım, suçluluğun tanıdık ağırlığının üzerime çöktüğünü hissettim. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, bir türlü doğru yapamıyordum.

Kasesini yıkadım ve biraz kahve koydum. Sonra bir kutu alıp paketlemeye başladım.

"Biraz müzik ister misin?" Noah'a
sordum. "Benim seçimim mi?"

"Elbette," dedim ve ona telefonumu uzattım. Bir uzman gibi küçük hoparlör setimize taktı. *Here Comes Science* çalmaya başladı ve birkaç dakika sonra ikimiz de elementler ve filler hakkında şarkı söylüyorduk. Çocukça şeylere göre çok da kötü değildi. Disney'in saçmalıklarını yendi.

Aslında çok fazla eşyamız yoktu, bu yüzden toparlanmak zor olmadı. Kahve yardımcı oldu. Noah için üç kutu eşya. Benim için iki kutu, artı bir bavul. Büyük kravat boyalı duvar asmamızı indirmek için bir sandalyenin üzerinde durmam gerekti. Bunu geçen yaz birlikte yapmıştık, güneşin çok parlak ve güzel olduğu o muhteşem günlerden birinde çocuğunuzu yatma vaktinde içeri sokmayı düşünmüyordunuz bile. Noah üç yaşındayken yaptırdığım çerçeveli aile portresini sarmak için kullanmıştım.

Sonra odaya baktım, pek bir şey kalmamıştı. Sadece mutfak ve banyo eşyaları... İki hayatı toparlamak bir saatten fazla sürer, diye düşündüm hüzünle. Banyoyu temizlemeden önce hızlı bir duş almaya karar verdim.

"Ruger Amca ya da arkadaşı gelmedikçe kapıyı açma," dedim Noah'a, kahve fincanını bardağıma boşaltırken. "Senin için sorun olur mu?"

"Ben *çocuk* değilim," diye cevap verdi bana gerçek bir tiksinti dolu bakış atarak. "Yakında ikinci sınıfa geçeceğim."

"Tamam, yetişkin olduğuna göre, devam et ve buradaki işini bitir.
Bir şeyi atlamadığımdan emin olun," diye cevap verdim. "Çabucak yıkanacağım."

Kapıyı kapattım ve kıyafetlerimi çıkardım. Oda küçüktü ama en azından bir küvetimiz vardı. Ne yazık ki sıcak su durumu çok iyi değildi - ortak kazanları olan bir binanın en üst katında yaşamanın keyiflerinden biri. Hızlıca duş aldım, dışarı çıkarken bir havlu kaptım, kirli çamaşırlarımın üzerine damlattım. Kurulandım ve temiz kıyafetlerime uzanmadan önce havluyu başıma sardım. Orada değillerdi. Hiç düşünmeden hepsini paketlemiştim bile.

Kahretsin.

Dairede Ruger'ın sesini duydum. Mükemmel değil miydi? İkinci bir havlu alıp vücuduma sardım ve kapıyı bir aralık açtım.

"Noah, buraya gelebilir misin?" Seslendim.

"Horse'la birlikte aşağıda. Kamyonu yüklemeye yardım etmek istedi," diye yanıtladı Ruger. Zayıf, uzun boylu ve kontrollü bir güçle banyoya doğru yürüdü. Kocaman bir katil kedi. Kapının önünde durdu ve kaslı kollarını kavuşturdu, gözleri anlam veremediğim bir şeyle kararmıştı. Daha önce beni saran o kolların anıları aklımdan geçti ve yüzüm kızardı... *Aptalca*. Ruger çıkmaz sokaktı, en azından bir ilişki açısından ve ben kesinlikle bir ganimet çağrısı istemiyordum. Tamam, bu bir yalandı. İyi bir seks görüşmesine bayılırdım. Ama bundan on yıl sonra hâlâ uğraşmak zorunda kalacağım bir adamla değil. Hormonlarımın kafayı takacak başka bir şey bulması gerekiyordu.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Temiz kıyafetlerimi unuttum," dedim ona, stratejimi düşünürken. "Bir saniyeliğine dışarı çıkabilir misin? Hemen giyinirim."

"Coeur d'Alene'e gelmem konusunda bana saçmalayacak mısın?" diye sordu, kaşlarını meydan okurcasına kaldırarak. Harika. Ben sinirimi atlatmıştım ama belli ki o atlatamamıştı.

"Hayır."

"Yan odada olanlar için beni azarlamak mı istiyorsun?"

"Hayır."

"Bu hızlı bir geri dönüş."

"Çok fazla seçeneğim yok," diye itiraf ettim, dişlerimi gıcırdatmamak için kendimi zor tutarak. "Benim seçeceğim bir şey değil ama burada kalmaktan daha iyi. Ve sen kazandın

-Kendi pis işimi yapmak istemedim. Benim için yaptığına sevindim. Mutlu musun?"

"Bunu acıtıyormuş gibi söylüyorsun."

Gerçekten acıttı. Adam derimin üzerinde peynir rendesi gibiydi.

"Bırak da giyecek bir şeyler alayım, Ruger. Sen kazandın. Bunu yüzüme vurma." Güldü, sesi sertti.

"Bunu anladığına sevindim," dedi. "Hoşuna gitsin ya da gitmesin, yardım aldığında hayat daha kolay. Senin için bir şeyler çıkaracağım. Bavul mu?"

"Sorun değil-" diye başladım ama o çoktan dönüp çantayı kapmış, şimdi çıplak olan yatağın üzerine atıp fermuarını açmıştı. Etrafı karıştırmaya başladığında yutkundum. Saklayacak bir şeyim olduğundan değil ama eşyalarıma dokunmasından hoşlanmıyordum. Fazla mahremdi.

"Güzel," dedi Ruger, bana doğru dönüp bir parmağından siyah, dantelli bir sütyen sarkıtarak. Ağzının kenarı seğirdi ve o koyu renk gözleri ısındı. "Bunu giymelisin."

"Bırak onu, Ruger," dedim ona. "Sadece dışarı çık. İhtiyacım olanı bulacağım."

"Bunları da beğendim," dedi ve bir çift turkuaz külot çıkardı. "Jartiyer kemeri ile iyi giderler."

Bir iniltiyi bastırdım. Güzel iç çamaşırlarına karşı bir ilgim olabilirdi ama onun katkısına ihtiyacım yoktu. Pislik. Havlumu kontrol ettim, iyice sıkıştığından emin oldum. Sonra banyodan çıktım, ellerini külotumdan çekmeye kararlıydım.

"Onları yere bırak," diye tekrarladım yerde ilerlerken. Bana doğru döndü, gözleri vücudumda gezindi ve göğüslerimin üzerinde durdu. Kendimi açıkta ve rahatsız hissediyordum ki bu aptalcaydı. Havlu çoğu mayodan daha fazlasını örtüyordu. Yine de gözlerinde aç bir parıltı vardı - iltifat olarak kabul etmeyi reddettiğim bir parıltı. Zaten Ruger'in beni bir kadın olarak temel, biyolojik düzeyde çekici.

Sorun şu ki, Ruger *her* kadını temel, biyolojik düzeyde çekici buluyordu.

Aramızdaki bu yeni dinamikten hiç hoşlanmamıştım. Ruger bana istenmeyen bir mobilya parçasıymışım gibi davrandığında işler daha rahattı.

"Ama hoşuma gitti," dedi, yumuşak kumaşı sırıtarak incelerken. Külotu almak için elimi uzattım ama ulaşamayacağım bir yerde tuttu.

"Sana haksızlık ettiğime kendimi ikna etmeyi daha yeni bitirdim," dedim ona, gözlerimi kısarak. "Bunu mahvetme."

Ruger birkaç saniye hiçbir şey söylemedi. Sonra külotu ellerinin arasında lastik bir bant gibi gerdi ve yüzüme doğru fırlattı. I
ipeksi mavi füzeyi kapmak için hamle yaptım. İşte o anda havlu kaydı ve Mardi Gras boncuklarından iyi bir koleksiyon kazanacak kadar kendimi gösterdim.

"Güzel raf," dedi Ruger bana. "Daha önce diğerlerine bakmıştım ama bunlara hiç bakmamıştım. Şimdi düşündüm de, genelde tam tersi olur. Önce memeler
-"

"Tanrım, sen bir domuzsun," dedim, havluyu kaldırırken sözünü kestim.

"Bunu kabul ediyorum," dedi ve omuz silkerek havludan uzaklaştı. Bavul. "Ama sadece o siyah sütyeni giyersen. Kızları sevdim. Güzel bir şeyi hak ediyorlar."

"Pislik herif," diye mırıldandım, sinirli ruh halim tüm gücüyle geri dönmüştü.

Çantamı karıştırdım ve bir çift yırtık pırtık pantolon çıkardım. Sonra arkadaşım Carrie'nin iki yıl önce Olympia'da ailesiyle kaldığımız Cadılar Bayramı'nda bana aldığı süper dar, süper dekolteli "Barbie Bir Sürtüktür" atletini gördüm. Noah'ı arkadaş canlısı cadı kıyafetleriyle şeker mi şaka mı oynamaya götürmüştük.

Akşam erkenden kostümleri giydirdik. Sonra onu annesinin evinde güvenli bir şekilde yatağına yatırdık ve kendimizi şeker mi şaka mı içmeye götürdük. Üç farklı partide üç farklı erkekle öpüştüm... üç farklı isim kullandım. Güneş doğarken IHOP'ta ağırlığımızca çikolata parçacıklı krep yiyerek bitirdik.

En iyisi. Gece. Hiç.

Gülümseyerek tankı çıkardım. Ruger bana fahişelerinden biri gibi mi davranmak istiyordu? Oraya gidebilirdim. Göğüslerime bakmasına izin verirdim. Bütün gün. Alenen.

Belki ben de biraz flört ederdim ama onunla değil. Hayır, ben dünyayı gösterirken o sadece emebilirdi. Bu ona külotumla oynamayı öğretirdi.

Umarım taşakları donacak kadar maviye dönmüştür.

Şortu, atleti, sütyeni ve külotu banyoya götürüp giyinirken onu görmezden geldim. Saçlarımı kuruttum ve savaş boyamı sürdüm. Sonra dışarı çıktığımda Horse ve Noah'nın döndüğünü gördüm.

"Hey, Anne-At'ın Ariel adında bir köpeği var. Bizim de bir köpeğimiz olabilir mi?" Noah beni görür görmez sordu.

"Hiç sanmıyorum," diye cevap verdim. "Bir köpek çok fazla iş demek. Daha küçükten başlamalıyız. Belki bir hamster. Ruger Amca'ya bunun uygun olup olmadığını ya da çok fazla olduğunu düşünüp düşünmediğini soralım."

Gözleri göğsüme yapışmış olan Ruger'a gülümsedim. Atletimi ayarladım ve istediği sütyenin üst kısmını ortaya çıkaracak kadar aşağı çektim.

Kurallarımızı çiğneyip bana zorbalık mı etmek istedi?

Sorun değil. Artık büyük bir kızdım ve karşı koyabilirdim.

"Ne düşünüyorsun Ruger Amca?" Tatlı tatlı sordum. "Çok mu fazla?"

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Daha önce yaptığı kahvaltıya rağmen Noah bir tabak dolusu krep, iki dilim domuz pastırması ve bir bardak portakal suyunu bitirmekte zorlanmadı.

Bir büyüme atağı daha geliyor, fark ettim. Bu berbattı. Sanki ona daha bir ay önce yeni kıyafetler almışım gibiydi. Ne zaman yetişsem, çocuk daha da büyüyordu.

"Bitirdin mi?" Kabinde arkama yaslanarak ona sordum. Toplanmayı bir saat önce bitirmiştik, o sırada Ruger ve Horse bizi dışarı atmıştı. Anlaşılan yollarına çıkıyorduk. Ruger bana iki yirmilik uzattı ve Noah'yı sokağın aşağısında kahvaltıya götürmemi söyledi, önümüzde uzun bir araba yolculuğu olduğu düşünülürse bu mantıklıydı. Onun parasını almaktan hoşlanmıyordum ama pratik olmak zorundaydım. Böyle bir şey için para harcamayı göze alamazdım.

Dışarıda yemek yemek kadar anlamsız.

"Tamamdır," dedi Noah bana sırıtarak. Tanrım, çok güzeldi. Yüzünde hâlâ doğuştan sahip olduğu yumuşaklığın izleri vardı ama bacakları ve kolları giderek sırıklaşıyordu. Saçlarının uzun olmasını severdi, bu yüzden yüzünün ve omuzlarının etrafına dağınık bir şekilde sarkardı. At kuyruğu yapacak kadar uzun değildi ama yakındı.

İnsanlar bana kesmem gerektiğini söyledi. Bu onun seçimi olmalı diye düşündüm. Ne zaman ki

Büyüdüğünde akran baskısı ve uyum hakkında her şeyi öğrenecekti. Şimdilik, dünyanın fikirlerini umursamamanın getirdiği mutlu özgürlüğün tadını çıkarmasını istedim.

Teni açık renkliydi, burnunda ve yüzünde az miktarda çil vardı. Bazen onda kendime ya da Zach'e dair bir şeyler yakalıyordum, ama çok sık değil. Noah kendine has biriydi, buna şüphe yok.

Bu şekilde Ruger'e çekmiş gibi, diye düşündüm.

"Tamam, gidelim," dedim ve masaya biraz para bıraktım. Garsona neredeyse yüzde elli bahşiş verdim - çok çalışıyor gibiydi ve bunun nasıl bir his olduğunu biliyordum. Ayrıca, bu benim param değildi.

Çıkarken Ruger'a mesaj attım, yeterince zaman öldürüp öldürmediğimizi merak ediyordum. Bana otuz dakika daha vermemi söyleyerek cevap verdi. Evimizin hemen yanında bir park yoktu ama üç blok ötede bir park vardı.

Noah etrafta koşuşturmayı severdi. Eskiden satıcıların ve kullanıcıların takıldığı bir yer olduğunu duymuştum ama birkaç yıl önce yuppiler mahalleye taşınmaya başlamıştı. Şimdi yaklaşık yarısı bir topluluk bahçesiydi ve geri kalanı da çocuklar içindi. Birisi ahşap bir salıncak seti inşa etmişti. Duvar resimleri
Araziyi çevreleyen binaların kenarları mekanın neşeli ve parlak görünmesini sağlıyordu.

Parka ulaşmamız yaklaşık on dakika sürdü ve Noah orada geçirdiği zamanı en iyi şekilde değerlendirdi. Onu yormak umuduyla kenarlarda onunla birlikte tur attım. İşe yaramadı tabii ki. Sonra geri döndük, yolda kullanılmış bir kitapçıya uğrayıp araba yolculuğu için özel bir şeyler seçtik.

Horse, Ruger ve tanımadığım iki adamı binanın dışındaki kaldırımda bulduk. Yeni gelenler üzerinde "Şeytan'ın
Jacks" yazıyordu. Onun altında da kırmızı bir şeytan resmi ve "Nomad" yazıyordu. İkisi de uzun boylu adamlardı, biri kaslı bir şekilde hantal, diğeri ise uzun ve zayıftı. İkisi de koyu renk saçlıydı. Biri sessiz bir selamlamayla çenesini kaldırdı.

Adamlar Barbie atletimi açıkça takdir ettiler. İkisi de çekiciydi ama uzun boylu olan neredeyse güzel sayılırdı, çok tatlıydı. Sarkık kahverengi saçları vardı ve birkaç gündür tıraş olmamıştı. Yıpranmış bir Flogging Molly tişörtü ile solmuş kot pantolon ve deri botlar giymişti. İkisi de benim yaşlarımda görünüyordu.

"Hey," dedim yanlarına gelip gülümseyerek. "Siz Ruger'ın arkadaşları olmalısınız?
Tanıştığımıza memnun oldum. Ben Sophie. Bu da oğlum Noah." Ruger'ın gözleri kısıldı.

"Git arabada bekle," dedi ve anahtarlarını bana fırlattı.

"Onlar benim anahtarlarım değil. Beni arkadaşlarınla tanıştır."

"Onlar benim anahtarlarım. Mavi teçhizat, tam şurada," dedi bana, caddenin karşısındaki büyük bir SUV'yi başıyla işaret ederek. "Araba. Şimdi. At seninkini Coeur d'Alene'e geri götürecek."

Sadece genel prensip olarak tartışmak için ağzımı açtım. Sonra Horse'un sessiz bir uyarı içeren gözlerini yakaladım. Önce Noah'ya, sonra da yabancılara baktı. İşte o zaman havadaki gerginliği yakaladım - vücut dilleri dostça olmaktan çok uzaktı.

Oops. Bu mutlu bir ziyaret değildi.

"Memnun oldum," dedim Noah'nın elini tutarak. Onu caddenin karşısına sürükledim ve bizi bekleyen büyük SUV'ye tırmandım. Ruger çoktan

arkaya bir yükseltici koltuk yerleştirdi. Noah'nın sırt çantası yanına oturdu. Eğildim ve anahtarları kontağa soktum, sonra da klimayı açtım.

On dakika sonra Ruger geldi ve sürücü koltuğuna oturdu. "Kemerini bağladın mı, küçük adam?" diye sordu cipi

Tersine.

"Uh-huh," diye yanıtladı Noah. "Sırt çantamı aldığın için teşekkürler. Evinizi göreceğim için heyecanlıyım. Skylander'larınız var mı?"

"Skylander'ın ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, evlat," diye cevap verdi. "Ama bulabileceğimize eminim."

"Ruger-" diye başladım ama sözümü kesti.

"Tanrım, Sophie," dedi bana ters ters bakarak. "Şimdi bu çocuğa bir Şimdiki mi? Kahretsin, zor bir gece geçirdi. Ona bir şey almak istersem alırım." "Aslında onu üst kattaki banyoya götürebilir miyim diye soracaktım.

Gitmeden önce," diye cevap verdim, tatlı tatlı gülümseyerek. "Kahvaltıda koca bir bardak meyve suyu içti. Mola vermeden fazla uzağa gidemeyiz."

Ruger'ın bakışları soldu.

"Bu tamamen mantıklı."

"Evet, biliyorum. Ben makul bir insanım."

"Bir lokantada falan dururuz," dedi, arabayı çekerken. "Yukarı çıkmanı istemiyorum. Hunter ve Skid şu anda yukarıda."

"Hunter ve Skid?" Ben sordum. "Kaldırımda konuştuğun adamlar onlar mıydı? Ortam biraz gergin gibiydi. Tüm bunlar neyle ilgiliydi?"

"Bu konuda endişelenme," dedi. "Kulüp işi. Durmak için iyi bir yer gördüğümde kenara çekeceğim."

Tahmin edilebileceği gibi, bir fast-food restoranında durduğumuzda Noah çocuk yemeği için yalvarmaya başladı, özellikle de Skylander temalı olduklarını görünce. Aç olması mümkün değildi, ama Ruger aşırı pahalı küçük kutulardan iki tane sipariş etti.

Onları arabaya taşırken ona "Bu çok saçma," dedim. "Yemekler ziyan olacak. Noah tıka basa doydu. Zaten daha önce dışarıda yediğinden bahsetmiyorum bile. Böyle sağlıksız ıvır zıvırlara ihtiyacı yok."

"Onlar benim için," diye yanıtladı Ruger. "Oyuncakları o alabilir, ben yiyecekleri alacağım. Açlıktan ölüyorum."

Otoyola çıktığımızda Noah Ruger'a Skylander'lar hakkında her şeyi anlatmaya başladı. Şimdiye kadar tamamen heyecanlanmıştı ve kemerinin takılı olması iyi bir şeydi, aksi takdirde arabayı çarpana kadar zıplayabilirdi. Şehri temizlerken Skylander'lardan bahsetti. Konuştu.

North Bend'i geçerken Skylander'lar. Snoqualmie Geçidi'ne çıkarken Skylander'lardan bahsetti.

Zavallı Ruger. Noah'ın ne kadar konuşmaya dayanıklı olduğunu bilmiyordu.

"Biraz kestireceğim," dedim, kollarımı kaldırıp gerindim, göğsümü dışarı çıkardım. Ruger'ın gözlerinin bana doğru kaydığını gördüm ama yüzüme bakmıyordu. Bu iyiydi. Taşaklarının o şekilde kalmasını istiyordum, çünkü belki bu ona ilişkimizin kurallarını habersizce değiştirme konusunda bir ders verirdi. Ona hâlâ aşıktım ama o bana hiç aşık değildi.

Hayır.

Ruger sadece azgındı.

"Elbette," diye homurdandı. Ben koltuğuma yaslanıp gözlerimi kapatırken Noah arka planda bir şeyler geveliyordu.

Yavaşça uyandım, kendimi hareket halinde hissediyor ve nerede olduğumu hatırlamaya çalışıyordum. Noah'ın konuştuğunu duydum ve her şey aklıma geldi. Ruger. Coeur d'Alene. Toplanıyor. Miranda.

"Sonra Skylander'lar Kaos'u yenmek istiyorlarsa Devlere ihtiyaçları olduğunu fark ettiler," dedi Noah Ruger'a, sesi ciddiydi.

"Hâlâ Skylanders'tan mı bahsediyorsun?" Noah'ya bakmak için dönerek uykulu bir şekilde sordum. Gülümsüyordu, belli ki tutsak bir dinleyici kitlesine sahip olduğu için heyecanlıydı.

"Evet. Hâlâ Skylanders'tan bahsediyoruz," dedi Ruger, sesi gergin ve ifadesi karanlıktı. Bir kahkaha attım. "Durmadan Skylanders hakkında konuşuyor. Sanırım bir süre önce yeni malzememiz bitti, çünkü şimdi bana aynı şeyleri tekrar anlatıyor. Neredeyse Ellensburg'a geldik. Kenara çekip kucağında tutması için şu küçük DVD oynatıcılardan ve kulaklıklardan almak istiyorum. Neredeyse üç buçuk saatimiz daha var. Bu beni öldürebilir."

"Onu odama alabilecek miyim?" Noah heyecanını bir kat daha artırarak sordu, sesi tizleşiyordu. "Bir sürü film istiyorum. Her gece izlemek istiyorum. Annem çok fazla televizyon izlememe izin vermiyor ve-"

"Sadece araba için," diye tersledi Ruger. Noah'nın yüzü düştü. Ruger aynaya baktı ve yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim, küçük adam. Bağırmak istememiştim.
Sen... Ruger Amca biraz yorgun. Mağazaya gidene kadar sessiz kalabilir miyiz? Lütfen?"

Zavallı adamın çaresiz olduğu belliydi. Dilimi ısırdım, gülmemeye çalışarak yolcu tarafındaki camdan dışarı baktım.

"Kapa çeneni, Sophie."

"Ben bir şey
söylemedim."

"Düşündüğünü duydum."

Kıkırdamaya başladım. Elimde değildi. Çok geçmeden Noah da katıldı ve arabayı mutlu sesiyle doldurdu.

Ruger gözlerini dikmiş yola bakıyordu, yüzü asıktı.

Daha iyi bir kadın olsaydım, bu kadar keyif almazdım.

Sessizliğin ferahlatıcı olduğunu kabul etmek zorundaydım.

Noah harika bir çocuktu ama ağzının kapatma düğmesi yoktu. Ruger ona yolcu koltuğunun arkasına bağlanan ve arabaya takılan küçük bir DVD oynatıcı almıştı. Star Wars ile birlikte
kulaklıklar ve dört yeni filmle yolculuk şimdiden bin kat daha katlanılabilir hale geldi.

Konuşmayı açmadan önce Ruger'in parmaklarının direksiyonu bembeyaz olacak kadar sıkmayı bırakmasını bekledim.

"Konuşmamız gerek."

Bana doğru baktı.

"Bir kadından asla iyi sözler çıkmaz."

"Uygun değilse özür dilerim," diye cevap verdim gözlerimi devirerek. "Ama bazı şeyleri çözmemiz gerekiyor. En azından benim bazı şeyleri çözmem gerekiyor.
Coeur d'Alene'e döndüğümüzde planımız ne olacak?"

"Benim bodrumuma taşınıyorsun," dedi. Arkasına uzandı ve bir eliyle omzunu ovuşturdu. "Kahretsin, buram buram düğümlendi. Bütün gece araba kullanmanın cezası bu işte."

Yorumu görmezden geldim ve ilerledim.

"Bodrum kısmını biliyorum," diye devam ettim. "Ama başka bazı şeyleri de çözmem gerekecek. Noah'nın okul kaydını yaptırması gerekiyor. Yarından bir hafta sonra memlekette başlıyor. Coeur'de ne zaman başladığını biliyor musun?
d'Alene?"

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı.

"Hangi okula gideceğini biliyor musun?" "Hayır."

"Okullar hakkında hiç düşündünüz mü?"

"Onu güvene almak ve neredeyse onu öldürecek olan şerefsizlerin canını yakmaktan başka bir şey düşünmedim. Bu iş halloldu, bundan sonra sorumluluk sende."

"Tamam," diye mırıldandım, koltuğumda geriye yaslandım. Çıplak ayaklarımı gösterge panelinin üzerine koydum, dizlerimi büktüm. Araba kullanmak zorunda olmamak hoşuma gidiyordu. Noah ve ben araba kullanmıyorduk.

Çoğu ailede olduğu gibi, yetişkinler sırayla yolculuğa çıkabilirdi. "Ben bunu hallet. Endişelenmemiz gereken bir sonraki şey ise iş. Şu anda piyasanın nasıl olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

"Hayır," dedi tekrar.

"Pek yardımsever biri değilsin."

"Bunu planlamış değilim bebeğim," diye cevap verdi. "Dün gece bir telefon aldım, destek için At'ı aradım ve ayrıldık. Hepsi bu kadar. O zamandan beri hiçbir şey yapacak zamanım olmadı. Bu pisliği önceden bilseydim, heriflere önceden zarar verirdim. Bunu anında yapıyorum, Sophie."

Küstahlığımın öldüğünü hissettim. Haklıydı, ki bu hiç adil değildi. Tekrar.

Ruger

Her zaman haklıydı. Bu hiç mantıklı değildi, çünkü anlayabildiğim kadarıyla geleceği düşünmeden yaşıyordu. Para biriktirdim, plan yaptım ve çalıştım ama yine de hiçbir şey elde edemedim.

"Kulüpte senin için bir şeyler ayarlayabilirim." Ona baktım

ve kaşlarımı çattım.

"Benim ve Noah için yaptığın her şeyi takdir ediyorum," dedim yavaşça. "Hatta At'la daha önce yaptığınız şeyi de takdir ediyorum. Bunun bir suç olması umurumda değil. Ama burada duruyorum, Ruger. Artık yasadışı işlere bulaşmak istemiyorum. Senin uyuşturucu kaçakçın falan olmayacağım."

Ruger kahkahayı patlattı.

"Tanrım, Sophie," dedi. "Bütün gün ne yaptığımı sanıyorsun? Kahretsin, hayatım o kadar ilginç bile değil."

Ne diyeceğimi bilemedim.

"Ben bir silah ustası ve güvenlik uzmanıyım," diye devam etti başını sallayarak. "Bu senin için bir sürpriz olmamalı, çünkü ben senin

tekrar tekrar daireler. Zamanımın çoğunu kulübün işlettiği tamamen yasal bir dükkanda ateşli silahları tamir ederek geçiriyorum. Özel güvenlik tasarımı ve kurulumu yapıyorum.

sistemler, çünkü bu boktan zevk alıyorum. Göl kenarında yazlık evleri olan bir sürü zengin puşt var. Hepsinin güvenliğe ihtiyacı var ve ben de onların parasını almaktan mutluluk duyuyorum."

"Bir motosiklet çetesinin silah dükkânı işletmesine izin mi verdiler?" Şaşkınlıkla sordum. "O kısmı bilmiyordum. Eminim polisler buna

bayılıyordur."

"Birincisi, biz bir kulübüz, çete değil," dedi. "Ve dükkan teknik olarak tek bir kişiye ait. Slide. On beş yıldır kardeşiz. Ama hepimiz katkıda bulunuyoruz ve bu bir grup çalışması. Tapunun onda olması, işin türü göz önüne alındığında evrak işlerini kolaylaştırıyor. Onun yanında çıraklık yaptım."

"Yani bu silah dükkânı masanın yüzde yüz üstünde mi?" Şüpheyle sordum. "Ve insanlar aslında güvenliklerini kurmanız için size para ödüyorlar. İçeri girenin sen olacağından korkmuyorlar mı?"

"Yaptığım işte çok iyiyim," diye cevap verdi gülümseyerek. "Beni işe almaları için onları zorlamıyorum. Silah dükkanını görmek istiyorsan, gel bir bak. Herhangi bir işyerine bakın."

"Birden fazla mı var?"

"Bir striptiz kulübümüz, bir rehinci dükkanımız ve bir garajımız var," dedi. "Pek çok adamımız buralarda çalışıyor ama sivil çalışanlarımız da var."

"Peki Azrailler için çalışsaydım beni ne yaparken görürdün?" Striptiz kulübünü düşünerek sordum.

"Neye ihtiyacımız olduğunu bilmiyorum," dedi omuz silkerek. "Bir açıklık olduğundan bile emin değilim. Kontrol edip görmemiz gerekecek. Ama senin için iyi olur. Sağlık planları falan var."

"Yani siz yasadışı bir şey yapmıyor musunuz? Hepsi yasal mı?"

"Yasadışı bir şey yapıyor olsaydık sana söyler miydim sanıyorsun?" diye sordu, sesi gerçekten meraklıydı.

"Um, hayır

mı?" Güldü.

"Aynen öyle. Bu yüzden size ne söylediğimin bir önemi yok, çünkü buna inanmazsınız. Kulüp işleri kulüp üyeleri içindir. Üye olmadığınıza göre, bu sizin sorununuz değil. Bilmen gereken tek şey, burada sana yardım etmeye çalıştığım. Eğer kalifiye olduğunuz bir iş varsa, o sizin olacaktır. Eğer yoksa, önemli değil.

anlaşma."

"Ruger, bunu kişisel olarak algılama ama bir açık olsa bile kulübünüz için çalışmak istemiyorum," diye cevap verdim. "Azraillerle hiçbir zaman bir işim olmasını istemediğimi biliyorsun. Sen ve At bana yardım ettiniz ve bunu takdir ediyorum ama hiçbir şey değişmedi. Yaşam tarzınıza katılmıyorum. Noah'ı da arkadaşlarının etrafında istemiyorum. Bunun bir çocuk için iyi bir ortam olduğunu düşünmüyorum."

"Onlarla hiç tanışmadın bile. Biraz yargılayıcı, sence de öyle değil mi?"

"Belki," dedim başka tarafa bakarak. "Ama Noah için elimden gelenin en iyisini yapacağım ve bir grup suçluyla takılmak bunun bir parçası değil. "Ama Noah için elimden gelenin en iyisini yapacağım.

aranızda karanlık bir şeyler olmadığına bir an bile inanmayın."

Ruger'ın elleri direksiyon simidinde sıkılaştı. Harika. Şimdi onu aşağılamıştım.

"Ailenin yedi yıldır seninle konuşmadığını, oğlunun babasının yasaklama emrine ihtiyacı olduğunu ve bir işte çalışamadığını ya da çocuğuna bakamadığını göz önünde bulundurursak, bana öyle geliyor ki bizi arayacak durumda değilsin.

Hiçbir şey," dedi bana, sesi gergin. Dost Ruger gitmişti. "Kulüp binasında pek çok şey olur. Bunlardan bazıları derinlere uzanıyor, buna şüphe yok. Seni korkutabilir. Ama sana bir şey söyleyeyim. Bizden birinin başı belaya girdiğinde, onu sokağa atmayız. Baban için söyleyebileceğimden daha fazlası. O örnek bir vatandaş, biz ise suçluyuz, ama işler kötüye gittiğinde kardeşlerime güvenebilirim. Bunu söyleyebileceğin biri var mı? Benden başka mı?

Çünkü kalbimin derinliklerinde, bağırsaklarımda, lanet olası DNA'mda, ben bir Azrail'im Sophie. Hâlâ senin için yeterince iyi olmadığımıza emin misin?"

Nefesimi tuttum, gözlerimin nemle dolmasından nefret ediyordum. Ailemden bahsetmek ucuz bir hamleydi. Gözyaşlarımı görmezden gelmeye çalıştım, göz kırpmayı reddederek düşmelerine izin verdim. Sonra burnum akmaya başladı ve burnumu çektim.

"Bu alçakçaydı, Ruger."

"Bu *doğruydu*, Sophie. Büyük ve kudretli olmak istiyorsan, başka bir hedef bulmalısın. Seni ben kurtaracağım ve arkamda da kulüp var. Eğer Azraillerle birlikte olsaydın, Noah'ın etrafı onu önemseyen yetişkinlerle çevrili olurdu. Kulüpte bir sürü çocuk var, Soph. Ne zaman eve giderler? Ama şunu söyleyeyim, Coeur d'Alene'de çocuklarımızdan birinin başına böyle bir şey gelse, o adamı öldürme ayrıcalığı için kardeşlerimle kavga etmek zorunda kalırım. *Aile* budur, Sophie. Ve Noah'ın etrafında bu aileden birileri olsa iyi olur."

"Bu konu hakkında konuşmak istemiyorum."

"O zaman konuşma," diye cevap verdi. "Ama beni dinle. Kulüp hayatının bir parçası olmak istemediğini anlıyorum. Merak etme. Bu konuda seni zorlamayacağım, çünkü eğer kendini beğenmiş bir sürtük olacaksan zaten seni onların yanında istemem."

"Kesin şunu!"

"Kapa çeneni ve dinle," diye tersledi. "Bu çok önemli. Kulübü sevin, kulüpten nefret edin, birkaç şeyin farkında olmanız gerekiyor çünkü bunlar artık gerçekliğinizin bir parçası. Noah'ya zarar veren pisliğin sırtındaki mürekkebi gördün, değil mi?"

"Evet," diye cevap verdim, onun cehenneme gitmesini dileyerek.

"Sırt yaması deniyor," diye devam etti. "Bu onun kulüp renkleri, tam teninin üzerinde. Kulüp renkleri kesimlerimize giydiğimiz şeylerdir - yeleklerimiz, onlara paçavra da diyebiliriz - ve bir adam hakkında çok şey söylerler. Bu durumda, bu renkler onun Devil's Jacks'in bir parçası olduğunu söylüyordu. Dışarıda iyi ya da kötü bir sürü MC var, ama Jacks en kötülerinden biridir. Reaperlar ve Jackler düşmandır. Bu sefer işler yolunda gitti ama bir daha böyle renklere sahip bir adamla karşılaşırsan bana söylemelisin. Yine de peşinden gideceğim ama önce daha fazla destek çağıracağım. Bu sabah her şey yolunda gitti. Bir dahaki sefere olmayabilir. Beni anladın mı?"

Omuz silktim, başka tarafa baktım. Ruger hayal kırıklığı içinde homurdandı.

"Beni anladığını sanmıyorum Soph," dedi. "Sana küçük bir hikaye anlatayım.

Portland'da Deke adında bir kardeşim var. Deke'in Gracie adında bir yeğeni var. Yaşlı kadının kız kardeşinin çocuğu. Reaper'larla hiçbir ilgisi yoktu bu arada. Gracie Kuzey Cali'de üniversiteye gitti.

üç yıl önce Jacks'le takıldığı ortaya çıkan bir adamla çıkmaya başladı."

Ona baktım, tedirgindim. Dümdüz önüne bakıyordu, yüzü asıktı.

"Yani küçük Gracie onunla bir partiye gitti ve bir grup adam birbiri ardına ona tecavüz etti," dedi. "Sen hiç tren diye bir şey duydun mu?"

Ona baktım ve yutkundum.

"İster inanın ister inanmayın, bazı kadınlar bundan hoşlanıyor," diye devam etti.

"Gracie onlardan biri değil ve hiç nazik *değillerdi*. Onu o kadar kötü parçaladılar ki asla çocuğu olmayacak. Sonra alnına bir 'DJ' kazıyıp onu bir çukura attılar. Deke, kendi telefonuyla çektikleri fotoğrafları ona gönderdiklerinde öğrendi. Kendini öldürmeye çalışmış. Şimdi daha iyi, Portland'daki kardeşlerden biriyle nişanlı. İyi adamlar olmadıklarını söylemiş miydim?"

Sessizliğe gömüldü. Daha önce tanıştığım iki adamı düşündüm, Hunter ve Skid.

"Bunu yapan adamlara ne oldu?" Tereddütle sordum. "Onlar... konuştuğunuz o adamlar... mıydı?"

"Dört hangar ve iki Jacks vardı," dedi bana. "İyi haber şu ki, başka kızlara zarar vermeyecekler. Hunter ve Skid o karmaşanın bir parçası değillerdi ama bu yine de onları iyi insanlar olarak nitelendirmiyor. Sana tekrar sorayım, beni anladın mı Soph?"

"Evet," diye fısıldadım, midem bulanmıştı.

Sessizlik çöktü. Noah arka koltukta videosuna gülmeye başladı. Ruger, çenesi kaskatı kesilmiş, dümdüz önüne bakarak arabayı sürüyordu. Gracie'nin hikayesi, daha önce söylediklerleriyle birlikte kafamda tekrar tekrar oynadı.

"Ben kendini beğenmiş bir kaltak
değilim." "Beni kandırabilirdin."
"Oğlumu kulübünüzden uzak tutmaya hakkım var." "Coeur
d'Alene'den bu yüzden mi ayrıldın?"

"Coeur d'Alene'den neden ayrıldığımı çok iyi biliyorsun," dedim ondan nefret ederek. "Ve bu bana ikinci kez kaltak deyişin. Bunu bir daha yapma."

"Yoksa ne olur?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladım hayal kırıklığıyla. Kollarımı kavuşturdum. Bu hareket göğüslerimi yukarı kaldırdı. Gözleri dikiz aynasında onlara takıldı ve kollarımı indirip atletimi yukarı çektim.

O sabah ne aptalca bir oyun oynuyordum.

Ruger bir sürtük gibi giyinerek kızdırabileceğim bir çocuk değildi. Onun ilgisini çekmek ya da onun dünyasına daha fazla dahil olmak istemiyordum.

Onun için asla bir oyuncaktan fazlası olamayacaktım ve ailesindeki erkeklerin oyuncaklarını kırmak gibi bir geçmişleri vardı.

Sadece bunu farklı şekillerde yaptılar.

Ruger aslında Coeur d'Alene'de yaşamıyordu. Kasabanın batısında, Post Falls'da, Washington sınırına yakın tepelerde, özel bir çakıl yolun sonunda yaşıyordu. O akşam saat beş sularında evine yanaştık, At arkamızdaydı. Araba yolu, küçük bir vadiye bakan L şeklinde, iki katlı bir sedir evin arkasındaki geniş bir park alanına doğru genişliyordu. Ortam harikaydı. Etrafımız yaprak dökmeyen ağaçlarla çevriliydi ve bir derenin şırıltısını duydum.
Çok uzakta olmayan bir yerde. Bir şerit çim yamaçtan aşağıya, ön tarafa doğru uzanıyordu. Suya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu ve bahçenin durumuna bakılırsa, Ruger'in peyzajını doğal sevdiği izlenimini edindim.

Noah arabadan fırladı ve heyecanla evin içinde koşturmaya başladı. Ayağa kalkarken yukarı doğru uzandım ve karnımı ortaya çıkaracak şekilde depoyu da kendimle birlikte yukarı çektim. Ruger'in soğuk ve spekülatif gözlerinin bana değdiğini hissettim ve hemen geri çektim.

O tank gerçekten çok aptalca bir fikir.

Ne düşünüyordum ki? Bir kaplanın kuyruğunu çekemezsin. Yıllarımı Ruger'ın beni bir kez olsun fark etmesini dileyerek geçirmiştim. Şimdi ona ihtiyacım vardı.

beni fark *etmeyecek* ve bana tekrar mobilya gibi davranmaya başlayacaktı. Mobilya hayatı heyecan verici olmayabilirdi ama kesinlikle güvenliydi.

At bize doğru yürürken, "Arabanızın bir ayara ihtiyacı var," dedi. Anahtarları bana fırlattı ve ben de göğsüm tehlikeli bir şekilde sallanarak onları yakaladım. Horse bana baktı, sonra bizi tiksinti gibi bir şeyle izleyen Ruger'a sırıttı. "Eşyalarınızı taşımanıza yardım edeceğim, sonra da Marie'nin yanına gideceğim. Yarından sonra okula başlayacak. Stresli ve şirret olmadan önce onunla biraz vakit geçirmek istiyorum."

Ruger kapıya doğru yürüdü, kapı üç arabanın köşesinde duruyordu. "L "nin bir tarafını garaj oluşturuyordu. Dar bir güverte şeridi evin ön tarafındaki çizgiyi takip ediyordu. Şifreyi girip kapıyı açtı.
ve içeri girdik. Orada başka bir kod daha girdi, çünkü görünüşe göre Bay Güvenlik-Kritik-Önemlidir için bir kod yeterli değildi.

İçeri girdim ve ağzım açık kaldı. Eve
anında aşık oldum.

Önümde vadiye bakan devasa pencereleri olan büyük bir oda vardı. Ev çok büyük değildi ama beni etkileyecek kadar büyük olduğu kesindi. Sağ tarafta garaja açılan bir kapı vardı. Sol tarafta kahvaltı barı bulunan açık plan bir mutfak vardı. A
ayrı yemek alanında bir masa vardı. Tezgâhın üzerinde bulaşıklar ve mutfağı ana salondan ayıran barın üzerinde de birkaç boş bira şişesi duruyordu. Oturma odasının bir duvarında taş bir şömine, diğer duvarında ise yukarı doğru kıvrılan bir merdiven bulunuyordu.

Adamları tamamen unutarak manzarayı seyretmek için yavaşça ilerledim. Evin hemen önünde geniş bir çayırlık vardı ve yamacın aşağısında yaprak dökmeyen ağaçlarla çevriliydi. Vadi onun ötesinde uzanıyordu, çarpıcı ve geniş.
Orada burada başka evler gördüm, üst düzey, yeni inşaat ve orijinal çiftliklerin bir karışımı. Yukarı baktığımda tavanın ikinci kata kadar yükseldiğini gördüm. Arkamda bir çatı katı vardı. Bir yığın kirli çamaşır açık korkuluğa itilmişti ve gülümsemekten kendimi alamadım.

Ruger hiçbir zaman iyi bir temizlikçi olmamıştı.

Oturma odasının da bakıma ihtiyacı vardı. Deri koltuklar, mobilyaların geri kalanı gibi nispeten yeni görünüyordu, ancak eşyaları temiz tutmak için gösterdiği tüm özene rağmen burası bir kardeşlik evi olabilirdi. Boş bir koltuk bile vardı.
Sehpanın üzerindeki pizza kutusu.

Bira kapağının patladığını duydum ve mutfakta duran adamları görmek için döndüm. "Eviniz neredeyse Cephanelik kadar iğrenç," dedi At Ruger'a.

"Seninkinin eskiden olduğu gibi mi?" Ruger sordu.

"Bunu hatırlamıyorum," diye cevap verdi At, yüzünde masum bir ifade vardı.

"Marie'nin yanında olmasından memnun ol. Yoksa sen de bu şekilde yaşıyor olurdun."

"Hiç bu kadar iğrenç olmamıştım."

"O kadar da kötü değil," dedim Ruger'a gülümseyerek, az önceki hayal kırıklığımı unutmuştum. Gerçekten de evinin bu kadar muhteşem olduğuna inanamıyordum. Bodrum katının neye benzediği hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama bir örümcek deliği bile olabilirdi ve ben yine de sadece konumu için heyecanlanırdım. Noah'nın bahçesinden bahsetmiyorum bile. "Ama böyle bir evi nasıl aldın? Yani, bir servete mal olmuş olmalı. Ne kadar araziniz var?"

"On beş dönüm," dedi, yüzünü bir gölge kaplamıştı. "Mart ayında satın aldım. Peşinat için annemin mirasından payıma düşeni kullandım."

Başımı eğdim, şaşırmıştım. Ruger'in annesi Karen, ben onunla tanışmadan birkaç yıl önce bir araba kazasında sakat kalmıştı. Ben doğduğumdan beri engelli olarak yaşıyordu ve her kuruşun hesabını yapıyordu. Beni evine getirdiğinde yaptığı fedakarlıkları asla unutmayacağım.

Üvey oğlunu hapse gönderdikten sonra evden taşındığımda yüzünde beliren ihaneti de asla unutmayacağım.

"Ne oluyor be? Madem böyle bir şeye parası yetiyordu, neden bu kadar fakir yaşıyordu? Neden ona izin verdin?"

Yüz ifadesi karardı.

"Sonunda anlaşmaya vardılar," dedi. "Onca yıldan sonra, lanet sigorta şirketi sonunda bize bir anlaşma teklif etti. Ama çok geç. Mirasa kondu ve ben de kendi payımla burayı satın aldım."

Nefesim kesildi. "Ne

zaman?"

"Yaklaşık bir yıl önce."

"Peki diğer yarısını Zach mi aldı?" Sallanarak sordum. "Bu kadar parası var ve hâlâ nafakasını ödemiyor mu?"

"Öyle görünüyor," diye cevap verdi Ruger, sesi gergindi. "Bana daha önce ne sorduğunu hatırlıyor musun? Zach'in yaptığı bir şey seni gerçekten şaşırttı mı? Annem faturalar dışında bir şey bırakacağını hiç düşünmemişti. Emlak planlaması bir öncelik değildi."

"O piç kurusu," diye fısıldadım, afallamıştım. "Biz açlıktan ölüyoruz ve o annenin parasını harcıyor... Annen çok kızardı."

"Buna itiraz etmek zor," diye mırıldandı. "Babasıyla evlenmek yaptığı en aptalca şeydi ve o zamandan beri bunun bedelini ödüyorum. Zach bir

boynumdaki lanet ağırlık. Dokunduğu her şey boka dönüşüyor ve ben de onun çöpünü taşımak zorunda kalıyorum. Yine."

Az önce karnıma yumruk atmış gibi hissettim.

"Noah ve benim hakkımda böyle mi hissediyorsun?"

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

RUGER

Sikeyim.

Bunu söylediğine inanamıyordu. En azından Noah duymamıştı. Sophie ise... Tanrım.

"Arabayı boşaltmaya başlayacağım," dedi At. Korkak.

"Hayır, öyle hissetmiyorum Sophie. İnan bana," dedi Ruger ve bunda ciddiydi. "Sen onun yaptığı tek değerli şeysin. Noah için deli oluyorum, bunu biliyorsun. Her zaman anlaşamıyoruz ama sen onun için önemlisin ve bu da seni onun için oldukça önemli kılıyor.
Ben."

Ona titrek bir gülümseme sundu ve dehşet içinde gözlerindeki yaşların parıltısını gördü. İyi değil. Ruger, Sophie'nin kızgınlığını kaldırabilirdi ama Ağlıyor musun?

Hayır. Sikeyim hayır.

"Size yerinizi göstereyim," dedi çabucak. "Alt katta. Orada kendi Fransız kapılarınız var, özel giriş. Güzel bir yer. İstersen ön kapıyı da kullanabilirsin."

"Teşekkürler," diye mırıldandı. Ruger mutfaktan bodrum kapısına doğru yürüdü. Kapıyı açtı, ışığı yakmak için eğildi ve Sophie'ye açık tuttu. Kendini bir pislik gibi hissederek onu merdivenlerden aşağıya kadar takip etti. Sonra daha büyük bir pislik gibi hissetti, çünkü işleri daha iyi hale getirmenin yollarını düşünmek yerine, onun oldukça güzel kıçını kontrol etti.

Lanet kadın bütün gün onu çıldırtmıştı.

Göğüsleri neredeyse kolsuz bluzundan fırlayacak gibiydi ve pantolonu on yıllık olmalıydı, kumaşı o kadar yıpranmış ve inceydi ki. Dar olmaları da yaşlarıyla ilgili teorisini destekliyordu. Sophie şişman değildi ama liseden beri biraz kilo almıştı. Aslında, onun rahat edemeyeceği kadar güzel bir şekilde şişmanlamıştı. Onu evde tutmak tam bir cehennem olurdu. Zaten cehennemdi.

Onun bacaklarını beline dolanmış olarak hayal etmeden göremiyordu. Daha önce onları ön panelin üzerine koyduğunda, neredeyse lanet olası arabayı çarpacaktı.

O sabahı düşündü, onun dairesindeki kanepede. Hatırladıkça siki daha da büyüyordu ve kızın bunu fark etmemesini umuyordu,
Çünkü bir konuda haklıydı. Sophie gerçekten de kendini beğenmiş bir kaltak olabilirdi ve Sophie'nin onun cazibesini kendisine karşı kullanacağından bir an bile şüphe etmemişti. Onu becermek isteyebilirdi -istediğini de biliyordu, en az onun kadar istekliydi- ama bu, onun kendisi için yeterince iyi olduğunu düşündüğü anlamına gelmiyordu.

Kahretsin, muhtemelen bu konuda haklıydı.

Onu becermek harika olurdu. Ama ondan sonra? İşler tuhaflaşacaktı. Ruger herhangi bir kadınla yuva kurmakla ilgilenmiyordu ama eğer kurarsa, Sophie'den farklı olacaktı. Bir kere kulübe uyum sağlayabilirdi. Uzun bir günün sonunda nasıl bira içileceğini bilen, arkasına yaslanıp yatmadan önce ona oral seks yapabilecek türden bir kız olacaktı. Bisikletinin arkasına binmeye bayılırdı, sarışın olurdu ve bir kavgada kendini koruyabilecek kadar sert olurdu.

En önemlisi, ona karşılık vermeyecekti. Sophie'nin ağzı çok bozuktu.

Sophie, "Vay canına, çok güzel," dedi ve onu
merdivenlerden. Ona baktığında hüznün tüm izlerinin kaybolduğunu gördü. Bunun yerine ona kocaman gülümsüyordu, belli ki bir şeylerden heyecanlanmıştı. Kahretsin, kadınların ruh halleri o kadar hızlı değişiyordu ki, bir erkek buna ayak uyduramazdı bile. "Buna inanamıyorum. Her şeyi bu kadar çabuk nasıl hazırladın?"

Gözlerini kırpıştırdı, sonra şok olmuş bir
halde etrafına bakındı. Ne oluyor lan?

O sabah ayrıldığında ev temiz sayılırdı. Elbette kendisi temizlediği için değil, kulüp binasındaki kızlardan biri birkaç hafta önce bir nedenle temizlemişti. Muhtemelen onu babasına ayarlamaya çalışıyordu. Onu becerdi ve kovdu, çünkü o sürtüklerden birinin pençelerini ona geçirmesine izin verirse lanetlenirdi.

Ama artık temiz sayılmazdı. Pırıl pırıl parlıyordu.

Buranın bir aile odası olması gerekiyordu ve hiç düşünmeye zahmet etmediği nedenlerden dolayı arka tarafa küçük bir mutfak inşa edilmişti. Burada kısa bir
Koridorun yan tarafında iki yatak odası, bir banyo ve bir hizmet odası vardı. Yatak odalarından birini depo olarak, diğerini ise arkadaşlarının kalması için kullanıyordu. Hiçbir zaman bir ev gibi görünmemiş ya da hissettirmemişti.

Birisi gelmiş ve her şeyi düzeltmişti.

Kanepelerin üzerine yumuşak, tüylü görünümlü battaniyeler örtülmüştü ve bej halının ortasını parlak renklerle dolu spiral bir bez halı kaplıyordu. Sehpanın üzerinde, duvarın hemen önünde taze çiçekler vardı.
camdan vadiye bakıyordu. Fransız kapılar zemin kattaki güvertenin altındaki küçük verandaya açılıyordu. Büyük, yumuşak yastıklarla kaplı iki şezlong dışarıda kullanıma hazır bir şekilde beklemekteydi ve her iki tarafta da sarkan sepetlerle çerçevelenmişti.

O sabah orada değillerdi.

Mutfağın yanındaki yuvarlak masayı kaplayan güzel mavi kareli kumaşın üzerinde daha da fazla taze çiçek vardı. Lanet olası gizemli bir masa,
Çünkü nereden geldiğine dair hiçbir fikri yoktu. Pencereler bile farklı görünüyordu. Onları inceledi, sonra yeni panjurlar ve uzun, tül perdeler olduğunu fark etti.

Sonra televizyonu gördü. Eski moda ahşap bir radyoya benzeyen bir şeyin üzerinde düz ekran bir televizyon duruyordu ve kabul etmek zorundaydı ki bu biraz havalı ve farklıydı. Çok büyük bir televizyon değildi ama alan için oldukça büyüktü. Sophie üzüntüsünü unutmuş bir halde koridorda hızla ilerledi. Onun ani mutluluğunu anlamıştı,
Çünkü şu anda bodrum katı, üst kattaki mekânından çok daha rahat ve davetkâr görünüyordu.

"Ruger, buna inanamıyorum!" dedi kadın odalardan birinden seslenerek. İçeri girdiğinde, motosiklet kaplı bir battaniye ve yastık kılıfıyla tamamlanmış ve kullanıma hazır bir çocuk yatağı, şifonyer ve kitaplık buldu. Duvarlar açık maviye boyanmıştı ve tavanın kenarlarında battaniyeye uygun küçük resimler vardı. Bir duvarda büyük, siyah bir kare vardı ve üzerinde tebeşirle "Nuh'un Odası" yazıyordu. "Noah bunu çok sevecek.
Çok teşekkür ederim!"

Sophie kendini ona doğru fırlattı. Ruger kollarını otomatik olarak Sophie'ye doladı, kafası fena halde karışmıştı. Kahretsin, çok iyi hissettiriyordu. Aleti tüm dikkatini topladı ve Sophie'nin saçlarını kokladı, Sophie ona sakso çekerken parmaklarına dolanmasının nasıl bir his olduğunu merak ediyordu.

Sophie sertleşti, açıkça onun sert horozunu hissetti ve geri çekilmeye çalıştı. Ellerini kıçına doğru kaydırdı ve yüzünü incelerken onu sıkıca tuttu. Göğüsleri göğsüne sıkıca bastırdı ve meme uçlarının sertleştiğini hissetti. Bunu en az onun kadar çok istiyordu. Kahretsin, dudakları büyük, yumuşak ve pembeydi.

Onları ısırmak istedi.

"Anne!" Noah seslendi. "Anne, neredesin? Buna inanamıyorum, bir dere ve içinde oynayabileceğimiz küçük bir havuz var. Ruger'ın dört tekerlekli arabası da var. At, bir ara bizi gezintiye çıkaracaklarını söylüyor!"

Ruger, Sophie'den uzaklaştı.

"Bunu yapamayız," diye fısıldadı, gözleri kocaman açılmıştı. "Bu kuralları çiğnemek olur."

"Evet, haklısın," dedi, ki bu çok utanç vericiydi. Dört yıl boyunca Yıllarca bu oyunu oynamışlar, birbirleri yokmuş gibi davranmışlar. Yıllarca Yapılması gereken doğru şey. Bazen o kadar iyi oynuyorlardı ki neredeyse inanacaktı. Yeğeninin onlardan beklediği de buydu, işleri mahveden saçma sapan bir gecelik ilişkiler değil.

Ruger her an biriyle yatabilirdi. Noah'ın sadece bir annesi vardı.

Çocuk koşarak içeri girdi ve durdu, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Burası benim odam mı?" diye sordu.

"Evet," dedi Ruger. "Öyle görünüyor. Sen ne düşünüyorsun?"

"Harika!" Noah dedi ki. "Hiç böyle bir odam olmamıştı. Anne, bahçeyi görmelisin!"

Tekrar yırtıldı. Sonra At kafasını içeri soktu ve Ruger'a bok yiyormuş gibi sırıttı.

"Güzel, değil mi?"

Ruger çenesini oturma odasına doğru sallayarak, "Konuşmalıyız," dedi. Sophie bu fırsatı değerlendirerek kapıdan içeri daldı ve ikinci yatak odasını inceledi.

Horse başını salladı ve Ruger da onu takip etti.

"Ne oldu lan burada?" Ruger sesini alçaltarak sordu. "Ne düşünüyorsun?" At dedi. "Marie. O ve kızlar buraya geldiler.
Burayı tamir et. Hepsini. Ondan ben istedim."

"Bunu neden yaptın?"

"Bebeğinizin annesinin ve çocuğunun burada kalmak konusunda kendilerini iyi hissetmelerini istiyorsunuz,
değil mi?" diye sordu. "Belki güvende hissetmek ve hoş karşılanmak? Kızların buna ihtiyacı var. Bunun hayatı kolaylaştıracağını düşündüm. Sadece bu da değil, kızlar bunu yapmaktan mutlu oldular."

"Bir uyarı çok makbule geçerdi."

"Sophie'yi becermek istemiyormuş gibi davranmakla meşguldün," diye cevap verdi omuz silkerek. "Birinin devreye girmesi gerekiyordu. Marie her şeyin ücretini aldı bu arada. Faturaları senin için yukarıya, tezgâhın üzerine bırakmasını söyledim. Şimdi bana bir çek verebilirsin ya da seni sonra yakalarım."

Ruger dondu kaldı.

"Kahretsin, bunu düşünmemiştim," dedi, tekrar etrafına bakınarak yeni gözlerle bakmak. Televizyonlar ne kadara mal oluyordu ki? Bok yiyen sırıtışı alaycılığa dönüşmüş olan Horse'a baktı.

Oh, kahretsin ...

"Bunu bilerek yaptın," dedi. "Sırf benimle dalga geçmek için yaptın, değil mi? Sanki Sophie'yi karşılamak umurundaymış gibi. Artık geri alamayacağımı biliyorsun. Marie ne kadar harcadı, göt herif?"

"Ona üç binin altında tutmasını söyledim," diye cevap verdi At masumca. "Ve sanırım mobilyaların çoğunu kullanılmış olarak aldı. Marie'yi bilirsin, mecbur kalmadıkça asla para harcamaz. Ona geri ödemek zorunda bile değilsin, bunu yapmasını sen söylemedin ki. Sen ödemezsen ben öderim. Her erkek
Ailesini geçindirmek için her türlü yolu dener. Bunu anlıyorum ..."

Ruger ona doğru ilerleyerek, "Sen lanet olası bir piçsin," dedi. At güldü.

"Sen lanet olası bir piçsin," diye tekrarladı Noah lanet olası bir papağan gibi. Ruger döndüğünde çocuğu açık avlu kapısında dikilmiş, gururlu bir ifadeyle buldu.

"Aman Tanrım," diye soluğunu tuttu Sophie. Döndüğünde onu koridorun girişinde bir elini duvara dayamış halde buldu. Mükemmeldi,
Çünkü gerçekten kavga edecek daha fazla şeye ihtiyaçları vardı, değil mi?
"Ruger, Noah'nın yanında böyle şeyler söyleyemezsin."

"Ağzını düzeltmen gerekecek kardeşim," dedi At ona. "Sophie'yi kızdırmak istemezsin. Daha önce de söylediğim gibi, adil bir dövüşte seni alt edebileceğinden eminim. Bunu görmek için ben de para verirdim."

"Defol," dedi Ruger ona, başını merdivenlere doğru sallayarak. "Defol git buradan. Seni vurmadan önce evine git."

Sophie ağzını açtı. Ruger döndü ve bir bakışıyla onu durdurdu.
Yeterli.

"Burası benim evim," dedi. "Ben istediğim gibi konuşurum, sen de o lanet çeneni kapalı tutarsın. Anladın mı beni?"

Adam dönüp merdivenlerden yukarı doğru tepinirken kadın ağzı açık kaldı. Arkasından Noah'ın "Siktir. Siktir. Siktir. Siktir."

Biraya ihtiyacı vardı.

Şunu bir shot yap.

SOPHIE

Noah bana kızgın bir cüce cin gibi baktı. Yeni favori kelimesini tekrar tekrar kullandığı için kanepemizde zaman aşımına uğradı.

Bir bira patlattım ve temizliğe, dekorasyona ve bize yemek hazırlamaya gelen kadınların şerefine sessizce kadeh kaldırdım. Ruger'a kulüple vakit geçirmek istemediğimi söylediğimde ciddiydim ama benim için yaptıkları, tekrar düşünmem için yeterliydi.

En azından teşekkür etmek için ortaya çıkmam gerekiyordu. Bana bir kart ve cep telefonu numaralarından Noah'ın yeni okulunun adresine kadar önemli bilgilerle dolu uzun bir hoş geldin mektubu bile bıraktılar.

Bu özellikle önemliydi, çünkü okul Pazartesi günü, Seattle'dakinden tam bir hafta önce başlayacaktı. Temel malzemeleri stoklamanın yanı sıra bana bir tencere taco eti ve ısıtılıp servis edilmeye hazır tüm malzemeleri bırakmışlardı. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun, çünkü yemek aramak için üst kata çıkmamın imkanı yoktu.

Aslında, davet edilmeden yukarı çıkmaya hiç niyetim yoktu. Avlu kapısını kullanacaktım. Böylesi daha güvenli. Ruger'a hala kızgın olduğumdan değil - burası eski evimizden o kadar iyiydi ki, bu noktada ben bile kin tutamazdım. Hayır, artık ondan daha çok korkuyordum,
çünkü kurallar sürekli değişiyordu ve ben nerede durduğumuzdan emin değildim.

Buzdolabımda yardımsever bir şekilde stoklanmış biralardan birini içmek biraz rahatlamama yardımcı oldu.

Eşyalarımızın çoğu hâlâ arabadaydı. Ruger ve Horse eski evimde ağır işleri yapmışlardı ama ben tek başıma boşaltma işini halledebilirdim. Zaten pek bir şeyimiz yoktu. Eşyaları aşağı taşımaya başlayabileceğimi düşündüm. Yarın, Noah'ya yol için pijama hazırlattığım için kendimi mutlu hissediyordum. Bu gece kıyafetlerini bulma baskısı yoktu.

Yapmayacağım tek şey Ruger'den yardım istemekti. İşler zaten yeterince garipti.

Takoları ısıttım ve birkaç tabak aldım (mutfak tamamen doluydu - sadece Corelle, süslü bir şey değil, ama bana yeni görünüyordu).

"İyi seçimler yapmaya hazır mısın?" Noah'ya sordum. Bana ters ters baktı ve kollarını kavuşturdu.

"Tamam, ben yemeğe gidiyorum," dedim ona. Tabağımı doldurdum, ikinci biramı aldım ve kapılara doğru yürüdüm, kapıları sonuna kadar açtım ve şezlonglardan birine çıktım. Bacak bacak üstüne atarak oturdum, tabağımı önümdeki yastığın üzerine koydum. Sonra bir ısırık aldım.

Vay anasını, uzun bir günün ardından tadı çok güzeldi.

"Bu gerçekten nefis!" Noah'a seslendim. "Bu senin en sevdiğin. Bol peynirli ve domatessiz. Aç olmaman çok kötü."

Noah cevap vermedi ama güvertede bir sandalyenin sürtünme sesini duydum. Güvertedeki çatlaklardan birinin gölgesini görmek için yukarı baktım. Ruger'ın bir şey söylemesini bekledim. Söylemedi.

Tamam.

Bir taco bitirdim ve ikincisini düşündüm. Noah'ın yemek yememesi imkânsızdı ama bana bu şekilde meydan okumasına da izin veremezdim. Büyük silahların zamanı geldi.

"Noah, taco istemediğine emin misin?" Ben seslendim. "Yarısını bitirdim ve bitirdiğimde yemeği kaldırıyorum. Acıkırsan bundan sonra sade ekmekten başka bir şey yok. Sadece o değil, turta ve dondurma da bırakmışlar."

Sessizlik.

Sonra yukarıdaki sandalye tekrar gıcırdadı ve Ruger güvertede yürürken ayak seslerini duydum. Harika. Umarım bağırışlarım onu daha da kızdırmamıştır. O saçma yorumu aklımdan çıkaramıyordum. Kendimi iki cephede birden savaşmaya hazırlayarak biramı bitirdim.

"Ne tür bir turta?" Noah sordu.

"Bana çilek gibi göründü," diye cevap verdim. "Dondurmayı koymadan önce benimkini ısıtacağım."

"Üzgün olduğumu söylemeye hazırım," diye cevap verdi. Yüzüm sertleşerek içeri girmeden önce kendime sevinmek için sadece birkaç saniye izin verdim.

"Ne olmuş yani?" Ona sordum.

"Özür dilerim," dedi Noah. "Bir dahaki sefere daha iyi seçimler yapacağım. Kendi tacomu yapabilir miyim?"

"Böyle kötü kelimeler kullanamazsın," dedim ona ciddi bir şekilde. "Bunu okulda söylersen başın gerçekten büyük belaya girer."

"Ruger Amca bunları neden
söyleyebiliyor?" "Çünkü o okulda
değil." "Bu hiç adil değil."

Çocuk haklıydı.

"Hayat adil değil. Taco'nu yap."

Süt almak için buzdolabını karıştırırken dış kapının hafifçe vurulduğunu duydum.

"Ruger Amca!" Noah seslendi. "Taco yiyoruz. Sen de ister misin?"

"Elbette," diye cevap verdi. Doğruldum ve ona doğru döndüm, bana hâlâ kızgın olup olmadığını merak ediyordum. Noah'ya "siktir" demeyi öğretenin o olmasına rağmen benim başımın nasıl derde girdiğini bir türlü anlayamıyordum.

Tabii ki Ruger hakkında hiç anlamadığım bir sürü şey vardı.

İçeri girdi ve ona temkinli bir şekilde bir tabak uzattım, yemeğe doğru el salladım. Bana gülümsemedi ama kaşlarını da çatmadı. Bunu bir hediye olarak kabul etmeye karar verdim.
pozitif işaret.

"Bütün bunları sen mi yaptın?" diye sordu.

"Hayır, kulübünüzdeki kızlar yaptı," dedim ona, yemek yerken barışmanın her zaman iyi olduğunu düşünerek. Hem Noah'nın hem de kendimin iyiliği için onunla kesinlikle barışmak istiyordum.

Belki bugünü unutup yarın baştan başlayabiliriz?

Bu fikri çok beğendiğime karar verdim. İki bira daha aldım ve tereddütle gülümseyerek bir tanesini ona uzattım. "Hepsini buzdolabında buldum. Her şeyi bir günde bir araya getirdiklerine hâlâ inanamıyorum. Çok teşekkür ederim, böyle bir şey planladığınızı hiç bilmiyordum. Aklım başımdan gitti."

Bana bakma zahmetine girmeden homurdandı. Tamam, sanırım bana mobilya gibi davranmasına geri döndük.

Çünkü ben sapık bir kaltağım, beğenmedim. Aptalca, değil mi?

"Yemeğinizi yukarı getirmek ister misiniz?" diye sordu. "Güvertede bir masam var. Harika bir manzarası var ve gün batımını izleyebileceğiz."

"Teşekkürler," dedim şaşırarak. Sanırım o da barış yapmak istiyordu. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun - ikimizin de soğuk savaştan kazanacağı bir şey yoktu. Ve burası gerçekten de Noah ve benim yaşadığımız her yerden daha güzeldi. Güverteye çıkabilme fikri hoşuma gitmişti... Ruger bana tekrar düşman olmadığı sürece.
Onun etrafında olmanın başa çıkılması zor bir şey olmadığı bir noktaya gelebilecek miydim?

Evet, kendime söyledim. Bunu yapmak için kendimi zorladım. Noah'ın hatırı için.

Akşam yemeği beklediğimden daha iyi geçti. Noah sürekli konuştu, bu da benim ve Ruger'in işini kolaylaştırdı. Yemeğimi bitirdim ve sonra gidip biraz daha bira aldım, bu arada Noah'ın süt bardağını da doldurdum. Sonunda Noah sıkıldı ve etrafta koşuşturmak için güvertenin yan tarafındaki merdivenlerden aşağı indi. O zamana kadar kendimi biraz daha az garip hissedecek kadar alkol almıştım ve Ruger da iyi bir yerde görünüyordu. Sandalyemi masadan çekip güverte parmaklığına doğru sürükledim ve ayaklarımı parmaklığa dayadım.

Eve geri döndü ve eski ve yeni şeylerin bir karışımı olan bir müzik başlattı.

Güneş gökyüzünde alçalırken ikimiz de birer bira daha içtik. Kendimi iyi hissetmekten her yönden harika hissetmeye başlamıştım.

Noah'nın yatağa ihtiyacı vardı, ben de onu aşağı indirdim ve hızlı bir duş aldırdım. Zavallı çocuk ayaklarının üzerinde duramıyordu ve ben hikâyesini bitirmeden uyuyakaldı. Yukarı çıkmaya ve bir süre daha güvertede oturmaya karar verdim. Her gün Noah'tan biraz uzak kalmak hoşuma gidiyordu, ki son birkaç apartmanımızda bunu başarmak zordu. Yine de bu farklıydı. Noah güvende olabilirdi, ben ise boşluğa sahiptim.

Güverteye geri tırmanırken "Hey," diye seslendim. "Bir süre daha burada oturmamın sakıncası var mı?"

"Ne için," dedi Ruger. Küpeştede durmuş, dirseklerinin üzerinde öne doğru eğilmiş ve krallığına bakıyordu. İçeri girmiş olmalı ve
Ben Noah'ı yatırırken duş almıştı, çünkü saçları nemliydi. Kalça kemiklerini ortaya çıkaracak kadar aşağıya sarkan bir çift yıpranmış flanel salon pantolonu giymişti.

Belki de daha kirli fantezilerimden birini yansıtıyordum ama o pantolonun altına bir şey giymediğinden de oldukça emindim.

Bana kesinlikle kıçının güzel ve belirgin bir görüntüsünü verdiler.

Görünüşü ona büyük ölçüde yaramıştı. Ruger zayıf ve kaslıydı, güzelce inceltilmiş bir karın kasları ve sanat eseri gibi pazuları vardı. Oh, vay canına. Meme uçlarından biri de delinmişti. Bunu daha önce hiç görmemiştim. Göğüs kasları geniş ve sertti, erkek memesi bölgesine girmeden seksi olacak kadar büyüktü. Ve dövmeleri ...

Dövmelerini hep merak etmişimdir.

Sırtı tamamen Reapers MC'ydi ama kolları ve omuzları da mürekkepliydi. Onları yakından incelemek istedim ama bu biraz kabalık gibi geldi. Ayrıca gözlerimi tam olarak odaklayamadım.

Yanında durup parmaklıklara yaslanmaya karar verdim. "Bir bira daha ister misin?" diye sordu. Başımı salladım.

"Yeterince içtim," diye cevap verdim. Aslında haddinden biraz daha fazlasını yaşamıştım. Merdivenleri çıkarken sallanıyordum ve dürüst olmak gerekirse ya tırabzanlara yaslanmam ya da oturmam gerekiyordu. Yanaklarımın ısındığını hissettim ve sonra kıkırdadım.

Ruger bana baktı ve sessiz bir soruyla kaşlarını kaldırdı.

Tekrar kıkırdadım.

"Ne?"

"Oldukça sarhoştum," diye itiraf ettim, ona gülümseyerek. "Sanırım bira beni düşündüğümden biraz daha fazla etkiledi. Öyle bir gün geçirdim. Yeterince yemek yemedim, yeterince uyumadım. Nasıl olduğunu bilirsin."

Bana gülümsedi ve lanet olsun, çok güzeldi. Piercinglerinden bazılarını kesinlikle çıkarmıştı.

"Neden şimdi yüzünde daha az metal var?" Ayıklığımla birlikte nezaket duygumu da kaybetmiş bir halde sordum. "Seni daha az korkutucu ve daha insani gösteriyor."

Kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Çoğunu geçen kış çıkardım," dedi. "Boks yapmaya başladım ve bunun için pek iyi değiller."

Hah. Bu konuda ne diyeceğimi bilemedim. Gözlerim dudağının sol alt tarafında bıraktığı halkaya takıldı. Onu orasından öpsem, belki de ağzıma alsam nasıl hissedeceğini merak ettim. Dişlerimle çekerdim ve sonra geri kalanına saldırırdım-

"Sarhoşken çok tatlı oluyorsun," diyerek beni şaşırttı.

"Sarhoş değilim," dedim ona kızgınlıkla. "Kafam güzel. Gayet iyiyim... sadece... mutluyum."

Güldü, sonra kulağıma fısıldamak için eğildi.

"Çok daha mutlu ol, bayılacaksın. Sonra sana neler yapabileceğimi hayal et."

Bu oldukça komikti ve kendimi daha çok kıkırdarken buldum.

"Benimle flört mü ediyorsun?" Cesur hissederek sordum. Bir süredir Bütün gün onu anlamaya çalıştım. Neden daha önce sormamıştım? Şimdiye kadar ilişkimiz hakkında konuşmaktan korkmuştum ama nedenini hatırlayamıyordum. "Çünkü seni anlamıyorum, Ruger. Çoğu zaman benden nefret ediyor gibi görünüyorsun ama sonra her şey değişiyor. Bir ileri bir geri gidip duruyorsun. Bu çok garip."

Kaşlarını kaldırdı. Benim de gözüm oradaki piercinge takıldı. Ne kadar acıdığını merak ettim. Tabii ki dövmelerinin yanında hiçbir şeydi. Gözlerim tekrar dudaklarına kaydı. Dolgundu ve bir erkek için fazla yumuşaktı, bunu biliyordum çünkü daha önce boynumun her yerindeydiler.

Evet, şansım olsa kesinlikle onları emerdim. Uzun bir süre boyunca onları emerdim.

Sonra aşağı doğru inmeye başladım, sikine doğru inerken delinmiş meme ucunu deniyordum. Onun geri kalanı kadar büyük ve yapılı mıydı? İstiyordum ki

biliyordum, umutsuzca. Tekrar sallandım, içimdeki ısının yükseldiğini, meme uçlarımın sertleştiğini hissettim.

"Seninle flört etmeye çalışmıyorum," dedi.

Oh. *İşte bu* tam bir oyunbozanlıktı.

"Bu çok kötü," dedim iç çekerek. Ne yazık. Ruger ile yatmak istiyordum. Gerçekten istiyordum. Ya da herhangi biriyle, bu konuda. Sadece kontrol edebileceğim güvenli erkeklerle çıkma kuralım pek bir işe yaramamıştı. Belki de bu kuralları tekrar gözden geçirmeliydim... "Yeterince flört edemiyorum. Tüm zamanımı çalışarak ve Noah'a bakarak geçiriyorum. Bu biraz yorucu, Ruger. Biriyle tanışmak istiyorum, biliyor musun?"

Cevap vermedi, dosdoğru önüne bakıyordu. Çenesindeki küçük bir kas kasıldı. Biraz daha cesur olsaydım, eğilip çenesini yalardım. Saat beş yönünde yeterince gölgesi vardı ve dilimin altında hoş ve sert dururdu.

"Bana öyle bakma," dedi gözlerini kapatarak. "Bu sabah olanlara rağmen, seninle bir şeyler başlatmaya çalışmıyorum Sophie. Birbirimizi becermeye başlarsak işlerin ne kadar boka saracağının farkında mısın? Bir ilişki aramıyorum ve tek kadınlı bir adam değilim. Noah için birlikte çalışmalıyız. Bunu biliyorsun."

İç çektim. Biliyordum. Aptal bira.

"Evet, haklısın," dedim ve ondan uzaklaşıp vadiye baktım. Gerçekten de harika bir yer bulmuştu. Yeni evimizin ne kadar harika olduğuna hâlâ inanamıyordum.

Gerçekten rahatlamak, içini dökmek de harika hissettirdi.

"Noah önce gelmeli, bu konuda anlaşabiliriz. Ben sadece sevişmek istiyorum. Sence kulübündeki erkeklerden müsait olan var mı? Erkek arkadaş istemiyorum, sadece çıkarları olan bir arkadaş. Sevişebileceğim ve eskidiğinde suçluluk duymadan terk edebileceğim biri."

Ruger boğulur gibi bir ses çıkardı ve ben de endişeyle ona baktım. "İyi misin?"

"Kulüple ilgili hiçbir şey yapmak istemediğini sanıyordum," dedi. sesi gergin. "Nasıl oldu da bu kadar hızlı bir şekilde menfaatleri olan arkadaşlara dönüştün?" "Aslında sanırım kulübe bir şans verebilirim," diye cevap verdim. Belki de Reaper'lar iyi olabilirdi ve tüm bu faydalı arkadaşlık olayını düşündükçe bu fikir daha da hoşuma gitti. Ben *hiç* seks yapmadım. Tanrı aşkına, yirmi dört yaşındaydım. Seks yapmalıydım!

"Bugün benim için gerçekten güzel şeyler yaptılar. At, hiç tanımadığı birine yardım etmek için gecenin bir yarısı evden çıktı. Ve onlar da Kızlar... Her şeyi bizim için hazırlamak için saatlerce çalışmış olmalılar. Bırakın yemeği hazır bırakmayı, sadece mobilyalar bile inanılmaz. Sanırım şablonlar hâlâ ıslak."

"Tanrım, lanet olsun."

Ona kaşlarımı çattım.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordum. "Kulüpteki arkadaşlarını tanımamı *istediğini* sanıyordum. Ve cidden sevişmeyi hak ediyorum. Bunu hak ettim!"

Ruger doğruldu ve bana döndü, vücudundaki her kas gergindi ve sıkı sıkıya bağlanmıştı. Derin bir nefes aldığında burnu alevlendi ve gözlerim çenesindeki kaslara takıldı. Her zaman korkutucuydu ama şu anda düpedüz ölümcül görünüyordu. Dehşete kapılmam gerekirdi, ama vızıltımı sıcak bir koruma battaniyesi gibi etrafıma sarmıştım.

Artık bana zorbalık etmesine izin vermeyecektim.

"Bence kızlar senin için iyi olur," dedi. "En azından bazıları. Sen yaşlı kadınlarla takıl. Diğerlerinin yanında olmanı istemem. Ama bu menfaat karşılığı arkadaş olma saçmalığı? Böyle bir şey olmayacak, Soph. Bunu aklından çıkar, anladın mı?"

"Neden olmasın?" Öfkeli bir şekilde talep ettim. "Hareket eden her şeyi beceriyorsun.

Neden yapamıyorum?"

"Çünkü sen bir annesin," dedi, sesi neredeyse hırıltılıydı. "Etrafta böyle dolaşmaya hakkın yok. Ben ciddiyim."

"Ben bir anneyim ama *ölü* değilim," dedim gözlerimi devirerek. "Merak etme, ciddi olmadıkça Noah'nın biriyle tanışmasına izin vermeyeceğim. Ama ben biraz eğlenmeye hazırım. Horse çok seksi ve kulübünüzdeki diğer erkeklerden herhangi biri onun gibiyse - birazcık bile - benim için mükemmel olurlar. Bu konuda da bana bok atma. Seviştiğinizi biliyorum. Ben neden yapmayayım?"

"Bunlar tatlışlar ve kulüp fahişeleri," dedi, sesi sertti. "Onlar pislik. Senin onlardan biri olmana imkan yok. Böyle bir şey olmayacak Soph."

"Sen benim patronum değilsin."

"Lanet olası on dört yaşında bir çocuk gibi konuşuyorsun," diye cevap verdi, gözleri kısılmıştı.

"En azından aşırı korumacı bir baba gibi konuşmuyorum," diye tersledim. "Sen benim babam değilsin, Ruger."

Uzandı ve beni boynumdan yakalayarak vücuduna doğru çekti. Sonra ağzını kulağıma indirdi, yüzüm göğsüne o kadar yakındı ki onu yalayabilirdim.

"İnan bana, baban olmadığımın farkındayım," dedi. Burnu kulağımın kıvrımında gezindi, nefesinin sıcaklığı içime bir ürperti gönderdi. "Öyle olsaydım, senin hakkında düşündüklerim yüzünden beni hapse atarlardı."

Ellerimi kaldırdım, yanlarından yukarı doğru kaydırdım, kaslarının çizgisini izledim ve meme uçlarını sıyırmak için yaklaştırdım. Kendime engel olamıyordum.

-Öne doğru eğildim ve dilimle piercingini fiskeledim. Ruger inledi ve parmakları saçlarımda sıkıştı. Tüm vücudu gerildi ve sonra hissettim ki Aletinin karnıma sürtünmesi.

Vay anasını.

Meme uçlarım zirve yaptı ve bacaklarımın arasındaki et kasıldı. Huzursuzca yer değiştirdim. Ellerinden biri sırtımdan aşağı kaydı, şortumu ve külotumu geçerek çıplak kıçımı avuçladı. Meme ucunu tekrar yaladığımda parmakları gerildi, sonra halkayı ağzıma aldım.

"Tanrım..." diye inledi. "Seni masanın üzerine yatırıp öyle bir sikmeden önce iki saniyen var. Yemin ederim, Soph. Bunu Noah'ya nasıl açıklayacağımızı söylemek ister misin? Çünkü bende bok var. Ben Seninle evlenmek istiyorum ve sikimi sana tasmayla vermeyeceğimden eminim, yani işler hızla tuhaflaşabilir bebeğim."

Donup kaldım, titriyordum, nemin külotumu ıslattığını hissediyordum. İçimdeki boşluğu dolduracak herhangi bir şey için çaresizce, kızışmış bir orospu gibi bacağını becermek istedim.

Bunun yerine yavaşça ondan uzaklaştım. Eli şortumdan kurtuldu ve birbirimizden ayrıldık, gözlerimiz birbirimizin içine bakıyordu.

Ruger bir elini saçlarında gezdirerek "Siktir," diye mırıldandı. Gözlerini benden kaçırdı. Pantolonunun önü dışa doğru kabarmıştı, siki o kadar sertti ki kalın başını net bir şekilde görebiliyordum. Diz çökersem ne yapacağını merak ediyordum.

Pantolonunu indirerek dilimi ucunda gezdirdim, sonra da ağzımın derinliklerine çektim. Düşüncesi bile ağzımı sulandırdı.

Arzu beni bir silah gibi mızrakladı. İçimi çektim, dudaklarımı yaladım.

"Ben bir bira daha alacağım," dedi Ruger sertçe. Aletinden başımı kaldırıp yüzüne baktığımda gözlerinin göğsüme yapışmış olduğunu gördüm. Kahretsin. Hâlâ lanet olası Barbie atletini giyiyordum ve bu da hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyordu. Bavulum onun arabasında duruyordu.

"Bana da bir tane kap," diye cevap verdim, sesim titriyordu.

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?"

Ona baktım ve başımı salladım. Göğsü çok hızlı inip kalkıyordu, koyu renk gözleri neredeyse tamamen açılmıştı. Yutkundu ve elimi uyluğumun üst kısmına sürttüm, huzursuz ve açtım. Sabit hareket gözüne çarptı ve tekrar yutkundu.

"Hayır, ama yine de bir tane istiyorum."

Güvertede bir şezlonga doğru dengesiz bir şekilde yürüdüm ve üzerine uzandım, gevşek ve ölebileceğimi düşündüğüm kadar yoğun bir ihtiyaçla doluydum. Güneş batmıştı ve akşam yıldızları bir yerlerden çıkmaya başlamıştı. *Küçük daireme geri dönmeliydim*. Bunu biliyordum. Bunun yerine gözlerimi kapattım ve bacaklarımın arasına uzanıp onun önünde patlayana kadar klitorisimi ovmayı ne kadar istediğimi düşündüm.

Yanağıma soğuk bir şey dokundu.

Gözlerimi açtığımda Ruger'ın üzerimde durduğunu gördüm, gözleri çok yoğundu. Yavaşça vücudumda gezindiler. İnanılmaz bir şekilde, pantolonundaki şişkinlik daha da büyümüştü. Tanrım, uzanıp onu avucumun içine almak, o sert uzunluğu kendim için hissetmek çok kolay olurdu. Ya da oturup başımı öne eğebilir, yanağımın yumuşak kumaşın üzerinden ona dokunmasına izin verebilirdim. Gözlerimi ondan alamıyordum.

Yüzüm kasıklarına sadece birkaç santim kalana kadar yükseldim. Sonra aklımı kaybedip kaybetmediğimi merak ederek ona baktım.

"İşte biran," dedi kabaca ve bana uzattı. Aldım ve içmek için ağzımı boynuna doladım, bakışlarını üzerimde tuttum.

Ayık ve kontrollü olduğu için ondan nefret ediyordum.

"Tanrım, Sophie..." diye inledi. "Bana öyle bakma lan."

"Ne gibi?" Dilimle yan taraftaki damlayı yakalayarak sordum. "Aptal

numarası yapma," diye fısıldadı. "Eğer durmazsan onu sikeceğim. Sen. Yarın ikimiz de pişman olacağız. Sen sarhoşsun."

Başımı yana eğdim, düşünceliydim.

"Öyle misin?" Ona

sordum. "Ne?"

"Sarhoş mu?"

Başını yavaşça salladı ve yanıma oturmak için eğildi. Eğildi ve boynumu kokladı. Hiç dokunmuyorduk ama nefesinin tenimdeki sıcaklığı bile beni neredeyse öldürüyordu. Biramdan bir yudum daha aldım,
yavaş ve kasıtlı.

Gözleri içimde bir delik açtı. "Hayır," diye

fısıldadı. "Sarhoş değilim."

"O zaman bahanen ne?" Yumuşak bir sesle sordum. "Benimki alkol. Bu gece ne yaparsam yapayım suçu biraya atabilirim. Senin için hangi bahaneyi kullanalım?"

Ruger uzanıp şişeyi elimden aldı ve güvertenin üzerine koydu.

"Bu gece başka yok," dedi sesi çatlayarak. "Senin işin bitti. İşimiz bitti. Bunu yapmayacağız. Anladın mı beni?"

"Evet," dedim, kendimi vızıltının ötesinde düşünmeye zorlayarak. Haklı olduğunu biliyordum.

Noah'nın ikimize de ihtiyacı vardı ve zaten geçinmekte yeterince zorlanıyorduk. I

Tanrı aşkına, bodrumunda yaşıyor olacaktı ve açık olmadığı gibi değildi - beni becermek istiyordu. Kalp yok, çiçek yok, randevu yok ve kesinlikle taahhüt yok. En azından artık sadece bir mobilya parçası değildim.

"Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Ne?" diye cevap verdi.

Yutkundum. "Bu senin için yeni

bir şey mi?"

"Anlamıyorum," dedi bana bakarak. Gözleri benimkileri delip geçti, gecenin ılık havası aramızda ağır ağır asılı duruyordu.

"Beni istemek," dedim usulca. "Bu senin için yeni bir şey mi? Demek istediğim, o zamanlar... bunun sadece bir anlık bir şey olduğunu düşünmüştüm, biliyor musun? Her zaman bana doğru baktın."

"Bu yeni bir şey değil."

Birlikte oturduk, hareket etmiyorduk, etrafımızda kurbağalar cıvıldıyordu.

Bir süre sonra

Bu sırada o da arabada yaptığı gibi uzanıp ensesini ovuşturdu. "Hâlâ ağrıyor mu?"

Başını salladı. "Evet, dün gece araba kullanırken bir şekilde büktüm. Aptal."

"Senin için ovmamı ister misin?" Ona sordum.

"Bana dokunmanın imkanı yok," dedi. "Bunu zaten konuşmuştuk. Sarhoş değilim, Soph. Noah için işleri berbat etmeyeceğim."

"Hiçbir şeyi berbat etmeyeceğiz," dedim ona. "Ayılıyorum

Şimdi sorun yok. Yine de masaj dersi aldım. Aslında oldukça iyiyim. İzin ver sana yardım edeyim. Bana yardım etmek için çok şey yaptın, sana bir şey borçluymuşum gibi hissediyorum."

"İyi bir fikir değil."

Gözlerimi devirdim ve omzuna benimkiyle vurdum.

"Tavuk mu?" Ona gülümseyerek sordum.

"Tanrım, çok sinir bozucusun," diye mırıldandı ama arkasına geçtiğimde itiraz etmedi. Dizlerimin üzerine çöküp parmaklarımı omuzlarına koyarken bacaklarımın arasındaki çığlık atan ihtiyacı görmezden geldim. Omuzları sert ve güçlüydü, yumuşak derisi vücuduma vururken onu desteklemekten çok daha fazlasını yapabilecek şık kasların üzerine gerilmişti.

Ne yazık ki, hava çok karanlık olduğu için dövmelerinin çoğunu göremedim, bu çok utanç vericiydi. Ruger tişörtünü çıkarmaktan çekinmiyordu, ama onları gerçekten inceleyecek kadar yaklaşamadım.

Parmaklarımı soktum ve inledi, başı öne düştü. Sıkı olduğu konusunda da şaka yapmıyordu. Boynunda ve omuzlarında büyük düğümler vardı. Parmaklarımla birkaç dakika uğraştıktan sonra dirseklerimi kullanmaya başladım. Yavaşça boynunu gevşettim ve sırtından aşağı doğru inmeye başladım.

"Yüzüstü uzan," dedim ona, arkasındaki şezlongun kenarından kayarak. Onu düzleştirdim. Hareket etmedi.

"Gerçekten korkaksın," diye mırıldandım. "Sana sadece sırt masajı yapacağım Ruger. Bunun tadını çıkar, tamam mı?"

Homurdandı ve yüzüstü yuvarlandı. Üzerine eğildim ve işe koyuldum. Bazı düğümler çözülmüyordu, bu yüzden iyi bir kaldıraç elde etmek için üstüne tırmanmaya karar verdim.

Bu aptalca mıydı?

Tabii ki. Umurumda

mıydı? Sarhoşken hiç

umurumda değildi.

Bacaklarımın arasındaki sert vücudunun ve parmaklarımın altındaki teninin verdiği hissin tadını çıkararak poposunun üzerine oturdum. Taze ve temiz kokuyordu ama yine de tamamen erkek kokuyordu. Beni deli ediyordu. Ellerimin her vuruşunda onu tahrik ediyordum, beni tatmin edecek kadar uyarılmıyordu ama hafif bir ter damlası hissettiğimde bunun kesinlikle masaj yapma çabasından kaynaklanmadığını anlamama yetiyordu.

Önce gerildi ama yavaşça kendini bıraktı, her kas grubu sırayla gevşedi. Sonunda ellerim yoruldu ve ikimiz de gevşedik. Uzandım kokusunu içime çekerken, ılık yaz esintisi aşırı ısınmamı önlemeye yetiyordu.

"Soph..." dedi, sesi bir uyarı gibiydi.

"Yapma Ruger," diye fısıldadım. "Bunun hiçbir anlamı yok. Bırak öyle kalsın, tamam mı?"

İçini çekti ve aramıza sessizlik çöktü.

Hâlâ sinirliydim, buna şüphe yok. Ama şimdi içimde garip, rahatlamış bir cinsel arzu vardı. Gece sesleri etrafımızı sarmıştı ve kendimi Ruger'ın vücudunun benimkinin altındaki hissinin tadını çıkarmaya bıraktım, gerçekten böyle bir erkeğe sahip olabilmeyi diledim - güçlü, istikrarlı ve beni her şeyden koruyabilecek.

Ruger benim olsaydı, güvende olurdum. Her zaman.

"Her şey yoluna girecek Sophie," diye mırıldandı usulca, sesi yarı uykulu geliyordu. "Söz veriyorum."

Cevap vermedim, çünkü ona inanmıyordum. Onun yerine uyuyakalmışım. Bir sonraki hatırladığım şey beni kaldırıp yatağıma götürdüğü oldu.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ruger hatalıydı. İyi değildi.

İşler tuhaflaştı.

O kadar garipti ki, neredeyse beş gün boyunca benden kaçtı, Pazar öğleden sonra ayrıldı ve Perşembe gününe kadar bir daha görünmedi. Nereye gittiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ve geri döndüğünde de ona bunu sormadım. Ama daha az rahatsız edici olmalıydı, değil mi? Çünkü birbirinizin yanında ancak bu kadar uzun süre gergin ve tuhaf olabilirsiniz...

En azından Noah okula sorunsuz başladı ki bu beni pek şaşırtmadı. Yeni arkadaşlar edinme konusunda her zaman iyiydi ve
Her türlü değişikliğe ayak uyduracaktım. Ruger kulüp koşusuna çıkmadan önce (koşunun ne olduğundan yüzde yüz emin değildim ama görünüşe göre bu koşu beş günlüğüne gitmeyi içeriyordu) bana biraz para verdi ve iş aramaya başlamak için bir sonraki haftaya kadar beklememi önerdi. O istedi
Kulüple çalışma seçeneklerini araştırdım ve Noah'nın yeni durumuna alışmasına yardımcı olmaya odaklanmam gerektiğini düşündüm.

Ona defolup gitmesini söyleyecek kadar güçlü ve bağımsız bir kadın olduğumu söylemek isterdim ama aslında bu büyük bir rahatlamaydı. En son ne zaman bir hafta tatil yaptığımı hatırlamıyordum ve buna bayıldım. Her şeyi yerleştirdim, güneşi içime çektim ve bölgeyi yeniden tanıdım.

Ayrıca eski dostum Kimber ile bir öğleden sonra geçirdim.

Salı günü beni öğle yemeğine davet etti. Yıllar boyunca iletişimde kalmıştık ve geçen yaz onunla ve yeni kocasıyla birlikte kalmıştım.
ziyarete geldi. Kimber mezun olduktan sonra bir süre çılgınlık yapmıştı. Sonra Ryan'la tanışmış ve durulmuştu. Ryan bir tür yazılım mühendisiydi ve görünüşe bakılırsa kendi işini oldukça iyi yapıyordu çünkü Rathdrum Prairie'de mantar gibi biten büyük evlerden birine sahipti. Bir sitenin parçasıydı, Ruger'ınki gibi özel değildi ama iki katı büyüklüğündeydi ve oldukça etkileyiciydi.

Bir de havuzu vardı.

"Margarita ister misin?" diye sordu, üzerinde Paris Hilton'u kıskandıracak bir bikini, parlak renkli bir şal ve güneş gözlükleriyle kapıyı açarken.
Sırıttım, çünkü bazı şeyler asla değişmez.

"Bu kadar erken mi?"

"Çocuklarınız olduğunda her zaman mutlu saattir," diye cevap verdi omuz silkerek. "Ya öyle ya da hüzünlü bir saattir ve bu da onun yarısı kadar eğlenceli değildir."

Birbirimize tam bir aptal gibi sırıttık.

"Ee, istiyor musun, istemiyor musun?" diye sordu beni büyük girişinden mutfağına doğru sürükleyerek. "Çünkü kesinlikle bir tane alacağım. Ava bütün gece diş çıkarıyordu. *Sonunda* on beş dakika kadar uyudu.
dakikalar önce. Eğer şanslıysam, tekrar uyanmadan önce iki saatim var. Bunu en iyi şekilde değerlendirmeli ve sen gitmeden önce altı haftalık sosyal hayatımı bir araya getirmeliyim."

"Tamam," dedim ona. "Ama sadece bir tane. Daha sonra arabayla Noah'ı almam gerekiyor. Anladığım kadarıyla anneliğin tadını çıkarıyorsun?"

"Bayıldım," diye yanıtladı bana flamingo şeklinde sapı olan parlak renkli bir martini bardağında bir içki doldururken. "Ava'nın bu kadar harika olduğuna inanamıyorum.
Ama bu da çılgınca. Ne kadar çok iş çıkarabileceklerini bilmiyordum - bunu on yedi yaşındayken yaptığına hâlâ inanamıyorum. O zamanlar bırakın bir bebeği takip etmeyi, anahtarlarımı bile çoğu zaman bulamazdım."

"Bazen hayat bize sürprizler yapar," diye cevap verdim, o ilk günleri düşünerek. Noah'dan sonra alternatif bir liseye gitmiştim ve
Ruger'ın annesiyle yaşıyordu. Kolay olmamıştı. "Ondan vazgeçemezdim, ben de bir yolunu buldum. Bizi öldürmeyen şey ve tüm bu saçmalıklar."

Konuyu açıklamak için elimi havalı bir şekilde salladım.

Kimber bir kahkaha patlattı ve her şey yine lisedeki gibi oldu. Tanrım, onu sevdim. Arka bahçeye çıktık, fayans kaplı bir masaya oturduk.
asma örtülü bir pergolanın altındaki masa. Arka bahçesi gerçekten muhteşemdi. Ruger'ın vahşi arazisinden tamamen farklıydı... Kimber'ın banliyöde mükemmel bakımlı küçük bir cennet bahçesi vardı.

"Demek Jesse Gray'le kalıyorsun," dedi kaşlarını kaldırarak. Güldüm.

"Annesi öldüğünden beri ona Jesse dendiğini duymadım," diye cevap verdim. "O
Ruger'den geliyor."

"Hımm, evet," dedi, düşünceli bir şekilde içkisini yudumlarken gözleri benimkilerden uzaklaştı. "Olumsuz olmak istemem ama bu iyi bir şey mi? Ondan nefret ettiğini sanıyordum. Yani, sen ayrılmadan önce orada işler kötüye gitti... Çirkin bir dönemdi."

Flamingo temalı bardağımdan bir yudum alarak, "'Nefret' muhtemelen Ruger için çok güçlü bir kelime," diye cevap verdim. Çok fazla tekila içmişim. İğrenç. Haftalarca sürecek sosyal hayat konusunda şaka yapmıyordu. Bardağı geri koydum ve spekülatif bir şekilde bahçeye baktım. O içeri girdiğinde, onu bir çalının üzerine falan atacaktım.

Tekila çalıları öldürdü mü?

"Yine de ilişkimizin biraz gergin olduğunu söyleyebilirim," diye ekledim. "Şehre geri dönmem konusunda biraz hıyarlık etti ama itiraf etmeliyim ki bu bizim için iyi bir hamle. Seattle'da işler pek iyi gitmiyordu."

Kimber yatıştırıcı bir ses çıkardı ve elini bana doğru salladı.

"Geri döndüğüne memnun olacaksın," diye cevap verdi. "Başka bir şey olmasa bile, artık sana bakıcılık yapmam için yanında olacağım. Söz veriyorum, ben çocuğuna bakarken içki içmek yok. Scout'un onuru."

"Seni izcilikten attılar."

"Sadece izci kızlar," diye düşündü. "O çocuklar çadırlarında benim için hep yer bulurlardı. Cidden, Noah harika bir çocuk ve zaten bugünlerde dışarı çıkıp bir şey yapamıyorum. Aldırdığımdan değil, ben de eğlendim."

Buna kıs kıs güldüm. Yüzü bile kızarmadı. İzciler ve çadırları hakkında şaka yaptığından tam olarak emin değildim.

"Eğlenceden bahsetmişken..." dedi yavaşça, içkisini yudumlarken. "Sana bir şey söylemem gerekiyor."

Ona baktım ve onu tanıdığımdan beri ilk kez Kimber utanmış görünüyordu.

"Ne?" diye sordum. Biraz gergin bir şekilde sordum.

Kimber'ı utandıran *bir şey yok.*

"Bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum, o yüzden sadece tüküreceğim," diye cevap verdi yutkunarak. "Üç yıl önce Ruger ile yattım. Tek gecelik bir şeydi, özel bir şey değildi. Bilmen gerektiğini düşündüm, çünkü seninle yatmak isteyebilirim.
Bir ara gelip yeni yerinde takılalım. Tam açıklama." Ona bakakaldım.

"*Neden* Ruger ile yattın?"

Bana kaşlarını kaldırdı, gözleri bilmişti.

"Ciddi misin?" diye sordu ve ben kızardım. Tabii ki *nedenini* biliyordum.

"Bu
Ryan'dan önce, yani yanlış bir şey yapmadım. Hâlâ Olympia'da yaşıyordun ve Noah'yı görmesine izin verecek kadar ona katlanamıyordun. Temiz olduğumu sanıyordum."

Ondan uzağa baktım, düşünmeye çalışıyordum. Onun ve Ruger'ın düşüncesi bana yanlış geliyordu. Aslında, bu beni biraz kızdırdı. Ve bu çok saçmaydı, Çünkü üzülmeye hiç hakkım yoktu. Sadece bu da değil, üç yıl önceydi. Burada işler boka sardıktan tam bir yıl sonra ve Kimber bile bu olayın tüm ayrıntılarını bilmiyordu...

Güçlü ya da değil, margaritamdan büyük bir yudum aldım ve boğazımda iğrenç, ateşli bir iz bıraktı. Ciğerlerim protesto için kasıldı.

"Bunu tekrar yapmayı planlamıyorsun, değil mi?" Öksürmeyi bıraktığımda sordum. Bir kahkaha patlattı ve başını salladı.

"Tabii ki hayır!" Kimber kekeledi. "Birincisi, ben *evliyim*. Hatırladın mı? Sen düğündeydin, salak... Ama olmasaydım bile, o geri dönecek türden bir adam değil. Yani, onunla yine yatardım, çünkü o kadar iyi -güven bana- ama kesinlikle etrafta takılacak biri değil. Idaho'nun yarısını sikti. Eğlenceliydi ama birçoğundan biri olmaktan hoşlanmıyorum."

"Bunun hakkında konuşmak zorunda mıyız?" Kıvranarak sordum.

"Hayır, pek sayılmaz," dedi. "Ama her ihtimale karşı bilmeni istedim."

"Ne olur ne olmaz diye?"

"Ne olur ne olmaz diye geldim. Artık ona karşı bir şeyler hissettiğini bildiğim için sana söylememek garip geliyor. Onu becerdiğimde bunu bilmiyordum. Yemin ederim. Ondan da Zach'ten nefret ettiğin kadar nefret ettiğini sanıyordum."

"Ona karşı bir şey hissetmiyorum," dedim hemen.

"İnkâr etme zahmetine girme," dedi hafifçe, teatral bir ürperti vererek. "Ondan bahsederken yüzündeki ifadeyi görebiliyorum ve anlıyorum. Her tarafını yalayıp yutmak istediğin adamlardan biri. Aslında ben de öyle yaptım. Yatakta da çok kötü, daha önce hiç böyle bir şey denemedim. Delinmiş penis. Hadi oradan."

Gözlerim büyüdü ve içkimden bir yudum daha aldım.

"Şaka mı yapıyorsun?" diye sordum. "Bu şu anlama mı geliyor-bekle, hayır. *Hayır.* Bilmek istemiyorum."

Bir kahkaha patlattı.

"Sorulmamış sorunuzun cevabı *evet*," dedi komik bir şekilde. "Ama ondan uzak durmalısın bebeğim. Şaka yapmıyorum."

Gözlerimi devirdim. Kimber'a kızmak istiyordum ama yapamıyordum. Kızmak için fazla tatlı ve çılgındı.

"Onunla birlikte yaşıyorum," dedim kuru bir sesle.

"Uzak kalamam." Gülümsemesi soldu.

"Sanırım demek istediğim de bu," dedi düşünceli bir şekilde. "Ancak mesafenizi başka şekillerde koruyabilirsiniz. Kendi hayatını kurmalı ve her türlü ilişkiyi kesmelisin.
Çünkü sonu iyi bitmeyecek. Eğer bir gece yatağa düşerseniz, uyanmaya hazır olsanız iyi edersiniz.
Bir sonraki piliç gelmeden önce. Ve bir sonraki ve bir sonraki ve ondan sonraki. O böyledir işte."

"Biliyorum. Pisser, hmmm?"

"Seks yapmaktan vazgeçmek zorunda değilsin ki," dedi Kimber. "Dediğim gibi, zaten sürekli evde tıkılıp kalıyorum. Noah'ya göz kulak ol ki sen de dışarı çıkıp bir şeyler bulabilesin. Çok seksisin, erkekler üzerine atlayacaktır. Aslında, tanışmanı istediğim biri var."

"Ben kurulum yapmam," dedim ona.

"Yapacaksın," diye cevap verdi bilerek. "Güven bana, resmini gördüğünde ona bayılacaksın. Adı Josh, Ryan'la birlikte çalışıyor ve
yüklendi."

Telefonunu açtı, istediğini bulana kadar çevirdi ve sonra uzattı.

Vay be. Bu adam gerçekten seksiydi, güzel, temiz kesimli bir avukat tarzında. "Tamam," dedim ona.

Bir kahkaha patlattı ve ben de margaritanın kalanını yudumladım. Ava bebek telsizinden ciyakladı ve Kimber inledi.

"Hayatımı sikeyim..."

Kimber onu kontrol etmek için içeri girdiğinde, Kimber'ın sevimli arkadaşını düşünerek şalvarımı çıkardım ve havuza doğru kaydım. Ne yazık ki, beni öptüğünü hayal etmeye çalıştığımda, onun yerine Ruger'in dudak halkasını emmeyi düşündüm. Sonra başka şeyleri emmeyi düşündüm ki bu da
hiç üretken değil.

Delinmiş bir penis tam olarak neye benziyordu? Ve içinde nasıl hissedilirdi?

Titredim.

Kimber sonunda Ava'yı sakinleştirip dışarı çıktı ve benimle birlikte suya atladı.

"Peki, iş aramaya başladın mı?" diye sordu.

"Henüz değil," diye yanıtladım. "Ruger kulüpte yapabileceğim bir şey olup olmadığını görmek istiyor. Bu konuda kararsızım. Dahil olmak istediğimden emin değilim."

"Eğer amacınız iyi para kazanmaksa, çalışabileceğiniz en iyi yer The Line'dır."

"Striptiz kulübü mü?" Gözlerimi kocaman açarak sordum. Herkes The Line'ı biliyordu elbette ama ben oraya hiç gitmemiştim.

"Evet. Diplomamı bu şekilde aldım," diye cevap verdi ve saçlarını ıslatmak için suya geri eğildi. Geri geldiğinde ağzım açık kaldı.

"Striptiz kulübünde mi çalıştın? Striptiz mi? *Ciddi misin?*"

Kimber güldü.

"Hayır, orada vale parkında çalıştım," diye cevap verdi gözlerini devirerek. "Evet, soyundum. Çok da iyi para kazanıyordum. Haftada sadece iki gece çalışmak zorundaydım. Çok iyiydi."

"Ama bu biraz... iğrenç değil miydi?" Merakla sordum. Omuz silkti.

"İğrenç'i tanımla," diye yanıtladı. "Yani, bazen gerçekten eğlenceliydi. Sahnede dans etmeyi ve flörtleşmeyi seviyordum. Kucak dansı o kadar eğlenceli değildi, özellikle de erkekler yaşlı falansa. Ama sana dokunmalarına izin yok. En azından VIP odalarına gitmediğiniz sürece. Orada her türlü şey olur ama sadece sizin olmasına izin verdiğiniz şeyler. Kimse sizi bir şey yapmaya zorlamıyor."

Bu bilgiyi beynimde evirip çevirdim, hayretler içinde kaldım.

"Peki sen?" Kaba olduğunu bildiğim halde, ne yapacağımı bilemez halde sordum.

sormamak.

"Ne?"

"VIP odalarına geri dönmek mi?" Kendime engel olamayarak sordum. Kıkırdadı.

"Evet, yaptım," diye cevap verdi. "Zorunda değilsin ama en çok parayı oradan kazanıyorsun. Güvenlik her şeyi yakından takip ediyor. Bu değil tehlikeli ya da başka bir şey."

Ona baktım. O da sırıtarak bana baktı.

"Vay canına," dedim sonunda. "Bunu bilmiyordum."

"Ne? Beni yargılamaya mı kalkıyorsun?" diye sordu. "Boş ver onu. Ben utanmıyorum. Ryan da her şeyi biliyor. Onunla orada tanıştım."

"Ve bu onu rahatsız etmedi mi?" Daha da irkilerek sordum.

"Öyle olsaydı çok ikiyüzlü olurdu," dedi gülerek. "İlk geldiğinde, bütün gece benim için para ödedi ve sana söylemeliyim, o küçük odada tek başımıza çok iyi vakit geçirdik ... Yemin ederim, ona oracıkta aşık oldum. Beni başka erkeklerle paylaşma fikrinden hoşlanmadı, ben de ertesi gün işi bıraktım. Aramızdaki ilişkiyi mahvetmek istemedim.

biliyor musun?"

"Vay canına," dedim. "Bunu sürekli söylediğimi biliyorum ama kafamı toparlamaya çalışıyorum. Çok meraklı olmaktan nefret ediyorum ama ne kadar kazanıyordun?"

Eğildi ve kulağıma fısıldadı. "Vay anasını!"

"Şaka yapmıyorsun, değil mi?" diye sordu. "Şimdi, çok çalıştım, ciddiye aldım. Ve uyuşturucuya bulaşmadım. Kızların çoğu paralarını uyuşturucuya ve aptalca şeylere harcıyor. Ama akıllı olanlar? Paralarını biriktirip erken emekli oluyorlar. Düğünümüzü, balayımızı ve evimizin peşinatını ben karşıladım. Bu ev. Ava'nın da bir üniversite fonu var." "Vay

be," diye mırıldandım. "Bu inanılmaz." Kimber

güldü.

"Bu uzun vadeli bir kariyer değil," dedi. "Ama bir düşünün. Düzenli bir iş sizi haftada en az kırk saat Noah'dan uzak tutar. Belki daha fazla. Soyunmaya başlarsın, haftada sadece iki gece ondan uzak kalırsın. Hangisi daha iyi? Bembeyaz bir üne sahip bir anne mi, yoksa gerçekten çocuğuna bakmak için yanında olan bir anne mi?"

"İyi bir noktaya değindin," diye cevap verdim, şaşkınlıkla.

"Hiç de bile," diye cevap verdi. "Ve şunu da düşün: İyi para kazanmaya başlarsan, kısa sürede kendi evine sahip olursun. Ruger'ın evinin ne kadar güzel olduğu umurumda değil. O orada yaşadığı sürece, sen boku yemişsin demektir."

Buna itiraz etmek zor.

PORTLAND, OREGON

RUGER

Picnic birasını yudumlarken, "Hiç bu kadar çok lanet striptiz kulübü olan bir kasaba görmemiştim," diye mırıldandı. Ruger kulüp başkanına baktı ve omuz silkti. Çarşamba öğleden sonraydı ama sadece birkaç saattir uyanıktılar.

Dün gece Ruger, ona yeni oda arkadaşını unutturmak için elinden geleni yapan ateşli bir sarışın bulmuştu. Ne yazık ki, onu becerdi. Sophie'nin kaygan amcığına vurduğu süre boyunca Sophie'ymiş gibi davranarak kendini aştı.

Yüzde yüz emin değildi ama geldiğinde Soph'un adını söylemiş olabilirdi.

Kahretsin, bununla başa çıkması gerekiyordu... Ama onun evinde, tamamen müsait ve merhametine kalmış olduğu düşüncesinde bir şey vardı. Bu çok fazla güçtü.

Ruger hiçbir zaman iyi adamlardan biri olmamıştı.

Uzun, derin bir nefes aldı. Bu bir iş gezisiydi, bu yüzden kafasını kıçından çıkarmanın zamanı gelmişti. Neredeyse çıplak bir kadının direğin etrafında cansız bir şekilde döndüğü sahneye baktı. Temizlik yapıyor olabilirdi. Gösterdiği tüm coşku için tuvaletler.

Ruger sahneye doğru başını sallayarak, "Nitelikten ziyade nicelikle ilgilenmeleri çok kötü," dedi. "Kovun onu, The Line'da çalışıyordu."

Deke bir kahkaha attı. Ruger ona baktı ve esprinin Portland başkanının gözlerine ulaşmadığını fark etti. Söyleyebildiği kadarıyla adamın içi ölüydü. Deke'in ulusal polisin ilk tercihi olduğunu duymuştu ve buna inanmakta güçlük çekmiyordu. Eski denizci muhtemelen uykusunda bile bir suikast düzenleyebilirdi.

Bir kavgada arkanızda olması gereken iyi bir adam.

"Siz piçlerin Idaho'da işi kolay," dedi Deke. "Lanet olası tekel, bu yüzden tüm yetenekler sizin için çalışmak için rekabet etmek zorunda. Burada ülkenin her yerinden daha fazla striptiz kulübü var, ya da ben öyle duydum. Piyasa doymuş durumda ve bu da patronların alabildiklerini almaları gerektiği anlamına geliyor. Bu yerlerden bazıları zar zor geçiniyor. Çılgınca bir şey."

Ruger yeni bir ilgiyle odaya göz gezdirdi. Kendi masaları dışında toplam müşteri sayısı altıdan fazla olamazdı. Hayır, şunu yedi yapalım. Şanslı bir piç uzak köşede el işi yapıyordu.

"Yani her zaman bu kadar boş mu?" diye sordu. "Bu berbat bir durum. Denememesine şaşmamalı. Neden uğraşsın ki?"

"Bir bok için dans edemez, ama en azından çok iyi sakso çekiyor," diye cevap verdi Deke. "İstersen onu daha sonra dene. Hatta kızlardan herhangi birini."

Deke garson kıza baktı ve çenesini içkilerine doğru salladı.
Gergin bir şekilde gülümseyerek bir tepsi dolusu içecek getirdi. Ruger, Deke'in teklifini düşünerek ona baktı. Kız siyah deri bir büstiyer, kısa, dar bir etek ve siyah file çorap giymişti. Uzun, kırmızımsı kahverengi saçları Sophie'ninkilere benziyordu.
Ve aleti tekrar sertleşmeye başladı.

Evet, bu iyi adam saçmalığı onun işi değildi.

Kahretsin, ama Soph'u uzun zamandır yatağında istiyordu. Onun ateşli küçük vücudunun her santimi beynine kazınmıştı, onu dairesinde Zach'i becerirken gördüğü o ilk geceden başlayarak, bu onu resmen hasta bir sikici olarak sınıflandırmıştı. Kız on altı yaşındaydı ve korkudan ödü kopuyordu. tepki oldu mu?

Kadın oturma odasında külotunu ararken o lanet duşta otuz bir çekmişti. Asla bulamadığı külotlar, bu arada, çok iyi biliyordu çünkü hala ondaydı. Pembe ve dantelli, cehennem kadar masum ve o günlerde kıçını hapse attırmak için yeterli.

Sonra dört yıl önce gidip işleri gerçekten berbat etmişti, o kadar berbat etmişti ki tüm hayatı patlamıştı. Tamamen onun hatası değildi ama yine de Zach'i nasıl idare ettiğine pişman olmuştu. Elinde fırsat varken o ibneyi öldürmeliydi. Tüm suçluluk ve pişmanlığına rağmen bir şey değişmemişti.

Hâlâ bazen o külotlarla otuz bir çekiyordu.

"Hunter hangi cehennemde?" diye sordu sinirli bir

şekilde. Deke gözlerini kıstı.

"Umurumda mı sanki?" diye cevap verdi. "Ben bu işte yokum. Jack'lerle konuşmayız. Onlara zarar veririz. Bu iş böyle yapılır, bir *sistem* vardır."

Portland'lı gençlerden biri olan Toke başını sallayarak onayladı, yüzü asıktı. Bu buluşmanın bir parçası olmak için ısrar etmişti. Gracie bu günlerde onun yaşlı kadınıydı. O ve Deke, barut fıçısının üzerinde oturuyorlardı.

"Bununla konuşuyoruz," dedi Piknik, sesi yumuşak ama inatçıydı. Kırk iki yaşındaydı ve masadaki en yaşlı adamdı. Deke ile eşit rütbede olabilirlerdi ama Pic uzun zamandır buralardaydı ve o konuştuğunda erkekler onu dinliyordu. Ruger onun ulusal başkanlık için konuşulduğunu biliyordu ama adam ilgilenmiyordu. "Bir şeyler oluyor. Bunun ne olduğunu duymak istiyorum.

göt herifin bu konuda söyleyecekleri var."

"Çok basit," diye yanıtladı Deke. "Küçük piçler bizim bölgemize doğru ilerliyor. Bunu sen de biliyorsun, ben de. Bu saçmalığın sona ermesi gerekiyor."

Pic başını salladı ve öne doğru eğildi, soluk mavi gözleri gergindi. "Hiç

mantıklı değil kardeşim," dedi. "Bir evde yaşayan dört adam Portland... İkisi sanki vatandaşmış gibi burada okula gidiyor. Göçebeler. Son dokuz ayda bir şey yaptıklarını gördün mü?"

Deke içini çekti ve başını salladı.

Pic, "Dediğim gibi, akla yatkın değil," diye devam etti. "Düşmanımız olduklarını biliyoruz. Onlar da biliyor. Öyleyse neden burada olsunlar ki? Ölüm arzusu mu?"

Ruger, "Bize tuzak kuruyor," diye önerdi. "Bizi rahatlatmaya mı çalışıyorlar? Ya öyle ya da zihnimizi sikmeye çalışıyor."

"Seattle'daki durumunuz hakkında size bir şey söylüyorlar mı?" Pic ona sordu, ancak Ruger cevabı zaten bildiğini biliyordu.

"Hayır," diye yanıtladı. "Fuckwad'i cezalandırmak onlara aitti, bunda bir sorun yok.

Hayatımızı kolaylaştırdı. Bu konuda da çok kibardı."

"Kesinlikle, ve sen hiç bir Devil's Jack'in kibar olduğunu biliyor musun?" Piknik devam etti. "Kahretsin, nasıl yapılacağını bildiklerini sanmıyordum. Bu çocuklar genç, farklı ve hiçbirimiz onları bu yıldan önce görmemiştik. Roseburg

Çocuklar Kuzey Cali'de karışıklıklar olduğunu söylüyor. O kulüpte bir şeyler oluyor ve bence bu kez bizi kazıklamakla ilgili olmayabilir."

Deke bir tek attı, sonra arkasına yaslandı, kollarını kavuşturdu, yüzü asıktı.

"Değişmiyorlar," diye mırıldandı Toke. "Hangi oyunlar olduğu önemli değil Oynuyorlar, kimin sorumlu olduğu önemli değil, hiçbiri. Onlar Jacks ve sahaya aitler. O kadar. Şehrimde yaşadıkları her gün içimi kemiriyor. Buna bir son vermek istiyorum."

"İkinizin de aklı bir karış havada," dedi At, bir sandalye çekip onlara katılarak. "Yemin ederim, burada lanet olası daireler çiziyoruz. Slide az önce mesaj attı.

Jacks otoparkta. Sadece ikisi, başka kimseden iz yok. Biz konuşmamızı bitirene kadar çılgınca bir şey yapma, tamam mı?"

Toke başını salladı, gözleri kısılmıştı.

Kahretsin, diye düşündü Ruger. Onun gelmesine izin vermemeliydiler. Adam Şeytan Jacks'ten nefret ediyordu ve haklı sebepleri vardı, ama pimi çekilmemiş lanet bir el bombası gibiydi.

Kapı açıldı, parlak güneş ışığı Ruger'ın tanıdığı iki figürü çerçeveliyordu. Hunter ve Skid - bir hafta önce Seattle'daki eski kardeşlerini almaya gelen aynı piçler. İkisi de iriydi ama Hunter daha uzun boyluydu. Gençti, muhtemelen en fazla yirmi dört ya da yirmi beş yaşındaydı. Göçebeydi, yani bir ev bölümü yoktu. Resmi bir statüsü yoktu ama adam kendini içgüdüsel bir otoriteyle taşıyordu.

Eğer Jack'ler ciddi bir güç değişimine girmiş olsalardı, Ruger Hunter'ın bu değişimin merkezinde olduğuna bin dolar bahse girerdi.

Müzik değişti ve yeni bir kız sahneye çıktı. Bayan.

Kişilik aşağı atladı, ama onların yanına gelmeye zahmet etmedi.

kucak dansı satmaya çalışan bir masa. İşi konusunda hevesli olmayabilirdi ama görünüşe göre tamamen aptal değildi.

Jack'ler yaklaşırken hiçbiri ayağa kalkmadı. Ruger bir sandalyeyi Hunter'a doğru fırlattı, Hunter da onu dostça olmayan bir gülümsemeyle yakaladı. Sandalyeyi geriye doğru çevirdi ve üzerine rahatça oturdu. Skid de onun yanına çöktü.

"Konuşmaya hazır mısın?" Hunter adamların arasına bakarak sordu. "Ben Hunter, bu arada. Devil's Jacks'tenim. Motosiklet kulübü, bizi duymuş olabilir misiniz? Bu da Skid."

Deke'in gözleri kısıldı ve Ruger sırıtmamak için kendini zor tuttu. Hunter'ın aptal olup olmadığından henüz emin değildi ama çocukta taşak gibi cesaret vardı.

"Piknik," dedi Coeur d'Alene başkanı. "Kardeşlerim Deke, Horse, Toke ve Ruger. Deke Portland'ın başkanı. Söylemem gerek, o bir Şimdiye kadar uğrayıp kendinizi tanıtmamış olmanız biraz üzücü. Bunu bilmiyor olabilirsiniz ama Portland Azraillere ait."

Hunter ellerini kaldırdı, avuç içleri ilerideydi.

"O konuda sorun yok," dedi. "Rocker'ım Nomad diyor, Oregon'u sahiplenmeye çalışmıyorum. Sizin şehriniz, sizin kurallarınız."

"Bizim havamızı soluyorsun," dedi Deke, sesi soğuktu. "Genelde bunun için ücret alırız. Sanırım bunu geçen kış adamlarınızdan biriyle tartışmıştık. Yanlış hatırlamıyorsam neredeyse bir hafta bizimle kalmıştı."

Skid'in gözleri kısıldı ama çenesini kapalı tuttu. Hunter omuz silkti.

"Böyle şeyler olur. Jacks ve Reaper'lar arasında işlerin iyi gitmediğini biliyoruz," dedi, ses tonu yumuşaktı. "Ama bugün buradayız çünkü bize yardım ettiniz. Bir süredir buluşmak istiyorduk. Bu da kapıyı açtı. Teşekkürlerimizi sunmak ve sizinle ateşkes hakkında konuşmak istedik. Seattle'da teslim ettiğiniz pislik bizim için bir sorundu. Ciddi bir sorun, sandığınızdan da fazla. Şimdi sorun ortadan kalktı. Jestiniz için minnettarız, hepsi bu."

"Gerçekten mi?" Deke sordu. "Çünkü bizim de bazı sorunlarımız var. İyiliğiniz için gerçekten minnettarız, bunları çözmek için biraz yardıma ihtiyacımız olabilir. Anladın mı beni?"

Hunter'ın gözleri karardı.

"Evet, seni anlıyorum," diye cevap verdi. "Bu kötü bir işti-"

Deke elini masaya vurarak, "Hayır, o benim *yeğenimdi*," dedi. "Sevimli çocuk. Senin çocukların onu içten dışa doğru parçaladığı için asla kendi çocuğu olmayacak. Bir yılını lanet olası bir akıl hastanesinde geçirdi. Hâlâ evden çıkmaya korkuyor."

Toke homurdanarak bıçağını çıkardı ve masanın üzerine koydu. Hunter öne doğru eğildi, yüzü en az Deke'ninki kadar gergindi. Bıçağı görmezden geldi.

"Bu sorun çözüldü," dedi. "Kanıt sunduk."

"Kanıt yeterince iyi değildi," diye yanıtladı Deke. "Ölmek kolay. Acı çekmeleri gerekiyordu ve benim de onlara acı çektiren kişi olmam gerekiyordu. Sen bunu benden çaldın."

Hunter arkadaşına baktı, sonra garsona başını sallayarak gelmesini işaret etti. Garson kız gruplarına temkinli bir şekilde yaklaştı ve gerginliği açıkça okudu.

"Masaya bir tur daha," dedi Hunter ona. Kız kaçtı ve sessizlik çöktü. Kız içkilerle döndü ve Hunter elindeki
düşünceli bir şekilde yudumladı. Ruger da ona katıldı ve bu işin nasıl sonuçlanacağını merak ediyordu. Doğru ya da yanlış, hâlâ kardeşleri olan Deke ve Toke'un yanında duracaktı ama olayla hiçbir ilgisi olmayan bir çocuğa saldırmak pek bir işe yaramayacaktı. Sonunda Skid konuştu.

"Jacks'te işler değişiyor," dedi. "Oyunda pek çok şey var.
Yeğeninize ne oldu? Bunun hiçbir mazereti yok ve hiçbir şekilde iyi olduğunu söylemeye çalışmıyoruz. Hiçbirimiz bunu kabullenmedik ve olaya karışan adamların icabına baktık. Sadece ikisi kardeşimizdi. Geri kalanlar hangardaydı ve şimdi hepsi gitti."

"Onları size getirmeliydik," diye ekledi Hunter. "Bunu şimdi anlıyoruz. O sırada sadece işimizi hallettik, çünkü kızınız çok daha büyük, çok daha çirkin bir durumda bardağı taşıran son damlaydı.
Bu. Senin riskini en aza indirip kendi çöpümüzü kendimiz atarız diye düşündük. Geri dönüp ona olanları düzeltemem. Sana da bir şans veremem. Bitti artık. Yapabileceğim tek şey ilerlemeye çalışmak.
tekrar olur. Bundan bıktık."

"Neyden bıktınız?" Picnic gözlerini kısarak sordu.

"Daha önemli şeylere odaklanmamız gerekirken Azraillerle savaşmak için zaman ve enerji harcamaktan bıktım."

"Komik, geçen Aralık ayında kendini hiç de huzurlu hissetmiyordun," diye araya girdi At. "Kadınım tehlikedeydi. Sizin gibi pisliklerin mülkümü tehdit etmesini hoş karşılamıyorum."

Hunter içini çekti ve sandalyesinde arkasına yaslanarak parmaklarının arasında burun kemiğini ovuşturdu.

"Zaman değişiyor," dedi sonunda. "Bunu hepimiz biliyoruz. Bazı adamlarımız biraz yavaş, geçmişe bağlılar. Bu onların oyunuydu ve aptalca bir oyundu. Ama ben ve kardeşlerimin çoğu geleceğe bakıyoruz. Sizinle savaşmak zaman ve enerji kaybı. Eskiden bu konuda azınlıktaydık. Şimdi değiliz, o yüzden kapıyı açıyorum. Bu

kolay bir toplantı olmadı ama hepimiz silahlarımızı bırakıp bugün buraya geldik. Bu bir başlangıç."

"Silahımı bırakmadım," diye gürledi Deke.

Hunter gülümseyerek başını salladı.

Deke'e, "Tanrım, sen çok sert birisin," dedi. "Saygı duyuyorum. Ama şu anda hâlâ hayatta olduğuma göre, sanırım demek istediğim hâlâ geçerli. Konuşuyoruz, ateş etmiyoruz. Bir rekor olmalı."

"Bu senin oyunun mu?" Piknik açıkça şüpheci bir tavırla sordu. "Memleketinde bir tür devrim yaşadın, şimdi de burada barış yapmaya mı çalışıyorsun? Tahmin edeyim, sence hepimiz kucaklaşıp barışmalı, belki bazı tarifleri değiş tokuş etmeli, bir potluck düzenlemeli miyiz?"

Hunter güldü, vücut dili o kadar rahattı ki neredeyse aşağılayıcıydı. Onu anında alabileceklerinin farkında değil miydi?

Evet, Ruger karar verdi. Bunu biliyordu.

Sadece umursamıyordu ve umursamayı bırakmış bir adam çok tehlikeliydi.

"Kes saçmalamayı," dedi Ruger aniden. "Ne istiyorsun?"

Hunter öne doğru eğildi ve onun gözleriyle buluştu, sesi ciddiydi.

"Buradayım çünkü yıllardır bölge ve nüfuz kaybediyoruz ve bu daha da kötüye gidiyor. Güneyden, L.A.'den gelen çocuklar var ve genişlemek istiyorlar. Onlarla savaşmamız gerekirken sizinle savaşıyoruz. Anladığım kadarıyla bunu, yapacak daha iyi bir şey bulamayan bir avuç lanet maymun gibi alışkanlıktan yapıyoruz."

"Sinekleri kovalamak alışkanlık değil, ev işidir," diye gürledi Deke. "Jacks'i öldürmek de öyle."

Hunter başını salladı.

"Bana şunu söyle," dedi. "Yeğenin, bu çok kötü bir şeydi. Ama ondan önce Azrailler Redding'de üç adamımızı öldürdü. O adamlardan ikisinin çocukları vardı. Bunu hatırlıyor musun?"

Picnic, "Olduğunu varsayarsak -ki bunu kabul etmiyorum- muhtemelen bir gece önce bizimkilere saldırdıkları içindir," dedi. "Önleyici meşru müdafaa."

Hunter kesin bir ifadeyle, "Adamlarınız oraya sevkiyatlarımızdan birini çalmak için gittiler," dedi. "Ve bunu yaparken kulüp binamızı da yaktılar. Bunu neden yaptılar?"

Piknik omuz silkti.

"Bilmiyorum. O kararı ben vermedim," diye itiraf etti Picnic. "Bu tamamen Roseburg'un işiydi."

Hunter, "Yine de bunun için savaşmaya ve birbirimizi öldürmeye hazırız," dedi. "Ve her karşılık verdiğimizde daha da kötüleşiyor. Er ya da geç birbirimizi tamamen öldüreceğiz ki bu da güneydeki çetelerin tam olarak istediği şey. Kulüplerimiz, aramızda bir geçmiş var ve bu iyi değil. Ama biz aynı türdeniz, kardeş olmanın ne demek olduğunu biliyoruz. Bizim gibi adamlar sürmek için yaşar, yaşamak için sürer. Dünyanın canı cehenneme."

Ruger başıyla onayladı.

"Hunter sözlerine şöyle devam etti: "Şimdi kuzeye taşınan çocuklar görüyoruz, kardeşliğin bir parçası olmayan çocuklar... yani *çocuklar* - sokaklarda çalışan çocuklar on yaşından büyük olamazlar. "Bu *çocuklar* Bırakın onlar için savaşmayı, ellerini bile kirletmeyen generallerden emir alıyorlar. Oy kullanamıyorlar, düşünemiyorlar ve neden savaştıklarını bile bilmiyorlar. Onlar bizim, sizin ve benim yaşam tarzımız için bir tehdit. Her arkamı döndüğümde bir lise terk bana ateş ederken, Reaper'lar hakkında endişelenmek için zaman ve enerji harcamaktan yoruldum. Sadece lanet bisikletimi sürmek ve sevişmek istiyorum."

Ruger Piknik'e baktı. Yüzü düşünceliydi ama ifadesi hiçbir şey ele vermiyordu. At homurdanarak içkisini bitirdi.

Hunter, "Böyle hisseden tek kişi ben değilim," dedi. "Birçok kardeşim bu savaştan bıktı. Aynı kardeşlerim kendi bölümlerinde yükseliyorlar ve belki de bu küçük oyunda aynı tarafta olmamızın zamanının geldiğini düşünüyorlar. Bu değerlerle ve savunduğumuz şeylerle ilgili. Biz kardeşiz ve ata bineriz, gerisi teferruattır. Ama bu piçler... Derinlerde bir yerde, orada hiçbir şey yok. Çok geç olmadan onları durdurmalıyız. İki cephede birden savaşırsam bunu yapamam."

"Yeter," diye hırladı Deke. "Sen küçük bir ahmaksın ve hiçbir şey bilmiyorsun. Aramızda olanlar, sen ve erkek arkadaşların bölgenize yeni birinin girmesinden korkuyorsunuz diye ortadan kalkmaz. Reaper'larla savaşmak istediniz ve şimdi istediğinizi aldınız. Sizi öldüreceğiz. *Hepinizi.* Biraz zaman alabilir. Sabırlıyımdır."

"Deke-" dedi Picnic, sesi alçak ve kesin bir komutla doluydu. "Gracie'ye yaptıkları şey düzeltilemez kardeşim. Ama piçler ödedi ve şimdi gittiler. Ne kadar çok savaşırsak, başka bir kızın
incinecek. İki kızım var. Kulüpler arası barış her zaman kötü bir şey değildir. Özellikle de kartel harekete geçtiğinde. Hikayeler duyuyorum ..."

"İki kızın olduğunu biliyoruz," dedi Hunter Picnic'e, gözlerini kısarak. "Aslında, senin istediğinden çok daha fazlasını biliyoruz. Biliyoruz çünkü kulübümde saldırmamız gerektiğini düşünen, karteli kullanarak dengeni bozabileceğimizi düşünen adamlar var. Geçen Aralık'ta ipler onların elindeydi ama şu anda kontrol onlarda değil ve ben de öyle kalmasını istiyorum. Burada iki seçeneğiniz var... Birincisi çıldırmak ve bu yeni tehdidi kontrol etmek için benimle çalışmak. Bunu başarırsak, herkes sonsuza dek mutlu bir şekilde evine gider.
gökkuşakları ve tek boynuzlu atlarla dans etmek. İkinci seçenek ise hepimizi yok edene kadar birbirimizle savaşmaya devam etmek. Bunu mu istiyorsun?
İstiyorum. Getirmekten korkmuyorum. Ama bir de şunu düşünün... Değer verdiğiniz kızlarınız var. Biri Bellingham'da, diğeri Coeur d'Alene'de. Güzel kızlar, biliyorum çünkü
Onları kendim gördüm. Yakın zamanda."

Picnic silahına uzanarak, "Kızlarımı bu işe karıştırmayın," dedi.
Ruger'ın eli parlayarak onu yakaladı.

"Onu dinle," diye mırıldandı.

Hunter sırıttı, yüzünde vahşi bir ifade vardı.

"Endişelenmelisin ihtiyar," diye devam etti. "Çünkü garanti ederim ki güneydeki saksocular bu kızların ne kadar güzel olduklarını umursamayacaklar.
onları sokak ortasında köpekler gibi vurma emrini verdi. Şimdi ben mi? Benim bir japon balığım bile yok. Günün sonunda, burada kimin kaybedecek daha çok şeyi var? Konuşmaya hazır olduğunda beni ara."

Hunter sandalyesini iterek ayağa kalktı. Deke kızardı ama Picnic'in yüzü taştan oyulmuş gibiydi. Hunter masanın üzerine bir avuç banknot bıraktı ve kapıdan çıktı.

"Bizimle taşak geçiyor," dedi Toke. "Cartel'in burada bizimle hiçbir ilgisi yok. Bölge kaybediyor. Bu bizim sorunumuz değil."

"Gerçekten dayanabileceklerini düşünüyor musun?" Ruger ona sordu. "Cartel'in ölmeye hazır ve bekleyen binlerce çocuğu var, her biri kendi annelerini vuracak kadar zafere aç. Jack'ler sert piçler, ama bir yer edinmeden önce onları durduramazlarsa mahvolurlar. Biz de öyle oluruz ve bunu biliyorsun. Bu çeteler tek bir sebep için varlar, para kazanmak için. Ele geçirmelerine izin verirsek, bölgemizi ve *özgürlüğümüzü* kaybederiz. Bu olmadan nefes almanın bir anlamı yok. Kartelin bu işi yapmayacağından bahsetmiyorum bile.
Nereye sıçtıkları ya da kimi öldürdükleri umurumda değil. Onları burada, Portland'da mı istiyorsun?"

"Bu büyük bir iş," dedi Piknik yavaşça. "Burada karar verebileceğimizden daha büyük. Kardeşleri bir araya getirip hepimizin aynı fikirde olduğundan emin olacağız. Oradan devam ederiz."

"Jack'lerle asla barış yapmayacağım," diye mırıldandı Toke. "Barış istiyorsan, onu elde etmek için beni geçeceksin."

"Bu bir tehdit mi?" Ruger sordu. Toke'a büyük saygı duyuyordu ama bu onun vereceği bir karar değildi. "Bir kardeşi karşıma alma düşüncesinden nefret ediyorum ama almayacağımı sanma. Bu işte beraberiz, Toke. Bu da kararı grup olarak vereceğimiz anlamına geliyor."

"Beni alabileceğini mi düşünüyorsun?" Toke kaşlarını kaldırarak sordu.

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var," diye yanıtladı Ruger, gözlerini kırpmadan onun bakışlarını karşılayarak. "Ama sana bir şey söyleyeyim. Birbirimizle savaşmaya başlarsak, kartel kazanır. Gözlerini ödülden ayırma kardeşim. Jack'lerle barış yaparsak, onlar bizim tamponumuz olur. Bu da enerjimizi para kazanmaya ve sevişmeye harcamamızı sağlar. Deneriz ve dağılır, en azından bu arada iyi istihbarat toplarız. Zamanı geldiğinde peşlerinden gitmeyi kolaylaştırır."

Toke derin bir nefes aldı, sonra bıraktı ve gözle görülür bir şekilde kendini sakinleşmeye zorladı.

"Yaptıkları şey için onları asla affetmeyeceğim," dedi. "Tanrım, o hala çok berbat durumda. Hiçbir fikrin yok."

"Kesinlikle yapmamalısın," dedi At ona, sesi ciddiydi. "Olanlar geri alınamaz ve bunu yapan pislikler ölmeyi hak ettiler. İyi haber şu ki, öldüler. İleriyi düşünün. Jack'leri müttefikimiz haline getirirsek, kartelle aramızda bir savunma hattı olarak Jack'lerle birlikte batı sahilinin yarısına sahip oluruz. Bunu düşünmeliyiz."

"Kızlarımı korumakla yetineceğim," diye mırıldandı Piknik. "Lanet olası pislik nerede olduklarını biliyor, belki onları izliyordur bile. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Kimsenin güvende olmadığı anlamına geliyor," dedi Horse yumuşak bir sesle. "Ve bir konuda çok haklı; bizim dünyamızda, saygı gösterdikleri sürece vatandaşlarla uğraşmayız. Kasabalarımızı güvende tutar ve içeri girenleri kontrol ederiz. Jacks'in yeğenini öldürdüğünü biliyorum Deke, ama ona verebilecekleri kadar adalet verdiler. Kartel ise... Kadınları ve çocukları vuruyorlar ve paralarını aldıkları sürece kimi öldürdükleri umurlarında değil. Değerleri yok. Jacks'i her zaman onlara tercih ederim."

"*Eğer* bize doğruyu söylüyorlarsa," dedi Ruger. "Unutma, yalan söylüyorlar. Bilgiye ihtiyacımız var."

"Kardeşleri bir araya getirme zamanı," dedi Pic. "Bunun için yardım yok. Ev sahipliği yapmak ister misin, Deke?"

Portland başkanı başını sallayarak, "Coeur d'Alene'de yapın," diye cevap verdi. "Bizde Armory gibi bir şey yok. Jacks başka ne olursa olsun, sihirli değiller. Armory'de buluşuruz, konuşacak yerimiz olur. Ben telefon etmeye başlayacağım."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

ALTINCI BÖLÜM

SOPHIE

Hiçbir kız bu kadar pahalı bir külotu kaybetmek zorunda kalmamalı.

Ruger'in kanepesinde bulduğumda neredeyse hüzünlendim. Koyu, zengin mor ipek, önü narin dantelli kesikler. O her kimse
erkek-fahişe ile tek gecelik bir ilişki için çok fazla para harcadı.

Kaybolan külotun acısını ben de bilirim... Noah'ın gebe kaldığı o pek de olağanüstü olmayan gecede, Ruger'ın dairesinden atıldıktan sonra benimkini giymeden gitmek zorunda kalmıştım.

İç çekerek, altını süpürdüğüm koltuk minderini düşürdüm. Ruger'in evinden ilk geçişimde yüzey temizliği yapmıştım. Şimdi
daha derin şeylere geçiyordu, bu da diğer şeylerin yanı sıra mobilyaların bağırsaklarını avlamak anlamına geliyordu.

Perşembe öğleden sonraydı ve hafta güzel bir şekilde bir araya gelmişti. Kimber'la ziyaretimden sonra, kulüpten cep telefonu numaralarını bırakan bazı kızlarla temasa geçmiştim. Cuma akşamı benimle buluşup takılmak için geleceklerdi. Şüphelendiğim kadar iyi ve düşünceli görünüyorlardı ve isimlere yüzler koymak için sabırsızlanıyordum.

Ayrıca yolun aşağısındaki komşuyu da tanımaya başlamıştım, otuzlu yaşlarının sonunda Elle adında bir kadındı. Birkaç yıl önce dul kalmıştı ve şimdi yalnız yaşıyordu. Onunla Salı günü öğleden sonra, Noah ve ben keşfe çıktığımızda ve onun arazisinde dolaşırken tanıştık.

O ve ben birkaç saatimizi evinin dışında oturarak (eski, orijinal çiftlik evlerinden birine sahipti, bu da salıncak ve rocker'larla tamamlanmış harika bir veranda anlamına geliyordu), buzlu çayımızı yudumlayarak ve sohbet ederek geçirdik. Elle de Noah ile çok iyi anlaştı ve ihtiyacım olursa bebek bakıcılığı yapmayı teklif etti. Benim bir
Noah ona bayılıyordu ve Çarşamba günü bizi yemeğe davet ettiğinde çok heyecanlanmıştık.

Çarşamba günü aynı zamanda Ruger'ın evini temizlemeye başladım.

Bu kısmen can sıkıntısından kaynaklanıyordu. Kendimi suçlu da hissediyordum, çünkü Ruger özgürlüğüne düşkün bekar bir adamdı ama bizi eve getirmişti.

Her neyse. Bu onun tarzını kısıtlıyor olmalıydı. Kendini şımartmak için tamamen özgür olması fikrinden özellikle hoşlandığımdan değil... Ona sahip olamayacağımı biliyordum, ama yine de onu başka kadınlarla düşünmek beni rahatsız ediyordu.

Ve bunun ne kadar berbat bir şey olduğunu

anladım. Hissettiklerimi değiştirmedi.

Her neyse, Ruger'e borcumu ödemenin en iyi yolunun onun gayri resmi hizmetçisi olmak olduğuna karar verdim. Bizden kira almayı planlamıyordu, ama ben de geçimimi sağlamazsam kendimi iyi hissetmezdim.

Bu da beni kanepenin içinde kaybolan minik mor külotlara getirdi. Ne yazık

ki bu, son yirmi yılda bulduğum ilk iç çamaşırı değildi.

dört saat. Hepsi aynı boyda da değildi -Ruger'ın çok sayıdaki ganimet çağrısı arasında çeşitliliği takdir ettiği açıktı.

Bir mutfak maşasıyla külotları aldım ve çamaşır odasına taşıdım. Kime ait olduklarını bilmiyordum ama ne kadar... kullanılmış... olursa olsun, bulduğum hiçbir şeyi atmamam gerektiğini düşünüyordum. Külotları, sıraladığım dört plastik kutudan birinin içine bıraktım.

kurutucunun üst kısmında.

İlkinde para vardı. Şimdiye kadar doksan iki dolar ve yirmi beş sent

bulmuştum.

Üç sent. İkinci kutu prezervatifti. Neredeyse her odada zulalar buldum. Bazıları kesinlikle kasıtlıydı ve onları yerinde bıraktım. Ama onları başıboş pantolonların ceplerinde, çatal bıçak çekmecesinde, kitaplığın üstünde de bulmuştum... Hatta sehpanın üzerindeki pizza kutusunda bile iki tane bulmuştum.

Çikolata aromalı olanlar. Bu beni biraz korkutan pizza temalı seksle ilgili bir dizi fanteziye yol açtı.

Ayrıca beni biraz acıktırdı.

İşte o zaman tüm bu eşyaları içine koymak için küçük kutulara ihtiyacım olduğuna karar verdim, böylece kapaklarını kapatıp yokmuş gibi davranabilecektim. Şimdiye kadar oldukça iyi çalışıyordu. Üçüncü kutuda kadın iç çamaşırları, sütyenler ve tek bir ipek çorap vardı. Dördüncü kutu "diğer "di -küçük, garip metal parçaları, rastgele aletler, bir Buck bıçağı ve Spokane Indians maçından iki bilet koçanı.

Garip kıskançlık duyguları bir yana, Ruger eve döndüğünde evinin temiz, ferah ve rahat olmasını istiyordum. En azından bunu yapabildim. Temizledim. Yatak odası hariç her yerde, gerçi en kötü çamaşırları alacak kadar içeri girdim.

O gece Noah bana Ruger Amca'nın ne zaman döneceğini sordu. Ona ne diyeceğimi bilemiyordum ve onun evinde yaşamanın bana normal gelip gelmeyeceğini merak ediyordum. Bedava kira harikaydı ama Kimber muhtemelen haklıydı. Nihayetinde, kanepe minderlerinin garip iç çamaşırlarıyla dolu olmadığı ve gümüş eşya çekmecesinin prezervatifsiz olduğu kendi evime ihtiyacım vardı.

Cuma sabahı saat üç sularında tepemdeki ayak gümbürtüleri beni uyandırdı. Ruger evdeydi, uykulu bir şekilde fark ettim ve sanki bir parti veriyor gibiydi. Neyse ki çocuğum ve ben her şeye rağmen uyuyabiliyoruz, bu yüzden beş dakika sonra tekrar dışarıdaydım.

Ertesi gün Noah ve ben hazırlanırken sessiz kalmak için elimizden geleni yaptık ve evden çıkmak için kendi kapımızı kullandık. Onu okula bıraktıktan sonra geri döndüğümde, evin alarmıyla kıl payı kurtuldum, kodu girdim Doğru yapmadan önce iki kez. Ruger'in güvenlik takıntısı bazen çok rahatsız ediciydi ...

Duş aldım ve küçük dairemizi toparladım. O sırada saat neredeyse on olmuştu ve üst kattan hâlâ ses gelmiyordu. Belki de her şeyi rüyamda görmüştüm? Tanrı biliyordu, Ruger'ın rüyalarımı istila etme eğilimi vardı.

Onu uyandırmak istemediğim için merdivenleri usulca çıktım. En tepeye ulaştım, mutfağa doğru döndüm ve tamamen şok olmuş bir şekilde sallandım.

Görünüşe göre gece evi bir kasırga vurmuş.

Boş bira şişeleri mümkün olan her yüzeyi kaplamıştı. Mobilyalar itilip kakılmıştı, hatta aşk koltuğunun bir ucu yukarı kaldırılmış ve ana kanepenin arkasına yaslanmıştı. Kısmen boş pizza kutuları, dökülmüş biralar vardı ve en rahatsız edici kısmı da neydi?

Tamamen çıplak sarışın bir hatun kahvaltı barında oturmuş, bir sigara yakıyordu.

Onu görmek beni çok etkiledi; bir an nefes alamadım ve başımın döndüğünü hissettim. Ruger'ın yatıp kalktığını biliyordum. Kanıtları kendim bulmuştum ama bir şekilde bu olay sonunda her şeyi anlamamı sağladı.

Çok güzeldi ve hiç utangaç değildi. Doğal olarak eski bir atlet ve kısa pantolon giymiştim, saçımı dağınık topuz yapmıştım ve makyaj yapmamıştım. Onu öldürmek istedim. Öldürmek. Lanet olası bir fahişe olduğu, benden daha güzel olduğu ve erkeğimi becerdiği için onu oracıkta boğmak.

Kendime zihinsel bir tokat attım.

Ruger'den hiçbir talebim yoktu. Hem de hiç. Burası onun eviydi ve içinde ne isterse yapabilirdi, bu fahişe de dahil.

Onu *istemiyordum* bile, gerçekten.

"Yani Ruger'in malı mısın?" diye sordu bana, gözleri düşmanca, kırmızı uçlu pençeleri bara boş boş vuruyordu.

"Soruyu anladığımı sanmıyorum," diye cevap verdim, şımarık, sallanan göğüslerine bakmakla sigarasından tavana doğru yükselen duman izini izlemek arasında kalmıştım. Bu dumanlı koku bir eve girdi mi, bir daha asla geri çıkmaz.

Kaltaktan nefret etmek için bir neden daha.

"Basitçe evet ya da hayır," dedi. "Sen ona mı aitsin? O mu seni yamalıyor?"

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedim, beni ilgilendirmemesine rağmen her saniye daha da sinirlenerek oturma odasına baktım. Burayı temizlemek saatler alacaktı ve bunu benim yapmayacağım kesindi, diye karar verdim. Bırak orospu yapsın. Ya da Ruger'in kendisi- ne kavram ama!

"Bu bir hayır..." dedi yavaşça. "Öyleyse neden buradasın? Seni bu sabah mı aradı? Cidden, üçlü yapmak istiyorsa benimle daha önce konuşmalıydı. Alınma ama daha iyisini yapabilirim."

Bunu söylerken bana yukarıdan aşağıya baktı, vücudumun her santimini değerlendirdi.

"Sanırım aşağıya geri dönmeliyim," dedim dikkatli bir kontrolle. Gitmek için döndüm ama Ruger'in sesi beni durdurdu.

"Hâlâ burada mısın?" diye seslendi. Sarışın cevap verdi, sesi bal gibi tatlıydı, gözleri sahiplenici bir zaferle parlıyordu.

"Elbette, bebeğim. Bana ihtiyacın var mı?"

Ruger merdivenlerden inip oturma odasına girdiğinde üzerinde sadece bir kot pantolon vardı. Bunu söyleyebilirdim çünkü çok az sır bırakacak kadar aşağıya sarkmışlardı. Lanet olsun.

Ruger'in seksi olduğunu biliyordum, ama onu bir süre görmediğimde ne kadar seksi olduğunu unutmuş gibiydim, çünkü bu beni hala şok ediyordu. Onu tarif etmek için bir yılımı harcayabilirim ama yine de size ilk kez gülümsediğinde külotunuz kendiliğinden yanana kadar onun eşsiz çekiciliğini tam olarak takdir edemezsiniz.

Ya da, bu durumda, yarı bağlı kot pantolonu komandoyla oturma odasından geçtiğinde, gözleri hala uykuluydu.

Gözlerim göğsüne takıldı, kaslarının çizgileri boyunca aşağı doğru kaydı. Aman Tanrım... Mükemmel göğüs kasları, yontulmuş oblikler ve karın kasları. İçlerinde kayboldular

Kalçalarına zar zor oturan kot her an kaymaya hazırdı. Her yerini yalamak istiyordum.

Onu Sarışın Sürtük'ü becerdiği için öldürdükten hemen sonra.

"Günaydın," dedi benden TBS'ye bakarak. Elimi kaldırdım ve çamaşır odasındaki bıçağın fırlatmak için iyi dengelenmiş olup olmadığını merak ederek küçük bir parmak salladım.

"Hoş geldin Ruger," dedim, kıskanç bir eş gibi görünmemeye çalışarak, çünkü bunda çılgınca bir şey yok, değil mi? "Yolculuğun iyi geçti mi? Noah seni özlemiş. Ben de tam aşağıya iniyordum. İyi sabahlar."

TBS sırıttı, geri çekilme girişimimi kendisi için bir zafer olarak kabul etti. Ya da sırıtışının arkasında böyle bir şey olduğunu hayal ettim. Tek bildiğim, bu onun Tanrı'ya şükür, bu kaybedenle üç yollu bir ilişki içinde değilim suratı da olabilirdi.

Her neyse, onu kıçına sokabilirdi.

"Hayır," dedi Ruger, dikkatle bana bakarak. Gözleri vücudumda geziniyordu ve mutfaktaki hatun ne kadar ateşli olursa olsun, beni hâlâ istediğini söyleyebilirdim. Gözleri geçen gece olduğu gibi karanlık ve muhtaçtı. Ve onca yıl önce de...

Hayır, oraya gitmiyorum, diye hatırlattım beynime. Bu durum zaten yeterince berbat.

"Konuşmamız gerek. Bu önemli," dedi bana. Sonra TBS'ye doğru baktı. "İşimiz bitti, gitme zamanı. Sakın arama."

Vay be. Çok
soğuktu. Ben
beğendim.

"Cidden *onu benim yerime* mi istiyorsun?" TBS ikimizin arasına bakarak sordu, yüzü gerçekten şaşkındı.

"Sophie yeğenimin annesi," dedi Ruger, sesi sert ve düz çıkıyordu. "Onun kirli eşofmanlı bir fotoğrafı, sizin dizlerinizin üzerinde çıplak on fotoğrafınıza bedeldir, o yüzden defolun gidin."

Bu *çok* soğuktu. Belki ondan o kadar nefret etmiyordum, çünkü bir pislik olabilirdi, ama kesinlikle ona benden daha büyük bir pislik gibi davranıyordu. Adalet, bir kez olsun.

TBS suratını asarak, "Tam bir pisliksin," dedi.

"Ne dersin?" diye sordu, yanımızdan geçip buzdolabını açarken. Ruger bir kap portakal suyu çıkardı ve bardak kullanmadan kana kana içti. Bitirdi, elinin tersiyle ağzını sildi ve tezgâha çarptı. Meyve suyu sıçradı ve bana diğer her yerdeki yepyeni, devasa dağınıklığı hatırlattı.

Temizlemeyeceğim bir pislik. Bu kadar yeter.

Bu kaltaktan ve dünyanın en büyük pisliği Ruger'dan uzakta, aşağıya inmem gerekiyordu. Arkadaşlarıyla bir gecede başardıklarına bakılırsa o da en büyük domuzlar arasında yer alıyordu. Merdivenlere yöneldim ama eli kolumu yakaladı, bir kelepçe gibi sıkı ve inatçıydı. Beni mutfaktan bara doğru çekiştirdi ve bir koltuğa oturttu.

"Kal," diye emretti bana, gözleri sertti. Sonra sarışına baktı. "Git."

Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu ve kız kaşlarını çatarak ayağa fırladı. Ruger hızlı adımlarla oturma odasını geçti ve merdivenlerden yukarı çıktı. Sarışın onu takip etti, sonra hızla aşağı koştu, giysileri çatı katından balkona uçtu.

Beş dakika sonra ön kapıyı büyük bir gürültüyle çarparak gitti ve Ruger mutfağa geri dönerek beni iyice gerdi. Tam olarak
Ona ne diyeceğimi bilemiyordum. Onu eve getirdiği için ondan nefret ediyordum. Onu kıskanıyordum, çünkü çok ateşliydi ve dün gece onun sikini içinde hissetmişti, oysa benim içimde sadece vibratörüm vardı. Lanet olsun, doğru düzgün çalışmıyordu bile.
-Bir çeşit gevşek bağlantı. Çoğu zaman açılmıyordu ve yeni bir tane alacak param yoktu. Ne kadar acınası bir durumdu?

Lanet bir vibratör alamayacak kadar parasızım.

Belki de Adam & Eve mağazasının önünde "Bekar Anne, Her Şey Yardımcı Olur" yazılı bir tabela ve bozuk para için bir fincan tutmalıyım.

Ruger gözlerini bana dikti. Pantolonunun düğmelerini hâlâ iliklememişti. Vay anasını. Umarım salyalarım akmıyordur.

Gözlerim için güvenli bir yer bulmaya çalışarak, "Bu gece kulübünüzdeki kızlar geliyor," dedim. Üzerindeki kabile dövmesinde geziniyorlardı.
göğüs halkasına takıldı. Kızardım. Kesinlikle *orada* değil. "Sanırım yarın için kulübünüzde bir çeşit parti planlıyoruz.
Cephanelik mi? Kulübünüzün neden bir cephaneliği olduğunu bilmek istiyor muyum?"

"Burası gerçek bir Ulusal Muhafız Cephaneliği," dedi. "Kulüp burayı yıllar önce elden çıktığında satın aldı. Büyük bir mutfak ve bardan, geceyi geçirecek bir yere ihtiyacı olan insanlar için üst kattaki odalara kadar her şey var."

Demek kulüp evinde yatak vardı. Bu beni neden şaşırtmadı?

Ona neden TBS'yi bana ve Noah'ya getirmek yerine orada becermediğini sormak istedim ama bunu yapmanın çılgınca olmayan bir yolunu bulamadım. Bunun yerine programım hakkında konuşmaya devam etmeye karar verdim.

"Noah için yarın akşam arkadaşım Kimber'ın evinde bir yatıya kalma ayarlamamı istediler," dedim, gözlerim onun yüzüne kaydı. Adını hatırladığına dair en ufak bir titreşim yoktu. Güzel. "Her neyse, beni davet ettiler ve ben de sana bir şans vereceğime söz verdim, yani... Partide görüşür müyüz?"

Başını eğdi ve beni inceledi, okumak tamamen imkânsızdı. Aramızda sessizlik uzanıyordu. Boşluğu doldurmak için gevezeliğe başlamamak için kendimi zor tuttum.

"Düşündüklerinden daha büyük bir parti," dedi sonunda, sesi alçaktı. Ne hakkında konuştuğumuzu hatırlamam bir dakikamı aldı. Oh, evet. Parti planlaması. Cephanelik. "Bu gece ve yarın her yerden bir sürü adam gelecek. Seni orada istediğimden emin değilim."

Başını yavaşça salladı, dili alt dudağının üzerinde kayarak halkayı yakaladı. Ben de dilimle fiske vurmak istedim. Sonra başka bir şeye gözüm takıldı... Kahretsin. Dili delinmişti. Tam ortasında sert, yuvarlak bir top vardı.

Dört yıl önce orada değildi. Hatırlardım.

Ağzımın içinde ya da altında nasıl hissedecektim? Daha önce dili delinmiş bir erkekle öpüşmemiştim, hele bir tanesi bana oral seks yapmamıştı. Bacaklarımın arası karıncalanmaya başladı ki o an ihtiyacım olan şey bu *değildi*. Pislikler
bu kadar sıcak olmamalı.

Tüylü kulaklar, diye düşündüm. *Kıllı kulakları varmış gibi davran.*

"Çok sinir bozucu bir insansın Ruger," dedim, dev bir fahişe olduğu için ona söylenmekle tezgâhın üzerinden atlayıp pantolonunu yırtmak ve sikine binmek arasında kalmıştım. Bu durumla başa çıkmanın en iyi yolu bu değildi.

Bunu
biliyordum.

Gerçekten
mi?

"Kulübü yargılamamam gerektiğini söylüyorsun," diye ekledim, odaklanmaya çalışarak. "Herkesi tanımamı istediğini ve Noah'ın arkasında kulüp olursa hayatının daha iyi olacağını söylüyorsun. Eğer bu doğruysa, neden partilerinden birine gidemiyorum?"

"Çünkü bu seferki oldukça çılgın olacak. Pek başlangıç partisi sayılmaz," dedi ve kollarını açarak vücudunun iki yanındaki tezgâha dayadı. Tam kol dövmelerinin altında dalgalanan pazularını gördüm. Omuzlarında daha fazla dövme vardı, bir tür yuvarlak kesik şeyler
Göğsündeki desene ek olarak. Kalçasından karnına doğru kıvrılan bir dövme daha vardı. Bir tarafta pantolonunun içinde kaybolan bir panter.

Şanslı kedi.

Geri kalanını görmeyi gerçekten çok istiyordum.

"Geçen gece halletmemiz gereken bazı şeyler söyledin. Sophie?
Benim bir yüzüm var, biliyorsun," diye ekledi ve gözlerim karnından yukarıya fırladı. Kızardığımı hissettim ve o sessiz kaldı, kapüşonlu gözlerle beni izledi. Bir elini kaldırdı ve ensesini ovuşturdu, biseps ve triseps kasları güzelce esnedi, sonra karnını kaşıdı. Bacaklarımın arasındaki kaslar onaylayarak nabız gibi atmaya başladı.

"Neyle uğraşmak zorundayız?" Yanaklarımın yeniden kızardığını hissederek sordum. "Senin için menfaatleri olan arkadaşlar yok," dedi bana mizahtan eser bırakmadan.
"Etrafta dolaşmak yok, öpüşmek yok, hatta lanet olası
kulüpteki herhangi bir erkeğe kirpik at. Partide olabilmenin tek yolu bu. Ya da herhangi bir kulüp etkinliğinde."

Ona kaşlarımı kaldırdım ve başımı salladım. Nasıl olursa olsun
Bu konuşma rahatsız edici olabilirdi ama bazı sınırlar koymam gerekiyordu.

"Bu çok aptalca. Ben bekarım. Hoşlandığım biriyle tanışırsam, bu benim kararım.
Onlarla flört etsem de, öpsem de ya da her neyse. Ve sen de konuşacak birisin - yol için bir teşekkür bile etmeden çıplak bir hatunu kapı dışarı ettin. Çok mu ikiyüzlüsün?"

"Benim evim, benim kurallarım," diye cevap verdi. "O partiye gidersen hiçbir şey olmaz.
Sen Bakire Meryem'sin, anladın mı? Yoksa evde kalırsın."

Bunu düşündüm, sonra doğruldum ve ellerimi tezgâhın üzerine koydum. O ana kadar parti konusunda kararsızdım. Kulübe bir şans vermek istiyordum ama balıklama atlamak konusunda gergindim.
Şimdi mi? Şimdi beni öldürse bile o lanet Cephaneliğe giderim. Ben de her yerde flört ederdim.

Onu da orospusunu da sikeyim.

Ona ters ters baktım. O da bana ters ters baktı. İkimiz de göz kırpmadık.

Ruger'la konuşmayı reddettiğimiz çok şey vardı ve Tanrı biliyordu ki düşüncelerini benden saklıyordu. Şimdi mantığını anlamaya bile başlayamıyordum - aramızda hiçbir şey olmayacağını açıkça belirtmişti, o zaman neden kıskanç erkek arkadaş rolü yapıyordu?

"Bunun ne önemi var ki?" Sonunda sordum. "Arkadaşların o kadar tehlikeli mi ki ben güvende değilim? Çünkü onlara bir şans vermek yerine tehlikeli suçlular olduklarını varsaydığım için bana bok atarak çok zaman geçirdin. Yani ya öyle ya da kıskanıyorsun. Bu mu? Beni istemiyorsun ama başka kimse de beni istemiyor mu? Üzerime işesen daha mı kolay olurdu? Böylece benim alındığımı anlarlar."

"Çeneni kaparsan daha kolay olur," dedi, gözleri kararark. "Benden istediğin bu mu? Sessizlik mi?" "Benden istediğin bu mu? Sessizlik mi?

Öfke yükselir. "Bana aptal diyebilirsin ama geçen gece çok daha fazlasını istiyor gibiydin. İkisini birden yapamazsın, pislik. Ya aramızda bir şey olur ya da ben özgür bir ajanım."

Ruger tezgâhtan uzaklaştı ve mutfağa doğru ilerlerken bakışlarımı üzerinde tuttu.

"Oh, her iki şekilde de alabilirim," dedi. "Yapabileceklerim hakkında varsayımlarda bulunmamalısın, Soph. Nazik olacağım ve burada neler olduğunu sana haber vereceğim. Seni becermek istiyorum."

Kalçasında dövmesi olan büyük kedi gibi sinsice mutfak adasının etrafında döndü. Mutfak gittikçe küçülüyordu. Çıplak göğsünün, hareket ettikçe dalgalanan siyah mürekkebinin ve gücünü ne kadar sıkı kontrol altında tuttuğunun farkındaydım. Belki de doğrudan yüzleşmek bir hataydı ...

"Benim gibi adamların sorunu da bu," diye devam etti, sesi alçak ve yumuşaktı, gözleri benimkileri delip geçiyordu. "Biz yapmamız gerekeni yapmayız. İstediğimizi alırız. Peki ya ben? Ben her türlü şeyi *istiyorum.* Önce seni yatağımda kemerimle bağlamak istiyorum. Sonra elbiselerini çıkarıp seni her deliğinden sikmek istiyorum. Ayrıca üzerine boşalmak ve onu tenine sürmek ve sen bana durmam için bağırana kadar amını yalamak istiyorum çünkü bir kez daha boşalırsan öleceksin. Sonra tekrar yapmak istiyorum. Sana *sahip olmak* istiyorum Sophie."

Taburemin yanında durdu, o kadar yakındı ki vücudunun sıcaklığı beni içine çekti. Ona bakmak için başımı bile çeviremiyordum, bir tavşan gibi donup kalmıştım, sözleri kafamın içinde dönüp duruyordu. Kokusu etrafımı sarmıştı. Denedim

Bir kolunu tezgâha dayamış, kulağıma fısıldarken nefes al.

"Senin *her parçana* sahip olmak istiyorum," diye devam etti, nefesi tenimde sıcaktı. "Seni yüzüstü tezgâha fırlatmak, şortunu yırtmak ve sikim acımayana ve taşaklarım patlayacakmış gibi hissetmeyene kadar seni sert ve hızlı bir şekilde becermek *istiyorum.* Çünkü çok uzun zamandır böyle hissediyorlar Soph ve artık bunun bir şey olmadığını düşünmeye başladım. ben bir şey yapmazsam yok olacak."

Panik içinde ciyaklamamak için kendimi zor tuttum. Vücudumun her yeri karıncalandı ve bacaklarımı sıkıca birbirine kenetledim, her arzu darbesinde klitorisime baskı uyguladım. Oh, bu iyi hissettirdi. Yine de yeterince iyi değildi, daha fazlasına ihtiyacım vardı. Yanaklarım kızardı ve nefesim hızlandı. Düşündüm

uzanıp elimi o yarı bağlanmış pantolonun içine sokmak. Belki de Kimber'ın aleti hakkında doğruyu söyleyip söylemediğini kendim keşfedecektim...

Ruger bana dokunmamıştı bile.

Hâlâ bana dokunmuyordu. Bir iniltiyi bastırdım.

"Ama bu muhtemelen iyi bir fikir değil," diye ekledi, geri çekilirken sesi soğuyordu. "Bunu ikimiz de biliyoruz. Noah'ın ihtiyacı olan şey bu değil ve seninle benim için de katran çukuru. Ama benimkilerden biriyle takılma fikrin

Kardeşler mi? Bu sürekli aklımdan geçiyor, Soph, ve sonra insanları vurmayı düşünmeye başlıyorum. Kimseyi vurmak zorunda kalmak istemiyorum.

Yarın, anladın mı? Bir partiyi bitirmek için boktan bir yol. Başkanın sinirlenebileceğinden bahsetmiyorum bile, yerel kardeşlerden biri tüm kulüp buluşma için buradayken herkesin içinde kendini kaybeder."

Vay anasını.

Başımı salladım, göğsüm sıkıştı.

"Yani, her şey düşünüldüğünde, *tam olarak benim yaptığım* şeyi yapmayı

düşünebilirsiniz.

O lanet partide *söyle*," dedi ve bunu bir öneri gibi ifade etse de, bu doğrudan bir emirdi. "Benim gibi birini yatağında istemediğini anlıyorum, bir bekçi olarak değil. Aramızdaki şeylerin daha da garipleşmesini istemiyorum. Ama eğer bir motorcuyla yatacaksan, Soph, benimle yatacaksın.

bir tane alırsın. Kardeşlerimden birini becermene izin vermeyeceğim."

"Tüm bunları söylediğine inanamıyorum," diye fısıldadım. "Bu pek çok açıdan yanlış. Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum."

Beni düşündü, gözleri sert, sesi soğuktu.

"Yanlış olması umurumda değil," dedi. "Bu iş böyle. Benim evim, benim dünyam, benim kurallarım. Bana anladığını söyle, ben de partiye gitmene izin vereyim."

Sesim titrese de "Ben bir yetişkinim," demeyi başardım. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

"Ama yine de yapıyorum," diye karşılık verdi, rahatça omuz silkerek. "Gerçekten bunu uygulamayacağımı mı düşünüyorsun? Uygulayacağım, Soph. Beni test etme."

"Parti konusunda henüz karar vermedim," diye fısıldadım. "Ama bu konuşmayla işim bitti. Aşağıya geri dönüyorum."

"Hayır, değilsin," dedi ve derinlerdeki o küçük, içgüdüsel ses İçimdeki kaçma çığlığı sonunda galip geldi. Tabureden kaydım ve merdivenlere doğru kaçmaya başladım. Büyük hataydı, çünkü Ruger beni belimden yakaladı ve mutfak barının üzerine kaldırdı, gözleri parlıyordu. İki saniye sonra bacaklarımın arasına girdi, bir eliyle beni sıkıca kendine çekerken diğer eliyle saçlarımdan tutup başımı geriye doğru savurdu.

"Bırak beni," diye fısıldadım. Sanki bu fikri düşünüyormuş gibi başını eğdi, sonra yavaşça salladı.

"Yapamam," dedi. Sonra dudakları dudaklarımı kapladı ve beynimde bir sigorta attı.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

YEDİNCİ BÖLÜM

Kibar bir öpücük değildi. Yavaş, baştan çıkarıcı ve derin anlamlı değildi. Bu, bastırılmış şehvetin patlamasıydı... Dürüst olmak gerekirse, yıllara bedeldi. Ruger'in göğsü beton bir duvar gibiydi ve hiç düşünmeden bacaklarımı beline doladım. Eli saçlarımda sıkılaştı, başımı yana yatırarak ona daha iyi erişim sağladı. Dili derinlere doğru ve acımadan ilerliyordu. Ortasındaki küçük top benimle alay ediyor, onunla seks yapmanın daha önce hissettiğim her şeyden farklı olacağını hatırlatıyordu. Aleti karnıma o kadar sert girdi ki neredeyse acıtacaktı.

Lanet olsun, keşke bu kadar çok kıyafet giymeseydik.

Ruger elini atletimin içine soktu ve gövdesini göğsümü kavrayacak kadar geriye çekti. Parmakları meme ucumu buldu, ben daha fazlası için çaresizce sırtımı kamburlaştırırken sütyenimin ince ipeği arasından cımbızladı. Ağzını serbest bıraktı ve birbirimize baktık, nefes nefese kalmıştık, büyülenmiştik.

"Bunun kötü bir fikir olduğuna karar verdik," diye umutsuzca hatırlattım ona, öne eğilip dudağını emersem nasıl hissedeceğini merak ediyordum. Gözlerimi ondan alamıyordum, kıpkırmızıydı ve öpüşmemizden kalan nemle parlıyordu. "Bugün sarhoş değilim. Mazeret yok."

"Sevişmek istediğini söylemiştin," diye cevap verdi, gözbebekleri karanlık ve doluydu. "Ben buradayım. Aramızdaki her şey zaten berbat durumda, neden bundan en iyi şekilde yararlanmayalım? Hasar tamamlandı, tamamen boku yedik. Geçen gece tadının nasıl olduğunu ya da o kanepede üstümdeyken nasıl hissettiğini unutamıyorum. Senin içine ihtiyacım var, Soph."

Oh, çok cazip ...

Ama Ruger'a bulaşmaya devam edip hâlâ burada yaşayabilir miydim? Onu sonsuza dek arzulamıştım ve onun da beni istediğine şüphe yoktu. Sonra sadece yarım saat önce bu mutfakta çıplak oturan kadını düşündüm. Mor külot. Yeşil sütyen... Hepsi Ruger'in evinde, Noah'ın sığınağı olması gereken yerdeydi.

Ruger ile yatmak intihardı.

Kafamı sert bir şeye vurmak istedim, ama sadece göğsü kullanışlıydı ve o çıplak tene yaklaşmak ihtiyacım olan son şeydi.

"Kötü fikir," dedim. Parmakları meme ucumu yuvarladı. Diğer eli kalçalarımı desteklemek için alçalırken, sikinin sert uzunluğunu klitorisime sürttü. Bu yavaş ileri geri hareket ancak içime girdiğinde daha iyi olacaktı.

İçim içime sığmıyordu, neredeyse başım dönüyordu. Onu bedenimde istediğimden daha fazla bir şey istediğimi hiç sanmıyorum.

Noah için iyi bir hayat dışında.

"Eğer bunu yaparsak, daha sonra yoluna devam edebilirsin," dedim ona, gözlerimi kapatarak. Cinsel organım sıkıca kasıldı, çaresiz ve boştu. Bunu görmezden gelmeye çalıştım. "Kiminle yattığın senin için önemli değil, Ruger. Ama ben farklıyım."

"Menfaatleri olan arkadaşlardan bahseden sendin," diye mırıldandı. "Hikayen neden şimdi değişiyor? Korktun mu?"

"Evet, korkuyorum," diye cevap verdim, gözlerimi tekrar açıp yüzünü inceledim. Orada ne merhamet ne de anlayış gördüm, sadece sert, inatçı bir şehvet. "Seninle yaşıyorum ve gidecek başka bir yerim yok. Dün koltuk minderlerinde üç çift külot buldum ve hiçbiri aynı beden değildi. Seninle uyuyabileceğimi sanmıyorum, sonra da başımı sallayıp gülümseyerek Kadınların geçit töreni evin içinden geçiyor. Bunu yapmamak için oldukça iyi bir neden gibi görünüyor."

"Neden kanepemin minderlerine bakıyordun ki?" diye sordu ve kalçaları hareketsiz kaldı.

Bu sefer onu hazırlıksız yakalamıştım.

"Evini temizledim," diye cevap verdim. "Bir çeşit sürpriz-teşekkür-hediyesi. Gerçi dün geceki misafirliğiniz bunun icabına baktı."

"Tanrım," diye fısıldadı, başını yavaşça salladı, kalçaları yeniden sallanmaya başladı. Bu çok güzeldi... Aleti en hassas noktama sürtünürken çok iyi hissettiriyordu. Aradaki kumaşla bile boşalabilir miydim? Biz mi? "Bunun için özür dilerim. Buraya geleceklerini bile bilmiyordum. Bunun bir mazeret olduğunu sanmıyorum."

Omuz silktim, bakışlarına karşılık veremedim. Onun yerine dövmelerine baktım. Çoğu yüksek kalitede, gerçek bir sanatçı tarafından yapıldığı belli olan hayali tasarımlardı. Vücut sanatını ciddiye aldığını fark ettim. Mürekkep sadece bir heves değildi. Bahse girerim her biri için bir hikâyesi vardı ve ben bu hikâyeleri duymayı sağlıklı olandan çok daha fazla istiyordum.

Ruger bana düşünceli düşünceli baktı, parmağıyla meme ucumu yavaş bir daire çizerek ovdu. Sonra elimi tuttu ve aramızdan aşağı kaydırdı, sert horozunun uzunluğuna bastırdı, kendi parmaklarının arkası klitorisimi fırçaladı. Nefesim kesildi ve kıpırdandım. Kavrayışım sıkılaştı, kotunun sert kumaşı üzerinden onu şekillendirdim. Kotun içinden bile büyük ve geniş olduğunu, vibratörümden çok daha büyük olduğunu anlayabiliyordum. Ucuna yakın olan sert çıkıntı onun muydu...? Ona ne isim vereceğimi bile bilmiyordum. Onu görmeyi, her yerini görmeyi o kadar çok istiyordum ki ölebilirdim. Parmak eklemleri klitorisimi çevreledi ve inledim.

Ruger'ın gözleri karardı.

"Bunu sen de benim kadar istiyorsun," dedi yumuşak bir sesle. "Bu bir yere gitmiyor. Birimiz patlayana ve yaralanana kadar gittikçe daha fazla yanacağız. Buna şimdi bir son verelim. Senin içine ihtiyacım var Sophie."

"Dün gece sarışının içinde olman gerekiyordu," diye cevap verdim sessizce. "Ve bak nasıl bitti. İşler kötüye giderse beni ve Noah'ı kovacak mısın? Garip mi?"

"Bu konuda yanılıyorsunuz," diye cevap verdi.

"Bizi kovmak konusunda mı? Biz birlikte yatarken senin etrafta dolaşman işe yaramayacak. Rastgele bir adamdan kurtulabilirim, ama sana saplanıp kaldım."

"Dün gece onun içinde olmaya ihtiyaç duymam yanlıştı," diye düzeltti beni. "*Sana* ihtiyacım vardı. Ben yokken tek düşündüğüm sendin. Her gece sert bir aletle uyudum, daha sert uyandım, ne kadar mastürbasyon yaptığım ya da kimi becerdiğim önemli değildi. Dün gece Portland'dan eve dönerken, bu eve karanlık ve sessiz dönersem, aşağı inip seni bulacağımı biliyordum. Yatağına girip parmaklarımı amına sokacak ve sen istesen de istemesen de seni kendime açacaktım. Ben de başka bir şey denedim, çünkü birbirimizi aldatmayacağımıza karar vermiştik. İşe yaramadı."

Elim sert kumaşın üzerinden aletini okşamaya başlamıştı. Onun sözlerine ve klitorisimi okşayan parmak eklemleri arasında odaklanmak zordu. Aşağı ve yukarı doğru sabit bir ritim bulmuşlardı ve kalçalarım tüm mantıklı düşüncelere karşı isyan ederek hafifçe onlara doğru yuvarlandı.

"Bunun beni daha iyi hissettirmesi mi gerekiyor?" diye sordum. "Çünkü onu gördüğümde, onu öldürmek istedim. Ve seni de. Böyle hissetmeye hakkım yok."

"Benim de seni sınır dışı etmeye hakkım yok," diye cevap verdi. "Ama yine de yapacağım. Kulüpte kimseyle yatmak yok. Bunu hayır yap

etrafta dolaşmak, nokta. Sen benimsin."

Elimi kaldırdım ve kot pantolonunun içine doğru kaydırdım, parmaklarım çıplak sikinin üzerinde gezindi. Glansını delen metal çubuğu buldum; iki sert metal top onu üstten ve alttan kapatıyordu. Yumuşakça dokundum ve inledi.

"Bunları içinde hayal et," diye mırıldandı, gözlerini kapattı ve kalçaları kasıldı. "Önce onları klitorisine sürteceğim, sonra da seni sürdüğüm süre boyunca G noktasına vuracaklar. İnanılır gibi değil,
bebeğim."

Bu düşünceyle içim kasıldı, neredeyse çözülüyordum. Parmaklarımla birkaç saniye daha oynadıktan sonra aşağıya doğru inerek şaftını sıkıca kavradım. İnledi ve parmaklarımı sıktım, neredeyse kızgındım çünkü onu çok istiyordum.

Ruger gözlerini açtı ve bana tembel bir gülümseme verdi.

"Bana zarar vermeye mi çalışıyorsun?" diye fısıldadı. "Çünkü asla yapamayacaksın, bebeğim. İstediğin kadar sert sık beni. Bundan zevk alıyorum. Senden daha güçlüyüm, bu da sonunda benim kazanacağım anlamına geliyor. Dünyanın düzeni böyle."

"Bu hiç adil değil," diye cevap verdim usulca. Öne doğru eğildi ve alnını benimkine dayadı. Parmakları cutoff'larımın önünden çekilip içeri girdi. Parmaklarının klitorisimin iki yanında aşağı doğru indiğini, çırpındığını ve sıktığını hissettim. Aleti elimde sıcak ve sert bir şekilde zonkluyor, topu bileğimin iç kısmına hafifçe sürtünüyordu.

"Hayat adil değil," diye fısıldadı. "Bazen elindekinin en iyisini yapman gerekir."

"Bu tek seferlik bir şey mi?" Sordum, çok cazipti. Yapabilir miydim? Bir kereliğine pes edip sonra hiç olmamış gibi davranmaya devam edebilir miyim?

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı, sesi alçaldı, sertleşti. "Birbirimizin derisinin altından çıkmak muhtemelen birden fazla zaman alır. Seni uzun zamandır istiyordum Soph. Tadını hiç unutmadım, son dört yılda tek bir gün bile. Tanrım, çok tatlıydın."

Nefesim kesildi. "Peki
ya bittikten sonra?"

"Yolumuza devam ediyoruz," diye cevap verdi. "Ben sana saygı göstereceğim, sen de bana aynısını yapacaksın. Buraya kadın getirmeyeceğim. Zaten bunu yapmamalıydım, kulüpte yataklar var."

"Ama sen yoluna devam edeceksin," dedim yavaşça, içimde bir şeylerin parçalandığını hissederek. "Ve ben sadece sırandaki bir başkası olacağım, çünkü senin yaptığın bu. Kadınları beceriyorsun ve sonra da onları tekrar beceriyorsun."

"Elimi sikmekten daha iyi," dedi açık açık. "Hiçbir zaman olmadığım bir şeymişim gibi davranmadım bebeğim. Bir yuva kurmayacağım. Bağlanmak istemiyorum. Hayatımı olduğu gibi seviyorum. Çoğu erkek aynı şekilde hissediyor; onlarla benim aramdaki fark, bu konuda sana asla yalan söylemeyecek olmam."

"İşte bu yüzden bu çok büyük bir hata," dedim ona, farklı olmasını dileyerek. Canım yanıyordu ve bu sadece hayal kırıklığına uğramış bir arzudan kaynaklanmıyordu. Onun bu yönünü hep biliyordum ama bunu bu kadar açık bir şekilde söylemesi beni etkiledi. "Hemen aşağıya inmeliyim ve olanları unutalım."

Ama elim sikinin üzerinde aşağı yukarı kaymaya devam etti, yukarı uzanıp metali yakalayarak ön spermini buldum ve onu aşağı inmek için kullandım. Parmakları klitorisimin üzerinde gezinmeye devam etti, içimi bir ürperti kaplarken onu yuvarladı. İç kaslarım kasıldı ve şu ana kadar ıslanmış olmam gerektiğini biliyordum.

Şimdi.

"Yakında duracağız," dedi burnunu yavaşça benimkine sürterek. "Sadece bir tat daha."

Ruger'ın dudakları tekrar dudaklarımı ayırdı, dili derinlere daldı, vücudumu doldurmasını istediğim şekilde ağzımı doldurdu. Tüm bunlara odaklanmak zordu

Duygular-Ruger'in aç öpücüğü, klitorisimde gezinen parmakları. Elimdeki sert siki, o iki metal top benimle alay ederken nabız gibi atıyordu. Hepsi büyük bir ağrıyan, yanan ihtiyaç topuna karıştı. Sonra parmakları daha hızlı hareket etti ve ben kendi zevkim dışında her şeyden vazgeçtim.

Ağzını serbest bırakıp tişörtümü çekiştirirken içimde bir gerilim oluştu. Sütyenimin kabı aşağı indi ve ağzı göğsümü kavradı, derin ve sert bir şekilde emdi, diliyle tepe noktasını fiskeledi. Sert metal meme ucuma işkence ediyordu, katı çelik ve sıcak et arasındaki zıtlık düşünme yeteneğimi yok ediyordu. Ruger'ın güçlü vücudu beni çevreledi. Parmakları benimle oynuyordu ve klitorisime dokunuşunun inanılmaz yoğunluğuna kendimi kaptırmaktan başka bir şey yapamıyordum.

Artık yaklaşmıştım, sertçe nefes alıyordum.

Ruger'ın ağzı hâlâ meme ucumu sıkıca tutuyordu. Diğerini parmaklarının arasına aldı, çekiştirerek ve sarsarak her şeyi bir araya getirdi. İnledim, o kadar yakındım ki tadını alabiliyordum ama sınırı aşmak için biraz daha fazlasına ihtiyacım vardı. Sonra alay etmeyi bıraktı ve klitorisime doğru bastırdı, sert ve talepkar.

Boşalırken kalçalarım sarsıldı, utanmazca tezgâhın üzerinde döndüm. Ruger ağzımı bir kez daha kendi ağzıyla kapattı, sarsıntılar içimden geçerken beni usulca öptü ve kollarında gevşek bıraktı.

Sonra başını kaldırdı ve gözlerimle buluştu.

Yüzündeki açlık, bir erkekte hiç görmediğim kadar yoğundu. İşlerin yoğunluğunda onu okşamayı bırakmıştım ama hâlâ sikini tutuyordum. Kalınlaşmıştı ve şimdi uzunluğunu sertçe pompalıyordum. Sıvısı her yeri kaplıyordu ve elimde yükselirken parmaklarım delinmiş başının üzerinde kayıyordu. Ben onu daha hızlı ve daha hızlı pompalarken bakışlarımızı kilitleyerek öylece kaldık. Bir dakika sonra yüzü karardı ve nefesi hızlandı.

Sonra aramıza uzandı, kot pantolonunu aşağı itti ve sikini tamamen serbest bıraktı, eli benimkini kapladı. Birleştirdiğimiz ellerimizi birlikte yukarı aşağı sallamaya başladı, benim kendi başıma yapabileceğimden çok daha sertti. Elimin topuğu her seferinde delinmiş kafasını yakaladı ve hırladı, ilkel ve aç.

"Seni becermeme izin ver Sophie," diye soludu Ruger, sesi acı doluydu. Başımı salladım, gözlerimi kapattım çünkü teslim olmaya ne kadar yakın olduğumu görmesini istemiyordum.

"Hayır," dedim, neredeyse ağlayacaktım çünkü bunu söylemek çok acı veriyordu. "Seni becerip sonra da başka kadınlarla birlikte olmanı izlemeyeceğim. Bunu yapamam. Ben kendimi *biliyorum*, Ruger. Bana hemen burada, hemen şimdi söyleyemezsen
birlikte bir şeyler yapmayı ciddi olarak denemek istiyorsan, seninle yatamam. Bunu bitirmeme izin ver, sonra her şey biter."

Elimi yakaladı, sikinin etrafında sıktı ve titreyerek gözlerini kapattı. Sonra gözle görülür bir acıyla elimi çekti ve arkamda döndürdü, vücudumu onunkine doğru salladı, beni sevgiliden tutsağa o kadar rahat bir şekilde dönüştürdü ki bu beni dehşete düşürdü.

"Burada yalan yok," dedi Ruger, sesi gıcırdayarak. Yüzü koyu kırmızıya boyandı ve göğsü kabardı, gözleri yanıyordu. Göğüslerimi ezen göğsünden karnıma bastırdığı çıplak sikine kadar her yeri kaya gibi sertti. "Aramızda manipülasyon yok. Neyse o. Ama sana hayatının sürüşünü yaşatacağım, Soph. Bunu garanti ederim."

"Hayatımın yolculuğu mu?" diye sordum, kelimeler bana soğuk su gibi çarptı ve aptallık sisini kırdı.

Vay anasını. Ne yapıyordum
ben? Aklımı kaçırmıştım.

Ruger harika bir amca olabilirdi ama bırakın kalbimi, bedenim konusunda bile ona güvenemezdim.

"Zach bana zaten hayatımın sürüşünü yaşattı, Ruger," dedim, her kelimenin hakkını vererek. "Ondan dersimi aldım. Seks kısadır ve her şeyi değiştirir. Bu senin gibi erkeklerin anlayamayacağı bir şey."

Benden uzaklaştı, ağzı sıkı ve gözleri sertti, bana dik dik bakıyordu.

"Tanrım, sen bir sürtüksün."

"Ben bir sürtük değilim," diye cevap verdim ve sesimi sabit tutmak için her şeyimi harcadım. "Ben bir *anneyim*. Seninle oyun oynamaya gücüm yetmez, Ruger. Beni kıracaksın ve bu da Noah'yı kıracak."

"İnanılır gibi değil," diye mırıldanarak elini yanımdaki tezgâha vurdu. Pantolonunun içine geri sokmak için uzandığında neredeyse korkarak sıçradım, gözle görülür bir şekilde acı çekiyordu. Geri çekilmeyi ya da kaçmama izin vermeyi reddederek omuzlarımı iri ellerinin arasına aldı.

"Hiçbir şey değişmedi," dedi, gözleri öfke ve hüsran dolu bir ihtiyaçla yanıyordu. Nefesim kesildi -Ruger her zaman korkutucu olmuştu... Ama bende bir sorun olduğu için, onu bu kadar öfkeli görmek beni de tahrik etti. Vücudumdaki sağduyuyu söküp atmıştı. "O partiye gidersen, ellerini uzak tutarsın. Bu lanet bir emirdir. Flört yok, öpüşmek yok, dokunmak *yok, hiçbir şey yok.* Bunlar izci değil ve bitirmeyi planlamadığın bir şeye başlarsan mutlu olmazlar. Sınırların dışındasın. Anlaştık mı?"

"Crystal," diye fısıldadım. "Seni tamamen anlıyorum."

"Bunun için şükürler olsun," diye mırıldandı ve beni bırakıp geri çekildi. Nihayet. Derin bir nefes aldım, rahatlamaktan başım dönüyordu. Bir elini saçlarında gezdirdi, gözlerini dikmiş bana bakıyordu. "Şimdi kıçını kaldırıp evimden çık. Arabayla gezintiye çık, alışverişe git, ne halt istiyorsan yap ama bir daha geri gelme.
Noah'ı okuldan aldın. O zamana kadar gitmiş olurum."

"Nereye gidiyorsun?"

"Cidden bunun seni ilgilendirdiğini mi düşünüyorsun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Çünkü biz seks arkadaşı değiliz, sen benim yaşlı karım değilsin ve seni hayatımın sorumluluğuna verdiğimi hatırlamıyorum."

"Bana hiçbir şey borçlu değilsin," dedim. *Ama sen de beni kontrol edemezsin*, diye düşündüm, bunu yüksek sesle söyleyemeyecek kadar korkak bir şekilde. "Ve özür dilerim. Sen
Zach gibi değilsin. Bunu biliyorum. Ama bu sadece bizimle ilgili değil, Noah'la da ilgili. Pantolonlarımızı giyemediğimiz için bir ev daha kaybetmeyecek, Ruger."

"O çocuğu incitecek herhangi bir şey yaptım mı?" diye sordu. "Bunu bilerek yapacağını sanmıyorum."

"Fikrimi değiştirmeden siktir git Sophie. Tanrım." Ben de çıktım.

Hayatta olmaz!!!!! Benimle taşak geçiyorsun!!!!!! Aleti elindeydi ve sen hala HAYIR mı dedin?!??

Keşke şaka olsaydı. Ama oldu.

KIMBER: Bir yanım şanslı bir kaçış yaptığını düşünüyor... Diğer yanım onu becermen gerektiğini düşünüyor

Bu her şeyi daha da kötüleştirir. Bana ondan uzak durmamı söylemiştin, hatırladın mı?

Durum daha da kötü, aptal herif. Her şeyi mahvettin. Boku yedin ve çıkış yok. Seks sadece bir semptom. Bu sizin birbirinize olan düşkünlüğünüzle ilgili. Seni düşündüğümden daha çok istiyor.

Yok artık.

Sen çok densin. Bu sabah oyun değiştiriciydi. Unutma, onu tanıyorum. Başka kadınlarla böyle değil. Bunun kötü bir fikir olduğunu söylediğimi geri alıyorum. Seks yapmalısın. Bedelini ödüyorsan eğlenmelisin de. Zaten geri dönüşü olmayan bir noktaya geldi.

Gerçek bu. Her geçen gün daha da garipleşiyor. Onu her gördüğümde daha da sertleşiyor.

KIMBER: HARDER!!!!! Bayıldım <-;

ME: Sapık

Sadece benim sapık lezzetliliğimi kıskanıyorsun. Belki de seni istiyordur.

BEN: Evcil hayvan gibi mi? Ben kedi yavrusu değilim.

Eğer kafanı kıçından çıkarmazsan amcık şakaları yaparım. Serosly. Bunu bir düşünün.

Senden nefret ediyorum. Benden hoşlansa bile, yine de dalga geçecektir. Anlaşma bozucu

KIMBER: Biliyorum... Bir plana ihtiyacımız var. Margaritaya da ihtiyacımız var. Her şeyi iyileştirir. Bu gece bize gelir misin?

Bu akşam kulüpteki kızlarla buluşacağım. Benim evimde.

KIMBER: Ne zaman

ME: 7

Karışım ve içki getireceğim. Buzunuz olduğundan emin olun.

Ben: Um ...

Şimdi teslim olursan daha kolay olur Soph. Bunu çözmek için geliyorum. Rugers er ya da geç seni becerecek, bu yüzden onu nasıl iyi oynayacağına karar vermenin zamanı geldi. Konuşabiliriz ve sonra sana ne yapacağını söylerim.

Sanırım bana ne yapacağımı söyleme hakkı var! Otoriter pislik

Ha!

Orospu.

Beni seviyorsun. Bu gece görüşürüz <3

Gözbebeklerim patlayacaktı.

Ya da sadece kafamdan mı fırladı?

Yeni en iyi arkadaşım Em'in hazırladığı alevli shot gibi bir şeyi daha önce hiç tatmamıştım. Neredeyse burnumdan çekecektim ama boğazım tutuşup gözlerim sulanırken vakarımı korumayı başardım. Güverte masasının etrafındaki kadın çemberi bir grup cadı gibi kıkırdamaya başladı, ben de hepsini tersledim.

Daha yüksek sesle güldüler.

Ruger ile sabahki karşılaşmam tuhaf, gergin ve sinir bozucu olabilirdi ama akşam güzel bir şekilde şekillenmişti. Dört bayan
Reapers yediyi biraz geçe gelmişti - Maggs, Em, Marie ve Dancer. Pizza, bira ve uçaklarda satılan o küçük sert içki şişelerinden getirmişlerdi. Başta herkesi bir arada tutmaya çalışırken biraz bunalmıştım ama artık onları çözmüştüm.

Maggs, Bolt'un yaşlı karısıydı ve o hapisteydi. Hapiste bir erkeği olan bir kadın için çok normal görünüyordu ve hiç de "yaşlı" değildi. Onun hakkında fazla bir şey düşünmemiştim.
Ama Azrail kızları bunu gururla kullanıyor gibiydi. Maggs'in dağınık, omuz hizasında, vahşi buklelerle dolu sarı saçları vardı. Ufak tefek ve neşeliydi ve öyle bulaşıcı bir gülümsemesi vardı ki ona gülümsemeden edemezdiniz.

Adamının neden kilitli olduğunu gerçekten ama gerçekten sormak istedim ama bir kez olsun ağzımı kapalı tutmayı başardım.

Dansçı uzun boylu ve zarifti, bronz bir teni ve uzun, düz saçları vardı. Kızılderili olması gerektiğine karar verdim. Coeur d'Alene Kabilesi mi? Sormak istemedim ama burada büyüdüğüne göre muhtemel görünüyordu. Bam Bam adında bir adamla evliydi ve At onun üvey kardeşiydi, annesi babasıyla evlendikten hemen sonra, o iki yaşındayken doğmuştu. Em gençti, muhtemelen benden de gençti. İrislerinin kenarlarında koyu halkalar olan muhteşem gök mavisi gözleri vardı. Yaklaşık benim boyumdaydı ve kahverengi saçları dağınık bir topuzla arkaya toplanmıştı. Picnic'in kızıydı, her kimse artık.

Yaşlı kadınların sonuncusu Marie'ydi; uzun, kahverengi, dalgalı saçları ve parlak, neşeli bir kişiliği olan kısa boylu bir kızdı. At'la birlikteydi ki bunu hayal etmekte zorlandım. At kocaman bir şeydi; kızı kıracağını falan düşünebilirsiniz. Sıra dışı bir nişan yüzüğü takıyordu, etrafı pırıl pırıl elmaslarla çevrili mavi bir taş. Görünüşe göre düğün ay sonundaydı. Seattle'da tanıştığım iri yarı, heyecanlı motorcu pek de öyle bir tipe benzemiyordu.

ama belli ki Marie için imzayı atmaya hazırdı.

Düğüne ve bekarlığa veda partisine davetli olduğumu açıkça belirtti, ki bu partiler Azrail'in adamlarını utandıracak türdendi.

Katılım isteğe bağlı değildi.

Vardıklarında ön kapının zilini çaldıklarında, mutfak ve oturma odasının kalıntılarını görmek için ilk kez yukarı çıktım.

Şaşırtıcı bir şekilde, Ruger o sabahtan beri ortalığı epey temizlemişti. Ev eskisi gibi pırıl pırıl değildi ama şişeler gitmişti ve aşk koltuğunu tekrar yere koymuştu. Kadınlar ellerinde yiyecek ve içecek torbalarıyla, kucaklaşarak ve gülümseyerek kapıdan girdiler. Onlara alt katı gösterdim ve öğleden sonrayı birlikte yediğimiz yemeğin şerefine kır çiçekleri toplayarak geçiren Noah ile tanıştırdım. Benim küçük pis oğlum onları anında eritti elbette.

"Senden bir yaş büyük bir oğlum ve bir yaş küçük bir oğlum daha var," dedi Dancer ona. "Belki bir ara onlarla tanışabilirsin."

"Skylander'ları var mı?" Noah hiç utanmadan sordu. "Eğer Skylander'ları varsa, senin evinde oynamalıyız. Yoksa buraya gelsinler, çünkü onlara göleti göstermek istiyorum."

Dancer, "Annenle konuşup bir çözüm bulacağım," dedi.

Noah omuz silkti ve tekrar dışarı çıktı. Gereksiz konuşmalarla vakit kaybedecek biri değildi.

Tek garip an, Noah'yı yatırdıktan kısa bir süre sonra Kimber'ın gelmesiydi. Merdivenlerden gülümseyerek indi ama onu gördüklerinde Maggs ve Dancer'ın yüzlerinde tuhaf bir ifade belirdi. Onun hakkında ne biliyorlarsa bilsinler, Em ve Marie'nin bundan haberdar olmadıkları açıktı.

"Merhaba, ben Kimber," dedi arkadaşım tezgahın üzerine bir blender koyarken. Odayı gözden geçirdi ve kollarını kavuşturarak kendini sağlam bir şekilde yerleştirdi. "Hadi şu işi bitirelim. Eskiden The Line'da çalışırdım ve Ruger'la ve başka birçok adamla yattım. Çoğunlukla müşteriler, ama kulüpten de birkaç kişi. Konuşmamız gereken başka bir şey var mı, yoksa bu kadarı yeterli mi?"

"Vay anasını," dedi Em, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Harika bir giriş yaptın." "Votkayı taşıyabilseydim ve yanımda karıştırabilseydim daha iyi olurdu.

Blender'la tek seferde," diye yanıtladı Kimber ciddiyetle. "Siz kızlar huckleberry margaritası sever misiniz? Ben bir tür margarita sanatçısıyım, ya da öyle duydum. İsterseniz birlikte takılabilir, harika vakit geçirebilir ve içki içebiliriz. Ya da sen

bana sırayla fahişe diyebilir, bu hepimiz için daha az eğlenceli olur ama yine de yapılabilir. Her iki durumda da gitmiyorum, o yüzden bu süreci atlatalım ve yolumuza devam edelim."

"Bolt'u mu, At'ı mı yoksa Bam Bam'ı mı beceriyorsun?" Em sordu, açıkça büyülenmişti.

Havadaki gerilim aniden ağırlaştı.

Kimber başını salladı.

"Hayır," dedi. "Horse'un kim olduğunu bile bilmiyorum. Bolt ve Bam Bam ile birkaç kez karşılaştım ama onlara hiç yaklaşamadım. Kırbaçlanmışlar - en azından ben öyle duydum."

"Kulağa hoş geliyor," diye mırıldandı Dancer, dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi. "O zaman fahişe olayını atlayalım mı?"

Gerginlik sona erdi ve Kimber gerçekten de bir margarita sanatçısı olduğunu gösterdi.

Artık neredeyse gece yarısıydı ve blender içkilerini aşmıştık. Kimber lisedeyken parti kızlarının kraliçesiydi ve belli ki unvanını tamamen bırakmamıştı.

Ruger'in güverte masasının etrafında daire şeklinde otururken, "Anlamalısın," dedi, sesi ağırdı. "Anne olmayı seviyorum. Ama bazen *dışarı çıkmam* gerekiyor, anlıyor musun? Küçük bedenlerinin bu kadar çok şey barındırdığını bilmiyordum.

sıvılar!"

Dancer öyle bir gülmeye başladı ki neredeyse sandalyesinden düşüyordu.

"O duyguyu bilirim," diye nefes nefese kaldı. "Bazen püskürmeye başlıyor, püskürüyor, püskürüyor ve sen de söneceklerini falan sanıyorsun!"

Kimber'a yüksek sesle bir beşlik çaktım, sevdiği bir çocuğa sahip olduğu için mutluydu ve benimki püskürtme aşamasını büyük ölçüde geçtiği için daha da mutluydu.

"İşte bu yüzden yakın zamanda bebek sahibi olmayacağım," diye açıkladı Em. "Görünüşe göre özgürlüğünüzü ve aklınızı kaybediyorsunuz. Hepiniz acınacak haldesiniz."

"Çocuk sahibi olmak için önce seks yapmak gerek," dedi Marie, Em'in omzunu dürttüğü sırada kaşlarını dramatik bir şekilde sallayarak. "Sana sürekli söylüyorum, dışarı çıkıp seninle yatmamız lazım. Bitirelim şu işi, şu V-kartını yumruklayalım."

"Eğer on yumruk atarsam, bedava pizza kazanacak mıyım?" Em ona sordu. "Cidden, bu noktada neden beklediğimi bilmiyorum."

Maggs gözlerini devirerek, "Ressam'ı beklemeye zahmet etmeyin," dedi. "Üç aydır tam yamasını almış durumda. Henüz adam olmadı, böyle bir şey olmayacak."

Em kaşlarını çattı.

"Öyle değil," dedi başını sallayarak. "Ondan hoşlanıyordum, tamam mı? Aslında ondan çok hoşlanıyordum. Ama o bunu mahvetti. Babamı kızdırmamayı benimle birlikte olmaktan daha çok önemsiyor."

"Dürüst olmak gerekirse, babanın biraz kötü bir şöhreti var," dedi Dancer, sesi kuruydu. "Son erkek arkadaşını vurdu. Bunu düşünmek bir erkeğin kafasını karıştırmalı."

Em'e yeni bir ilgiyle baktım, babasının kim olduğunu hatırlamaya çalışıyordum.

Oh, evet. Babası Picnic'ti. *Piknik mi?* Ne biçim bir isim bu? Neredeyse At kadar garip...

"Bütün bu isimler de neyin nesi?" Koltuğumda sallanarak aniden sordum. Hepsi bana boş boş baktı. "Piknik mi? Bam Bam? At mı?!? Kim bebeğine At adını verir ki? Ve Ruger da ne? Ne hakkında? Tanrı aşkına, onun adı Jesse. Annesiyle tanıştım ve *bana* o *söyledi*." Hepsi kahkahalara boğuldu.

"Bu kadar komik olan ne?" Kendimi tükenmiş hissederek sordum. Bu ciddi bir soruydu. "Onların gerçek isimler olduğunu sanıyordun!" Marie yine kendini kaybederek sordu. "Bu Komik çünkü nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum. Ben de aynı soruyu sordum. At çok saçma bir isim, değil mi?"

Gözlerimi kısmıştım.

"Bu hileli bir soru mu? Evleneceğin adamı aşağılamak istemem. Ayrıca korkutucu biri. Metal bir sopası var ve yanında koli bandı taşımayı seviyor. Tek ihtiyacı olan siyah plastik çöp torbaları ve bir seri katil olabilir."

Öne doğru eğildim ve ne demek istediğimi anlatmak için bir parmağımı soktum. "Bunları biliyorum. Televizyon izliyorum."

Marie o kadar sert homurdandı ki burnundan margarita geldi.

"At'ın gerçek adı Marcus," dedi Dancer kıkırdayarak ve gözlerini devirerek. "O benim kardeşim bu arada. Horse sadece onun yol adı, yani bir lakap gibi. Erkeklerin çoğunda vardır. Kızlarda da var. Dancer benim yol adım."

"Gerçek adın ne?"

"Yorum yok," diye cevap verdi Dancer kibarca.

"Agrippina," dedi Em gururla. "Hadi canım sen de."

Dancer pipetinden Em'e doğru donmuş bir margarita akıttı. "Hain kaltak."

"Bizimle taşak mı geçiyorsun?" Kimber aralarına bakarak sordu. "Agrippina mı? Genç Agrippina'dan sonra mı yoksa Yaşlı Agrippina'dan sonra mı?"

Hepimiz ona boş boş baktık.

Dancer bir süre durakladıktan sonra, "Annemin Roma tarihine karşı bir ilgisi vardı," dedi. Başımı salladım, konuşmayı takip etmeye çalışıyordum. İçkiler yardımcı olmuyordu. Oh, evet. Yol isimleri.

"Peki ona neden At deniyor?" diye sordum. Marie kıpkırmızı oldu ve gözlerini kaçırdı.

"Ha!" Dancer vurgulamak için masaya vurdu. "At ona öyle denmesinin sebebinin bir at gibi asılı olması olduğunu söylüyor. Ama ben gerçek nedeni biliyorum. Çocukken -üç, dört yaşlarındaydı herhalde- sürekli bu küçük oyuncak atı yanında taşır, onunla uyurdu. Bir gün o ve ben kavga ettik ve bana onunla vurmaya başladı, tekrar tekrar. Annem onu ondan aldı ve bana verdi. Sürekli 'Atçık, Atçık' diye ağlayarak peşimden gelmeye başladı ve bu da aklımda kaldı."

Marie'nin gözleri kocaman açıldı.

"Ciddi misin lan sen?" diye sordu. Dancer başını salladı, yüzü sadece bir ablanın ifade edebileceği türden şeytani bir neşeyle doluydu. "Vay anasını, bu
histerik."

"Babası öldüğü güne kadar bunun büyük bir aleti olduğu için olduğu konusunda ısrar etti," diye devam etti. "Ama sana yemin ederim ki o doldurulmuş hayvan yüzünden. Sizi kandırmasına izin vermeyin."

"Ona hiç geri verdin mi?" Em nefes nefese sordu. Dancer başını salladı.

"Hâlâ bende," diye açıkladı. "Ve sana söz veriyorum, Marie. Onun aptal kıçıyla evlendiğin gün, onu sana vereceğim. Bu onu yerinde tutacaktır."

Hepimiz yine kendimizi kaybettik. Kimber, Ruger'ın mutfağında bulduğu büyük boy sürahiden bir tur daha margarita doldurdu. Bu parti yakın zamanda bitmeyecekti.

"Yani bütün isimler böyle mi?" Konuşabildiğimde sordum. "Yani motorcuların Katil, Köpekbalığı ya da Thor'un İntikamı gibi havalı isimleri olması gerekmez mi?"

"Thor'un İntikamı mı?" Maggs kaşlarını kaldırarak sordu. "Ciddi misin sen?" "Bu çok saçma," diye araya girdi Em. "Yol isimleri yapışır çünkü bir şey
onları sadık kılmak için olur. Bilirsiniz, komik bir hikaye ya da birinin yaptığı aptalca bir şey. Onları kazanırsınız - tıpkı diğer lakaplar gibi."

"Örneğin Emmy Lou Who," dedi Dancer masumca göz kırparak. Em'in gözleri kısıldı.

"Kapa çeneni, *Agrippina*."

Maggs, "Cidden, bunlar da bir amaca hizmet ediyor," dedi. "Eğer insanlar gerçek adınızı bilmeleri, sizi polise ispiyonlamalarını zorlaştırır."

"Peki 'Ruger' ne demek?" diye sordum. "Ona hep böyle derler." Dancer kaşlarını çatarak, "Hiçbir fikrim yok," dedi. "Ona sormanız gerekecek- Ruger
bir silah markasıysa, bu olabilir. Picnic, bir adamı piknik masasına fırlattığı için aldı."

"Söz açılmışken..." Marie şöyle dedi. "Em'in durumu hakkında konuşmayı bitirmedik. Babanın geri çekilmesini sağlamalısın bebeğim. O senin erkek arkadaşlarını vurmaya devam ettiği sürece kimse seninle çıkmayacak."

"Onu benimle çıktığı için vurmadı," diye tersledi Em. "Bu bir av kazasıydı ve o iyi. Beni aldatıyor olması tamamen tesadüf."

Kimber ve ben bakakalırken kadınlar yine kahkahalara boğuldu.

"Devam et ve kendine bunu söylemeye devam et," diye mırıldandı Dancer.

Bu hikâyeyi mümkün olan en kısa sürede öğrenmek için aklıma bir not aldım.

"Başka bir şey hakkında konuşalım," dedi Em. Masanın etrafına bakındı, yeni bir kurban arıyordu. Gözleri bana ulaştı ve ani, şeytani bir neşeyle doldu. "Mesela... hmmm... Söyle bize Sophie. Ruger'la aranızdaki olay nedir? Sevişiyor musunuz, sevişmiyor musunuz?"

Herkes -Kimber bile- bana baktı. Kimber gözlerini dikmiş, sessizce konuşmam için beni zorluyordu. Ağzımı kapalı tuttum ve başımı salladım.

"Kahretsin, *her şeyi* yapmak zorundayım," diye patladı. "Tamam, işte tüm hikaye."

On dakika sonra Ruger ve benim hakkımda çok fazla şey biliyorlardı ve ben de sessizce Kimber'a bir daha hiçbir şey söylememeye yemin etmiştim. Asla. Tuvalet kâğıdını nerede sakladığımı bile, çünkü o kadar güvenilmez biriydi.

"Ve aletini içine sokup öylece çekip gitti mi?" Em üçüncü kez sordu, açıkça dehşete düşmüştü. "Bağırmaya ya da bir şeyler fırlatmaya bile başlamadı mı?"

Başımı salladım. Utanmam gerekirdi ama küçük düşürüldüğümü tam olarak anlayamayacak kadar sarhoştum. Aptal Kimber. Arkadan bıçaklayan kaltak.

Kimber omuz silkerek, "O bir erkek-fahişe," dedi. "Kim bilir neden Böyle adamlar bir şey yapar mı? Bunu *neden* yaptığını merak etmek yerine asıl soruna odaklanmalıyız. Onları birbirleriyle yatağa nasıl sokarız?"

"Hayır!" "Hayır!" dedim. "*Onunla yatmıyorum.* Hikâyenin ana fikrini anlamadın mı? Bu benim ve Noah'ın burada yaşamasını mahveder."

"Aptal olma, zaten her şey boka sardı," dedi bana. "Ondan uzak durmaktan yanaydım ama sonra sen Rubicon'u geçtin!"

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordum.

"Bu da hareket planımızı değiştirmemiz gerektiği anlamına geliyor. Kaçınmak artık bir seçenek değil."

"Hayır, Rubicon da neyin nesi?" diye sordum. Kimber derin bir iç çekti, belli ki sinirlenmişti.

"Cisalpine Galya'yı İtalya'dan ayıran nehirdir," dedi. "Bu Romalı generaller, Roma Cumhuriyeti'ne tehdit oluşturmadıklarının bir işareti olarak ordularını evlerine dönmeden önce terk ederlerdi. İki bin yıl önce Julius Caesar, Senato'ya itaat etmek ya da birliklerini eve götürerek bir iç savaş başlatmak arasında bir karar vermek zorundaydı. Lejyonları Rubicon'u geçerek Cumhuriyet'in sonunu getirdi. Resmi olarak değil elbette. Augustus diktatörlüğü açıkça kabul eden ilk kişiydi. Batı uygarlığında bir dönüm noktası, geri zekâlı."

Hepimiz gözlerimizi kocaman açarak ona baktık.

"Bütün bunları nereden öğrendin?" Ona sordum. Kimber gözlerini devirdi.

"Üniversite," dedi. "Tarih yan dalım var. Tanrım, striptizcilerin okuyamayacağına dair bir yasa falan mı var? Şimdi, lütfen, odaklanın. Hepiniz."

"Annem seni severdi," dedi Dancer. "Seni *çok* severdi." Kimber omuz silkti.

"Tüm bu durum patlatılması gereken büyük bir sivilce gibi," diye devam etti. "Hasar çoktan verildi - yüzünüz bok gibi görünüyor ve hiçbir kapatıcı bunu kapatamayacak. İyisi mi biraz daha sıkın ve paranızın karşılığını alın. Sonrasında ikiniz de kendinizi daha iyi hissedeceksiniz."

"Ewwwww ..."

"Bu, birinin seks hakkında söylediğini duyduğum en az seksi şey." Maggs açıkladı. "İki yıldır ilk kez Bolt'un hapiste olmasına sevindim, çünkü bundan sonra bu gece onun sikine dokunmamın hiçbir yolu yok."

Kimber, "Gördüğüm gibi söylüyorum," dedi. "Şimdi, Sophie'nin Ruger'ın kazandığını düşünmesine izin vermeden onu becermeye başlamasının en iyi yolunu bulalım."

"Kimber," diye homurdanarak ona doğru hamle yaptım. Onun yerine, masanın üzerine sıçrayan ve Maggs, Dancer ve Marie'yi yapışkan, şekerli, içkili bir lezzetle ıslatan huckleberry margarita sürahisine çarptım.

Herkes yine kahkahalara boğuldu ve bu sefer Dancer gerçekten de sandalyesinden düştü, bu da olayı daha da komik hale getirdi.

"Tarihsel benzetmelerimle dalga geçerseniz böyle olur!" Kimber bize neşeyle uludu. "Ben KRALİÇE'yim. Ben ne dersem onu yaparsınız, sürtükler!"

"Sen delisin," dedim ve parmağımı masanın üzerindeki su birikintisine daldırıp tadına baktım. Çok güzeldi. Ne büyük kayıp. "Ama bir konuda haklısın. Küçük, bencil bir insan olabilirim ama onun kazanmasını istemiyorum. O *her zaman* kazanır. Sanırım sivilceyi patlatma konusunda haklı olabilirsin."

Maggs ciddiyetle, "Bu önemli bir tartışma," dedi ve bizi durdurmak için elini kaldırdı. "Ve burada bulunan en kıdemli yaşlı hanımlar olarak, Dancer ve ben üstümüzü değiştirir değiştirmez bunu yöneteceğiz. Dolabınızı karıştırmamızın bir sakıncası var mı?"

"Elbette," dedim. "Gel, bir şey bulmana yardım edeyim."

"Endişelenme," dedi Dancer kıkırdayarak. "Onu bulacağız. Dairenin etrafını zaten biliyoruz."

Ona mutlulukla gülümsedim.

"Tekrar teşekkürler," dedim hepsine. "Buraya gelip her şeyin onarılmış olduğunu görmenin ne kadar harika olduğunu anlatamam. Noah da odasını çok sevdi."

"Bizim işimiz bu," dedi Maggs. Marie bana sırıttı, sonra titreyerek kollarını aşağı yukarı ovuşturdu.

"Bu şey çok soğuk. Hadi üstümüzü değiştirelim," dedi ve üç kadın dış merdivenlerden aşağı indiler.

"Bu pisliğin üzerine dökmek için biraz sıcak su getireceğim," dedim Büyük Margarita Gölü'nü düşünerek. "Mutfakta kullanabileceğimiz bir şeyler olmalı."

Eve girdik ve Ruger'in mutfağını karıştırdım.
Masanın üzerine sıcak su dökmek için kullandığımız iki büyük karıştırma kabını bulana kadar dolapları karıştırdım. Sonra sandalyelere uzandık ve Kimber bütün gece içimi kemiren soruyu sorarak bir kez olsun işe yaramış oldu.

"Yani, gerçekten bakire misin?"

"Çoğunlukla," dedi Em gözlerini devirerek.

"Oooh*, çoğunlukla*," dedi Kimber, öne doğru eğilerek, neredeyse meraktan titreyerek. "Bir dakika içinde buna geri döneceğiz. Şimdi söyle bakalım V-kartı. Kaç yaşındasın sen?"

"Yirmi iki yaşındayım," dedi Em. Sorulara hiç aldırmıyor gibi görünüyordu. Sınır sorunları olan tek kişi Kimber değildi. "Ve ben bakireyim çünkü rastgele bir erkekle yapıp kurtulmak istemedim. Ama rastgele olmayan her erkek babamdan korkuyor. Dürüst olmak gerekirse, o *gerçekten* korkutucu. Kız kardeşim ona karşı koyuyor ama ben asla koyamıyorum.

O Olympia'da hayatı severken ben evde tıkılıp kaldım. O benim *küçük*
Bunun nasıl olduğunu hâlâ anlayamıyorum."

"Hep evde mi yaşadın?" Kimber gözlerini dehşete benzer bir şeyle kocaman açarak sordu. "Bakire olmana şaşmamalı!"

"Hayır, üniversitenin ilk sömestrinde Seattle'da yaşadım," diye açıkladı Em. "Ama ne olmak istediğimi tam olarak bilmiyordum ve babam hakkında bir şeyler duyulur duyulmaz erkekler benden uzak durmaya başladı. Bir gün yatakhaneme gelip beni soymaya çalışan her erkeğin sikini kaybedeceğine dair bir duyuru yapması da işe yaramadı."

"Vay anasını," diye mırıldandım, gözlerim kocaman
açılmıştı. Kimber yutkundu. "Bu çok zor," diye itiraf etti.

Em gözlerini devirdi ve tiksintiyle ellerini havaya kaldırdı.

"O benim babam. Annem eskiden onu kontrol altında tutardı.
bir süredir yok. O kulüp başkanı, yani ona karşı duracak kimse yok gibi."

"Peki ya şu Ressam adam?" diye sordum. Em inledi ve başını dramatik bir şekilde masaya vurdu.

"Ressam," dedi. "Painter tam bir baş belası. Birkaç ay öncesine kadar bir Azrail adayıydı. Şimdi yamasını aldı. Benden hoşlanıyor gibi görünüyor, benimle flört ediyor ve yanıma gelen diğer erkekleri korkutup kaçırıyor ama karanlıkta üzerine atlamaya çalıştığımda lanet bir tavuk gibi kaçtı. Her seferinde. Tek. Her seferinde."

Kimber bilerek başını salladı.

"Evet, babamdan korkuyorum," dedi. "Kaybedilmiş dava, bebeğim. Başka birini bulmalısın."

"Evet, biliyorum," dedi Em, sesi hüzünlüydü. "Maden ararken bunu anlayabiliyordum, bu yüzden onu biraz rahat bıraktım. Maden aramak zor iş. Ama artık kendi rengini aldı. Ya çenesini kapatacaktı ya da kapatacaktı, o yüzden bitti."

Kimber yumruğunu güverte masasına vurarak, "Çok doğru," dedi.
Her şey sarsıldı ve hepimiz biraz sıçradık. "Gelecek hafta sonu üçümüz Spokane'e gidelim. Anladığım kadarıyla Maggs, Marie ve Dancer sizi ispiyonlamak zorunda, çünkü onlar da kulübün bir parçası. Ama ben ve Sophie? Biz özgür ajanlarız. Kartını tek kullanımlık biriyle dolduralım, sonra da sana korkak olmayan bir adam bulmaya çalışalım. Bu Painter denen herif tam bir pislik."

"Aslında internetten biriyle konuşuyordum," diye itiraf etti Em, biraz kızararak. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum. Hem de çok. Birkaç aydır sohbet ediyorduk ama birbirimizi ara sıra aramaya başladık. Ondan çok hoşlanıyorum ama Ressam'ın-"

"Painter'ın canı cehenneme," dedi Kimber. "O gerçek bir erkek değil. Belki de senin
Online adam da değil ama arkanı kollarız. Gelecek hafta müsait olup olmadığına bak, şu işi halledelim. Halka açık bir yerde buluşuruz. Kendi otel odalarımızı tutalım ki güvende olduğunuzdan emin olalım."

Em'in gözleri parladı. Bütün bu fikir bana biraz saçma geldi ve kaşlarımı çattım.

"Tamam..." dedi. "Vay canına, bunu yapacağımıza inanamıyorum. Ama Sophie ne olacak? Ruger'ın onun bu şekilde dışarı çıkmasını isteyeceğini sanmıyorum."

Birden kulağa ne kadar aptalca geldiği umurumda olmadı. Ruger yetkili değildi.
Siktir et onu. Bir kıza cesaret vermek için alevli shotlar gibisi yoktur. "Ben varım," diye ilan ettim. "Bana ne yapacağımı söylemiyor."

"Ciddi misin?" Em karanlıkta bana bakarak sordu. "Gerçekten dışarı çıkıp bunu yapacak mıyız?"

"Neden olmasın? Ruger benim patronum değil. Kimber'ın da bazen dışarı çıkması gerekiyor. Bu adamı kontrol edeceğiz ve layık olup olmadığı konusunda senin için bir arama yapacağız. Değmezse her zaman başka adamlar vardır. Güven bana, eğer Kimber sana bir erkek bulamıyorsa, o erkek yok demektir. Cinsel bir tazı gibidir. Hep öyleydi."

Kimber hiç utanmadan, "Aynen öyle," dedi. "Ryan'a senin için Noah'ya bakıp bakamayacağını soracağım, Soph. Bana borçlu. Her hafta poker oynuyor ve ben hamileyken ona ben ayıksam onun da ayık olması gerektiğini söyledim. Beni tamamen görmezden geldi. Ayrıca, bana bir minivan aldı. *Lanet* olası bir *minivan*. Ne tür bir erkek bir kadına bunu yapar?"

Kıkırdamaya başladım. Em de bana katıldı ve sonra üçümüz birden gülmeye başladık, nedenini hâlâ tam olarak bilmiyorum. Hâlâ sarhoş gibi kıkırdıyorduk. Marie, Dancer ve Maggs döndüğünde sırtlanlar vardı. Kıyafetlerimin içinde komik görünüyorlardı, özellikle de çok uzun boylu ve biraz fazla kıvrımlı olan Dancer. Yoga pantolonu ve eski bir tişört bulmuştu, ikisi de kritik bölgelerde son derece dardı.

"Bam buna bayılacak," dedi bizim için dönerek ve kıçını dramatik bir şekilde sallayarak. "Eğer bu gece evde olursa. Programı bilen var mı?"

Marie, "Bu gece gelen kardeşler için parti var," dedi. "Sanırım büyük bir kulüp toplantısı olacak? At bir saat içinde burada olacak.

bizi eve bırakacak. Ben ve Maggs birlikte kahvaltı hazırlıyoruz.
yarın, eğer yardım etmek isteyen varsa. Öğleden sonra kızartmak için bir domuz ayarladılar bile, yani tek endişelenmemiz gereken atıştırmalıklar ve yan yemekler."

Dancer, "Sabah Costco'ya gidebilirim," dedi. "Em, gelmek ister misin?"

"Elbette," dedi. "Babam kiliseyle işlerinin dört gibi biteceğini söyledi. Ondan sonra istediğin zaman gelebilirsin Sophie."

"Kilise mi?" Şaşkınlıkla sordum. Dancer kıs kıs güldü.

"Toplantılarına böyle diyorlar," dedi bana. "Nedenini bilmiyorum, herkes kendini bildi bileli hep böyle olmuştur. Gerçi bizimle bir ilgisi yok, kulüp işleri. O konuda endişelenmeyin. Senin işin partide eğlenmek."

"Partiye gideceğimden emin değilim," dedim, kabadayılığımın bir kısmını kaybederek. "Ruger'ın küçük öfke nöbetinden sonra, sanırım evde kalsam daha iyi olacak."

"Böyle bir şey olmayacak," dedi Dancer kararlılıkla. "İkinizin arasında her ne varsa - ve unuttuğumuzu sanmayın, bu konuşma *tam da* ilginçleşmeye başlamışken kesildi - çözülmesi gerekiyor. Aksi takdirde bu gidişle birbirinizi öldüreceksiniz. Partiye gitmek mükemmel olur."

"Neden?"

"Çünkü ya kendini kaybedecek ya da kaybetmeyecek," diye cevap verdi. "Yani, bir noktada birileri seninle konuşacak. Ruger kaybederse, biraz aksiyon görürüz ve sen de işleri yoluna koyarsın. O yapmazsa, sen de
kanca ve hayat normale dönebilir. Her iki durumda da, her şeyi izlemek için orada olacağız ve sonuçta her şey bizimle ilgili, değil mi?"

"Bu seni şok edebilir ama Ruger korkutucu olabilir," dedim. "Kendini kaybetmesini istemiyorum. Daha önce de oldu ve hiç hoş değildi."

"Her şey yoluna girecek," diye beni temin etti Maggs. "Bu işler Cephanelik'te hallolur, endişelenecek bir şey yok. Belki iyi bir dövüş kafasını toparlar."

"Katılıyorum," dedi Marie. "Bunu açık açık söyle. Eğer kulübün önündeysen, ya seni kendi malı olarak kabul edecek ya da gitmene izin verecek. Bu işler böyle yürür."

"Mülk olarak adlandırılmayı birazcık bile ürkütücü bulmuyor musun?" diye sordum.
Hepsi tekrar kahkahalara boğuldu.

Marie sonunda, "Burası farklı bir dünya Sophie," dedi. "İnan bana, kulağa ne kadar tuhaf geldiğini anlıyorum. Horse benden ilk kez onun malı olmamı istediğinde, onu terk ettim. O zamanlar anlamamıştım, kendi dilleri gibi bir şeydi. Motorcular için

Mülkiyet sizin önemli ve özel olduğunuz anlamına gelir. Yaşlı bir kadın olmak bir onurdur ve buna büyük saygı gösterirler."

"Merak ettiğim şey şu," diye araya girdi Kimber. "The Line'da çalıştığım için kulüp hayatı hakkında biraz bilgim var ama bunu hiç anlamadım. Eğer tüm kimliğiniz bir erkekle olan ilişkinize bağlıysa, bu biraz boktan bir durum değil mi?"

Güzel soru.

"Belki," diye itiraf etti Dancer. "Ama bu konuda çok endişeli değilim. Benim *Kimlik* tamamen bana ait. Her zaman öyleydi, her zaman da öyle olacak. Kulübün erkekler için olduğu ve arkadaşlarıyla oynarken genellikle kararları onların verdiği doğru. Ama evde? O kadar da değil. Bam beni kızdırırsa, bunu ona ödetme konusunda sıkıntı çekmem."

"Ne gibi?"

Dancer sırıttı ve bilmiş bir şekilde kaşlarını kaldırdı.

"Gerçekten sormak zorunda mısın? Bakire bir kız bile *bunu* anlar."

"Kapa çeneni," diye inledi Em. "Seks hayatımı tartışmaktan hiç sıkılmadın mı?"

Azrail kadınları koro halinde "Hayır," dediler ve hepimiz bir kez daha kahkahalara boğulduk.

Maggs, kıkırdamaları yatıştığında, "Mesele şu: Neyin işe yarayıp yaramayacağına karar vermek sana kalmış," dedi. "Bunu Ruger'a sen anlat Sophie. Kabul eder ya da etmez, ama en önemli kısım silahlarına sadık kalman. Eğer anlaşma bozucu bir şeyse, onunla işin biter. Çizgiyi çekmek için ne gerekiyorsa yap. Ben ciddiyim. Belki de
Eğer böyle bir şey olursa yaşayacak başka bir yer bulun, ama sizi seçenekler olmadığına ikna etmesine izin vermeyin. Her zaman seçenekler vardır."

"Hayır, asıl yapması gereken onu becermek ve kıçına tekmeyi basmak," dedi Em, lezzetli bir neşeyle titreyerek. "Adam çok ateşli, onu becermeli. İyi biri mi Kimber?"

"Sakın buna cüret etme," diye uyardım arkadaşımı, elimi yüzüne doğru kaldırarak. "Ağzını. Kapa çeneni."

"Durun bir dakika! Parti planlaması bir yana, neden burada olduğumuzun önemli bir kısmını unutuyoruz," dedi Marie aniden. Bana döndü. "İş hakkında konuşmadığımıza inanamıyorum Sophie. Seks çok daha ilginç. Ruger bir işten bahsetti mi?"

"Hayır," dedim, konuyu değiştirmeye fazlasıyla hazırdım. "Pazartesi günü aramaya başlayacağım. Kulüp için çalışmakla ilgili bir şeyler söyledi ama Bu sabahtan sonra bunu gündeme getirmek biraz tuhaf görünüyor."

Marie bana "Bir arkadaşım için kahve dükkânı işletiyorum," dedi. Maggs, Em ve Dancer ayıldılar ve tam olarak okuyamadığım bakışlar attılar. "Noah'yı okula götürmek için bir yolunuz varsa sabahları gerçekten yardıma ihtiyacım olabilir. Öğleden sonra o eve geldiğinde işiniz bitmiş olur."

"Bir bakabilirim," dedim, komşumun Noah'yı benim için otobüse bindirmeye yardım edip etmeyeceğini merak ediyordum. Ya da belki sabah bırakma programlarından biri vardı?

"Bence The Line'da striptizci olmalı," diye atıldı Kimber. Marie'nin gözleri büyüdü.

"Asla olmaz," dedi, hoşnutsuzluğu açıkça görülüyordu. "Orası iğrenç bir yer." "Para kazanmak için iyi bir yol," diye ısrar etti Kimber. "Bekâr bir kadın için mükemmel

Anne. Haftada iki gece çalışıp her gün Noah'la birlikte olabilir. Bu nasıl kötü bir şey olabilir?"

"Bir yabancının sikini yaladığı kısım mı?" Marie sordu. "Eminim Ruger buna bayılırdı."

"Ne?" "Ne?" diye sordum. "Dans etmekten bahsettiğimizi sanıyordum. Sakso çekmek yok. Anlaşmayı bozar!"

"Dans etmekten bahsediyoruz," dedi Kimber gözlerini devirerek. "Kimse sizi VIP odalarında çalışmaya zorlamıyor. Tamamen sizin seçiminiz. Ya da garsonluk yapabilirsin. O kadar para kazanmıyorlar ama yine de oldukça iyi kazanıyorlar. Özellikle de dansçılara karşı nazik olursan. Onlara iyi davranırsan bahşiş verirler."

"Orada çalışmak istemezsin," diye ısrar etti Marie. "Cidden, çoğu

O kızlar orospu. Senden bahsetmiyorum Kimber, ama diğerleri? Oraya bir bok için güvenemezsin."

"Hayır, ben bir fahişeydim," diye açıkladı Kimber pervasızca. "'Fahişe' derken para karşılığında erkeklerle yattığımı kastediyorsanız. Çoğunlukla el işi yapıyordum ama yeterince para verirse onunla yatıyordum. Şimdi muhteşem bir evim var, diplomam var ve çocuğum için bir üniversite fonu bile başlattım. Gözümü kırpmadan yine yaparım."

Hepimiz ona baktık.

"Ciddi misin?" diye sordu gözlerini devirerek. "Siz kızlar *lanet* bir *motosiklet çetesinde* yaşıyorsunuz. Gerçekten beni yargılamanız gerektiğini mi düşünüyorsunuz?"

"Kulüp," dedi Em. "Bu bir motosiklet *kulübü*. Bir kulübün parçası olmak suç değildir, biliyorsun."

Kimber elini sallayarak, "Her neyse," diye cevap verdi. "Vücudum bana ait. Tamamen bana ait ve onunla ne yaptığım beni ilgilendirir. Erkekler için dans ettim, bazen onlara dokundum ve bana bir sürü para verdiler. Her gün kaç kadın yabancılar tarafından taciz ediliyor? En azından ben paramı peşin aldım.

Ben yine yaparım ve bence Sophie de yapmalı, eğer Noah'ya gerçekten bakmak istiyorsa."

"İmkânı yok," dedim başımı sallayarak.

Maggs beni şaşırtarak, "The Line'da çalışmak kötü bir fikir değil," dedi. "Orada barmenlik yaptım ve oldukça iyi iş çıkardım. Bolt'la da öyle tanıştım."

"Peki seni rahatsız eden oldu mu?" diye sordum. Başını salladı.

"Burası kontrollü bir ortam," dedi. "Güvenliğin haberi olmadan kimse içeri giremez. Her şeye göz kulak oluyorlar. VIP odalarında bile güvenlik her zaman kapının hemen dışında. Orada muhtemelen evimde olduğumdan daha güvendeydim."

"Sen... Bunu sormak için daha iyi bir yol bulamıyorum, o yüzden sanırım söyleyeceğim. Etrafta çıplak dolaşmak zorunda mıydın?"

"Hayır," dedi sırıtarak. "The Line'daki garsonlar IKEA'dan alınmış mobilyalar gibidir. Bakması güzeldir ama dikkat çekmek isteyeceğiniz bir şey değildir. Siyah bir büstiyer, kısa siyah bir etek ve koyu renk tayt giydim. Tam uyum sağladım."

"Kulağa o kadar da kötü gelmiyor," dedim. Marie kaşlarını çattı ve başını salladı ama Maggs bana sırıttı.

"Yarın sizi müdürle tanıştıracağım," dedi. "Partide olacak. Ve sen de geliyorsun - pazarlık yok. Ruger'le işleri yoluna koyamazsan, belki eve bir işle dönersin."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

SEKİZİNCİ BÖLÜM

RUGER

"Büyük bir hata," diye ilan etti Deke. Cephaneliğin ikinci katındaki oyun salonunun ortasında durmuş, etrafı neredeyse tüm Reapers birliklerinden subaylarla çevrilmişti. Genelde kiliseyi alt katta yaparlardı ama aşağıda tüm ziyaretçi kardeşler için yeterli alan yoktu. Bu grup hem ulusal hem de yerel bölüm görevlilerini içeriyordu ve aldıkları kararlar tüm kulüp için bağlayıcı olacaktı.

"Onlara güvenemeyiz, bunu hepimiz biliyoruz," diye devam etti Deke. "Ne tür bir salak kafasını ilmeğe geçirir? Bunu biz yapıyoruz, başımıza gelen her şeyi hak ediyoruz."

Piknik iç çekti ve başını salladı. Ruger arkasındaki duvara yaslandı ve aynı noktaların üzerinden daha ne kadar geçeceklerini merak etti. Bu işin bitmesini istiyordu, çünkü dün sabahtan beri cehennemden daha sıkı sarılmıştı.

Sophie onu lanet düğümlere bağladı.

Kulüp fahişelerinden birinin sakso çekmesi bile işe yaramamıştı. Sophie ve Noah'yı düşünmeye başladığında pantolonunu zar zor açmıştı ve her şey bitmişti. Dün gece en iyi otuz arkadaşı ve erkek kardeşiyle çevriliydi, içebileceğinden daha fazla içki içmişti ve beleş am vardı ve hâlâ çok sıkılıyordu. Tek istediği eve gidip Noah'ya masal okumak ve sonra da Sophie'nin beynini sikmekti.

Picnic kımıldadı, sandalyesinin sürtünme sesi Ruger'ı düşüncelerinden çekip çıkardı.

Yaklaşık iki saattir uğraşıyorlardı ve şu ana kadar kimse ateşkes konusundaki pozisyonunu değiştirmemişti. Adamların çoğu denemek istiyordu. Ruger da aynı fikirdeydi. Jack'lerin yürüyen, konuşan bok çuvalları olduğunu düşünüyordu, ama en azından bilinen bir niceliktiler. Yaşam tarzını anlıyorlardı ve diğer tüm

Sorunlar bir yana, onlar hala motorcuydu. Bir Devil's Jack için atılmaya hazır değildi ama bir süre için geri mi çekilecekti? Bu mantıklı.

Deke aynı
fikirde değildi.

Kesinlikle.

"Konuşmak isteyen başka biri var mı?" diye sordu Shade. Dikenli sarı saçlı ve yüzünde kötü bir yara izi olan iri adam ulusal başkandı ve bir yıldan daha kısa bir süredir bu görevdeydi. Ruger onu çok iyi tanımıyordu ama duydukları iyiydi. Shade Boise'de yaşıyordu, ancak daha kuzeye taşınmakla ilgili sesler çıkarmıştı.

"Söyleyeceklerim var," diye açıkladı Duck, iri gövdesini kanepeden kaldırarak. Altmışlı yaşlarının sonundaki Duck, Coeur d'Alene'deki en yaşlı üyeydi. Aslında kulübün en yaşlı üyelerinden biriydi. O değildi
ama kimse ona konuşamayacağını söyleyecek kadar aptal değildi. Ruger söylediği her şeyin dönüm noktası olabileceğini biliyordu.

"Jack'lerden nefret ediyorum. Hepimiz biliyoruz ki onlar pislik ve aşağılık herifler.

Bu yüzden bunu itiraf etmek bana çok acı veriyor ama bence ateşkese bir şans vermeliyiz."

Ruger başını eğdi, bunun olacağını tahmin etmemişti. Vietnam gazisi ve ilk günden beri savaşçı olan Duck hiçbir zaman barışın sesi olmamıştı.

"Mesele şu," diye devam etti Duck. "O küçük pislik Hunter bir şeylerin peşinde. Önemli olan yerlerde aynı türden adamlarız. Hayatın gerçekte neyle ilgili olduğunu biliyoruz ve bu da kendi şartlarımıza göre sürme ve yaşama özgürlüğü. Bu kulübe katıldık çünkü vatandaşlar ve onların kuralları umurumuzda değil.

Her zaman istediğimi istediğim zaman aldım, özür dilemeden. Özgür yaşıyorum. Yol boyunca çiğnenen yasalar sadece teminattır."

Odanın etrafındaki kardeşler de aynı fikirde olduklarını mırıldandılar - Deke bile.

"Buraya taşınan bu çocuklar bizim gibi değiller," dedi Duck, etrafına bakınarak ve gözleriyle her bir adamı sırayla süzerek. "*Onlar. Değil. Gibi. Bizim.*

Para kazanmak dışında ne özgürlükleri ne de yaşamak için bir nedenleri var. Her sabah yasaları çiğnemeyi planlayarak uyanıyorlar, bu da *yasaların hayatlarını yönetiyor*. Savaşmaktan korkmuyorum, bunu hepiniz biliyorsunuz, ama bunu bizim için Jack'lerin yapmasına izin vermek varken neden savaşalım? Sürmek için yaşa, yaşamak için sür. Sadece lafta değil, kardeşlerim. Yaşamanın ve at sürmenin önüne geçen her şey benim için zaman kaybıdır ve buna kartelle savaşmak da dâhildir."

Odanın dört bir yanındaki erkekler onaylarını dile getirdiler. Deke başını salladı ve Ruger onu kızgın olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyordu.

Yenilmişti ve Deke kaybetmeye alışık değildi. Ya Toke? Neredeyse titriyordu.

çok kızgındı. En azından çenesini kapalı tuttu, böyle bir çocuğun burada konuşmaya hakkı yoktu.

Portland başkanı "Bunun bedelini hepimiz ödeyeceğiz" dedi. "Ama bunu hallettik. Bu noktada konuşmaya devam etmek için bir neden yok. Oylayalım ve bu işi bitirelim."

"Bununla ilgili bir sorunu olan var mı?" Shade sordu. Ruger Toke'a endişeli bir bakış attı. Kimseden ses çıkmadı. "Tamam o zaman. Herkes kabul ediyor mu?"

Kırka yakın erkeğin bulunduğu salonda bir "evet" korosu yankılandı.

"Karşı mı?"

Portland'dan dört ve Idaho Falls'tan iki kişi olmak üzere sadece altı kişi aynı fikirde değildi. Sürpriz değil, Toke da onlardan biriydi. Ruger, Hunter'ın konumu göz önüne alındığında bunun talihsizlik olduğunu düşündü. Adam umurunda olduğundan değil, ama onu tanıştığı diğer Jack'lerden daha çok sevmişti. Onlara kartel hakkında söyledikleri akla yatkındı; bu büyük bir sorundu ve er ya da geç üstesinden gelmeleri gerekecekti. Ruger onların pisliğini kendi bölgesinde istemiyordu, kardeşleri de öyle. Bırakalım da Jack'ler onların top yemi olsun.

"Burada bir sorun mu yaşayacağız?" Shade, Deke'e açık açık sordu.

Deke bir süre durakladıktan sonra, "Yolumuza çıkmazlarsa bir sorun yaşamayız," dedi. "Doğru ya da yanlış, biz Azrail'iz. Birlikte dururuz."

Shade, "Bu sözünü tutacağım kardeşim," diye karşılık verdi.

"Kızlar bizim için yemek hazırlamak için çok çalışıyorlar," dedi Piknik, odadakilere hitap etmek için ayağa kalkarak. "Domuz bir saatten önce hazır olmaz ama fıçılar hazır. Buraya geldiğiniz için herkese teşekkürler. Biz her zaman

Şirketin kıymetini bilin. Sonsuza dek Orakçılar, sonsuza dek Orakçılar!"

"Sonsuza dek Azrailler, sonsuza dek Azrailler!" odanın içinde yankılandı, pencereleri tıkırdattı. Toke mutlu görünmüyordu ama Ruger onun üzerine düşeni yapacağını biliyordu. Adamlar konuşmak için ayağa kalktı, bazıları aşağıya partiye giderken, diğerleri öbek öbek duruyordu.

"Bir kelime?" Picnic, Ruger kaçmadan önce ona sordu. Durdu ve başkanına döndü.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Em bu sabah oldukça akşamdan kalma," dedi Pic, gözleri spekülatifti. "Peki ya senin kız?"

"Benim kızım değil," diye homurdandı Ruger. "Ve hiçbir fikrim yok - dün gece eve gitmedim." "Gerçekten mi?" Pic kaşlarını kaldırarak sordu. "Çünkü burada işin vardı.

yoksa evde işler berbat olduğu için mi? Em öyle olduğunu düşünüyor.

mahvoldu. Bu kulüp için bir sorun olur mu?"

Ruger gözlerini kısarak, "Em kesinlikle çok konuşuyor," dedi.

"Em hâlâ sarhoşken babasını kandıramayacağını anlamadı," dedi Piknik. "Benim işime yarıyor. Bu kızı kendi malın gibi gördüğünü düşünüyor. Ona başka erkeklerle konuşamayacağını söylemişsin. Hikaye nedir?"

"Bunun seni ilgilendirdiğinden emin değilim," diye cevap verdi Ruger, gerginliği giderek artıyordu. "Sophie durumu biliyor, ben de öyle. Bu kadar yeter."

Picnic, "Yanlış anlaşılmalar olmadığı sürece bu harika," dedi. "Eğer senin kızınsa, tamam. Değil mi? Bugün burada bir sürü adam var, genelde ortalıkta olmayan adamlar. Durumu bana açıklayamıyorsun, onlara nasıl açıklamayı düşünüyorsun?"

"Sorun olmayacak," diye cevap verdi Ruger, sesi sertti. "Ona her şeyi açıkça anlattım ve ne yapması gerektiğini biliyor."

Piknik ona düşünceli düşünceli baktı.

"Onu eve gönder," dedi. "Onu bir aile partisine getir, ufaktan başla. Bakalım nasıl olacak. Bu onu derinlere atmak olur ve bu da sana geri teper."

"Onu korkutup kaçırmaktan mı bahsediyorsun?" Ruger sordu. "En iyisi bu olabilir. Ondan ne istediğimi bilmiyorum-"

"Onu becermek istiyorsun," dedi Picnic açık açık. "Aletinin sertleştiğini anlayabilirsin, bunu biliyor muydun? Çoğu zaman sadece mastürbasyon yaptığın için anlaman zor olabilir ama çoğu erkek sikini sokmayı sever-"

"Kapa çeneni," dedi Ruger, bu kadar çok tanığın önünde başkanına yumruk atmanın kötü bir hareket olup olmayacağını merak ederek. Muhtemelen. Buna değebilir.

Piknik güldü.

"Yani onu evine mi göndereceksin?" diye sordu. Ruger başını salladı. "Onu eve gönderirsem, o kazanır," dedi. Piknikçi kaşlarını kaldırdı. "Ne bu, ortaokul mu? Adam olan sensin, onun için açıkla."

Ruger derin bir nefes aldı, sadece saldırmak yerine kendini düşünmeye zorladı. İyi bir dövüşe ya da gerginliğini atacak bir şeye ihtiyacı vardı. Daha sonra boks olacaktı. Bu işe yarayabilirdi... umarım.

"Ben ortaya koyuyorum, o kazanıyor," diye itiraf etti sonunda, kaşlarını çattı ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Sorun da bu zaten. Bana saçmaladığımı söyledi ve ben de konuşarak bundan kurtulamıyorum. Gitmesini sağladığımda, sanki onun

Kulübün tehlikeli olduğu ve Noah'ı kötü etkilediği konusunda haklısın. Bu süreçte beni lanet bir korkak gibi göstermesinden bahsetmiyorum bile, çünkü onun etrafımda olmasını kaldıramıyorum."

"Bir, sen aptalın tekisin," dedi Piknik. "İki, o haklı. Kulüp sahipsiz bir kadın için tehlikeli, özellikle de bu gece."

"Bunu anlıyorum," dedi Ruger. "Bu yüzden onu koruyacağım. Aptal şey için bir tedavin var mı? İtiraf etmeliyim ki o kısım canımı sıkıyor."

"Hayır," dedi Pic, elini Ruger'ın omzuna vurarak. "Ama bu durum hakkında kendini daha iyi hissetmeni sağlayacak bir şey biliyorum."

"O da ne?"

Pic, "Domuz etli sandviç," diye cevap verdi. "Bira. Sonra -eğer akıllıysan, ki bunun zorlama olduğunu kabul ediyorum- kız arkadaşını bir yere götürür ve onu düz yürüyemeyene kadar becerirsin. Kazanabilir, ama kimin umurunda, çünkü öngörülebilir gelecekte senin sikini yalayacak. Bunun işe yaradığını düşünüyorum.
harikalar."

"Sen lanet olası bir
pisliksin." "Bunu çok
duyuyorum."

SOPHIE

Ertesi gün korkunç derecede akşamdan kalma değildim ama tekrar içmeye başlamak için de hevesli değildim. Bu muhtemelen iyi bir şeydi. Alkolle beslenen sert konuşmalarıma rağmen, partide sorun çıkarmak istemiyordum. Adresi Google'da araştırdım ve o akşam Noah'yı Kimber'a bıraktıktan sonra erkenden Armory'ye gittim. Geceyi benim kanepemde geçirdi ve uyandığında biraz daha kötü durumdaydı.

Çocukları indirdikten beş dakika sonra yatağında olacağından şüpheleniyordum.

Partiye giderken gergindim. Reapers'ın kulüp binası
Otoyoldan birkaç mil uzakta, eski bir devlet yolunun sonuna doğru. Otoyola doğru giden dört motosikletli bir grubun yanından geçtim, Ruger gibi giyinmiş adamlar tarafından sürülüyorlardı. Dövmeler, kot pantolonlar, botlar ve siyah deri ceketler. Yüklü heybeler.

Mutlu kampçılar gibi görünmüyorlardı.

Binanın kendisi beni şaşırttı. Sanırım Cephanelik tanımının bu kadar gerçekçi olmasını beklemiyordum, çünkü burası gerçekten de dönüştürülmüş bir Ulusal Muhafız binasıydı. Üç katlı, duvarları tanklara dayanacak şekilde inşa edilmiş,

ve büyük bir kamyonun geçebileceği kadar büyük bir kapısı olan kapalı bir avlu.

Orada zaten epeyce insan vardı. Bir sürü adam, hepsi de kendilerine özgü renklerini giyiyordu. Alt yamalarında farklı eyaletler ya da şehirler vardı ama Azraillerin sembolü ve adı aynıydı.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, çok sayıda motosiklet vardı, ama aynı zamanda çoğu yan taraftaki çakıllı bir alana park etmiş olan epeyce araba da vardı. Çok fazla yama olmayan bir kesim giyen genç bir adam beni o yöne doğru işaret etti, ben de küçük kırmızı bir Honda'nın yanına çektim. Bir süredir içki içtikleri belli olan dört kız dışarı döküldü. Genç, sürtük ve partiye hazırdılar. Dün gece kulüpteki kadınların vücutlarını sergilemekten çekinmediklerini fark etmiştim -Dancer bir kot pantolon ve sırtı açık bir bluz giymişti- ama Reapers'ın yaşlı kadınları bu gruptan daha şık ve kendinden emin görünüyordu.

Belki de tavrıyla ilgiliydi? Bu kızların sinsi sinsi dolaştığı ve çok seçici olmayı planlamadıkları izlenimini edindim.

Kıkırdayarak ve telefonlarıyla birbirlerinin fotoğraflarını çekerek beni tamamen görmezden geldiler. Sanırım dikkatlerini çekmemiştim, bu hem iç karartıcı hem de biraz rahatlatıcıydı. Nasıl göründüğümü umursadığımdan değil - basit bir tişört, standart cutoff pantolonum ve bir çift parmak arası terlik giymiştim. Dün sabah Ruger'la yaptığım kavgaya rağmen (dün geceki margaritayla beslenen kavgacılığımdan bahsetmiyorum bile), gerçekten de her şeyi gösterişten uzak tutmak istiyordum.

Orakçıların partisinde beni nelerin beklediğinden emin değildim ama kızlarımla takılırsam iyi olacağımı düşündüm.

Ruger'a geleceğimi bildiren bir mesaj göndermiştim. Konuşmamızla ilgili bir hatırlatma ile cevap vermişti, bu da beni neredeyse sırf ona inat daha sürtük bir şey giymeye ikna edecekti. Sonra kafamı kıçımdan çıkardım. Ona meydan okumak ne kadar tatmin edici olursa olsun, Ruger'ın kendini kaybetmesi görmek istediğim bir şey değildi.

Ona meydan okumak mı? Tanrım, kaç yaşındaydım?

Maggs, Em, Dancer ve Marie'ye de mesaj attım. Doğruca arka tarafa gelmemi, dışarıda yemek hazırladıklarını söylediler. Benden durup fazladan cips almamı istediler, ben de yolda Walmart'a uğradım.

Şimdi sürtük tugayının arkasından gidiyordum, büyük saçları, gürültülü makyajları ve

Avludaki büyük kapıya doğru yürürken mikroskobik giysiler bize bolca koruma sağlıyordu. Dışarıda birkaç adam duruyordu, belli ki

girişte. Grup onlarla flört ettikten sonra geçip gitti. Muhtemelen benim tam bir cadaloz olduğumu düşündüler, diye fark ettim asık suratla. Biraz dudak parlatıcısı beni öldürmezdi. Görünüşe göre cips dolu dev alışveriş poşetlerinin bir anlamı vardı, çünkü adamlar beni yeterince coşkuyla karşıladılar.

Cinsel çekicilik harikadır, ancak bir erkeğin kalbini kazanmak için yemek gibisi yoktur.

"Ben Ruger'in neredeyse kayınbiraderiyim," dedim adamlardan birine, o da başıyla beni onayladı. Binanın yanından geçen dar araba yolunu takip ederek arkadaki ana avluya ulaştım; otopark ve çim karışımı geniş, açık bir alandı. Yüksek sesle müzik çalıyordu.

Dev kutu hoparlörlerden ses geliyordu ve her tarafı yemyeşil dağlar çevreliyordu. Gerçekten de muhteşem bir yerdi; beklediğimden çok daha güzeldi.

Büyükçe bir grup çocuk yetişkinlerin arasından geçerek tepesinde bir kale bulunan devasa, ev yapımı olduğu belli olan bir salıncakta sırayla oynamaya başladı. Her yerde erkekler vardı, kadınlardan çok daha fazla erkek vardı, ancak başka bir grup kız beni takip etti. Tahminimce erkekler ve şimdi de diğer konuklar mı geliyordu?

Ruger ortalıkta görünmüyordu. Binanın arka duvarına yakın bir yerde, birbiriyle uyumsuz bir dizi masa örtüsüyle kaplı uzun katlanır masalar gördüm. Bir kenarda, bir römorkun üzerine monte edilmiş, neredeyse arabam büyüklüğünde siyah namlulu bir barbekü tüttürücüsü duruyordu. Dumanlar dışarı süzülüyor ve havayı kızarmış domuz kokusu dolduruyordu.

"Sophie!" Marie beni masalardan birine doğru el sallayarak seslendi. Hızla ona doğru ilerledim, kimseye bakmamaya çalışıyordum ama bu çok zordu.

Adamların neredeyse hepsi en azından biraz korkutucu görünüyordu. Yani, bazıları yeterince normaldi sanırım, ama bir şekilde daha kabaydılar. Bronzlaşmış tenleri ve orantısız sayıda sakalları vardı. Diğerleri daha az normal görünümlüydü. Çok sayıda dövme ve piercing gördüm ve hepsi deri yeleklerini giyiyor gibi görünse de çok az gömlek vardı. Hepsi Orakçı'ydı ve çoğu oldukça iyi bir ruh hali içinde görünüyordu.

Ayrıca birkaç küçük çocuğun kendi minik yeleklerini giydiğini fark ettim. Gerçek yelek değil, babalarınınkini taklit ettikleri belli olan oyun yelekleri. Lanet olsun. Şansımı bilseydim, Noah bunlardan bir tane görmek için yalvarırdı. İyi ki onu yanımda getirmemiştim.

"Çantalar için yardım ister misin?" diye sordu bir adam. Reddetmek için ağzımı açtım, sonra başımı kaldırdım ve onun At olduğunu fark ettim. Gülümsedim, rahatlamıştım.
Dün gece tanıştığım kızlardan başka birini tanımak. "Evet,
teşekkürler," dedim. "Marie ile tanıştım. Harika biri."

"Hadi canım," diye cevap verdi bana film yıldızı gibi sırıtarak. Kahretsin, ama çok güzeldi. "Onun için ödediğim her kuruşa değdi."

Bu beni kısa yakaladı. Ciddi olup olmadığını merak ederek durdum. Şaka yapıyor gibi görünmüyordu.

"Geliyor musun?" diye sordu, bana dönüp bakarak. Kendimi toparladım ve tekrar yürümeye başladım. Bununla ne demek istemişti?

"Sophie!" Em masalardan birinin arkasından beni fark ederek seslendi. Hemen öne fırladı ve bana kocaman sarıldı.

"Gelecek hafta sonu çıkacağımız için çok mutluyum," diye fısıldadı kulağıma. "Bu sabah Liam'la gerçek hayatta buluşma konusunu konuştum ve o da kabul etti. Çok teşekkür ederim!"

"Bu harika!" Ona bakmak için geri çekilerek cevap verdim. Bu öğleden sonra çok güzeldi, gözlerindeki heyecan parlak ve ışıltılıydı. "Unutma, güvende kalacağız. Ona nerede yaşadığını falan söyleme. Onu kontrol edeceğiz ve eğer sürüngen biriyse kıçına tekmeyi basacağız."

Em güldü.

"Aslında ona adresimi söylemem tamamen güvenli olur," diye cevap verdi. "Kiminle yaşadığımı hatırlıyor musun? Evimiz bir kale gibidir. Bu da bana seni babamla tanıştırmak istediğimi hatırlattı."

Elimi tuttu ve beni avludaki dev siyah barbeküye doğru çekti. Birkaç adam etrafında durmuş kırmızı plastik bardaklardan içiyordu. Biz yürürken döndüler ve açıkça beni süzdüler. Belli ki kurnazlık Armory'de çok değer verilen bir özellik değildi.

"Bu benim babam, Piknik," dedi Em, kolunu bize en yakın durana dolamak için bir adım öne çıkarak. Adam onu kendine çekti ve hoşgörülü bir gülümseme sundu. Uzun boylu ve oldukça yapılıydı. Onun delici açık mavi gözlerini paylaşıyordu ve saçlarını kestirmek için birkaç ay gecikmişti. Gözlerinin etrafındaki belli belirsiz çizgilerden daha yaşlı olduğunu anlayabiliyordum ama saçlarının sadece şakaklarında bir miktar ak vardı. Peki ya vücudu? Güzeldi. Em'in babası yaşlı bir adama göre çok seksiydi.

Bunu ona söyleyeceğimden değil, kim babasının seksi olduğunu duymak
ister ki?

Yine de Piknik'le ilgili en ilgi çekici şey, bir parça tehditle karışık komuta havasıydı. Onun bir kulüp olduğunu bilirdim.

Başkan, kesiğindeki yama olmadan bile bana söyleyebilirdi.

Erkeklerin ona çıkma teklif etmekten korkmasına şaşmamalı.

"Baba, bu Sophie," diye devam etti Em. "Ruger'ın ... Sen nesin bu arada?"

"Ben onun üvey kayınbiraderi sayılırım," dedim garip bir şekilde gülümseyerek. "Üvey kardeşi Zach, oğlumun babası."

"Şehre döndüğünüzden bahsetti," dedi Piknik. Yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu ve benimle tanıştığı için mutlu mu olduğunu yoksa partilerini böldüğüm için kızgın mı olduğunu anlayamadım.

"Bunlar Slide ve Gage," diye devam etti Em, diğer adamlara doğru başını sallayarak. "Memnun oldum," dedim. Slide kısa boylu, orta yaşlı bir adamdı.

ve tamamen beyaz olmasa da ona yakın bir sakalı vardı. Aslında bu kadar beyaz saç için yeterince yaşlı görünmüyordu, belki de saçları erken değişen adamlardan biriydi? Gerçek bir Noel Baba havası vardı. Noel Baba yırtık kot giyip kemerinde dev bir bıçak taşısaydı.

Gage de bir başka ateşliydi. Koyu renk saçları vardı, o kadar koyu ki neredeyse siyahtı ve teni, atalarının hepsinin süt beyazı olmadığını düşünmemi sağlayacak kadar renkliydi. Büyük ihtimalle Latin ya da Hintli. Tanrı bazen cömert ve nazik olduğu için Gage gömlek giymiyordu. Ruger'ınki kadar yırtık olan çıplak göğsüne baktım. Gerçi daha az dövmesi vardı. Kesiminde isminin altında "Çavuş" yazan küçük bir yama vardı ve bu beni şaşırttı. Sanırım motorcuların

bir sürü memur falan var. Çok... organize görünüyordu?

Sadece bu da değil, belli ki katılmak için bir tür asgari seksilik testini geçmeleri gerekiyordu.

"Sen Ruger'in kadını mısın?" diye sordu ve içine düştüğüm büyüyü bozdu. Sapıkça düşüncelerimin yüzümden okunmamasını umarak kızardım. Yüzündeki sırıtma rahatlatıcı değildi.

"Hayır," dedim Em'e bakarak. O da sırıttı. "Ama bodrumunda kalmamıza izin veriyor. Yedi yaşında bir çocuğum var. Seattle'daki eski evimiz işe yaramıyordu."

Bu kesinlikle yılın yetersiz ifadesiydi. "Çocuk nerede?"

diye sordu etrafına bakarak.

"Bir bakıcıyla birlikte," dedim. "Bu benim ilk kulüp etkinliğim ve onu yanımda sürüklemeden önce kendim için bir şeyler kontrol etmek istedim."

Piknik kaşlarını kaldırdı ve ben de muhtemelen onları aşağıladığımı fark ettim.

Harika.

"Ayrıca partilerin oldukça geç saatlere kadar sürdüğünü duydum," diye ekledim çabucak. "İşler tam da eğlenceli bir hal almaya başlamışken ayrılmak zorunda kalmak istemedim. Bir arkadaşım ona göz kulak olmayı teklif etti, ben de buradayım."

Em bana sırıttı ve ben de rahat bir nefes aldım. Tamam, görünüşe göre hızlı kurtarışım gerçekten işe yaramıştı.

Gage yavaşça gülümseyerek, "Sıkılırsan gel beni gör," dedi. "Sana etrafı gezdirmekten mutluluk duyarım, belki daha sonra seni bir gezintiye bile çıkarabilirim."

"Teşekkürler," diye cevap verdim, Ruger'ın uyarısı kafamın içinde çınlıyordu. Gage sevimliydi, ama Ruger'ın beni uyarma hakkını kabul etmemiş olmama rağmen
Emir vermek, onunla büyük bir kavgaya girmek de istemiyordum. "Hepinizle tanıştığıma memnun oldum. Şimdi gidip Marie ve Dancer'ı bulacağım. Bir şeyler ayarlamak için yardıma ihtiyaçları olmadığından emin olmak istiyorum."

"Ben de geliyorum," dedi Em ve ayak parmaklarının ucuna kalkarak Piknik'in yanağına hızlı bir öpücük kondurdu. Onun hakkındaki tüm sızlanmalarına rağmen, belli ki adama tapıyordu. Bir kıskançlık hissettim. Beni kovmalarından önce bile
Ebeveynler hiçbir zaman öylesine yanlarına gidip öpebileceğiniz türden insanlar olmadılar.

Hayır, Williams'ların evinde değil. Bırakın piçini, fahişe olan bir kızla bile işlerinin olmayacağını söylediklerinde yıkılmıştım. Şimdi onlarsız çok daha iyi olduğumu fark ettim. Noah'ın çevresi küçük olabilirdi ama içindeki herkes onu koşulsuz seviyordu ve bunu göstermekten de çekinmiyorlardı.

Ailem torunlarıyla tanışmayı hak etmedi.

Dancer, Marie ve Maggs'i masaların üzerine bir yığın yiyecek dizerken bulduk, çocuklar ısırıkları çalmaya çalışırken gülüyor ve şakacı bir şekilde ellerini şapırdatıyorlardı
hazır olmadan önce.

Maggs, "Cipsleri topladığınız için teşekkürler," dedi. Üç kadının da siyah deri yelek giydiğini fark ettim.

"Sadece erkeklerin kulüp üyesi olabileceğini söylediğini sanıyordum?" Onlara doğru başımı sallayarak sordum.

"Bunlar kulüp kesimi değil," dedi Dancer. "Şuna bir bakın."

Arkasını döndü ve arkasında "Bam Bam'ın Malı" yazan bir yama ve bir Azrail sembolü gördüm. Gözlerim açıldı.

"Mülkiyet meselesinin bu kadar ... gerçekçi olduğunu fark etmemiştim..."

Maggs, "Onların kendi renkleri var, bizim de kendi renklerimiz," dedi. "Siviller anlamıyor ama tüm armaların bir anlamı var. Adamlar renklerini uçuruyor

Çünkü kulüpleriyle gurur duyuyorlar ama kesimleri de bir hikâye anlatıyor. Taktıkları yamalarla bir adam hakkında çok şey öğrenebilirsiniz. Bu bir dil gibi bir şey. Herkes birbirinin nerede durduğunu bilir."

Dancer, "Bir mülk yamasının en güzel yanı tamamen korunuyor olmanız," diye ekledi. "Burada bana dokunacak bir erkek yok, gecenin sonunda ne kadar sarhoş ya da aptal olursa olsun. Burada kendi kulüp evimizde çok endişelendiğimden değil, ama biz
yüzlerce, hatta binlerce sürücü var. MC dünyası hakkında en ufak bir şey bilen herkes buna bir göz atar ve benimle uğraşmaması gerektiğini anlar."

"Evet," dedi Em. "Bir Azrail'in malıyla oynarsan, kulüpteki her adamı indirmeye hazır olsan iyi edersin."

"Huh," dedim, sesimi çıkarmadan konuşmaya çalışarak. Koruma fikrini herkes kadar ben de sevdim ama bir kadının kendini mal olarak adlandırmayı seçmesinde beni çok rahatsız eden bir şey vardı. Zach'in tonları ve nasıl Belki de sahipleniciydi. Ama Maggs ve diğerleri de çok baskı altında görünmüyorlardı.

Etrafıma bakındım, avluyu ne kadar çok kadının doldurmaya başladığını fark ettim. Sadece bir avuç kadın mülk yamaları takıyordu.

"Peki ya diğerleri?" diye sordum. Em omuz silkti.

"Onlar önemli değil," dedi açık açık. "Bazıları tatlı dilli ve kulüp fahişesi, bu da etrafta çok oldukları anlamına geliyor - erkekler onları paylaşıyor. Bazıları sadece vahşi tarafta bir yürüyüş arayan rastgele kızlar. Ama hiçbiri gerçekten sayılmaz, bizimle kıyaslanamaz. Hepsi adil bir oyun."

"Adil oyun mu?"

"Beleş amcık," dedi Maggs, sesi gayet doğaldı. "Sadece parti için buradalar ve eğer şanslıysak temizliğe yardım edecekler. Birine bir bok verirlerse, kıçları kapıdan dışarı çıkar. İyi haber şu ki, yerlerini biliyorlar. Zaten bu kızların yarısı The Line'da çalışıyor."

"Peki ya ben?" Sinirle sordum. "Benim bir yamam yok." "İşte bu
yüzden bizimle kalacaksın," dedi Dancer, sesi ciddiydi.
"Genel hıyarlığına rağmen Ruger bir konuda haklı. Gerçekten kardeşlerle takılmak istemezsin. Sonuca ulaşmak istemiyorsan flört etme. Ve Tanrı aşkına, tek başına ya da cephaneliğe, özellikle de üst kata kimseyle gitme. Orada çılgınca şeyler oluyor. Bunun bir parçası olmak istemezsin, güven bana."

"Tanrım, onu korkutacaksın," dedi Em kaşlarını çatarak. "Bir de şu açıdan bak.

-Bazı temel güvenlik önlemlerini almadan herhangi bir partiye ya da bara gider misiniz?

Önlemler? Sadece kendi koyduğunuz ya da bizim verdiğimiz içecekleri alın. Hiç kardeşlik partisine gittin mi? Bu şekilde düşün. Baba, At, Ruger ve Bam Bam güvende. Yine de tanımadığın biriyle gitme. Halka açık alanlarda kalın. Sağduyunuzu kullanın, bir şey olmaz."

Oookay.

"Hey, iyi haber şu ki Buck'ı daha önce gördüm," diye ekledi Em. "The Line'ı işletiyor. Bir ara seni tanıştırırım, ona garsonluk hakkında sorular sorabilirsin. Soyunmanı kesinlikle istemiyorum ama garsonluk oldukça iyi bir iş olabilir."

"Orada çalışır mıydın?" Ona sordum. Em bir kahkaha patlattı, Maggs ve Dancer da ona katıldı.

"Babam The Line'da çalışmama izin vermeden önce beni öldürürdü," dedi sonunda nefesini tekrar topladığında. "Ya da belki kafası sadece

Patlamak mı? Hâlâ beni hiç çalışmamam gerektiğine ikna etmeye çalışıyor. Evde kalıp ona baksam, belki biraz da hayır işi yapsam çok hoşuna giderdi. Henüz bu yüzyılda bize katılmaya karar vermedi."

Az önce tanıştığım uzun boylu, sert adamı düşündüm ve gülümsemek zorunda kaldım. Onun bu şekilde aşırı korumacı olduğunu kesinlikle görebiliyordum.

"Bir gün torun istemiyor mu?" diye sordum. "Bir orta basamak var, biliyorsun."

Em kıkırdayarak, "O kadar ilerisini düşündüğünü sanmıyorum," diye cevap verdi.

Bir havai fişek patlamasının ıslığı her şeyi kesti ve hepimiz avlunun üzerinde kırmızı, beyaz ve maviden oluşan bir patlamayı izlemek için başımızı kaldırdık.

"Bu yasadışı değil mi?" Gözlerimi kocaman açarak sordum.

"Merak etme," dedi Dancer bana. "O kadar uzaktayız ki kimsenin umurunda değiliz. Umurlarında olsa bile şerif departmanını ararlardı ve onunla iyi bir ilişkimiz var."

"Azrailler polislerle iyi geçiniyor mu?" Şaşırmış bir halde sordum.

"Hepsi değil," dedi Dancer. "Ama şerif oldukça iyi bir adam.

Birçok insanın farkına varmadığı şey, çetelerin her zaman

bölgeye doğru ilerliyorlar. Şerif onlara yetişemez. Onları bilse bile kanıt olmadan hiçbir şey yapamaz. Azrailler bu sorunların bazılarını kendi özel yöntemlerimizle kontrol altında tutmaya yardımcı oluyor. Bu bir

Karşılıklı fayda sağlayan bir anlaşma, buna şüphe yok. Ancak şehir polisleri farklı bir hikaye. Bizden nefret ediyorlar."

Bir roket daha fırladı, bu seferki güçlü bir parıltı ve gürültüyle patladı. Henüz karanlık değildi ama ışık görüşümü bozacak kadar azalıyordu. Parlak ışıktan göz kırpmayı bıraktığımda, Ruger'in avlunun karşısından beni izlediğini gördüm.

"İşte orada," diye mırıldandım Maggs'e. "Küçük patlamamızdan beri onu görmedim. Sence oraya gitmeli miyim?"

"Evet," dedi. "Er ya da geç onunla yüzleşmek zorundayım. Ne konuştuğumuzu hatırla; her şeyi ortaya koyacaksın ve eğer oynamazsa gideceksin. Seçeneklerin var. Her zaman."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ben yaklaşırken Ruger'in yüzü tamamen okunmaz haldeydi ve korkunç bir an için benimle konuşmayacağını düşündüm.

"Hey," dedim, gergin hissederek. Onu görmek beni kızdırmalı, hatta belki de korkutmalıydı. Ama vücudum bunu anlamamıştı, çünkü ona yakın durmak beni çoğunlukla tahrik ediyordu. Sanırım kokusunun bunda büyük bir payı vardı -hiçbir şey beni o ter ve silah yağı kokusu kadar etkilememişti. Üstünü çıkarmıştı.
gömleği, kot pantolonu, botları ve kesimi kalmıştı. Bronz teninden, yazın çoğunu bu şekilde geçirdiği anlaşılıyordu.

Sonra bir an panter dövmesinin aşağıya doğru kaybolduğunu gördüm. pantolon giydim ve bu beni biraz sersemletti. Tüm o kan aşağıya doğru akıyordu, anlıyor musun?

"Hey," dedi. Başımı kaldırıp yüzüne baktım ve fiziksel olarak benden ne kadar büyük olduğunu bir kez daha hatırladım. "Ee, burada oyalanacak mıyız yoksa sadede mi geleceğiz?"

"Hımm... Anladığımdan pek emin değilim," diye itiraf ettim, hâlâ dengem bozulmuştu. Hangi kadın böyle bir vücutla karşı karşıya kaldığında gerçekten dikkatini verebilirdi ki? Ruger bıkkınlıkla homurdandı.

"Bu gece kurallarıma uyacak mısın?" diye sordu. "Eğer uymayacaksan, kıçını kaldırıp arabana binmen ve gitmen gerek."

"Kurallara uyacağım," dedim yavaşça, gözlerim çenesine takıldı. O sabah tıraş olmamıştı, bir kızın teninde hafif bir yanık oluşturacak kadar kirli sakal bırakmıştı. "Tek bir şartla."

Kaşlarını kaldırdı, açıkça şüpheciydi.

"Peki bu ne olabilir?"

"Bana neden bu kadar kontrolcü davrandığını söyle," dedim, her şeyi ortaya koyarak. Kızlar haklıydı. Ya benimle olacaktı ya da olmayacaktı ama öyle ya da böyle durumun kontrolünü ele alacaktım. "Kıskandığın ve beni kendine istediğin için mi, yoksa Orakçılar çok tehlikeli olduğu için mi?"

Bir an beni inceledi, yüzü dalgındı. Sonra bir tür karara varmış gibiydi.

"Gel," dedi bana ve bu bir davet değildi. Elimi tuttu ve beni neredeyse kabaca avluya, arka duvara inşa edilmiş büyük dükkâna doğru sürükledi. Üç tarafı kapalı olan dükkânın ön tarafı açıktı.
Neredeyse büyük boy bir garaj gibi.

İçerideki hava çok daha serindi ve mahremiyet hissi veriyordu. Binanın bir yarısında çeşitli tamir durumlarında bisikletler bulunuyordu, bunlardan birkaçı çerçeveden biraz daha fazlası gibi görünüyordu. Tezgâhlar arka tarafta sıralanmıştı ve akla gelebilecek her türlü alet duvarlara asılmıştı. Ayrıca devasa bir matkap, bir taşlama taşı ve tanımlayamadığım diğerleri de dahil olmak üzere bazı büyük güç ekipmanı parçaları da vardı. Tavana bir ray monte edilmişti ve bu raydan bir vinç sarkıyordu.

Binanın diğer tarafını bir panel kamyon ve eski bir kargo minibüsü dolduruyordu. Tezgâhlar, daha fazla alet için kancalarla birlikte o alana doğru uzanıyordu. Ruger beni kamyonet ile uzak duvarın arasına çekti. Partinin birkaç yüz metre ötede devam etmesine rağmen, kendimizi tamamen yalıtılmış hissediyorduk. Hiçbir yere gitmemem konusunda bana verilen uyarıyı düşündüm.

Bu Ruger için de geçerli miydi?

İçgüdülerim şu anda onun yanında güvende olmadığımı söylüyordu... Fiziksel olarak güvende değildim elbette. Bana asla vurmazdı. Ama buraya onunla geldiğim için pişman olacağımdan oldukça emindim.

Gerçi bana pek seçenek bırakmamıştı.

Ruger ellerini kaldırarak yüzümü çerçeveledi ve beni yakından inceledi. Dudaklarını yaladı, gözlerimi bir kez daha o yüzüğüne çekti ve alanıma doğru adım atarak beni minibüse doğru itti. Dengemi bozdu ve tökezledim. Ruger uzanıp kıçımı tuttu, beni kaldırdı ve araca yasladı, seksim onunkine bastırdı, göğüslerim göğsüne yaslandı. Boynuna uzandım ve bacaklarım denge için belini kavradı.

"Gerçekten soruna cevap vermemi istiyor musun?" Ruger sordu, sesi alçak ve gerçekçiydi. "Yoksa partiyi hala bir şey yapmamışken terk etmek mi istiyorsun?
yapabilir misin?"

Gitmeliyim.

Bunu biliyordum. Ama aleti çoktan bana doğru sertleşmişti ve vücudumdaki her kan zerresi aşağıya, beynimden uzağa doğru akmaya başladı. Kendimi korumak yerini çiğ şehvete bıraktı.

"Cevabı istiyorum," diye fısıldadım. Ruger gülümsedi ve bu hoş bir gülümseme değildi. Cehennem gibi aç ve tamamen acımasızdı, tıpkı onun gibi.

"Çok kıskancım," dedi, sesi sertti. "Bu pek bana göre değil ama gerçek bu. Başka bir adamın senin tatlı kıçına dokunması fikrinden pek hoşlanmıyorum ve eğer onlardan biri sikini senin o güzel küçük amına sokmaya çalışırsa, onu keserim. Ve, Soph?"

Nefesimi tuttum.

"Evet?" Beynimde binlerce düşünce dolaşırken cevap verdim. Bu konuda ne hissediyordum? Ne söylemeliydim? Kızlar bana kanunu uygulamamı ve silahlarıma sadık kalmamı söylemişti. Ama Ruger'in gözlerindeki bakış... Bu, sınırlarıma saygı duymak isteyen bir adamın yüz ifadesi değildi.

Kimi kandırıyordum ki? Şu anda o sınırların ne olması gerektiğini bile hatırlayamıyordum.

"Çok ciddiyim," diye devam etti, başını eğip beni kokladı. Bir elektrik şimşeği gibi vücudumun her yerinde, ayak parmaklarıma kadar hissettim. "Başka bir adam sana dokunursa, sikini kesip ona yediririm. Bu bir tehdit değil, bu bir söz. Ve sen birini mi beceriyorsun? O öldü, Soph. Dört yıl önce iki ciddi hata yaptım. Seni Zach'ten korumadım. Hayatımın sonuna kadar her gün pişman olacağım. Sonra da kendimi çok suçlu hissettiğim için *doğru* olanı yaptım ve gitmene izin verdim."

Gözlerimi kapattım.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Flaş haber, Soph," diye fısıldadı. "Bu konuyu konuşmamızın zamanı gelmişti, çünkü aramızda bir sorun var ve ben hiç olmamış gibi davranmaktan yoruldum."

Kıvranmaya başladım, kurtulmaya çalışıyordum. İçimdeki her şey kaçmam için çığlık atıyordu, çünkü bizi kötü bir yere götürmek üzereydi.

"Dur," diye emretti Ruger, sesi sertti. Kıvranmaya devam ettim, o da beni daha sert iterek hareketsiz kalmaya zorladı. "Bununla başa çıkacağız, Soph. Anlaşma ve yoluna devam et, çünkü artık senin için her şey değişecek. Benim hatam o gece sana dokunmak değildi ve kesinlikle seni boşaltmak da değildi. Hata, önce Zach'i öldürmeden bunu yapmaktı. Eğer bilseydim... neden bana söylemedin?"

"Gerçekten ama gerçekten bu konuda konuşmak istemiyorum," diye tısladım, kulağımdaki yumuşak nefesini, bana doğru iten sikinin sert uzunluğunu görmezden gelmeye çalışarak.

Meme uçlarım gergindi ve tüm vücudum ona açılmam için çığlık atıyordu, ama beynimin derinliklerinde her kelimeyle özgür kalmakla tehdit eden bir karanlık ve korku bulutu gizleniyordu.

"Sana yaptıkları için onu öldürmeliydim," dedi Ruger, gözleri hüsran dolu bir pişmanlıkla. "Ama sonra hapse girdi ve bunu anneme yapmak istemedim, bu yüzden yaşamasına izin verdim. Sen gittin ve o zamandan beri kendimden nefret ediyorum. Zamanda geriye gidemem ama aynı hatayı ikinci kez yapmayacağımdan eminim. Bu
kaçamayacaksın, Soph."

Derin bir nefes aldım, hormonlarımı *düşünecek* kadar sakinleştirmeye çalıştım. Sonra aklıma geldi. Ona gerçeği söylemeliydim. Eğer bu onu ikna etmek için yeterli değilse, hiçbir şey ikna edemezdi.

"Benim hatam," dedim, o tanıdık kendinden tiksinme dalgası üzerime çökmüştü. "Tatlım, Zach'in seni dövmesi senin suçun *değildi*," dedi Ruger, Sesi buz gibiydi.

"Hayır," dedim gözlerinin içine bakarak. "Benim hatamdı, Ruger. Bunu ben planladım. Beni öpmeye-dokunmaya başladığında Zach'in geleceğini biliyordum. Bana mesaj atmış, oraya vardığında yemeğimin hazır olduğundan emin olmak istemişti. Bizi yakalayacağını *biliyordum*. Seni çok kıskanıyordu, Ruger. Onu deli ederdi. Bizi birlikte yakalarsa çıldıracağını biliyordum. Bana sertçe vurmasını istedim, çünkü o zaman bu işi bitirebilirdim."

Ruger keskin bir nefes aldı.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Zach çürükler bırakmak zorundaydı," diye fısıldadım. "Her zaman çok korkuyordum, Ruger. Ne yapacağını asla bilemiyordum. Bazı günler harikaydı ve her şey yolundaydı, Noah'dan önce olduğu gibi. Sonra gardımı düşürüyordum ve bana düşman oluyordu. Polisleri aramayı denedim ama hiç iz bırakmadığı için bir şey yapmadılar. Onu terk edersem beni öldüreceğini söyledi."

Ruger derin, hırıltılı bir nefes aldı ve gözleri karardı.

"O gün geldiğinde şansımı gördüm," diye itiraf ettim, kendimden iğrenerek. "Bu gerilim -tutku, adına ne dersen de- o zamandan beri aramızdaydı. Seni her gördüğümde bunu hissediyordum. Noah'a karşı çok iyiydin, sürekli yanıma geliyor, arabamı tamir ediyor ya da bahçeyi bizim için biçiyordun. Sana bir içki getirirdim ve sen bana beni yere atıp çığlık atana kadar becermek istiyormuş gibi bakardın. Biliyor musun? Bunu yapmanı istedim. Bu yüzden olmasına izin verdim."

Ruger, mizahla hiçbir ilgisi olmayan karanlık, sert bir kahkaha attı.

"Evet bebeğim, o kısmı hatırlıyorum," dedi. "Gerçi Zach'in eve gelmesiyle benim mutlu sonuma hiç ulaşamadık. Cidden bunun planlı olduğunu mu söylüyorsun?"

"Çok özür dilerim," diye fısıldadım, gözlerim yaşlarla dolmuştu. "Bizi birlikte görmenin onu çıldırtacağını biliyordum. Kendini kaybedeceğini *biliyordum*. Noah annenin evinde güvendeydi. Bu yüzden bizi yakalamasına ve seninle küçük bir sidik yarışı yapmasına izin verdim. O gitti, sen gittin ve ben her zamanki gibi geri dönüp beni cezalandırmasını bekledim. Ama bu sefer sonunda beni cezalandıracak kadar
Kanıt bıraktım, bundan emin oldum. Ona senin ondan ne kadar iyi olduğunu söyledim. Başından beri seni becerdiğimi söyledim. Bir süre beni öldürebileceğini düşündüm ve biliyor musun? Bitmesi için buna değerdi. Gerisini biliyorsun. O tutuklandı, ben yasaklama emrimi aldım ve sonunda Noah'la özgür kaldık."

Rugers'ın gözleri, yüzünde dalgalanan duygularla daraldı. Öfke.
Öfke. Tiksinti mi? Bir an için bana gerçekten zarar verebileceğini düşündüm, çok kızgın görünüyordu.

Hayır, fark ettim. Ruger ve Zach arasındaki fark buydu. Her iki adam da sinirliydi, ama Ruger? Ruger bana asla zarar vermezdi.

Asla. Ne olursa olsun.

"Seni eşek sudan gelinceye kadar dövdü," diye fısıldadı. "Neredeyse *ölüyordun*, Soph.
Neden bana söylemedin? Senin için *onu öldürebilirdim*. Yapmadın.
bu kadar kötüleşmesine izin vermemeliydim. Seni ilk incittiğinde bana söylemeliydin. Bunun olduğuna ve benim bunu göremeyecek kadar aptal olduğuma inanamıyorum."

"Çünkü o senin kardeşin!" Gözyaşlarım yüzümden akarken ona söyledim. "Annen onu *severdi*, Ruger. Bana yaptığı şey onu neredeyse yok ediyordu. Eğer kendini kaybetseydin, onun peşinden gitseydin, şu anda hapiste olurdun ve annen yalnız ve sefil bir şekilde ölürdü. Bunun olmasına izin verirsem ne tür bir nefret dolu kaltak olurum?"

"Kadınlar için olan o yerlerden birine gidebilirdin," dedi başını sallayarak. "Anlamıyorum Sophie."

Sert bir kahkaha attım.

"Kesinlikle anlamıyorsun, onun sözüne karşı benim sözümdü," dedim anlamasını isteyerek. "Elimde hiçbir kanıt yoktu, hiçbir şey. Elbette bir sığınma evine gidebilirdim, ama yine de Noah'yı ziyaret etme hakkı olacaktı, belki de velayet için benimle savaşacaktı. Bebeğimi Zach'le yalnız bırakarak riske atacağımı mı sanıyorsun? Kimse yardım edemezdi.
o bir çentik atana kadar, ben de bunu gerçekleştirdim. Ben aptal değilim. Bir erkek tarafından kontrol edilen bir kadın, elinde *kanıt* olmadığı sürece yardım için bir bok alamaz."

"Bunlar sadece çürük değildi," dedi Ruger. "Üç kırık kaburga ve delinmiş bir akciğer çürük *değildir.* Ve ne halt yemeye

hapse girdin, hmm? Bana bak, Soph. Mecbur olmadığım halde hapis yatacak bir adam olduğumu mu sanıyorsun? Öylece ortadan kaybolurdu. *Puf*. Sorun çözüldü. Gözlerimin içine bakıp Zachary Barrett gibi bir adamın hâlâ nefes alıyor olması için tek bir neden söyle, çünkü ben boş konuşuyorum. Neredeyse hapisteyken onu dışarı çıkaracaktım ama ölü bir adamın nafaka ödeyemeyeceğini düşündüm."

Nefesim kesildi, gözlerim büyüdü.

"Ciddi misin?" Fısıldadım.

"Evet, Sophie," dedi, sesi neredeyse yorgun geliyordu. "Çok ciddiyim. Tanrım, Noah'ın bu dünyada gördüğü ilk şey benim. Onu yolun kenarında kendi ellerimle yakaladım bebeğim, sonra o gözlerini açtı ve bana baktı. İlk günden beri, bu dünyada onu ya da seni korumak için yapamayacağım hiçbir *şey* olmadığını açık bir bilinçle söyleyebilirim. Ne zamana kadar?"

"Ne?"

"Her şey bitmeden önce Zach ne kadar zamandır canını yakıyordu?" Başımı salladım, başka tarafa bakarak düşünmeye çalıştım.

"Büyük bir şey değildi," dedim sonunda. "Başlarda değildi. Bana bağırırdı, kendimi bok gibi hissettirirdi. Sonra bunu Noah'nın önünde yapmaya başladı."

Tüm vücudu kaskatı kesildi, çenesi kasıldı. Çenesine baktım ve ilerlemeye devam ettim.

"Bir şeyler yapmalıydım, Ruger. Oğlumun bu şekilde büyümesine izin veremezdim. Sonra sen su ısıtıcısına yardım etmeye geldin. Seni izlemeye devam ettim ve içimden birazcık öldüm, çünkü yanlış kardeşe takılıp kaldığımı biliyordum. Sonra bana dönüp baktın ve her şey kafamda bir araya geldi."

Ruger alnını benimkine yaslayarak, "Siktir git," diye mırıldandı. Hâlâ ona sarılmıştım, sırtımı minibüse yaslamıştım, kollarının ve kokusunun içindeydim. "Sürprizlerle dolusun, değil mi?"

"Bodrumundan taşınmamı mı istiyorsun?" Ruger kaşlarını çatarak geri çekildi.

"Sana dokunan her erkeği öldüreceğimi söyledim ve sen gitmeni istediğimi mi sanıyorsun?"

"Bu sana ne yaptığımı söylemeden önceydi. Seni kullandım."

"Benim için bir soruya cevap ver, tamamen gerçek," dedi yavaşça. Başımı salladım.

"Gerçek miydi? Dün seni öptüğümde, göğüslerini emdiğimde ve seni elimle becerdiğimde? Peki ya dört yıl önce sana oral seks yaptığım zaman?

ve sen benim adımı haykırdın? Zach bizi bulmadan ve her şey boka sarmadan önce. Sahte miydi o?"

"Hayır," diye fısıldadım. "Noah dışında, o yılların hatırlamak istediğim tek kısmı bu, çünkü çok güzeldi Ruger. Başka ne olursa olsun, sen bana güzelliği verdin."

"O zaman sik beni," diye mırıldandı. Ellerinin popomda sıkılaştığını hissettim, kalçaları daha sıkı bir şekilde benimkilere doğru eğildi ve içimde arzu dalgaları dolaştı. O zaman da onun kollarında kendimi güvende hissetmiştim, şimdi de güvende hissediyordum.

İşte o zaman anladım. Ruger'ı sadece
arzulamıyordum. Onu seviyordum. Yıllardır
seviyordum.

Kollarımı boynuna doladım ve dudaklarımı dudaklarına değdirmek için kendimi yukarı kaldırdım. Yanıt vermedi, ben de tekrar dudaklarını okşadım, alttakini ağzıma alıp ısırdım.

Bu onu kızdırdı.

Ellerinden biri havaya kalktı, parmakları saçlarımı karıştırırken uzun, sert bir öpücükle ağzımı aldı, dili öfke ve arzunun karışımıyla beni cezalandırdı. Aklından geçenler için onu suçlayamazdım çünkü onu kullanmıştım ve bu yanlıştı. Kollarım boynuna dolandı ve kalçalarımı oynatmaya çalıştım, sikinin klitorisime sürtünmesi için çaresizdim. Aniden durdu, geri çekildi ve bana baktı, gözleri yoğun bir şekilde yanıyordu.

"Ciddi bir hata, bebeğim."

Gözlerim büyüdü. Vücudum onun için acıyordu, kesiğinin sert derisi meme uçlarıma işkence ediyordu. Her parçam onun dokunuşunu arzuluyordu, bu da beynimin neden bu kadar iyi çalışmadığını açıklıyordu.

"Bunu yorumlayabileceğim pek çok yol var," dedim usulca.

"Az önce benim olduğunu kabul ettin," diye yavaşça cevap verdi. "Seni alıp alamayacağımı, almam *gerekip gerekmediğini* merak ediyordum. Noah'yı ve onun için doğru olup olmadığını düşünüp duruyordum, ama şimdi bunların hiçbirinin önemli olmadığını anladım, çünkü
Sen zaten benimsin. Çok uzun zamandır benimmişsin ve ben bunun farkında değilmişim."

"Kendi hayatımı kurmak için çok çalıştım. Kimseye ait değilim." "Kaç erkekle yattın?" diye açıkça sordu.

"Affedersiniz?"

"Soruya cevap ver," dedi. "Kaç erkekle sikiştin? Amına kaç sik girdi?"

"Bu hiç-"

"Şimdi cevap vermek için gerçekten iyi bir zaman bebeğim," dedi bana kasten sürtünerek. "Gördüğün gibi burada güç bende. Burası benim kulübüm. Sana ne yaparsam yapayım, kıçımı koruyacaklar. Sakın zorlama."

Nefesimi tuttum.

"Bana zarar vermeyeceksin."

"Hayır, sana zarar vermeyeceğim. Lanet soruya cevap ver."

"Üç erkekle yattım," dedim. "Zach, Olympia'da bir adam ve Seattle'da başka bir adam."

"Peki nasıldı?" "Ne
demek istiyorsun?"

"Seni onlar mı boşaltıyor? Onları sen mi terk ediyorsun yoksa tam
tersi mi?" "Ben onları terk ettim," dedim yavaşça.

"Çünkü sen bana aitsin," dedi Ruger, gözleri memnuniyetle dolmuştu. "Oyalandık, zaman kaybettik ve Zach için ne kadar üzgün olduğumu asla bilemeyeceksin. Ama artık bitti. Sen benimsin, Soph, ve bunu anlamanın zamanı geldi. Kulübe haber vereceğim ve bu işi bitireceğiz.
saçmalık."

"Benden kız arkadaşın olmamı mı istiyorsun?" diye sordum. "Çünkü hiçbir şeyin değiştiğini sanmıyorum. Bir ilişkiye başlayıp sonra da kötü gitmesini göze alamayız. Noah bundan daha iyisini hak ediyor."

"Senden hiçbir şey istemiyorum," dedi, kalçalarını kasıtlı olarak benimkilere sürtüyordu. Yüksek sesle inledim. Bu adamda beni düğüm düğüm eden şey neydi? Belki de beni çocuğuma bakabilecek kadar güçlü bir adama çeken bir tür ilkel donanımım vardı...

"Sana söylüyorum," diye devam etti. "Sen benim malımsın, bebeğim. Sana ve Noah'ya çok iyi bakacağım. Sen de bana bakacaksın. Ama o amcığına sadece tek bir sik girecek, o da benimki ve bu iş burada bitecek. Anladın mı?"

Kafam karışmış bir şekilde ona göz kırptım.

"Yuva kurmak istemediğini sanıyordum."

"Sana ve Noah'ya göz kulak olmaya çalışıyorum," dedi. "İkimiz de Noah'nın hayatını mahvetmek istemiyoruz. Ama ne var biliyor musun? Ben Noah için iyiyim. Bu bir gerçek. Çocukların hayatlarında erkeklere ihtiyacı var ve ben onu çok seviyorum. Uzun zamandır birbirimizin içindeydik ve şimdi her şey açığa çıktı."

"Senin fahişen olmayacağım," diye mırıldandım. Ruger homurdandı, gözlerine bir parça mizah girmişti.

"İnan bana, fahişeler için bu kadar zaman ve çaba harcamıyorum," dedi, sesi hüzünlüydü. "Fahişeler bir hiçtir. Benim yaşlı kadınım, benim malım olacaksın. I
Bunların sizin için yeni olduğunu biliyorum ama benim dünyamda bu büyük bir mesele."

Bunu kafamda evirdim çevirdim, ki bu zordu, çünkü eğildi ve boynumu öpmeye başladı, ulaşabilmesi için beni daha yükseğe kaldırdı. Her zamanki sert ve acımasız saldırısı değildi... Hayır, bu yavaş ve baştan çıkarıcıydı ve sonra nazikçe emmeye başladı ve ağlamak istedim, çok iyi hissettirdi. Ona karşı kıvrandım, kalçalarım daha fazla uyarılma için çaresizdi, ama bana bunu vermedi. Bunun yerine boynumda emmek ve ısırmak için yeni yerler bulmadan önce çenemi kemirdi.

Arka planda partiden gelen müziği, gülüşen ve konuşan insanların seslerini duyuyordum ama burada, dükkânın serin karanlığında kendi ayrı dünyamız varmış gibi hissediyordum. Ruger kokusu, gücü ve onu bir erkek olarak tanımlayan saf, canlı enerjisiyle etrafımı sarmış, duyularımı alt üst etmişti.

Kimse beni onun kadar etkilemedi.

Beni minibüsten çekip aldı ve boynumla ilgilenmeye ara vermeden dükkânın diğer tarafına taşıdı. Kendimi kamyonetin arkasındaki tezgâha uzanmış buldum, Ruger'ın vücudu benimkini örtüyordu. Boğazımı öperken ellerimle başını kavradım, birkaç saniyede bir emmek için durakladı, parmakları bacaklarımın arasına uzanarak uyluğumun iç kısmını yavaşça aşağı yukarı ovdu.

V yakalı siyah bir tişört giymiştim, bu da ona hiç engel olmadı. Ruger tişörtü yukarı çekti ve sütyenimin ön kopçasını rahatsız edici bir hızla açtı. Sonra ağzı meme ucumu emdi -dilindeki sert metal top neredeyse acı veriyordu- ve sırtım tezgâhtan yukarı doğru kalktı.

Bacaklarımın arasındaki eli fermuarımı açtı ve kalçalarımı, cutoffs ve külotumu kaydıracak kadar kaldırdı. Ruger'ın pürüzlü parmakları klitorisimde aşağı yukarı gezinirken tezgahın soğuk metalini çıplak kıçımda hissettim.

"Vay anasını, bu çok iyi hissettiriyor," diye mırıldandım, söylediği her şeyi kafamda oturtmaya çalışıyordum. Planım bu değildi, en ufak bir şekilde bile. Birincisi, Zach'le ilgili tüm o eski yükü açmayı ve paylaşmayı planlamamıştım. Ne şimdi, ne de *hiçbir zaman*. Kızlar bana Ruger'la doğrudan yüzleşmemi, taleplerimi ortaya koymamı ve sonra da kendimi savunmamı söylemişlerdi.

Bunun yerine emirleri o verdi ve ben bir dükkândaki kirli bir tezgâhın üzerinde lanet bir su birikintisi gibi eridim.

Ya biri bizi basarsa?

İtiraz etmek için ağzımı açmıştım ki Ruger göğsümden çekildi ve aynı anda parmaklarını sertçe içime soktu. Dizlerinin üzerine çöktü, dudakları klitorisimi buldu ve beynim tamamen kısa devre yaptı.

Dili en hassas noktamın üzerinde geziniyor, yumuşak dili ve o sert metal topun kutsal olmayan kombinasyonuyla beni kızdırıyordu. Ağzının sabit emişini de eklediğimde neredeyse beni uçurumun kenarına göndermeye yetecekti. Sonra parmağı derine bastırdı, aletimdeki o mükemmel noktayı buldu.

İç duvar, vücudum boyunca titreme gönderiyor. Dili beni yavaşça çıldırtırken ileri geri sürtünerek sabit bir baskı uyguladı.

Sonra Ruger, "Göğüslerinle oyna." diyecek kadar uzaklaştı. İtiraz etmek aklıma gelmedi.

İnledim ve uzandım, meme uçlarımı alıp parmaklarımın arasında yuvarladım, önceki sabah yaptığı gibi çimdikledim ve çektim. O zaman ona karşı koymuştum - Noah'yı ön planda tutmuştum, çünkü Ruger'la aramdaki herhangi bir ilişki felaket olurdu ve bunun sonuçları bizi tekrar evsiz bırakabilirdi.

Bu sefer hayır diyecek kadar güçlü değildim.

Bir kadın erimeden önce ancak bu kadar kendini kontrol edebilir. Benimki resmen tükenmişti. G noktama sürtünen, içimde garip, korkunç bir baskı oluşturan parmakları... Sert küçük topuzuyla o fiske atan dili... Örtülü dizlerimi destekleyen omuzlarının gücü...

Kıvranmak, tekmelemek ve onu itmek istedim. Bunun yerine, Ruger Boştaki elini karnıma bastırdı ve beni kontrol etti. Beni üç kez eşiğe getirdi, tamamen sadistçe ve nefesini tutmak için geri çekildiğinde ondan nefret ettim. Sonra uzaktan sesler duydum ve gerçeklik bulanıklığımı dağıttı.

Etrafta bir sürü insan vardı.

Her an bu dükkana girebilecek insanlar. Bir kapısı bile yoktu. Ruger'e durmamız gerektiğini söylemek için ağzımı açtım, ama o tam o anda beni tekrar içine çekti, sertçe, parmaklarını derinlere daldırarak. İtiraz etmek yerine, derin bir dorukta patladığımda sırtımın kamburlaştığını hissettim, çığlık atmamak için elimden geleni yaptım, karışık sonuçlarla.

Ruger yavaşça bacaklarımın arasından kalktı, ellerini göğüslerimden kalçalarıma kadar vücudumda gezdirdi, gözleri karanlık bir memnuniyetle doluydu. Eğilip ellerimi tuttuğunda neredeyse sersemlemiş bir halde orada yatıyordum. Onları çekti.

kemerini çıkardı ve hızla bileklerime dolayarak arkamdaki bir şeye sabitledi.

Tüm işlem yaklaşık otuz saniye sürdü-Ruger birini bağlama konusunda benim rahatım için biraz fazla ustaydı. Bileklerimi çekiştirdim, bunun sadece göstermelik olmadığını fark ettim. Beni yakalamıştı. Hem de tamamen. Gözlerim irileşti. Ruger fermuarını açarken bana sert, vahşi bir gülümseme verdi.

"Evet, artık benimsin," diye mırıldandı. "Ben gelebilirsin diyene kadar gelme."

Daha fazla ses duydum, onları aramak için başımı çevirdim. Dükkânda mıydılar? İtiraz etmek için ağzımı açtım ama Ruger uzanıp parmağıyla ağzımı kapattı.

"Benimle başlama Soph," dedi, sesi alçak ve acımasızdı. Onun
Elleri aramıza uzandı ve sonra horozunun başının klitorisim boyunca yukarı ve aşağı sürtündüğünü hissettim, yavaş ve ölümcül. Vay anasını. Kimber yalan söylemiyormuş, aşağıda kesinlikle metal bir şey varmış ve *lanet* bir hismiş.
Fantastik.

Zaten geldiğimi düşünürsek, Ruger'in daha zor durumda olacağını düşünebilirsiniz.
benden daha şekilli. Bunun yerine kendimi aşırı hassaslaşmış buldum. Eğer parmaklarının iyi hissettirdiğini düşünseydim, klitorisim boyunca kayan sikinin yanında hiçbir şey yapamazlardı. Gözlerim tavandan sarkan asansöre sabitlenmiş bir şekilde yine tam kenarda durana kadar benimle alay etti. Sonra eğildi, meme ucumu öyle bir emdi ki
Neredeyse acıtacak kadar sertti ve içimde bir his patlaması oldu. Seksimi onun sikine karşı oynatmaya çalıştım, ama beni sabit ve hareketsiz tuttu.

"Ben söyleyene kadar boşalmayacaksın," diye tekrarladı, meme ucumun serbest kalmasına izin verdi ve hızlıca yaladı. "Anlaştık mı?"

Başımı salladım.

"Bana bak," dedi Ruger. Baktım ve yüzünün acımasız bir memnuniyetle dolu olduğunu gördüm. Sikini klitorisimde bir, iki, üç kez aşağı yukarı kaydırdı. Her geçişte daha da ıslanıyordum ve hayatım boyunca buna neden karşı çıktığımı hatırlayamıyordum.

Sonra sikini açıklığıma ortaladı ve içeri itti.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

ONUNCU BÖLÜM

RUGER

Sikini Sophie'nin tatlı amına olabildiğince yavaş sokuyor, her santimin tadını çıkarıyordu. Kadın daracıktı, sikinin etrafında bir kıskaç gibiydi, halterinin çekilmesi işleri çok daha iyi hale getiriyordu. Aslında onun kalp atışlarını hissedebiliyordu. Eğer bir çocuk doğurduğunu bilmeseydi, onun lanet olası bir bakire olduğunu düşünürdü - sıcak, şişmiş ve mükemmel.

Belki de onu bu şekilde götürdüğü için kendini suçlu hissetmeliydi.

Duygusal olarak çok yıpranmıştı ve çok savunmasızdı. Anlaşılabilir. Zach hakkındaki küçük itirafı onu şaşkına çevirmişti. Bu kadar kör olduğuna hâlâ inanamıyordu ama bir şeye çoktan karar vermişti.

Üvey kardeşini bir daha görürse, onu öldürecekti.

Sophie'ye gelince... Onu ve Zach'i daha yakından izlemeyerek çuvallamış ve sorunu çözmek için kanunun devreye girmesine izin vererek daha da çuvallamıştı. Dört yıl önce, Noah'nın doğumunda aralarında yaşananlara rağmen Sophie'nin kendi sorumluluğu olduğunu kabul etmeye hazır değildi. Uzun süre iyi amcayı oynamış, hissettiklerini görmezden gelmişti çünkü onun için en iyisinin bu olmadığını biliyordu. Özgür olmayı hak ediyordu ve o kim oluyordu da bunu ondan alabiliyordu?

Siktir et.

Kıskanç bir pislikti ve onun sulu küçük amcığında başka bir adamın sikini düşünmek... Piknik haklıydı, ya ona sahip çıkacaktı ya da gitmesine izin verecekti ve *bu* kesinlikle olmayacaktı. Asla. Sophie bir mülk yaması için hazır olmayabilirdi ama bu önemli değildi. Onu farklı bir şekilde, boynuna yavaşça moraran izlerden oluşan bir halka ile yamalamıştı. Kendi tasması, onu damgalıyor ve ona sahip olan bir erkeği olduğunu tüm dünyaya ilan ediyordu.

Tanrım, onun bankta uzanmış, elleri kemeriyle bağlı, atleti ve sütyeni yukarı itilmiş, her vuruşunda göğüsleri titreyen görüntüsüne bayılıyordu.

Evde. Hayal ettiğinden bile daha iyiydi ve lanet olsun, onu bu şekilde hayal etmek için çok zaman harcamıştı. Dikkatli olmaya çalıştı, ama kız inlemeye ve etrafında kasılmaya başladığında bu çok fazlaydı. Ruger derinlere daldı, kızın attığı küçük çığlığı sevdi ve kendini kontrol edemedi. İlkel ve güçlü bir şey serbest kaldı.

Kalçalarını kavradı, parmaklarını kıçına soktu. Bir eli arkasına yaklaştı ve ne olacaksa olsun diye düşünüp parmağını soktu. Kadın sertleşti ve çığlık attı, iç kasları onun etrafında o kadar sert kasıldı ki durmak ve sabit durmak zorunda kaldı, oracıkta patlamamaya çalışıyordu.

Bu bir acı çığlığı değildi, şükürler olsun.

Sophie kocaman gözlerle ona baktı, nefes nefese kalmıştı, göğüsleri adeta dans ediyordu. Çok ateşliydi. Bu anı yaşadığı sürece hatırlayacaktı. Ruger tekrar hareket etmeye başladı, her vuruşta kaslarının sıkılmasının tadını çıkarıyor, zevkten ölmenin mümkün olup olmadığını merak ediyordu.

Her şey düşünüldüğünde oldukça olası görünüyordu.

Pozisyonunu kontrol etmek için parmağını içeride, elini de kalçasında kullandı. Kızın soluğundan tam isabet kaydettiğini anladı. Şimdi her Halterinin yuvarlak başını kızın G noktasına vurdu. Bir kızı klitorisiyle oynayarak boşaltmak iyiydi ama onları içeriden boşaltmanın verdiği hissi çok seviyordu.

Sophie'den de bunu istiyordu; tam bir sarsıntı, tam bir teslimiyet. Sertleşti ve inledi. Çok yaklaşmıştı.

"Tamam bebeğim," dedi, onun yüzünü izleyerek. Gözlerini kapatmış, başını yana çevirmiş, ona doğru gerinirken sırtını kamburlaştırmıştı. Onu yıllar önce tedavi etmeliydi. Bunu kaçırarak ne halt ettiğini sanıyordu? "Etrafımda üfle, bana o tatlı amının neler yapabileceğini göster."

Ruger arka planda sesler duydu ve bazı kardeşlerin kulübeye geldiğini anladı. Onu böyle görmeleri, Sophie'yi damgalamasını izlemeleri düşüncesi neredeyse onu uçuruma sürüklüyordu. Bu sadece onu becermekle ilgili değildi - gerçi onu becermek kesinlikle kıçını tekmeliyordu. Hayır, bu onu sonsuza dek sahiplenmekle ilgiliydi ve bunu ne kadar çok kişi görürse o kadar iyiydi.

Ruger ona daha sert vurdu, her itişte çıkardığı küçük homurtu seslerine bayıldı. Çok yakın olduğunu biliyordu, lanet olasıca yakındı, bu yüzden horoz kafasını G noktasına ortalayacak kadar çekti ve bir dizi sert, kısa, amansız vuruşa başladı. Bir çığlıkla boşaldı, kalçaları sarsıldı ve göğüsleri titriyordu. Amcığı lanet olası bir mengene gibi hissediyordu ve bu onun için her şeyi yaptı. Ruger son saniyede çekildi ve karnına boşaldı.

Mükemmel.

Hiç bu kadar güzel olmamıştı - onun merhametinde, onun tohumuyla kaplı ve onu gören herhangi bir erkeğin onun *sahibi* olduğunu anlayacağı şekilde işaretlenmişti. Kıçına kendi adını dövme olarak yaptırmak ve onu bütün gün böyle bağlı, hazır ve sikini bekler halde tutmak istiyordu.

Her nasılsa, onun bunu kabul edeceğinden şüpheliydi. Ruger bir sırıtışı ısırdı. Sophie gözlerini açtı ve şaşkınlıkla ona baktı. "Vay canına,"

diye fısıldadı.

"Hadi canım," diye cevap verdi Ruger, tarihteki herhangi bir erkeğin o anki kadar tatmin olup olmadığını merak ederek. Muhtemelen hissetmemiştir. Bir elini karnına indirdi ve yavaşça vücudunu meme uçlarına doğru ovdu.

Evet, oldukça hasta bir sikiciydi, çünkü bu bile onu tahrik ediyordu.

Yaşlı bir kadına sahip olmanın hiç de fena olmadığına karar verdi. Hem de hiç fena değil.

SOPHIE

Vay anasını. Bu görülmemiş bir şeydi.

Ruger kaç erkekle birlikte olduğumu sormuştu ve ben de ona üç demiştim. Ama onunla karşılaştırıldığında? Diğerlerinin yeterli olduğundan bile emin değildim. Bana yaptığı şey kadar iyi bir şey hissetmemiştim. Yakınından bile geçmedim. Şimdi tembel, kukuletalı gözlerle bana bakıyordu, kendini beğenmiş bir şekilde.

Bunu hak etmişti.

Ben de ona sırıttım. Belki de bu o kadar da büyük bir hata değildi. "Lanet olsun, domuz gibi ciyakladı," dedi bir erkek sesi uzaklardan.

Doğru. Bir saniyeden daha kısa bir süre içinde coşkudan saf dehşete geçtim. Sadece tezgâhın üzerine yayılmış, tamamen açıkta değildim, aynı zamanda ellerim de bağlıydı. Kurtulmaya çalışarak çırpındım, tüm gösteriyi izlemiş olmalarını değil de beni duymuş olmalarını umuyordum.

Ruger güldü, ki bu kabul edilebilir bir yanıt değildi. Azıcık bile değil.

"Siktir git," dedi ve yanlarına gelen üç adama dönerek minibüs. Yine de sesi kızgın gelmiyordu. Sesi kendinden oldukça memnun geliyordu. "Bu benim. Git kendi kızını becer."

Adamlar güldüler ve motosikletlere bakmak için kulübenin uzak tarafına doğru gittiler, sanki az önce benim alenen sürüldüğümü görmemişler gibi.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

"Ruger, gömleğimi indir ve beni bırak," diye tısladım. "Şimdi."

Uzanıp sütyenimi ve tişörtümü düzeltti, sonra sikini tekrar pantolonunun içine soktu. Bu kesmiyordu, kollarımın serbest kalmasını ve şortumu giymek istiyordum. Şimdi. Bunun yerine üzerime eğildi, bacaklarımın arasında durdu, dirseklerini vücudumun iki yanına dayadı.

"Tamam, şimdi anlaştık mı?" diye sordu. Ona ters ters baktım.

"Ne halt ediyorsun sen?" Tısladım. "Tanrım, Ruger, bırak gideyim. Giysilerimi giymem gerek. Beni böyle gördüklerine inanamıyorum."

"Sanki daha önce görmedikleri bir şey var da sende?" diye sordu sırıtarak. "Çok fazla endişeleniyorsun, Soph. Bunlar motorcu, sevişen insanlar gördüler. Ve gördükleri de çok iyi bir şey."

"Nasıl anladın?"

"Çünkü artık bana ait olduğunu biliyorlar," dedi. "Noah için o kadar endişeliydim ki bugüne kadar anlamamıştım."

"Neyi anlamaya?"

"Aramızdaki bu şey zaten dışarıda ve zaten gerçek. Bunu ortadan kaldıramayız. Birlikteyiz ve bunu yürüteceğiz. Ya da yürütemeyiz. Seks bunların en küçüğü. Bu seksin çok ötesinde."

Birden umutlandım, sonra aptal olmadığımı kendime hatırlatarak başımı salladım. Bu *Ruger*'dı. Onu seviyor olabilirdim ama kör değildim...

"Beni önemsediğini mi söylüyorsun?" Şüpheyle sordum. "Yani, gerçekten önemsiyor musun?"

"Şey, evet," dedi alnını kırıştırarak. "Seni her zaman önemsedim Soph, bunda bir sır yok. Yani, sen bebeğini düşürürken yolun kenarında sana sarıldım. Burada bir pislik gibi görünmek istemem ama gerçek şu ki her erkek bunu yapmaz. O gece bir şey oldu. Uzun süre olmamış gibi davrandık. Artık rol yapmayı bıraktık."

"Sen kocaman bir sürtüksün," dedim açıkça, söylenmesi gerektiği halde bu sözlerden nefret ediyordum. "Etrafta yatıp kalkan bir adamla birlikte olmayacağım, yine de burada
bir partide rastgele *bir* çiftin *barakada sevişmesi* radara bile takılmıyor. Pantolonunda tutmayı mı planlıyorsun?"

Gözleri karanlık ve serindi ve daha o ağzını açmadan cevabımı biliyordum.

"Eve kimseyi getirmeyeceğim," dedi. "Şu anda senden başka kimseyi becermek istediğimi hayal bile edemiyorum. Ama bu hayat özgürlükle ilgili. Kendi kurallarımı koyabilmek için Azrail oldum. Sikimi bir zincire takıp lanet olası bir köpek yavrusuymuş gibi bir kadına vermek istemiyorum.
bir şey."

Acı içimi parçaladı ve Maggs'ın bana söylediklerini düşündüm.

Bunu ona açıkla. Ya kabul eder ya da etmez.

Belli ki Ruger bu işe yanaşmıyordu, bu da bunun büyük bir çıkmaz sokak olduğu anlamına geliyordu. Kaybolan kendimi koruma duygum sonunda tekrar devreye girdi. Tanrım, tam bir aptaldım.

"O kemeri çözecek misin, çözmeyecek misin?" Kendimi ayrılmaya zorlayarak sordum.

Ruger ve Zach çok farklı adamlar olabilirlerdi ama ortak bir noktaları vardı. İkisi de beni sahip olunacak bir şey, bir mülk olarak görüyordu. Ruger gözlerini kıstı.

"Hemen sinirlenme," dedi. "Yatıp kalkmayı planladığımı söylemiyorum, ama sanmıyorum ki-"

"Bırak beni, Ruger," dedim, sesim yumuşaktı. "Giysilerimi giyip temizlenmem gerekiyor. Sonra da arkadaşlarımın yanına gidip bunlar olmamış gibi davranmak istiyorum."

"Bu oldu." "Bırak beni."

Bana kaşlarını çattı ama uzanıp kemeri gevşetti. Ellerim serbest kalır kalmaz ayağa kalktım ve onu yolumdan çekmek için büyük, aptal göğsünü ittim. Tezgâhtan atlayıp külotumu ve şortumu aldım, üzerime geçirdim. Sonra uzaklaşmaya başladım. Bir banyo bulup temizlenmem gerekiyordu. Prezervatif bile takmamıştı.

Kahretsin. KAHRETSIN.

Ne kadar aptal olabilirdim ki? En azından doğum kontrol hapı kullanıyordum... Tanrı'ya şükür Noah için küçük kardeşler yoktu. Yine de test yaptırmam gerekiyordu. *Aptal.* Neyse ki genelde prezervatif kullandığını biliyordum, evinde yeterince prezervatif bulmuştum.

Onunla bu konuyu daha sonra konuşacaktım. "Dur."

Onu görmezden geldim.

"Sophie, sana durmanı söyledim," dedi, sesi daha sertti. Kulübenin karşısındaki adamlardan biri, gözlerinde spekülasyonla yukarı baktı. Harika. Sanırım yerlilere ilk şovu yapmak yeterli değildi. Yine de hâlâ Ruger'in bölgesindeydik, bu yüzden onun kurallarına uyacaktım. Şimdilik.

"Ne?"

"Artık beraberiz, anlıyorsun değil mi?" diye sordu. "Ben ciddiyim, Soph. Sen benim malımsın."

"Ben kendi malımım," dedim yavaşça ve net bir şekilde. İşler daha da kötüye gitmeden kaçma zamanı gelmişti. "Bunun olmasını planlamamıştım ama hakkını vermeliyim. Bir kızı boşaltma konusunda oldukça iyisin. Her saniyesinden zevk aldım. Bence Noah konusunda da haklısın. Bir erkeğe ihtiyacı var.
onun hayatı. Ama gerçekten sevişmemiz bir şeyi değiştirmiyor, yürümüyor. Bu onun acı çekmesi gerektiği anlamına gelmez. Siz kendi işinizi yapmaya devam edin. Ben yolunuza çıkmayacağım."

"Bu durum nihayet ilk kez işe yarıyor." Kararlı bir şekilde
başımı salladım.

"Sana önümüzdeki birkaç gün içinde ne olacağını söyleyeyim," dedim. "Bir iş bulacağım ve sonra yaşamak için ucuz bir yer bulacağım. Çekil başımdan."

"Bu saçmalık."

"Hayır," diye cevap verdim. "Gerçek bu. Etrafta yatıp kalkma özgürlüğü
istiyorsun.
Sana bunu vermeye niyetim yok, daha fazlasını istiyorum. Görünüşe göre temel bir fikir ayrılığımız var ve seni değiştirmeye çalışmayacağım. Ama sana bir şey söyleyeyim Ruger, beni bir insan olarak önemseyen biriyle birlikte olmayı hak ediyorum. Bana başka kadınlarla yatmayacak kadar değer veren biriyle. *Teklif ettiğin şeye razı olmaktansa hayatımın geri kalanında yalnız kalmayı tercih ederim.* Kendini bir ganimet çağrısı cehennemi olarak düşün, ama hepsi bu. Biz
Anlaşıldı mı?"

Bununla birlikte, az önce beynim dağıtılmış gibi görünmediğimi umarak ondan uzaklaştım.

Çok da önemli değildi.

İtiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, muhtemelen bu insanlardan hiçbirini bir daha görmeyecektim. Anlayabildiğim kadarıyla, kadınlar sadece bir erkeğe bağlı olduklarında kulübün bir parçasıydı ve ben kendimi resmen ayrılmış olarak görüyordum. Yemek masasından çantamı ve anahtarlarımı alacak, sonra da Reapers MC'den temelli uzaklaşacaktım.

Kızlara yazık oldu. Onları gerçekten çok sevmiştim.

"Lanet olsun, ne oldu sana?" Maggs sordu. Bana baktı ve bir kahkaha patlattı. "Hanımlar, şuna bir bakın."

Kızardım, keşke ortadan kaybolabilseydim. Kimsenin neyin peşinde olduğumu tahmin edememesi buraya kadarmış.

Dancer bana dikkatle bakarak, "Görüyorum ki Ruger'la küçük tartışmanızı yapmışsınız," dedi. "O da ne, lanet olası bir vampir mi?"

"Ne demek istiyorsun?"

Em sırıtarak, "Boynunun her yerinde morluklar var," dedi. "Büyük olanlardan. Bunu bilerek yaptı - bir insanın bunu kazara yapmasına imkân yok."

Lanet olası pislik.

"Tam bir pislik," diye mırıldandım.

"Ve bu haber mi?" Marie sordu. "Hepsi sik kafalı. Bu erkeklerin bir çeşit tanımlayıcı özelliği, bebeğim. Bilirsin, bacaklarının arasındaki o sarkık şey?"

"Ben eve gidiyorum," dedim. "Buna dayanamıyorum."

Maggs gülmeyi bıraktı ve ellerini kalçalarının üzerine koydu.

"*Kesinlikle* eve gitmiyorsun," dedi. "Kesinlikle gitmiyorum. Plan bu değil miydi? Senden gerçekten ne istediğini anlamak için? Görünüşe göre adım attı. Ama bu senin burada kalıp kızlarınla eğlenemeyeceğin anlamına gelmiyor."

"Benden ne istediğini biliyorum," diye mırıldandım, kendimi perişan hissediyordum. "Onun malı olmamı istiyor."

Kadınların hepsi çığlık attı ve Marie bana sarılmaya çalıştı.

"Bu harika!" Em söyledi. Başımı salladım ve onlar da şaşkınlıkla ayıldılar.

"Bana başka bir adamla yatarsam aletini keseceğini ve ona söyledim," dedim. "Ve sonra bana kendi etrafında yatmayacağına dair herhangi bir söz vermeyeceğini söyledi. Eve kimseyi getirmeyeceğini söyledi, sanırım bu konuda kendimi iyi hissetmem gerekiyor? *Hayır*."

"Ah," diye mırıldandı Marie. "Bu işe yaramayacak."

"Hayır," diye yanıtladı Maggs. "Gerçi bunu nereden çıkardığını anlıyorum. Bu adamlardan bazıları, hareket eden her şeyi beceriyorlar. Evde yaşlı kadınları var, ve herkes hiçbir şey olmamış gibi davranıyor." "Neden biri bunun iyi olduğunu düşünsün ki?" diye sordum. "Anlamıyorum."

"Ben de anlamıyorum," dedi Marie. "Ama diğer insanlara nasıl yaşayacaklarını söylemek benim işim değil. Yine de At'a ne yapacağımı biliyorum. Onunla işim bittiğinde ölmek için dua ediyor olurdu."

"Olabilirdi," diye ekledi Em acımasızca. "Marie silah kullanmakta çok iyidir."

"Evet, her seferinde bir santim olmak üzere sikini koparırdım," diye onayladı. "Ve güven bana, o bunu biliyor."

"Diğer insanların nasıl yaşadığı umurumda değil," dedim. "Adamlarının etrafta yatıp kalkmasına izin vermek istiyorlarsa, bu onların bileceği iş. Ama ben buna katlanırsam lanetleneceğim. Benim için yeterince iyi değil ve Noah'ın bir kadına böyle davranıldığını düşünerek büyümesini istemiyorum. Ruger teklifini kabul edebilir.

bir çatal al ve kıçına sok. Şimdi bir iş ve kalacak bir yer bulmam gerekiyor, çünkü artık onunla yaşamayacağım kesin."

Maggs başını salladı, arka cebine uzandı ve küçük bir şişe çıkardı. "Bu tıbbi bir şey," dedi ciddiyetle. Kapağı açtım ve hızlıca bir yudum aldım. kokladı, bu da hapşırma krizine yol

açtı. "Bu da ne böyle?"

"Kendi özel karışımım," dedi kaşlarını sallayarak. "İnan bana, hiçbir şeyi çözmeyecek ama ne işe yarayacak biliyor musun?"

"Ne?"

"Dikkatini dağıtacağım," dedi. "Boğazındaki yangını söndürmeye çalışmakla çok meşgul olacaksın. Fondip!"

Bir yudum aldım. Eğer haklı değilse lanet olsun.

Dört saat sonra, Maggs'in özel ilacı yüzünden boğazım hâlâ yanıyordu. Gitmemeye karar vermiştim; kızlar kaçarak onun kazanmasına izin vermememem konusunda beni ikna etmişlerdi.

Ruger'in kazanmadığından emin olmak öncelikler listemde son derece üst sıralardaydı.

Parti şaşırtıcı derecede eğlenceliydi. İkimiz de erkeksiz olduğumuz için Maggs ve ben birlikte takıldık. Bolt'un mülk yamasını taktığı için erkekler onu yalnız bıraktı. Gece ilerledikçe koyulaşan ve daha da iğrençleşen, aynı amaca hizmet etmiş ya da etmemiş olabilecek bir halka taktım. Bu Bu tamamen aşağılayıcı olabilirdi, ama Azrailler ya da onların fahişeleri umurumda bile değildi.

Mutfaktan gelen sarışın da dahil olmak üzere etrafta *bir sürü* sürtük vardı. Bana tek parmakla iğrenç bir el salladı. Her dakika daha fazlası ortaya çıkıyor, tavşan gibi çoğalıyorlardı. Dürüst olmak gerekirse, çoğu oldukça iyi insanlara benziyordu, ama onlardan nefret etmek için büyük bir yatırım yapmıştım.

Ruger'in hangilerini becerdiğini merak edip durdum.

Yaşlı hanımlar -toplamda yaklaşık on kişiydiler- tamamen farklı bir gruptu. Onlardan çok hoşlandım ve onları daha yakından tanıyamayacağım için üzüldüm. Maggs ve Marie durumumdan haberdar olmuş olmalılar, Çünkü kimse bana meraklı sorular sormadı. Kızlar beni o kadar meşgul ediyordu ki aşağılanmamı düşünecek vaktim bile olmuyordu.

Yine de birkaç ilginç şey öğrendim.

Birincisi, Maggs Bolt'un neden hapiste olduğunu paylaştı. Çirkin bir hikayeydi.

Görünüşe göre The Line'da çalışan bir kıza tecavüz etmekten hüküm giymiş.

Oyun alanının yanındaki kamp sandalyelerinde oturmuş çocukları izliyorduk ki Maggs bu konu hakkında öyle bir konuşmaya başladı ki ilk başta onu doğru duymadığımı düşündüm.

"Um..." Umutsuzca bir yanıt ararken, dedim. Biri size erkeğinin tecavüzden hapiste olduğunu söylediğinde ne dersiniz?

"O yapmadı," dedi omuz silkerek. "Tuzağa düşürüldü."

Bu kadar zeki görünen bir kadının nasıl bu kadar aptal olabildiğini merak ederek başka tarafa baktım. Kim bir tecavüzcüyle kalır ki? Eğer hapse girdiyse, suçu işlemiş olma ihtimali yüksekti.

"Hayır," dedi elimi tutup sıkarak. "Ne düşündüğünü anlayabiliyorum. Öyle bir şey değil. Olay olduğunda onunla birlikteydim, tatlım."

"Polislere söylemedin mi?" Gözlerimi kocaman açarak sordum.

"Elbette," diye cevap verdi. "Ama kız onu teşhis etti ve birlikte bir arabaya bindiklerini söyleyen başka bir tanık daha vardı. DNA testi yapmadılar ama bu konuda çalışan bir avukatımız var. Onu çıkarmamızın an meselesi olduğunu söylüyor. Bolt'un DNA'sı değil ama eyalet laboratuvarı
Parmağını kıpırdatmaları için bir mucize gerekiyor. Polisler onu korumak için yalan söylediğimi söylediler. Beni bir suçlu ve fahişe gibi gösterdiler. kürsüde."

"Kahretsin," dedim. "Bu korkunç, Maggs."

"Bir de bana sor," dedi, yüzü ayıktı. "Onu o kadar çok seviyorum ki. Bolt harika bir adam. Çılgınca şeyler yaptı ama tecavüzcü değil. Ama bir motorcunun yaşlı kadını olmak? Polisler için bu, bir kulüp kuklasından başka bir şey değilsin demek. Benimle işleri bittiğinde ifademin hiçbir anlamı kalmamıştı. Zaten bir yıl sonra şartlı tahliye olacak ama ben onun adının *temize çıkmasını* istiyorum."

"DNA'yı neden işlememişler?"

"Güzel soru," dedi. "Her gün yeni bir bahane. Siktiğimin savcıları."

Huh ...

Bunu nereye koyacağımı bilemedim, bu yüzden sessiz kaldım. Yapmadığım şey ayağa kalkmak ya da başka tarafa bakmaktı, çünkü Maggs ile daha yeni tanışmış olsam da ona inanıyordum. Aptal değildi ve zayıf da değildi.

Sistemin bu kadar yozlaşmış olabileceğini düşünmek korkutucu.

"Bolt'a kesinlikle kazık atmışlar," dedi Marie yanımıza oturarak. "Ama yerel savcılar o kadar da kötü değil. Geçen yıl kardeşimin başına gelenlerden sonra nefsi müdafaadan yırttım."

Merakla ona baktım ama dalgın görünüyordu. Bu hikâyenin başka bir güne kalabileceğine karar verdim. Eğer başka bir günümüz olsaydı. Kızlar destekleyici davranıyorlardı ama uzun vadede arkadaş olup olmayacakları şüpheliydi. Kulüpten bir kez ayrıldığınızda, dışarıda kaldığınız izlenimini edinmiştim... ve ben daha içeri girmeden dışarıdaydım.

Gökyüzü kararırken başka, daha mutlu şeyler hakkında konuşmak için yerleştik. Saat dokuzda çocukların hepsi gitmişti ve işler daha da çılgınlaşmaya başlamıştı. Müzik yükseldi ve kadınların gömlekleri çıkmaya başladı, bunların hiçbiri benim
yeni arkadaşlar. Sonra çocuklar büyük bir şenlik ateşi yaktı ve taze bir fıçı çıkardı. Çiftler karanlığın içinde kaybolmaya başladı. Çok yakından bakmamaya çalıştım, Ruger'ın çoktan düzüşecek yeni birini bulmuş olmasından korkuyordum. İstediği her şeyi yapmakta özgürdü. Bu benim izlemem gerektiği anlamına gelmiyordu.

Bu ayrılmam için bir işaret gibi görünüyordu ama Buck'la hâlâ bir iş hakkında konuşmamıştım. The Line'da çalışmayı ne kadar çok düşünürsem, o kadar az gerçekçi geliyordu. Belki de bu işin peşini bırakmalıydım... Marie, Maggs ve Em'in yemek masalarını toplamasına yardım ederken bundan bahsettim. Dancer bir süre önce çocuklarını annesinin evine götürmüş ve henüz dönmemişti.

"Neden Buck'la konuşup ondan sonra karar vermiyorsun?" Maggs yarısı yenmiş cips paketlerini bir karton kutuya yığarken önerdi. "Onu bulmana yardım edeceğim.
Yine de önce şunu bitirelim. Bütün bunların mutfağa gitmesi gerekiyor."

Marie kutuya uzanarak, "İşte, kutuyu bana ver," dedi. "Sophie, diğerini alabilir misin?"

"Elbette," dedim ve aldım. Marie gerçekten çok tatlıydı; gecenin yarısını üç hafta sonraki düğünü hakkında konuşarak geçirmişti. O da
Ruger'a ne olursa olsun gelmemi istediğini açıkça belirtti.

Şimdi onu takip ederek arka kapıdan cephaneliğe girdim ve bir dizi banyonun yanından geçerek geniş mutfak alanına girdim. Özel bir şey değildi, profesyonel bir mutfak değildi. Yine de bir kilisede bulabileceğiniz kadar büyüktü. Üç buzdolabı, çok sayıda tezgâh ve yere taşmış büyük, yuvarlak bir çöp tenekesi vardı.

İkimiz de durduk, ona bakıyorduk.

"Tanrım, bu çocukların ne kadar domuz olabileceğine inanamıyorum," diye mırıldandı. "Lanet çöpü dolduğunda dışarı çıkar. Dahi olmaya gerek yok."

"Sence bunu halledebilir miyiz?" Kutuyu düşünerek sordum. Sert bir şekilde paketlenmişti ve ağır görünüyordu.

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var," diye cevap verdi. Yiyecekleri yere bıraktık, dökülen çöpleri mümkün olduğunca doldurduk ve sonra her birimiz bir kenar kaptık. Kolay olmadı ama güreşerek mutfaktan çıktık ve ana salona girdik.
henüz görmediğim Armory'nin salonu.

"Vay anasını," dedim Marie'ye, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı. Ortalık içki içen erkeklerle ve etrafta çırılçıplak dolaşan kadınlarla doluydu. Bir barda çıplak bir hatun vücut shot'ları yapıyordu. Gözlerim başka bir yere kaydı ve kafası bir adamın kucağında aşağı yukarı sallanan başka bir kıza takıldı. Adam eski püskü bir kanepeye oturmuş, gözleri kapalı bir şekilde arkasına yaslanmış, bir eli de kızın saçlarına sıkıca sarılmıştı.

Marie gözlerini devirerek, "Görmezden gelin," diye mırıldandı. "Bir avuç aptal. Çöp konteyneri ön tarafta, otoparkın karşısında. Burayı tasarlayan dâhiler pek fazla dış kapı koymamışlar. Bir kale olarak inşa edilmiş. Cehennem gibi sinir bozucu."

Çöpleri odanın diğer ucuna taşıdık ve yanaklarımın yandığını hissettim. Sonra bir adam geldi ve yanımdaki ağır tenekeyi aldı.

"Siz kızlar yardım istemeliydiniz," dedi bana gülümseyerek. Sevimli biri olduğunu fark ettim. Biraz daha yaşlıydı - muhtemelen otuzlu yaşlarındaydı. Uzun bir sakalı, dövmeleri vardı (hepsinin dövmesi vardı, tüzükte falan olmalı diye düşündüm) ve şu küçük elmas %1 yamalardan birinin olduğu bir kesim giyiyordu. Adında "D.C." yazıyordu.

"Teşekkürler," dedi Marie neşeyle. "Bizim için kapıyı tutar mısın Soph?"

Ön otoparka açılan büyük ana kapıyı açtım. Orada daha önce gördüğüm, yeleklerinde çok fazla yama olmayan adamlar gibi etrafta dikilen başka adamlar da vardı.

D.C., "Adaylar, kıçınızı kaldırıp buraya gelin ve bu çöpün icabına bakın," diye bağırdı ve ikisi tenekeyi kapmak için ayağa fırladı.

Marie, D.C.'ye "İşleri bittiğinde mutfağa geri dönmeleri gerekiyor," dedi.

"Sorun değil bebeğim," diye cevap verdi. "Arkadaşın kim?"

Marie ve ben bakıştık. Beni tanıştırmak istemediği belliydi ama ikimiz de kabalık etmek istemiyorduk.

"Ben Sophie," dedim üzerindeki baskıyı kaldırarak. "Sadece ziyarete geldim. Aslında birazdan yola çıkacağım."

Marie bir şeyler eklemek için ağzını açtı. Aniden arkasından dev bir adam geldi, onu havaya kaldırdı ve omzunun üzerinden atmadan önce etrafında döndürdü.

At.

"Becerilmeye ihtiyacım var, kadın!" diye ilan etti, kıçını tokatlayarak. Sonra da kız protesto çığlıkları atarken onu binaya geri taşıdı.

Bir anda kendimi D.C. ve potansiyel müşterilerle karanlıkta yalnız buldum. Gençlerin hiçbiri gözlerimin içine bakmıyordu ve daha önce bana yapılan uyarılar hakkında çok düşündüm.

Evet, her ayrıntıda olumsuz düşündüm.

"Güzel markalar," dedi. Ruger'ın bana verdiği aptalca izleri takip etmek için elini uzattı. "Sen birine mi aitsin?"

Şimdi bu yüklü bir soruydu.

"Karmaşık bir durum," diye yanıtladım etrafıma bakarak. Ne aradığımı bilmiyordum. Kimber böyle bir zamanda ne yapacağını bilirdi, diye düşündüm karanlık bir şekilde. "İçeri dönüp kızları bulmam lazım. Ben sadece... şuraya gideceğim," diye ekledim, binanın yan tarafındaki duvardaki büyük kapıya doğru başımı sallayarak.

Daha önce girdiğim kapı. İçeride gördüklerimden sonra o kulüp binasından tek başıma geçmem mümkün değildi.

"Ben seni götürürüm," dedi D.C., kolunu omuzlarıma doladı ve beni vücudunun yanına sıkıca sıkıştırdı. Nefesinden içki kokusu geliyordu.

Kahretsin. KAHRETSIN. *KAHRETSIN!*

"Hey oradaki!" Em kapıdan bana el sallayarak bağırdı. Hayatımda birini gördüğüme hiç bu kadar sevinmemiştim. Bize doğru yürüdü, gülümsemesi parlak ve tatlıydı. "Sophie'yi bulduğun için teşekkürler, D.C. Onu hemen geri getirmeliyim - Ruger'ın ringde sırası var ve onun dövüşünü kaçırırsa çok kızar. Birlikte yaşıyorlar, biliyorsun."

D.C. beni bıraktı ve ben de Em'in yanına koştum. Bana kaşlarını çattı.

"Sana karmaşık olduğunu söylemiştim," dedim sesim titreyerek. "Pardon?"

Homurdanarak arkasını döndü ve kapıyı arkasından çarparak cephaneliğe girdi. Kalan adamlar bana ve Em'e bakmak dışında her yere baktılar.

"Tanrım, seni onunla bıraktığı için Marie'yi öldürebilirim," diye mırıldandı Em, kolumdan tutup beni otoparkın kapısına doğru sürüklerken. "En azından At onu taşırken bana gidip seni getirmem için bağırdı. Asla bir kız kardeşi geride bırakmak, biliyor musun? İşler çirkinleşebilirdi."

"Fazla seçeneği yoktu," dedim. "At onu yakaladı ve götürdü. Her şey çok hızlı oldu."

"At'ın tek düşündüğü şey seks," diye tersledi Em, sesi tiksinti ve kıskançlık karışımıyla ağırlaşmıştı.

"En azından Marie seni buraya gönderdi," dedim. "Bana zarar verir miydi?"

"Muhtemelen değil," dedi, sesi yumuşaktı. "Ama sarhoş olma ihtimali yüksek. Bir adamı yeterince sarhoş ederseniz, 'hayır' kelimesini her zaman duymaz."

"Böyle bir şey olur mu?

"Tecavüz mü?" diye sordu açık açık. Başımı salladım.

"Olmaması gerekiyor," dedi. "Bu iyi bir şeymiş gibi düşünülmüyor ama eminim burada da olmuştur. Bu benim üniversite yurdumda da oldu. İnsanları bir araya getirdiğinizde, bazıları bunu yapacaktır.
korkunç şeyler. Yeterince azgın erkeğin yeterince alkol alması kötü şeylere yol açabilir. Size bir şey söyleyeyim, burada kendimi bazı üniversite partilerinde olduğumdan daha güvende hissediyorum. Azrail partileri üniversitedekilerden daha vahşi olabilir ama kurallarımız var ve inanın bana, uygulanıyorlar."

"Ve sen bunun etrafında mı büyüdün?" diye sordum. "Bu... korkutucu değil miydi?"

"Yirmi amcamla birlikte büyüdüm," dedi Em, kapıdan geçerken ışıl ışıl gülümseyerek. Orada duran çocuklara elini kaldırdı ve hepsi de ona el salladı. Belli ki Em seviliyordu. "Hepsi benim için her şeyi yapardı. Her yerde teyzelerim ve oynayacak bir sürü çocuğum vardı - hayatım boyunca tanıdığım çocuklar. Daha önce kaç çocuğun burada olduğunu gördünüz ve hepsi harika vakit geçiriyordu. Tabii ki, onları eve göndermeden önce
işler çığırından çıkar."

"Peki kaç yaşında daha geç kalmaya başladın?" diye sordum. Gözlerini devirdi ve omuz silkti.

"Babam yaklaşık yarım saat önce gitmemi söyledi," diye itiraf etti. "Büyümemi istemiyor. Buradaki herhangi bir erkek bana elini bile süremez. Mesele de bu zaten, burası bir aile. Aile birbiriyle ilgilenir."

"Ve etrafta koşuşturan tüm bu kadınlar?" Ben sordum. "O D.C.'li adam benimle aile olarak ilgilenmiyordu."

Yüzü düştü ve iç çekti.

"Siz aileden değilsiniz," dedi yumuşak bir sesle. "Yani, Ruger'in ailesisiniz ve size saygılı davranılacak -D.C. buralı değil ve sizin kim olduğunuzu bilmiyordu- ama Ruger'in malı olmama konusunda ciddiyseniz, asla kulübün gerçek bir parçası olamayacaksınız."

"Kulübün bir parçası olmak istemediğimi söylesem benden nefret eder miydin?"

"Anlıyorum," dedi iç çekerek. "İnanın bana. Sadece sizin için farklı olmasını isterdim. Yine de Ruger'in teklif ettiği şeye de razı olmazdım. Hayatta olmaz. Buradan çıkmak mı istiyorsun? Babam er ya da geç beni görecek, o yüzden şimdi kaçsam iyi olur."

"Evet, gerçekten istiyorum," dedim ona.

"Hadi gidip film falan izleyelim," dedi. "İstersen bana gelebilirsin. Müthiş bir ev sineması sistemimiz var."

"Kulağa hoş geliyor," diye cevap verdim, biraz şaşırmış bir şekilde. "Biliyor musun, bu komik. Bir motosiklet kulübü başkanının ev sineması olan bir adam olduğunu düşünmüyorum."

"Bahse girerim bakire bir kızı olduğunu da düşünmüyorsundur," dedi, mizah anlayışının bir kısmını geri kazanarak. "Siktir et, gidelim. En son bu kadar büyük bir parti verdiklerinde, babamı mezun olduğum kızı becerirken yakalamıştım. İğrençti."

Avluda, şenlik ateşinin ötesinde bir çember oluşmuştu. İnsanlar birkaç saniyede bir tezahürat yapıyor, bağırıyor ve inliyordu.

"Bu da ne demek oluyor?" Boynumu bükerek sordum.

"Kavgalar," dedi Em kısaca. "Bir yerde çok fazla penis toplandığında böyle olur. Sırada Ruger var dediğimde şaka yapmıyordum, şu anda dışarıda. Nedense birbirlerine vurmanın eğlenceli olduğunu düşünüyorlar. Maggs'i bulalım. Belki o da bizimle film izlemeye gelir."

Güldüm, sonra Maggs'i fark ettim. Ateşin yanında durmuş, alevlere derin derin bakıyordu. Ona doğru yürüdüm ama başını kaldırıp bakmadı.

"İyi misin?"

İçini çekti ve kaşlarını çatarak kollarını kavuşturdu.

"Çok güzel," dedi gözlerini devirerek. "Sadece erkeğim olmadan burada olmaktan bıktım usandım. Kulüp harika ama Bolt'un yatağımda olması gibi bir şey değil."

Ne yapacağımı bilemediğim için ona sarıldım. O da bana sarıldı. Ruger olayına rağmen bu kadınlarla arkadaş kalmayı gerçekten istiyordum.

"Hey, gelip Em ve benimle film izlemek ister misin?" diye sordum. "Ruger'dan bıktım, Picnic Em'in gitmesi gerektiğini söylüyor ve sen de yalnızsın. Görünüşe göre Tanrı buradan gitmemizi ve biraz çikolatalı buz yememizi istiyor.
krem."

Homurdandı.

"Dondurma bir erkeğin yerini tutmaz," dedi alaycı bir tavırla.

"Üzerine krem şanti sürebiliriz," dedim kaşlarımı sallayarak. "Kaşık yerine onu yalıyormuş gibi yapabilirsin."

"Sen bir aptalsın," diye cevap verdi ama gülümsedi.

"Biliyorum," dedim neşeyle. "Ama ben buzdolabında satılan sosları bilen bir aptalım ve bu gece bu çok önemli. Hadi gidelim."

"Önce Buck'la tanışmanı istiyorum," dedi. "Ona bir iş sorman gerekiyor."

Kaşlarımı çattım. Gerçekten bir striptiz kulübünde çalışmak istiyor muydum, özellikle de Azrail'in sahibi olduğu bir kulüpte? Kendimi uzaklaştırmanın en iyi yolu gibi görünmüyordu...

"Bu gece karar vermek zorunda değilsin," dedi. "Sadece onunla konuş ve sonra gerçekten önemli olan şeye geri dönelim -dondurma ve civciv filmleri. Hüzünlü bir film lütfen, çünkü kesinlikle iyi bir ağlama havasındayım. Sadece onunla konuşalım, tamam mı?"

"Kaybedecek bir şeyin yok gibi," diye ekledi Em yanımıza gelerek. "Buck'ı bul, sonra burayı terk ederiz. Ben ve Jerry ile üçlü yapmaya hazırım."

Maggs elimi tuttu ve beni dövüşçülerin etrafını saran kalabalığa doğru çekti, Em de bir köpek yavrusu gibi peşimizden geliyordu. Motorculardan oluşan duvar önümüzü kestiği için dövüşü pek göremiyordum ama Maggs bir uzman gibi aralarından sıyrılıyordu. Kısa süre sonra, toprakta çizilmiş bir çizgiden ibaret olan "ring "in kenarında durduk. Etrafta Buck'ı arıyordu ama ete çarpan bir yumruğun sesi tüm dikkatimi çekti.

Ruger çemberin ortasında duruyordu, beline kadar çıplaktı, elleri açıktı, yüzünde düşmanca bir ifade vardı. Tanımadığım bir adamla karşı karşıyaydı. Adam Ruger'dan biraz daha genç görünüyordu ve yüzünden damlayan kana bakılırsa Ruger onun kıçını tekmeliyordu.

Em tökezleyerek yanımda durdu.

"Painter ne halt ettiğini sanıyor?" diye mırıldandı. "Ruger'la dövüştüğüne inanamıyorum. Bu çok aptalca."

"Neden?" Gözlerimi birbirlerinin etrafında dönen adamlara dikerek sordum.

Görebiliyordum
Ruger'ın panter dövmesinin üst yarısı kot pantolonunun üzerindeydi. Gerçekten de onun için mükemmeldi; her hareketi kıvrak, pürüzsüz ve tamamen yırtıcıydı.

"Ruger gerçekten çok iyi," dedi Em kısaca. "Painter'ı katledecek."

"Bu o mu...?"

"Evet," dedi, sesi acımasızdı. "Bu o. Benim için dışarı çıkmayan adam. Umarım Ruger onun kıçını tekmeler."

Ruger yumruğunu Painter'ın karnına indirmek için o anı seçti ve kalabalık kükredi. Painter nefes nefese kaldı ama dik durdu, en azından benim eğitimsiz gözlerim için şaşırtıcı derecede hızlı toparlandı.

Maggs tekrar kolumu tutarak, "O orada," dedi. Ona boş boş baktım.

"Kim var orada?"

"Buck," dedi. "Onunla bir iş hakkında konuşmak istiyordun, değil mi?"

"Ah, evet," dedim, kendimi daireler çizen boksörlerden başka tarafa bakmaya zorlayarak. Ne tür aptallar bilerek böyle dövüşürdü? Maggs beni kalabalığın içinde biraz daha sürükledi ve kollarını kavuşturmuş dövüşü izleyen iri bir adamın yanında durdu. Pek mutlu görünmüyordu.

"Hey, Buck," dedi Maggs neşeyle. Ona baktı ve kaşlarını kaldırdı. Yutkundum.

"Bunu başka bir zaman yapabiliriz," diye eğildim ve Maggs'e fısıldadım. "Pek iyi bir ruh hali içinde görünmüyor."

"O da aynen öyle," dedi. "Değil mi, Buck? Sen her zaman hıyarın tekisin, değil mi?"

İri adam gerçekten de gülümsedi.

"Ve sen her zaman bir sürtük gibisin, ama yine de senden hoşlanıyorum," dedi. "Bolt'un kıçını bırakıp gerçek bir erkekle yatmaya hazır mısın?"

"Bence Jade'in bu konuda bir sorunu olabilir ve çok iyi bir nişancıdır."

Bu kez gülümsemesi gözlerine kadar ulaştı.

"Bu lanet olası bir gerçek," dedi. "Tanrım, ama tam bir sürtük olabiliyor. Hiç sıkıcı değil. Peki bu kim?"

"Bu Sophie," dedi ve beni öne doğru itti. Halkadan etin ete çarpma sesini duydum ve göz ucuyla Painter'ın sendelediğini gördüm. Ruger, yemeğiyle oynayan bir kedi gibi onun etrafında dönüyordu. Dikkatimi vermemek için kendimi zorladım, onun yerine Buck'a odaklandım. Onunla konuşmaktan zarar gelmezdi.

Maggs, "Sophie iş arıyor," diye ekledi.

"Dans mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. Gözleri vücudumda geziniyor, beni yeni bir şekilde yakından değerlendiriyordu - artık tamamen işle ilgiliydi.

"Garsonluk yapmak istiyorum," dedim. "Daha önce barlarda garsonluk yaptım. Striptiz kulübünde hiç çalışmadım ama çalışkan biriyim. Çalışmak için iyi bir yer olduğunu duydum."

Yüzü düşünceli bir şekilde beni

inceledi. "Birine mi aitsin?"

Maggs ve ben birbirimize baktık ve başımı salladım. "Pek

sayılmaz," diye cevap verdim.

"Bu da ne demek şimdi?" "O-"

"Kapa çeneni Maggs," dedi, ama ses tonu kötü değildi. "Kendi adına konuşamaz, benim barımda yeri yok. Hikaye nedir, birine ait misin, değil misin?"

Dövüşçüler arasında ani bir hareketlilik oldu, çevresel görüşümde tam olarak takip edemediğim bir dizi hızlı darbe. Kalabalığın tepkisine bakılırsa işler ilginçleşmeye başlamıştı.

"İçki siparişlerini almakta bu kadar yavaş mısın?" diye sordu Buck. "Çünkü yavaş bir garsona ihtiyacım yok."

"Özür dilerim," dedim kendimi toparlayarak. "Ruger oğlumun amcası." "Boynundaki yüzüğü sana o mu verdi?"

"Evet," dedim yüzümü buruşturarak. "Ve onunla birlikte yaşıyorum. Aramızda bir şey yok ama. Sadece gerçekten bir işe ihtiyacım var."

Buck spekülatif bir şekilde bana baktı, sonra Maggs'e baktı. O da sırıttı ve gözlerini devirdi. Buck yavaşça başını salladı, sonra yanındaki adama doğru eğildi.

"Painter'a 100 dolar mı?"

Adam kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Sen deli misin?"

"Hayır," dedi Buck. "İddiaya var mıyız?"

"Elbette, paranı alacağım. Çocuk neredeyse bitirdi."

Buck bana döndü.

"Bana göğüslerini göster,"

dedi. Gözlerim açıldı.

"Dans etmek istemiyorum," dedim çabucak. "Sadece garsonluk yapacağım."

"Evet, bunu anlıyorum," diye cevap verdi. "Ama üniformayı doğru şekilde dolduracağından emin olmam gerekiyor. Sütyenini bırakabilirsin ama iş istiyorsan o gömleği kaldır."

Maggs'e baktım, o da güven verici bir şekilde başını salladı.

"Merak etme," dedi, parlak gözleri benim, Buck'ın ve kavga eden adamların arasında gidip geliyordu. "The Line'da garsonluk yapmak için düzgün bir göğüslere ihtiyacın var. Devam et, kimsenin umurunda olmaz."

Derin bir nefes aldım, aşağı uzandım ve gömleğimi sonuna kadar yukarı çektim.

İki saniye sonra büyük bir gürültü duydum. Birden Ruger benimle Buck'ın arasına girdi ve yumruğunu Buck'ın suratına indirdi. Buck yere düştü ve Ruger da onu takip ederek acımasızca vurmaya başladı.

Maggs beni yana doğru çekerken çığlık attım, ikimiz de başımızı eğip birbirimize sokulduk. Üç adam Ruger'ın üzerine atlayıp onu Buck'ın üzerinden çekti.

Küfür ederek ve hırlayarak onlara karşı savaştı. Piknik ortaya çıktı, ardından elinde bir sopa taşıyan Gage geldi.

"Herkes çenesini kapasın," diye bağırdı Piknik. "Ruger, topla kendini! Ringin dışındasın, hükmen mağlupsun. Şimdi sikinle düşünmeyi bırak, ahmak."

"Bırak beni," diye hırladı Ruger.

"Kendini toparlayacak mısın?" Gage sordu. Ruger sıkıca başını salladı ve adamlar onu bıraktı. Gage Buck'a doğru uzandı ve ona elini uzattı. "Burada bir sorun mu var?"

Buck biraz kan tükürdü ve sırıttı, parlak kırmızı dişlerini korkunç bir şekilde çiziyor ve çenesinden aşağı damlıyordu. Bir seri katile benziyordu.

"Her şey yolunda," dedi dudaklarını yalayarak. "Göt herif az önce benim için bir bahis kazandı.
Çok kolay."

Sonra bana baktı, hâlâ Maggs'in yanında çömelmiş, tamamen afallamıştı.

"İş yok," dedi. "Barda yeterince orospu draması var zaten. Bir kavgada, Gerçi mi? Mükemmel. Ruger her zaman kazanır, çok güzel bir an. Teşekkürler, tatlım."

"Tamam," dedim çabucak. "Sanırım başka bir yerde çalışsam daha iyi olur."

Ruger bana dik dik baktı, göğsü kabarmış, tüm vücudu ter içinde kalmıştı.

"Ona iş mi teklif ettin?" diye sordu, kolumdan tutup beni kalabalığa doğru sürükledi. Kaçmaya çalıştım ama fark etmedi bile.

"Bırakın beni!"

Ruger beni avlu duvarına doğru sürükledi ve yüzüme doğru eğilirken bir elini başımın iki yanına koyarak beni duvara yasladı.

"Bunun neresi bu kadar karmaşık?" diye sordu, onu hiç görmediğim kadar sinirliydi. Neredeyse... "Etrafta memelerini göstererek dolaşamazsın. Bu zor bir kavram değil Sophie."

"Maggs garsonluk işi için beni kontrol etmesi gerektiğini söyledi," dedim hemen. "Kişisel bir şey olmadığını, önemli bir şey olmadığını söyledi."

Ruger'ın gözleri karardı.

"Bir erkek bir kadının göğüslerini görmek istediğinde, bu *her zaman* kişiseldir," dedi yavaşça ve net bir şekilde. "Ve seninkiler bana ait. The Line'da çalışmana asla izin vermem. Ve lanet gömleğini de çıkarma. Tanrım, sanki zamanın yarısında kendi kendime konuşuyorum."

"Endişelenme," dedim, tartışmaya zahmet etmedim. Anlamsızdı. "Bu kulüpten bıktım, gidiyorum. Em ve ben film izleyip dondurma yemeyi planlıyoruz."

Ruger sustu, sonra uzandı ve saçlarımı kulağımın arkasına taradı, dokunuşu nazikti. Kendimi biraz rahatlamış hissettim. Belki de düşündüğüm kadar kızgın değildi. Sonra parmakları saçlarımın derinliklerine kaydı ve gözleri sertleşti.

Ağzımı kendine doğru çekerken eli acıyla sıkıldı. Dili ağzımın derinliklerine saplandı, sahiplenici ve baskındı. Diğer eli kolumu kavradı, kolumu yukarı ve arkama doğru bükerken bedenimi öne, onunkine doğru çekti. Bir dizini bacaklarımın arasına soktu ve başını eğerek istediği her şeyi ve daha fazlasını aldı.

Vücudum buna bayıldı, vefasız kaltak.

Kavga onu ter içinde bırakmıştı, o kadar güçlü feromonlar yayıyordu ki hâlâ dik durabilmem mucizeydi. Kollarımı ona dolamak istedim ama o beni çok sıkı tutuyor, her hareketimi kontrol ediyordu.

Bay Sana Söyleyene Kadar Gelme'de bir düzen sezmeye başlamıştım.

Sonunda çekildi, ikimiz de nefes nefese kalmıştık. Beni hâlâ sıkı sıkı tutuyordu, kaçmak istesem bile hareket edemiyordum, ki istememiştim. Beynim bir süre önce kontrolden çıkmıştı. Kalçaları içime gömüldü, siki işi bitirmeye fazlasıyla hazırdı.

"Sen bana aitsin," dedi, sesi sertti.

"Ruger-" diye başladım ama ani, yüksek sesli, kadınsı bir çığlık havayı yırttı.

Ruger beni bıraktı ve etrafımda döndü, durumu incelerken beni vücuduyla sardı. Çığlıklar devam etti ve sonra erkeksi bir öfke kükremesi duydum. Loş ateş ışığında bir adamın avluyu yırtarcasına geçtiğini gördüm, peşinde yaklaşık on adam daha vardı. Uzaktaki duvara çarptı, yükseğe zıpladı ve elleriyle tepesini tutarak kendini aşağı çekti.

"Vay anasını," diye mırıldandım.

Ruger bana dönerek, "Yoldan çekil," dedi. Gözleri ölümcül ciddiyetteydi ve ilk kez dediklerini harfiyen yapmaya niyetliydim. "Kızlardan birini göndereceğim, sonra da buradan defolup gideceksiniz. Arabalarınıza kadar birlikte yürüyün. Anladınız mı?"

"Polisleri aramamız gerekmez mi?" Çığlıklar kesilince sordum. Şimdi ağlama sesleri ve öfkeli bağırışlar duyuyordum. "Birisi yaralandı. Ne haltlar dönüyor
ne oldu?"

Ruger, "Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," diye cevap verdi. "Yardım getireceğiz, endişelenmeyin. Ama polisi aramayın. İşleri kulüp içinde kendimiz hallediyoruz. Yapın

Bir kez olsun dediğimi yap ve birini göndermemi bekle. Sonra eve git ve orada kal. Hem bununla uğraşıp hem de senin için endişelenemem."

Başımı salladım ve beni sertçe öptü, sonra da Cephanelik kapısına doğru koşmaya başladı. Uzaktan motorların kükrediğini ve ardından bir silah sesi duydum. Duvardan aşağı kaydım ve oturdum, dizlerimi göğsüme doğru çektim ve Ruger'e mükemmel bir şekilde itaat etmek için elimden geleni yaptım.

Maggs on dakika sonra geldi. Yüzü asıktı ve kolunda kan izleri vardı. Ayağa kalktım ve kollarımı ona dolayarak sıkıca sarıldım.

"Ne oldu?" Fısıldadım.

"Lanet olası Toke," diye mırıldandı. "Bir tür kulüp işi dönüyor. Bugün oylama yaptılar, güya anlaşma sağlanmıştı ama Toke -Portland dışında- birkaç birayı fazla kaçırdı ve yeniden sayım yapılması gerektiğine karar verdi. Deke ile kavga etmeye başladı ve lanet olası bir bıçak çekip bir ahmak gibi salladı."

"Kim çığlık atıyordu?" diye sordum. Kendimi geri çektim ve koluna baktım. "Hepiniz kan içindesiniz. Kim yaralandı?"

Gözleri sertleşti.

"Em," dedi. "Saksocu Em'i bıçağıyla yakaladı." Şok

geçirdim ve sallanmaya başladım.

"Ambulans çağıran oldu mu?" Avluya göz gezdirerek sordum. Ateşin ötesinde yerde oturan birini gördüm, etrafı kadınlarla çevriliydi.

"Tanrı'ya şükür iyi," dedi Maggs, sesi sert ve öfkeliydi. "O kadar da kötü bir kesik değil. Ona birkaç dikiş atacak bir adamımız var.
her şey radardan çıktı." "Peki ya

şu silah sesi?"

"Pic küçük kızının kesilmesine pek sevinmedi," dedi, ki bunun biraz hafif kaldığını düşündüm. "O olmalı. Toke havalandı, tam duvarın üzerinden geçti ve bahse girerim şu anda yeni bir kara hızı rekoru kırıyordur. Eğer akıllıysa, Meksika'ya varana kadar durmayacaktır. Em özel bir kız, millet.
onu seviyor. Kendi başkanını çekiştirmekten bahsetmiyorum bile. Bu bir kavgadan öte, kulüp işi. Toke az önce kocaman, dumanı tüten bir bok yığınının içine girdi."

Titredim.

"Gidelim," dedi Maggs. "Bütün kızların dışarı çıkmasını istiyorlar. Marie ve Dancer Em'le kalacak, ama geri kalanımız artık hoş karşılanmıyoruz. Bize ihtiyacımız var.

Yoldan uzak durmak için. Böyle giderse kefaletle serbest kalacağız... Bu gece telefonunuzla uyuduğunuzdan emin olun."

"Ciddi misin?" Gözlerimi kocaman açarak sordum.

"Pic, Toke'u yakalarsa işler çirkinleşir," dedi. "Ama merak etmeyin, bizim çocuklar akıllıdır. Durumu kontrol altında tutacaklardır."

"Peki ya kefalet olayı? O bir şakaydı, değil mi?"

"Telefonunu yakınında tut, tamam mı?"

Vay anasını.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Ellerim o kadar titriyordu ki anahtarları kontağa sokmakta zorlandım. Maggs beni eve kadar takip etmeyi teklif etti ama ben yalnız gitmek istedim. Düşünecek çok şeyim vardı ve bana eşlik etmesini istemiyordum. Belli ki Ruger ve benim normal, uygun davranışın ne olduğuna dair farklı tanımlarımız vardı.

Birincisi, ben uzun süreli ilişkilerin tek eşli olması gerektiğini düşünüyordum. O ise benim için tek eşli, kendisi için açık olması gerektiğini düşünüyordu. Başka bir sorun mu? Partilerim genellikle insanların yiyecekleri bittiğinde ve yorulduklarında sona ererdi.

Ara sıra bıçaklamalar ve yüksek hızlı kovalamacalarla son buluyordu.

Ve son olarak, ama kesinlikle en önemlisi, seksin özel olması gerektiğini düşünme eğilimindeydim.

Beni iğneledikten sonra arkadaşlarının önünde spermlerini karnıma sürmeyi severdi.

Taşınmam gerekiyordu.

Hemen. Artık oyalanmak yok.

Olanları düşündükçe daha da sinirleniyordum. Em öldürülmüş olabilir. Şimdiden cinsel yolla bulaşan bir hastalığım olabilirdi.

Erkek fahişelerin kralını lanet bir kulübede kondomsuz becerdi,

Çünkü ben böyle klasım. Oh, ve adı her neyse karanlıkta bana tecavüz etmiş olabilir, çünkü boşaltılması gereken çöpü dışarı çıkarma cüretini göstermiştim.

Bu insanların nesi vardı böyle?

Ruger'in araba yoluna girdikten iki saat sonra eşyalarımızı toplamayı neredeyse bitirmiştim. Sadece bir haftadır onun evindeydik, bu yüzden çok zor olmadı. Eşyaları kutulara doldurdum ve sonra arabama taşıdım. Noah hâlâ Kimber'larda olduğu için muhtemelen hepsini tek seferde toplayabilirdim. Sabah ilk iş onu arayıp bizi birkaç günlüğüne misafir edip edemeyeceğini soracaktım.

Ruger'ı sikeyim. Güzel evini de, Azrailleri de sikeyim. Motosikletlerini de sikeyim. Umarım hepsi o lanet domuz kızartmalarından birinde gıda zehirlenmesi geçirmişlerdir.

Ruger'in motorunun garaj yoluna girdiğini duyduğumda giysilerimi, oturma odasını ve banyoyu toplamayı çoktan bitirmiştim. *Bu* çok saçma değil miydi... O eve gelmeden gitmeyi planlamıştım ama kavga etmek istiyorsa, ona bir tane verirdim. Hayatımı tam olarak düzene sokamamış olabilirdim ama bir şeyden oldukça emindim.
Bıçaklamalar uzun vadeli planın bir parçası değildi.

Hapishanede bir adama bağlı olmak, striptizci olarak çalışmak ya da lanet olası bir inek gibi sırtımda lanet olası bir damga olmadan güvende olup olmadığım konusunda endişelenmek de değildi.

Noah'nın kıyafetlerini bavula atmaya başlamıştım ki Ruger'ın botları merdivenlerden gümbürdeyerek indi. Mutfağımda durakladı ve bir bardağa dolan suyun sesini duydum. Yani şimdi beni tehlikeye atması ve mahremiyetimi ihlal etmesi yeterince iyi değil miydi? Gözlüklerimi de kirletmek zorunda mıydı? Noah'nın doldurulmuş ejderhası Puff'ı tiksintiyle çantaya attım.

Bekle.

Suyu nereden aldığı neden umurumda olsun ki?

Lanet bulaşıkları yıkamak için burada olmazdım. Benim evim değildi. Gecenin gülünçlüğü, partinin korkunç bir şekilde sona ermesi, sabahın üçünde Tanrı bilir nereye taşınmak için toparlanmak - hepsi bir anda beni vurdu. I
Puff'ı kaptığım gibi yatağın yanına kaydım ve kendi çılgınlığıma güldüm.

Neden bir an için bile Ruger'ın bodrumunda yaşayabileceğimizi düşünmüştüm ki?

Ruger koridorda yürürken güldüm. Odaya girdiğinde güldüm ve önümde diz çöktüğünde gülmeye devam ettim. Ondan yayılan sinirli öfke dalgalarını görmezden geldim çünkü umurumda bile değildi. Uzanıp çenemi yakaladı ve beni gözlerinin içine bakmaya zorladı. Suçlayıcı bir şekilde beni kesip geçiyorlardı, sanki fikir beyan etmeye hakkı varmış gibi?

Gülmeyi bıraktım ve ona en şeytani gülümsememi verdim.

"Burada ne haltlar dönüyor?" diye sordu.

"Toplanıyorum," dedim ona, ejderhayı görmesi için havaya kaldırarak. "Gidiyoruz. Ben senin fahişen değilim ve Noah da senin oğlun değil. Kulübünüz delirmiş durumda ve hiçbirinizle tek bir lanet şey bile yapmak istemiyorum."

"Partiye gelmenin kötü bir fikir olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Evet, bunu hatırlıyorum," diye tersledim. "Ama bu noktaya nasıl gelebilirdik biliyor musunuz? Partileriniz çılgınlaştığında, kızların

Bıçaklanmak... Çünkü o kısmı anlatmadığımıza eminim. Ben olsam hatırlardım, Ruger."

"Adaletini bulacak," dedi gözleri kararararak. "Toke ödeyecek. Deke ve Piknik bu işin peşinde."

"Seni kırmak istemem ama Em'in *adalete* ihtiyacı yok," diye belirttim, sesim alaycıydı. "*İlk etapta bıçakla kesilmemeye* ihtiyacı var. Kadınlar bu konuda titizdir, *kesilmemeyi* severiz."

"Korkunç bir kazaydı," dedi yavaşça. "Ve hayal ettiğin çılgınca şeylere rağmen, bu daha önce hiç yaşanmış bir şey değil."

"Bana kulüp binanızda hiç kavga etmediğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Hayır," dedi yavaş ve net bir şekilde konuşarak. "Sana söylüyorum, genellikle masum kadınları içermezler. İki erkek kavga etmek isterse, bu onların bileceği iştir."

"Peki ya o kadar masum olmayan kadınlar?" diye sordum. "Bu konuda sınırı nerede çiziyorsun? Kızlara vurmayı seviyor musun, Ruger? Senin aptal kulübünde bu normal mi?"

Aramızdaki hava değişti, soğumaya başladı. Oh, bu onu etkiledi ... A Aramızdaki odada yepyeni bir öfke seviyesi yuvarlandı ve aniden onunla alay etmenin o kadar da iyi bir fikir olmayabileceğini fark ettim.

"Kulüp hakkında böyle konuşma," dedi, yüzü taş gibiydi. "Sana saygılı davranılmasını istiyorsan saygı göster. Ve ne var biliyor musun?
Bir kadına vururum, tabii önce o bana vurursa. Ben parlak zırhlı bir şövalye değilim Sophie. Bunun neresini anlamadın? Başından beri sana karşı dürüsttüm, saçmalık yok. Ve evet, bir erkeğe saldıran bir kadın başına geleni hak eder. Erkek gibi davranmak istiyorsa, erkek gibi dövüşebilir."

"Ve bu seni rahatsız etmiyor mu?" diye sordum. Başını salladı.

"Zerre kadar değil. Eşitlik mi istiyorsun bebeğim? Eşitlik budur."

"Evet, sen neredeyse bir feministsin," diye mırıldandım. "Em dövüşmüyordu, Ruger. Hayatının geri kalanında bir yara izi olacak. Hem nasıl oluyor da iş dayak yemeye gelince kadınlar eşit oluyor da geri kalan zamanlarda sadece bir adamın *malı* oluyorlar?"

"Anlamadığın şeyler hakkında saçmalamayı kes," diye hırladı. "'Mülkiyet' bir saygı terimidir. Kültürümüzün bir parçasıdır. Bizi bunun için yargılamaya başlarsan, evlendiği gün adını değiştiren her kadını yargılamaya başlasan iyi edersin, çünkü bu aynı lanet şey."

Durdu, elini saçlarında gezdirdi, belli ki sinirlenmişti.

"Birinin malı olduğunuzda, erkek kardeşlerin korumak için öleceği bir kadın olursunuz," diye devam etti, sesi yumuşayarak. "Çocuğunu korumak için de ölürler. Kullandığımız kelimelerden hoşlanmadığınız için bu tür bir sadakati çirkin bir şeye dönüştürmeyin. Dancer, Marie, Maggs? Mülk olmaktan gurur duyuyorlar, çünkü bunun ne anlama geldiğini biliyorlar. Kimse onları bir şey yapmaya zorlamıyor.
herhangi bir şey."

Bunu düşünerek yutkundum.

"O zaman bana şunu söyle," diye sordum. "At bana neden Marie'nin 'onun için ödediği her kuruşa değdiğini' söyledi? Çünkü bu kulağa biraz berbat geliyordu ve şaka yaptığını sanmıyorum."

"Kulüp binasına geleli daha bir gün bile olmadı ve şimdiden bunu mu duydun?" diye mırıldandı, neredeyse kendi kendine. "Tanrım. Biraz sağduyu iyi olurdu."

"Evet, yeni kızları gerçeklikle korkutup kaçırmak istemeyiz, değil mi?"

"Merak etmeyin," diye cevap verdi. "Marie ve At iyiler ve
Gelecek ay evleniyorlar, o yüzden bence bu tartışmalı bir konu."

"Kahretsin, onu gerçekten satın mı aldı?" Gözlerim büyüyerek sordum.

"Ruger, bu
-Bunun için kelimelerim bile yok!"

"Güzel, belki çeneni kapatırsın," dedi. "Eğer ilgileniyorsan, senin için Em'le ilgili bir gelişme var. Hani şu çok endişelendiğin arkadaşın var ya? Belki de bana kadın hakları konusunda ders vermekten biraz daha önemlidir, ne dersin?"

Donup kaldım, utandım. Ruger haklıydı. Em'den çok onunla kavga etmeye odaklanmıştım. Bu ne kadar boktan bir şeydi?

"Evet, nasıl olduğunu duymak isterim," dedim. Puff'ı yana fırlattım ve ayağa kalktım. Alanıma doğru bir adım attı ve çok iyi yaptığı o göz korkutma hareketini yaptı. "Peki o nasıl?"

"O iyi," dedi uzun bir aradan sonra. "Çok büyük bir kesik değildi. Yaklaşık on beş santim uzunluğunda ve derin değil. Kulübe gelen bir arkadaşımız var, iyileştiğinde güzel kalmasını sağlamak için ona birkaç dikiş attı.
Antibiyotikler, sadece dikkatli olmak için. Onu son gördüğümde kafası oksitten uçmuş, yavru kediler ve eldivenler hakkında bir çocuk şarkısı söylüyordu. Piknik pek iyi hissettirmiyor.
oldukça şenlikli, itiraf etmeliyim."

"Bu iyi haber," diye cevap verdim, boş gözlerle göğsüne bakarak. Gerçekten de çok yakındı. "Maggs'den bir saat önce bir mesaj aldım ama olayları küçümseyip küçümsemediğinden emin olamadım. Partilerini sevmiyorum, Ruger."

"İlk bölüm hiç de fena değildi," dedi yavaşça, yüzüne bilmiş bir gülümseme yayılmıştı. "Bilirsin, kulübede?"

Uzandı ve boynuma hafifçe dokundu, sonra parmaklarını boynuma doladı.

"İzlerim iyi görünüyor," diye devam etti. "Onları uzun vadede üzerinde tutabilirim, henüz karar vermedim. Ama başka erkeklerle flört etmemeyi öğrenmelisin bebeğim. Artık sahipleniliyorsun."

"Bir, çek şu lanet elini üzerimden, çünkü ben *sahiplenilmiyorum*," dedim. Beni görmezden geldi. "Ve ikincisi, ben kimseyle flört etmedim!"

"Bütün kulübe göğüslerini gösterdin," dedi. Eli boynumda çok hafifçe sıkıldı. Canımı acıtacak kadar değil, sadece yapabileceğini gösterecek kadar.

Oh, *bu* hiç hoşuma gitmedi ...

"Al. Senin. Siktiğimin. Elini. Çek. Beni," diye homurdandım. Bu sefer çekti ama aynı zamanda vücuduyla beni öne doğru iterek dengemi bozdu. Noah'nın yatağına geri düştüm, neredeyse kafamı duvara çarpıyordum. Yuvarlanmama fırsat vermeden Ruger üzerime düştü ve beni Seattle'daki dairemde olduğu gibi hapsetti.

"Sütyen giyiyordum ve Maggs bunu yapmamı söyledi," diye tısladım, onunla kavga etmeye zahmet etmedim. Bu muhtemelen onu sadece tahrik ederdi. Sapık. "The Line'da garsonluk yapmak istiyorsam beni kontrol etmesi gerektiğini söyledi. Lanet olası bir işe ihtiyacım var, Ruger. Çok önemli bir şey gibi görünmüyordu. Oradaki kadınların yarısı gömlek bile giymiyordu. Sütyenimi de çıkarmış değildim."

"Sen lanet olası bir aptalsın," diye tersledi. "Tabii ki Buck potansiyel garsonları kontrol eder... kulüpte. İş saatleri içinde. Bunu
Beni kızdırıp ringden attırmak için. Bahsi kazanmak için seninle oynadı, Soph- zaten benim iznim olmadan seni asla işe almazdı."

"O zaman Maggs neden sorun olmadığını söyledi?" diye sordum. Kahretsin, çok ağırdı. Güzel de kokuyordu, ki bundan nefret ederdim. Tahmin edilebileceği gibi, bedenim yine beynimi dinlemiyordu çünkü bacaklarımı açıp beline dolama isteği duydum.

"Biliyorsam ne olayım, ama bunu bilerek yaptı," diye homurdandı. "Bunu ona sormak isteyebilirsin. Sana tuzak kurdu, bu da bana tuzak kurduğu anlamına geliyor. Onunla daha sonra konuşacağım."

Gözlerimi kısmıştım.

"Maggs'i rahat bırak," dedim ters ters bakarak. "Birinin onunla 'konuşması' gerekiyorsa, bu ben olacağım. Eğer At'la aranızda bir sorun olsaydı

benim de dahil olmamı ister misin?"

"Tanrım, tam bir baş belasısın," dedi.

"Ve sen iğrenç bir domuz adamsın. Bana hiç saygın yok." "Sana saygı duyuyorum," dedi kaşlarını çatarak. Homurdandım.

"Evet, bahse girerim saygı duyduğun tüm kadınları herkesin içinde beceriyorsundur? Ve ne

Karnımın üstüne gelme saçmalığı da neydi öyle? Ben lanet olası bir porno yıldızı değilim Ruger, *hâlâ* yapış yapış ve iğrenç durumdayım. Porta-John'da temizlemek biraz zor."

"Bu evde üç tane duş var, bebeğim. Henüz bir tanesine girmemiş olman benim suçum değil. Her tarafının benim olması fikri *hoşuma* gidiyor, o yüzden acele etme."

"Toplanmakla meşguldüm! Sen eve gelmeden buradan gitmek istedim, pislik!"

"Evet, anlıyorum," diye mırıldandı. Eğildi, yüzü o kadar yakındı ki dudaklarımız neredeyse birbirine değecekti. "Taşınmıyorsun bebeğim. Sen benimsin. Bunu hallettik. Anlaştık."

"Kesinlikle taşınıyorum," dedim ona. "Sen bile bunun sağlıklı olduğunu düşünemezsin, Ruger."

Bana bir avcının gözleriyle gülümsedi.

"Sağlıklı olup olmaması umurumda değil," diye fısıldadı. "Bütün lanet dünya sağlıksız. Göl kenarındaki dev evlerde yaşayan tüm o insanların mutlu, güzel, mükemmel hayatları olduğunu mu sanıyorsun? Kocaları öğle tatillerinde stajyerleri becerirken o orospuların birbirlerini arkadan bıçaklamadıklarını mı sanıyorsun?"

Başımı salladım.

"Arkadaşım Kimber öyle değil. Onun hayatı güzel, normal ve hiç de çılgın değil."

"O zaman o binde birdir," diye cevap verdi. "Çünkü sana yemin ederim, bazen en iğrenç şeyler en güzel kapıların ardında olurken

Herkes gülüyor, gülümsüyor ve her şey yolundaymış gibi davranıyor. Benim dünyamla ilgili bir şey var. Berbat durumdayız. Sahibi biziz. Biz ilgileniriz ve yoluna devam et. Yirmi yıl sonra o çok kıskandığınız 'sağlıklı' insanlar *hala* birbirlerini arkadan bıçaklıyor olacaklar ve onların çocukları da öyle olacak."

"Şansımı deneyeceğim," dedim.

Ruger kaşlarını çattı ve kendini aniden yukarı itti. Sonra beni yakaladı ve bir buğday çuvalı gibi omzuna attı. Beni odadan çıkarıp merdivenlerden çatı katına taşırken ciyakladım, onu tekmeledim ve yumrukladım

Tüm zaman boyunca. Hiç iyi olmadı. Ne bekliyordum bilmiyorum-

Belki de beni yatağa atıp ırzıma geçecekti, tıpkı bir film ya da

Bir şey. Ama yapmadı. Onun yerine beni büyük banyosuna taşıdı, duşa soktu ve musluğu açtı.

"Ne yapıyorsun lan sen!" Soğuk su üzerime çarptığında çığlık attım, hala tamamen giyiniktim. Ruger duş hortumunu kaptı ve üzerime püskürtmeye başladı.

"Sana *saygı* gösteriyorum," diye bağırdı bana. "Daha önce seni karıştırdığım için çok özür dilerim. Bu ilişkinin *sağlıklı* ve *temiz* olması için elimden geleni yapıyorum çünkü bu senin için çok önemli. Ben lanet olası bir Prens?"

"Senden nefret ediyorum!" Hortuma doğru hamle yaparak çığlık attım. Güldü ve yüzüme püskürttü. Elimi uzattım ve kaydım. Ruger bir anda beni yakaladı ve vücuduna doğru çekti. Kendimi ona bakarken buldum, ıslak giysilerim ikimizi de ıslatıyordu, kollarından biri belime sarılmıştı ve diğer eli saçlarımdaydı.

Birbirimize ters ters baktık.

"Tanrım, kafamı karıştırıyorsun," dedi kabaca. "Seni düşündükçe sikim kalkıyor. Her gece rüyalarıma giriyorsun. Sabah uyandığımda tek düşündüğüm evimde olduğun, sen ve Noah'ın sonunda benim olduğunuz. *Benim ailem.* Bisiklete binmekten bile daha iyi. Senin için çıldırıyorum, Soph."

Şaşkınlıkla başımı salladım. Ona inanmadım. İnanmayı göze alamazdım.

"Bunu sadece beni kontrol etmek için söylüyorsun," diye fısıldadım, kendimle mi yoksa onunla mı konuştuğumdan emin değildim.

"Lanet olsun, anlamıyorsun, değil mi?"

Hızlı, sert bir öpücükle ağzımı aldı ve yaklaşık iki saniye boyunca onunla mücadele ettim. Sonra teslim oldum, çünkü bedenim onu tanıdı, ona ihtiyaç duydu. Birdenbire aramızda çok fazla kıyafet oldu. Ellerimiz birbirine karıştı ve su geçirmiş kot pantolonların -kesik olanlar bile- hızlı erişime ihtiyaç duyduğunuzda giymek için dünyadaki en az uygun şey olduğunu keşfettim.

Yine de onları indirmeyi başardım ve tam belimden tutup beni döndürüp tezgâha yasladığı sırada tekmeledim. Aynada onu görmek için başımı kaldırdım, yüzü ihtiyaçtan kıpkırmızı olmuştu, sikini içime sokarken gözleri benimkileri yakalıyordu. Beni hızlı ve sert bir şekilde doldurdu, acının sınırına gelene kadar gerdi. Nefesim kesildi, ses zevk ve acının bir karışımıydı.

Hayatımda hiç bu kadar iyi hissetmemiştim.

"Senin için deli oluyorum," diye mırıldandı, parmakları tenime batıyordu. "Her zaman öyleydim."

"Ruger ..."

Sonra beni aldı, arkamdan vururken beni iki eliyle kendimi desteklemeye zorladı. Bir eli kalçalarımı sabitlerken diğeri klitorisime uzandı. Delici aleti G noktam boyunca kayıyor, aletinin başının üst ve altındaki sert küçük metal topuzlar beni yepyeni bir his seviyesine taşıyordu. Orgazmım acı verici bir hızla vurdu ve çığlık attım, onun etrafında titreştim.

Ruger üç kez daha itti ve sonra o da boşaldı, sıcak tohum fışkırdı. Kahretsin.

Yine prezervatifi unutmuştuk.

Yavaşça içimden çıktı ve aynada birbirimize baktık, göğüslerimiz kabarmıştı. O tamamen giyinikti ve ben hâlâ tişörtümü giyiyordum. Saçlarım sırılsıklam ve dağınıktı ve göz makyajım yüzümden akıyordu.

"Ateşli" kısmı olmadan ateşli bir karmaşaydım.

"Herhangi bir hastalığınız var mı?" diye sordum, beynim kontrol için cesurca savaşıyordu. Başını salladı, hâlâ aynada beni izliyordu.

"Her zaman prezervatif kullanırım," dedi. "Asla bir kızı prezervatifsiz sikmem, aslında."

"Beni iki kez bir tane olmadan becerdi," dedim, sesim kurudu. "Cevabını tekrar düşünmek ister misin?"

Kendini beğenmiş bir gülümseme sundu.

"Doğum kontrol hapı kullandığını biliyorum," dedi. "Yani hamilelik sorun değil. Ayrıca temiz olduğunu da biliyorum. Sen benim kadınımsın, neden seni yanımda hissetmeyeyim? Ve sana yemin ederim bebeğim. Daha önce hiç kimseyle korunmadan sevişmedim. İki hafta önce kan bile bağışladım, hepsi temiz."

"İçim rahatladı," dedim doğrulurken. Etrafta külotumu ve şortumu aradım. Tuvaletin yanına düşmüşlerdi ve her yere su damlatıyorlardı.

"Hap kullandığımı nereden biliyorsun?" Üzerime sarmak için bir havluya uzanarak sordum.

"Onları çantanda buldum," dedi hiç utanmadan. Şaşkınlıkla başımı kaldırdım.

"Neden çantamdaydın?" Memnun olmadığımı söyledim.

"Telefonunu almak için," diye cevap verdi, pantolonunun içine geri sokarak. "Üzerinde GPS'i ayarlamak istedim."

Durdum.

"Telefonumu GPS'le mi takip ediyorsunuz?" İnanamayarak sordum. "Senin derdin ne be? Beni de bir köpek gibi çiplemek mi istiyorsun?"

"Acil bir durum olursa seni bulabilmek istiyorum," dedi, yüzü ciddileşerek. "Kulağa paranoyakça geldiğini biliyorum ama geçen kış gerçekten kötü bir durum yaşadık... Marie ve At'ın üzerinde GPS olmasaydı şu anda ölmüş olurlardı. Neredeyse ölüyorlardı. Şimdi bunu kulüpteki tüm kızlar için yapıyorum.
Merak etme, seni gözetlediğim falan yok. Ama başın belaya girerse orada olacak."

"Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum," dedim gözlerimi kapatarak. Yorgun olduğumu fark ettim. Beynimin devreye girip bana ne yapacağımı söylememesine şaşmamalı.

"Hadi yatağa gidelim," dedi. "Ben yorgunum. Sen de yorgunsun."

"Alt katta uyuyacağım," dedim ona, kıyafetlerime uzanırken havluyu tutuyordum.

"Burada benimle uyuyacaksın," diye cevap verdi. "Bu konuda benimle savaşabilir ve kaybedebilirsin, ki bu ikimiz için de daha fazla iş demek, ya da sadece teslim olursun. Her iki durumda da sonumuz aynı olacak."

Ona baktım ve haklı olduğunu anladım. Onu daha sonra yola getirecektim ama şimdi dinlenmeye ihtiyacım vardı.

"Giymek için bir şey ödünç alabilir miyim?" Esnememeye çalışarak sordum. "Kuru bir şeyler almak için çok yorgunum."

"Çıplak yatmanı tercih ederim."

"Gidip kendini becermeni tercih ederim, ama bu bir seçenek olmadığına göre, giyecek bir şey ödünç alabilir miyim?"

Bana gülümsedi.

"Keyfine bak. Gömlekler en üst çekmecede, iç çamaşırları da ikinci çekmecede."

Banyodan çıktım ve şifonyerini bulmak için etrafa bakındım. Yeterince eminim,

Üst çekmecede çeşitli tişörtler vardı. Üzerinde Azrail sembolü olan bir tane buldum ve çıkardım. Sonra bir sonraki çekmeceye geçtim. Eşyalarının çoğu siyah ya da griydi ama arkada parlayan bir pembe gözüme çarptı.

Ne oluyor be?

Bir çift ipeksi, pembe külot çıkardım.

"Tanrım, Ruger," dedim. "Bu evde kadınların iç çamaşırlarını bırakmadıkları bir yer var mı? Burası Victoria's Secret gibi!"

Ona döndüm, iğrenerek külotu iki parmağımla tuttum. Başını eğdi ve bana garip bir gülümseme verdi.

"Onlar senin aslında," dedi yavaşça. "Onları geride bıraktın." "Sen neden bahsediyorsun?"

"O ilk gece," dedi. "Zach ile. Onları benim dairemde bıraktın.
O zamandan beri var."

Donakaldım ve onları daha yakından inceledim. Uzun zaman olmuştu ama tanıdık geliyorlardı. Onları kaybettiğim için çok üzülmüştüm, çünkü onları satın almıştım.
özel ...

"Bunun birazcık ürkütücü mü yoksa gerçekten çok ürkütücü mü olduğuna karar veremiyorum," dedim sonunda, ona bakarak. Omuz silkti, gözleri benimkileri sabit tutuyordu.

"Geçen gece bana seni istemenin yeni bir şey olup olmadığını sormuştun," dedi, yüzünde ilk kez alaycı bir ifade yoktu. "Bu yeni bir şey değil bebeğim. Hiç de yeni bir şey değil."

Aniden uyandım, hangi cehennemde olduğumu merak ediyordum. Güçlü, erkeksi bir kol karnıma uzanmış, beni yere mıhlıyordu. Tonozlu bir sedir tavan tepemde yükseliyordu. Ruger'ın yanımda yüzüstü yattığını görmek için döndüm ve her şey bir anda geri geldi.

O uyanmadan ve sen benim kadınımsın ve ben seni seviyorum saçmalığına başlamadan önce buradan çıkmam gerekiyordu. Daha fazla oyalanmayı göze alamazdım-Noah zaten yeterince şey yaşamıştı.

Kolunu temkinli bir şekilde kaldırarak yataktan kalktım ve uyuyan haline bakmak için döndüm. Ruger'in sırtının yarısı çarşafla örtülüydü ve ilk kez tam ışık altında mürekkebini inceleme şansım oldu. Mükemmel yontulmuş vücudu sadece seksi değildi. Kelimenin tam anlamıyla bir sanat eseriydi. Kolları o kadar karmaşık desenler ve tasarımlarla doluydu ki takip etmekte zorlandım ama sağ pazusunda Nuh'un Gemisi olması gereken bir resim vardı. Gemiden uzaklaşan hayvanlar fantastikti; ejderhalar, iblisler ve yılanlar, ama geminin kendisi kusursuzdu.

Nefesim kesildi. Bunu daha önce nasıl fark etmemiştim?

Uykusunda kıpırdandı, çarşaf aşağı kaydı. Kendime fazla zaman tanıyamıyordum... O uyanmadan ve kavga etmeye başlamadan önce gitmek istiyordum. Geçmişimiz göz önüne alındığında, eğer böyle bir şey olursa onunla tekrar seks yapardım. Klitorisim canlandı ve beynime bu seçeneği onaylayan acil bir not gönderdi. Bir erkek fahişeyi becermenin bir avantajı vardı - kesinlikle ne yaptığını biliyordu.

Giydiğim pembe dona gelince? Bu konuda ne düşüneceğimi bilemedim. Beni iğrendirmesi gerekirdi ama çoğunlukla beni tahrik ediyordu. Bunca yıldır ben onu arzuluyordum, o da beni arzuluyordu. Sadık kalacak kadar değil elbette. Ama yine de beni istiyordu.

Meme uçlarım da klitorisime katılarak bir tur daha
istiyorlardı. İkisini de görmezden geldim.

Hiçbir şey değişmemişti. Parti, Em, Azraillerden uzak durmamı gerektiren tüm nedenler. Ruger ve ben birlikte olamazdık. Ama birkaç dakikalığına, o hâlâ uyurken, oğluma gayri resmi babalık yapan bu inanılmaz seksi adamı incelememe izin verdim. Sırtının üst kısmında, kesiğindeki "Azrailler" yazan yama ile eşleşen geniş, kavisli bir mürekkep bayrağı vardı. Sembolleri -Azrail'in kendisi- ortayı kaplıyordu ve "Idaho" yazdığını bildiğim alttaki taştan sadece bir ipucu gördüm.

Kulağa garip gelse de, kulübünün renkleri ile Ark'ın birleşimi Ruger'in çelişkilerini mükemmel bir şekilde ortaya koyuyordu.

Omuzlarını garip lekeler kaplamıştı ve yan tarafında kalçasından uzanan panter pençesinin sadece bir ipucunu gördüm.

Yer değiştirdi ve ben donakaldım, gerçeklik tekrar çöktü.

Dışarı çıkmam gerekiyordu yoksa yine kavga edecektik. Gerçekçi olmak gerekirse, ne olursa olsun yine kavga edecektik ama biraz ara vermek iyi olacaktı. Aşağı indim ve telefonumu bulup saati kontrol ettim. Sabahın yedisiydi. Son eşyalarımı toplamam otuz dakikadan az sürdü. Sonra her şeyi arabaya taşıdım, yükledim ve bindim.

Kontak anahtarını çevirdim, üzgün ve biraz da hüzünlü hissediyordum.

Her şey yoluna girecekti, kendime kararlı bir şekilde söyledim. Doğru olanı yapıyordum. Ne demek istediğimi kanıtlarcasına, güneş çoktan yükselmiş ve parlamaya başlamıştı. Kuşlar aptal bir Disney filmindeki gibi ötüyordu. Garaj yolundan yola döndüm ve Ruger'in komşusu Elle'nin köpeğiyle birlikte yürüdüğünü gördüm. Beni görünce gülümsedi ve el salladı. Kenara çektim.

Elle'in gözleri arabanın üzerinde gezindi, kutuların varlığına ve bir çocuğun yokluğuna dikkat etti.

"Cennette sorun mu var?" diye sordu
kuru bir sesle. Acı acı gülümsedim ve
omuz silktim.

"Öyle de denebilir," diye cevap verdim. "Ruger ve ben farklı dünyalarda yaşıyoruz. Kiranın ne kadar ucuz olduğunun bir önemi olmadığını fark ettim. iş."

"Bir planın var mı?" diye sordu ve bu aslında kılık değiştirmiş pasif-agresif bir suçlama olan o sorulardan biri değildi. Annem bunların ustasıydı... Elle'in gerçekten endişelendiğini söyleyebilirdim.

"Pek sayılmaz," dedim. "Ama sanırım sorun değil. Ne zaman plan yapsam, bir şekilde suya düşüyor. Noah arkadaşım Kimber'la birlikte ve onun boş bir

oda. Eminim ben bir şeyler toparlayana kadar bizi misafir edecektir."

"Anlıyorum," diye cevap verdi, dudaklarını düşünceli bir şekilde büzerek. Ruger'in evine baktı, sonra başını bana doğru eğdi. "Neden buraya gelip kahvaltı etmiyorsun? Seninle konuşmak istediğim bir konu var."

Bu beni korkuttu.

"Kabalık etmek istemem ama Ruger uyanmadan önce buradan çıkmaya çalışıyorum," dedim. "Bu durumdan pek memnun olmayacaktır."

"Bunu atlatacaktır," dedi, sesindeki o kuru ton geri gelmişti. "Büyük, kötü bir motorcu olabilir ama yine de sadece bir erkek ve erkekler aptallığıyla ünlüdür.
Yoldan evimi göremezsin ve muhtemelen seni orada aramaya gelmeyecektir. Eğer yaparsa bir tüfeğim var. Ayrıca karamelim de var.
rulo."

Ağzım açık kaldı. Bunun olacağını tahmin etmemiştim.

"Tamam," diye cevap verdim, uygun bir şekilde etkilenmiş
olarak.

Yarım saat sonra mutfak masasında oturduk, tatlı ekmekler yedik ve çılgın hayatımı tartıştık. Bir şekilde, durumdaki mizahı ortaya çıkarmayı başardı ve her şeyin daha az korkutucu görünmesini sağladı. Elle gibi olmak istiyordum. büyüdüğüne karar verdim. Zeki, komik, alaycı ve kırkına merdiven dayamış bir kadın için oldukça seksiydi.

"Demek biraz sorunun var," dedi sonunda, az sözün kraliçesi. "Taşınmakla akıllılık ediyorsun. Sana yüzde yüz katılıyorum."

"Gerçekten mi?" diye sordum. "Çünkü sanırım Maggs dün gece bana tuzak kurdu. Bizi bir araya getirmeye çalışıyor, bunu biliyorum."

"Birlikte olmak var, sevişmek var," dedi Elle, bir kavun dilimini özenle keserken.

"Bunu yapman beni biraz korkutuyor," diye itiraf ettim.

"Ne yapmak? Kavun mu yiyeceksin? Turuncu meyve ve sebzeler son derece sağlıklıdır, Sophie."

Kıkırdadım ve başımı salladım.

"Hayır, hanımefendi gibi davran ve sonra bir denizci gibi küfret."

"Rahmetli kocam donanmadaydı," dedi usulca gülümseyerek. "Ve ben
Sizi temin ederim, kullandığı dil motosiklet kulübü arkadaşlarınızı küçük kızlar gibi ağlatır. Ruger aslında bir bakıma bana onu hatırlatıyor. Çok vahşi ve saldırgan ama aynı zamanda kontrollü."

"Onu özlüyor musun?" Yumuşakça sordum.

"Elbette," diye cevap verdi, sesi keskinleşmişti. "Böyle bir adamı özlememek elde değil. Ama şöyle bir şey var Sophie. Onun için her şeyden vazgeçtim.
Her iki yılda bir taşındığımız için yakın arkadaş edinmekte zorlanıyordum. Çocuk sahibi olmayı düşündüm ama tek başıma bir çocuk büyütmek istemiyordum ve zamanın yarısında onun olmayacağını biliyordum. Sonra beni bırakıp gitti ve şimdi yapayalnızım. Bazen bunun için ondan nefret ediyorum."

Ne diyeceğimi tam olarak bilemediğim için ekmeğimden bir ısırık daha aldım. Elle çayını yudumladıktan sonra sandalyesine geri oturdu ve bana ciddi bir şekilde baktı.

"Senin yaşındayken çok aptalca bir şey yaptım," dedi. "Bir erkeğin benim yerime karar vermesine izin verdim. Ruger ile birbirinize ait olup olmadığınız konusunda hiçbir fikrim yok ama bazı şeyleri çözmek için zamana ihtiyacın var. Ona gerçekten güvenemediğin sürece birine bağımlı olmana izin veremezsin."

"Ruger'a güveniyorum," dedim yavaşça. "En azından Noah konusunda ona güveniyorum. Değişmeyeceğine de güveniyorum, ki sorun da bu zaten."

"Erkekler nadiren yapar," diye kabul etti. "Yine de bu mümkün sanırım. Daha önce de söylediğim gibi, sanırım sizin için bir çözümüm olabilir. Ahırımda bir daire olduğunu biliyor muydunuz?"

"Ahırınız mı?" Boş boş sordum. Pencereden evin arkasındaki ahşap yapıya doğru baktım. "Ahırı kullandığınızı bilmiyordum."

"Bilmiyorum," dedi. "Bu çiftlik büyük teyzeme aitti ve kuzenim için ahırın bir bölümünü daireye dönüştürmüştü. Gelişimsel olarak gecikmişti. Onu bir eve yerleştirmelerine izin vermedi ama kendi başına da yaşayamıyordu. Daire ona biraz özgürlük ve bağımsızlık verdi ama aynı zamanda onu güvende tuttu. İki yıl önce vefat etti ve o zamandan beri boş duruyor. Eminim temizliğe ihtiyacı vardır ama size ve Noah'ya teklif etmek istiyorum."

"Ciddi misin sen?" diye sordum. Başını salladı.

"Elbette," dedi. "Başka türlü teklif etmezdim. Kullanılmıyor ve ikinizi de seviyorum. Noah kalacak düzgün bir yeri hak ediyor ve bu kesinlikle birinin kanepesinde yatmaktan daha iyi. Sadece bir yatak odası, ama sonsuza kadar orada yaşamak zorunda değilsin. Mobilyalı. Sadece kendi ayaklarınız üzerinde durana kadar."

"Kira olarak ne arıyorsunuz?" Temkinli bir şekilde sordum. Bir an düşündü.

"Bahçe işlerinde bana yardım edebileceğini umuyordum," dedi. "Son zamanlarda buna yetişmekte zorlanıyorum."

Masanın karşısında göz göze geldik ve ikimiz de uzun bir süre hiçbir şey söylemedik.

"Sen çok iyi bir insansın," diye fısıldadım.

"Sen de öyle," diye cevap verdi sessizce. "Ruger'la aranızdaki işlerin yürüyüp yürümeyeceği konusunda hiçbir fikrim yok ama bu şekilde Noah aynı okulda kalabilir ve yine de yürüme mesafesinde olabilir."

"Ona bu kadar yakın olmamın iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?" Açıkça sordum.

"Seni takip edemeyeceği bir yer bulma konusunda bol şans," diye alaycı bir şekilde cevap verdi. "Ne kadar uzağa gittiğinin pek önemi yok. Dediğim gibi, bir av tüfeğim var. Ahırın iyi bir kilidi var. İkisinin arasında sanırım iyi olacaksın. Gidip bir bakmak ister misin?"

"Bunu çok isterim."

Bu hafta Noah'ı izlediğiniz için tekrar teşekkürler. Hepsi şimdi taşındı, Elle'in bu yeri burada oturduğuna hala inanamıyorum. Benim için iyi şanslar!!!!

Sorun değil. Peki... Onu daha görmedin mi?

Kim? :->

KIMBER: Aptal olma. Bu Rugers'ın işi. Çıldırdı mı?

Ürkütücü olan da bu. O yapmadı.

Seri olarak mı?

Hayır. Mesaj attı ve iyi olup olmadığımı sordu. Evet dedim. Nerede olduğumu sordu.

Ona söyledin mi?

Evet. Nasıl olsa anlayacaktı.

Bu çok garip. Cumartesi gecesi olanlardan sonra, bu tamamen bir dönüş. Seni kovalamasını ve geri getirmesini beklerdim.

-Bilirsin, mağara adamı gibi bir şey.

Biliyorum. Ben de daha fazlasını bekliyordum. Bu beni geriyor.

Ha! Onun kızmasını istedin!

ME: Hayır ... belki? Bu çok aptalca. Yarın öğleden sonra bir iş görüşmem var. Bir diş kliniğinde resepsiyonist. Okulun hemen yakınında.

KIMBER: Woooot wooot!!!!! Konuyu değiştirme

Hey! Ruger hakkında konuşmaktan çok işe ihtiyacım var.

Bu benimle ilgili, bebeğim. Dedikoduya ihtiyacım var. Bana borçlusun. Çocuğunu izledim ve seni sarhoş ettim. Eğlendir beni.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

ON İKİNCİ BÖLÜM

"Sophie, çok üzgünüm ama Dr. Blake hâlâ gecikiyor. Biraz daha kalabilir misin, yoksa yeniden planlayabilir mi diye sorayım mı? Sana baskı yapmak istemem ama bu gece bir karar vermeyi umuyor ve sen de son karar vericisin. röportaj ... Oldukça çaresiz durumdayız."

"Sorun değil," dedim, tezgâhın arkasındaki telaşlı hijyeniste parlak bir şekilde gülümseyerek. Bu büyük bir sorundu. Noah okuldan çıktığında Bir saat sonra onu almak için orada olmam gerekiyordu. Ama aynı zamanda onu beslemek için yiyecek de alabilmem gerekiyordu ve ilk üç aydan sonra bu iş sağlık hizmeti ve hastalık izniyle birlikte geldi... dişlerden bahsetmiyorum bile. Dört yıldır dişlerimi kontrol ettirmemiştim.

"Emin misiniz?" diye sordu hijyenist. Adı Katy Jordan'dı ve son bir saattir bekleme salonunda oturmuş, onun hokkabazlıklarını izliyordum. hastalar ve telefon. Görünüşe göre eski resepsiyonistleri ailevi bir acil durum nedeniyle haber vermeden ayrılmış, geçici personel gelmemiş ve doktorun asistanı da o sabah saat onda kusarak eve gitmişti. Yanımda iki çocuklu bir anne oturuyordu, belli ki sabırsızdı. Randevusunun başlaması için yaklaşık kırk dakikadır bekliyordu ve ortam giderek geriliyordu.

"Hızlı bir telefon görüşmesi yapacağım," dedim ona.

"Kulağa harika geliyor," dedi. "Bayan Summers? Hazır mısınız?"

Yanımdaki kadın ayağa kalktı ve çocuklarını toplayıp arka tarafa götürdü. Alçak, karma tıbbi bir binada bulunan ofisin dışına çıktım. Doktorlar için mini bir alışveriş merkezi gibiydi ama daha şıktı; süslü peyzajı, sedir kaplamaları ve üstü kapalı yürüyüş yolları vardı.

Önce Elle'i aradım. Cevap yok. Kimber'ı da denedim. Hiçbir şey çıkmadı. Bir günlüğüne okul sonrası programa gidip gidemeyeceğini öğrenmek için okulu aradım, ancak katılmak için resmi olarak kaydolması gerektiğini öğrendim, bu da bölge ofisinde şahsen yapmam gereken bir şeydi.

Geriye kulüpteki kızlar ya da Ruger kalıyordu... ve kulüpteki kızların onu okuldan alma yetkisi yoktu. Üstümü değiştirebilirdim.

Tabii ki. Tek yapmam gereken okul ofisinde bazı evrakları doldurmaktı.

Şahsen.

Geriye Ruger kaldı.

Pazar sabahından beri, iyi olup olmadığımı soran tek bir mesaj dışında onunla hiçbir iletişimim olmamıştı. Numarasını tuşladım ve bekledim. Telefon yeterince uzun çaldı, sesli mesaj alacağımı sandım. Kahretsin... Sonra cevap verdi.

"Öyle mi?"

Sesi pek dostça ya da misafirperver değildi. Daha çok eski Ruger gibiydi, bana bir mobilyaymışım gibi bakan. Sanırım istediğim de buydu. İyi hissettirmedi.

"Selam," dedim. "Bunu yaptığım için gerçekten üzgünüm ama bir iyilik isteyeceğim.
Noah için."

"Evet, her zaman isteyecek iyiliklerin var," dedi, sesi neredeyse hırıltılıydı. "Yine de sen aradığında lanet telefona cevap veriyorum. Nedenini anlamaya çalışıyorum."

"Bu öğleden sonra çalışıyor musun?"

"Evet."

"Noah'ı okuldan alacak kadar dışarı çıkma şansın var mı? İş görüşmemi sürekli erteliyorlar. Eğer gitmek zorunda kalırsam, muhtemelen buradaki şansımı kaybedeceğim."

İç çekti.

"Evet, buradaki eşyaları taşıyabilirim," dedi. "Ne kadar geç kalmayı düşünüyorsun?"

Durakladım, bunun her saniyesinden nefret ediyordum.

"Bilmiyorum," dedim sonunda. "Bu gidişle gün sonuna doğru olabilir. Doktorla görüşmem gerekiyor. Daha önce bir tür acil durum yaşamış ve şimdi de işleri uzuyor. Şu anda beni hastaların arasına sıkıştırmaya çalışıyor."

"Tamam, günün geri kalanında izin alıp onu evime getireceğim."

"Teşekkürler, Ruger."

"Benim işim bu," dedi ve telefonu kapattı. Telefona baktım, bu kadar harika bir adamın aynı zamanda nasıl bu kadar pislik bir sürtük olabildiğini merak ediyordum.

Sonra "Beni işe alın, arkadaş canlısı ve işinin ehli biriyim!" gülümsememi tekrar takındım ve bekleme odasına döndüm.

Saat dört buçukta hala röportajımı yapmamıştım. Neredeyse vazgeçmiştim, çünkü ikinci bir acil durum vardı. Liseli bir kız futbol antrenmanı sırasında ön dişlerinin yarısını kırmıştı. Koçu onu aceleyle içeri soktuğunda histerik bir haldeydi, yüzüne kanlı havlular bastırılmıştı. Diğer
Hastalar, Dr. Blake'in onu alıp tedavi odasına götürmek için dışarı çıkmasını dehşet içinde izlediler.

Kırk beş dakika sonra tekrar ortaya çıktı.

"Herkesi yeniden planlamak zorundayız," diye duyurdu odadakilere, bitkin görünüyordu. "Çok üzgünüm. Şu anda size yardım edecek kimsem yok. Sizi yarın aramamız gerekecek."

Birkaç sinirli iç çekiş oldu, ancak koşullar göz önüne alındığında insanların şikayet edebileceği gibi değildi. Dr. Blake'in gözleri bana takıldı. Benden daha yaşlı olmasına rağmen yakışıklı bir adamdı. Muhtemelen otuzlu yaşlarının sonunda ya da kırklı yaşlarının başındaydı.

"Hastalarımdan biri misiniz?" diye sordu. "Sizi tanıyamadım." "Ben

Sophie Williams," diye cevap verdim, bağladığım eşarbı düzelterek. boynumda. "Resepsiyonistiniz olmak için başvuruyorum. Sanırım bu görüşme bugün olmayacak?"

Telefon çalmaya başladı. Tekrar. Sonra kapı açıldı ve bir UPS teslimatçısı, ardından da üç çocuklu bir kadın içeri girdi.

"Hey, Dr. Blake!" dedi. "Hepimiz kontrollerimiz için hazırız. Siz nasılsınız?"

"Harika," diye yanıtladı doktor, ona acı dolu bir bakış atarak. "Ama bugün programlamada küçük bir sorun yaşadık. Bu yeni resepsiyonistimiz Sophie. Sizinle o ilgilenecek."

Böylece bir işim oldu.

O gece arabayı Ruger'in yolundan çevirdiğimde kendimle gurur duydum. Hemen işe koyulmuştum ve randevu programını nasıl kullanacağımı bilmesem de öğleden sonraki son iki hastaya bakmayı ve iptal etmeleri için onları aramayı başarmıştım. Ayrıca telefonla ilgilenmiş ve hatta potansiyel yeni bir hastayla konuşmuştum. Hâlâ evrakları doldurmam gerekiyordu ama Dr. Blake çok heyecanlanmıştı.

Sadece bir gelir kaynağına sahip olmak her şeyi değiştirdi... Yan haklar, hastalık izni ve tatille birlikte gelmesi? İnanılmazdı.

Daha önce hiç ücretli izinli bir işim olmamıştı.

Tabii ki, eve yaklaştığımda bu iyi his azaldı. Üç gün önce odasından gizlice çıktığımdan beri Ruger'i görmemiştim. Ondan ne beklediğimden emin değildim. Ama *bir şey* bekliyordum. Bu sessiz
Beni "sahiplenmek" için yaptığı o büyük anlaşmadan sonra, yaptığım şeyi kabullenmek mi? Bu beni çok gerdi.

Daha da kötüsü, bu öğleden sonra kıçımı kurtardı. Yine. Bu, ona öncekinden daha fazla borçlu olduğum anlamına geliyordu - zaten çarpık olan ilişkimize sadece bir komplikasyon daha.

Kapıyı çaldım ama kimse cevap vermedi. Saat dört buçuk gibi mesaj atıp son durumu sordum, balığa gittiklerini söyledi, ben de evin yanından geçip güverteye çıktım ve
masada rahatça bekledim. Son zamanlardaki etkileşimlerimiz göz önüne alındığında olabildiğince rahattım. Anahtarım hâlâ yanımdaydı ama bu şartlar altında onu kullanmak bana yanlış geliyordu. Saat altıyı biraz geçiyordu. Umarım yakında dönerdi. Noah'nın akşam yemeğine ve yatmadan önce banyoya ihtiyacı vardı.

On dakika sonra onları göletin karşısındaki çayırda eve doğru yürürken gördüm, büyük adam ve küçük çocuk kır yaşamı kartpostallarından fırlamış gibiydiler. Ruger olta takımını taşıyor, Noah da yanında bir köpek yavrusu gibi sallanıyor, elinde üç küçük balıktan oluşan bir ip tutuyordu.

"Anne!" diye bağırdı beni görünce. Eve doğru koşmaya başladı ve ben de onu merdivenlerin dibinde karşıladım. Üzerime atladı ve sonra balıklar tüm sümüksü ihtişamlarıyla yanıma çarparken onu tutuyordum.

Ewww ...

"Anne, *üç balık* yakaladım," dedi bana, heyecandan gözleri kocaman açılmış bir halde. "Unce Ruger ve ben gölete gittik ve birkaç solucan bile çıkardık ve gerçekten çok kıvraklardı!"

"Vay canına, kulağa eğlenceli geliyor," dedim ona, mülakat kıyafetimden balık kokusunu çıkarıp çıkaramayacağımı merak ederek. Bu konuda üzülemezdim,
Ama o bu kadar mutluyken değil. Bazen küçük oğlumu ne kadar sevdiğimi unutuyordum, çünkü uzun bir ayrılık gününden sonra onu tekrar görmek neredeyse kalbimin patlamasına neden oluyordu.

"Benim de iyi haberlerim var," dedim ona

kocaman gülümseyerek. "Ne?"

"Annem iş buldu!" Dedim ki. "Okulunuzun hemen yanındaki bir dişçi muayenehanesinde çalışacağım. Seni her gün bırakabileceğim ve sonra

Seni okul sonrası programından alacağım. Artık geceleri çalışmak yok! Buna ne dersin?"

"Bu harika anne!" dedi gözleri parlayarak. "Noah! Bu kelimeyi kullanıyor muyuz?"

Yüzü düştü ve başını salladı.

"Özür dilerim," dedi. "Ruger Amca bunu senin önünde söylemememi tembihledi." Ruger olta takımlarını güvertenin altına bıraktı ve ben de ona döndüm. "Noah ona benim yanımda küfretmemesini söylediğini söyledi?" diye sordum.

Kaş.

"Uzun hikâye," diye cevap verdi. "Ve seninle bu konuya girmeyeceğim, bu yüzden ya boş verip akşam yemeğinde bizimle ızgara balığın tadını çıkarırsın ya da sinirlenirsin. Sonuç aynı olacak."

Noah aşağı inmek için kıpırdanmaya başlayınca ona ters ters baktım. Onu bıraktım ve balık ipini havaya kaldırdı, o kadar gururluydu ki neredeyse parlıyordu.

"Ruger Amca ve ben akşam yemeği pişireceğiz," diye ilan etti. "Benim balığımı yiyeceğiz. Siz de paylaşabilirsiniz!"

Üç küçük gökkuşağı alabalığına baktım, yasal olması mümkün olandan daha küçüktüler. Sonra Ruger'a baktım, sorguluyordum.

Omuz silkti.

"Buzdolabında marine edilmiş somon balığım var," dedi. "Mısırla birlikte ızgara yapacağım."

"Noah'ya en sevdiği peynirli makarnayı getirdim," diye cevap verdim. "Sen ızgarayı yakarken benim de pişirmemi ister misin?"

"Kulağa harika geliyor."

Akşam yemeği biraz garipti ama bu şartlar altında düşündüğünüz kadar da kötü değildi. Ruger ve Noah balıkları temizlerken ben de makarna yapmak ve sebzeleri hazırlamakla meşguldüm. Ben olsam güvenmezdim. Noah'nın elinde bir bıçak vardı ama Ruger ona dikkatle rehberlik etti, balıkları kesip açarken, içlerini boşaltırken ve sonra durularken her adımı açıkladı. Her şeyi folyoya sarıp ızgaraya atarken Noah oynamaya gitti ve ben de masayı hazırladım.

"Ee, bugün işi aldın mı?" diye sordu, parmaklıklara yaslanmış, gözlerini yemekten ayırmadan. Sanki hafta sonu aramızda bir şeyler patlamamış gibiydi. Tamam. Bununla başa çıkabilirdim. İnkâr etmek benim için her zaman mükemmel bir strateji olmuştu.

"Evet," dedim. "İyi bir iş. Üç ay sonra tam sosyal haklar veriyorlar ve gelecek yıldan itibaren bir hafta tatil yapabileceğim. Noah'ı aldığın için tekrar teşekkürler."

"Sorun değil," dedi omuz silkerek. "Skylanders olayını bırakmasını sağlayabilirsen, etrafta olması zor biri değil. Bundan hiç sıkıldı mı?"

"Hayır," dedim. Gözlerinde bir mizah kıvılcımı gördüm ve ben de gülümsedim. Diğer her şey ne kadar berbat olursa olsun, en azından aramızda Noah vardı, diye fark ettim.

"Onunla çok iyi bir iş çıkardınız," dedi Ruger. "Bunu bilmeni isterim."

"Teşekkürler," dedim irkilerek. "Nereden çıktı bu? Bana kızgın olduğunu sanıyordum?"

Kahretsin, bunu yüksek sesle mi söyledim? Tam da anlaşmaya başlamışken neden gidip ortalığı karıştırmak zorundaydım ki? Yine de üzerime atlamadı. Onun yerine bana yavaşça gülümsedi ki bu garip bir şekilde daha kötüydü.

"Bir yolunu bulacaksın," dedi.

Saçmalık.

Ben onu kuşkuyla incelerken o bir adım attı ve mısırı döndürdü. Sessiz kaldı, telefonunu çıkarıp mesajlarını kontrol etti. Evet, kesinlikle daha kötüydü. En azından kavga ettiğimizde nerede durduğumuzu biliyordum.

İşin iyi tarafı, Noah'ın küçük alabalığı oldukça lezzetliydi - üç ısırık da. Sünger Bob şeklinde makarna ve peynir yemek için somon balığını reddetti, bunda büyük bir sürpriz yok. Ruger yeni işimi kutlamak için bir şişe köpüklü elma şarabı getirerek beni şaşırttı. Noah kendinden geçmişti ve şarabın yarısını gerçek bir şarap bardağından tek başına içti. İtiraf etmeliyim ki duygulandım. Yemekten sonra bulaşıkları toplarken Noah on dakika içinde eve gideceğimize dair sert bir uyarıda bulunarak tekrar yola çıktı.

"Yarın işe başlıyor musun?" Bulaşık makinesini doldururken Ruger sordu. "Tam dokuzda," diye cevap verdim, biraz heyecanlanmıştım. "Bu Mükemmel. İşlerin bu kadar yolunda gittiğine inanamıyorum. Bugünkü yardımlarınız için tekrar teşekkür ederim; bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsiniz."

"The Line'daki işi takip etmediğinizi fark ettim," dedi kaşlarını kaldırarak. Kaşlarımı çattım ve başka tarafa baktım.

"Zaten bu konuda ciddi değildim," dedim. "Kulüp için çalışmak istemiyorum."

"Evet, kulüp hakkındaki hislerini açıkça belirtmiştin," dedi. Moralim biraz bozuldu. "Senin için bir şeyim var."

"Bu yüklü bir ifade," diye cevap verdim, sesim düzdü. Sırıttı ve kendimi daha iyi hissettim. Kızgın bir sırıtış değildi bu.

"Kirli zihin, Soph?" diye sordu. "Cidden, bu önemli. Oturma odasına gel."

Onu takip ettim, sonra bir sandalyeye oturdum. Kanepeye oturdu, sonra yanındaki koltuğu okşadı. Başımı salladım. Kalın, işyeri boyutunda bir zarf uzattı.

"Buraya gelmezsen sürprizini alamazsın." "İsteyeceğimi nereden çıkardın?"

"Oh, bunu isteyeceksin," dedi, açıkça kendinden memnun bir şekilde. Ayağa kalktım ve yavaşça ona doğru yürüdüm. Elimi tuttu, beni aşağı çekti ve kucağında. Belirgin bir mücadele verdim ama zarfı bana uzattı ve merakım ağır bastı, kazanmasına izin verdim.

Ayrıca kucağına oturmak da güzel bir histi. Evet, biliyorum. Aptalcaydı. Ama ben sadece insanım.

Zarfı açtım ve nakit para gördüm. Çok büyük bir tomar nakit. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve şok olmuş bir halde zarfı çıkardım. Saymadım ama hepsi yüz dolarlık banknotlar gibi görünüyordu... Burada üç ya da dört bin dolar olmalıydı.

"Bu da ne böyle?" Ona bakarak sordum. Bana acımasız bir gülümseme verdi.

"Çocuk nafakası."

"Vay anasını!" Nefesim kesildi. "Bunu Zach'ten nasıl çıkardın?"

"Annemin mirasından," dedi Ruger. "Ben ona ödedim, o da sana ödedi. Karşılığında o da yaşamaya devam edecek. Herkes kazandı."

Şok olmuş bir şekilde dönüp ona baktım.

"Ciddi misin sen?" diye sordum. Yüzlerimiz yaklaşık iki santim ayrıydı ve gözleri dudaklarıma kaydı. Onları endişeyle yaladım ve popomun altında bir şeylerin kıpırdadığını hissettim. Kolları belime dolandı, beni gevşekçe tuttu ve meme uçlarım sertleşti.

Lanet olsun.

"Daha ciddi olmak oldukça zor," dedi bana. "Eski bir arkadaşım benim için Kuzey Dakota'da Zach'in izini buldu ve Pazar öğleden sonra oraya gittim, bu sabah erkenden döndüm. Biraz konuştuk. Sonra bankaya gittik. Ona yazılı olarak yaşamasına izin verme sözü vermedim - bu sadece küçük bir yan teşvik. Sana ya da Noah'a 10 mil yaklaşırsa sözümü geri alırım.

Tekrar. Annem zaten bunu isterdi. Onu sevmekten asla vazgeçmedi ama ona güvenmekten kesinlikle vazgeçti."

Yutkundum. Ayrıntıları bilmek istediğimden emin değildim... Ama Zach için üzülemezdim. Sahip olduğu her şeyi ve daha fazlasını hak etmişti.

"Burada ne kadar para var?" Bir tomar parayı karıştırırken sordum. "Hepsi değil," dedi. "Bu sadece geçen yılınki. Geri kalanı yolda.
Bu kadar nakitle uğraşmak karmaşık bir hal alıyor. Biraz temizlenmesi gerekiyor ve sonra size ulaştırmak için çirkin bir iz bırakmayacak bir yol bulacağız. Şu anki aylık ücretiniz üzerinde anlaştık ve iyi bir iş bulursa daha fazlasını istemek için onu mahkemeye veremezsiniz."

"Zaten borcunu ödemesini bile sağlayamadım," dedim. "Sağlık ve Sosyal Yardım da bir bok yapmayacak. Yukarı yönlü ayarlamaların masada olduğunu sanmıyorum."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye cevap verdi. "Bir işe girdiğin için çok mutluyum ama artık maaş çekiyle yaşamayacaksın."

"Bu harika," diye fısıldadım, tekrar zarfa bakarken. "I
Sormak zorundayım... Bu bana ve Noah'ya geri dönecek mi? Tutuklanacak mıyım?"

"Sorun yok," dedi. "Bu, IRS'nin dikkatini çekecek kadar nakit değil ve Horse geri kalanını size güvenli ve yasal bir şekilde ulaştırmak için çalışıyor. Kendisi çok iyi bir muhasebecidir ve avukatımızla birlikte çalışacaktır.
Lanet köpekbalığı. Eğer Zach bu konuda sorun çıkarmaya kalkarsa, beni ara ve onu uzaklaştırayım."

Kollarını bana dolayarak gücünü ima etti ve ben ürperdim. "Bu da benim için kirli işlerimi yaptığın başka bir durum, değil mi?" I
usulca sordu.

"Bu Noah'nın parası," dedi Ruger, yüzü ciddiydi. "Bu seninle ilgili değil, Sophie. Bu Zach'in oğluna bakmasıyla ilgili ve bu onun cebinden çıkmış gibi de değil. O sigorta anlaşması bir anda ortaya çıktı.
Noah'nın bu parada hakkı var ve annem Zach'in sizi aç bıraktığını bilse altına sıçardı. Sorunu çözdüm. Artık bunu düşünmeyin, sadece parayı oğlumuza bakmak için kullanın, tamam mı?"

Başımı salladım, başımı göğsüne yasladım. Başımın üstünü öptü ve sırtımı aşağı yukarı ovdu.

"Yani At bir muhasebeci mi?" Bir dakika sonra sordum. "Bunu hayal etmekte zorlanıyorum."

"At'ı hiç resmetmemeni tercih ederdim," diye mırıldandı ve ben de gülümsedim.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım. Hayatımda hiç bu kadar çok para görmemiştim.

Kahretsin, bu hızla gidersek her zaman peynirli makarna yeriz! Ya geri kalanı? Eğer biriktirseydim, Noah'ın üniversite masraflarını karşılayabilirdim.

Çocuğum üniversiteye gidecekti. Gözlerimin dolduğunu hissettim, bu beni rahatsız etti çünkü ağlamaktan nefret ederdim.

"Eğer bana gerçekten teşekkür etmek istiyorsan, bana sakso çek," dedi Ruger, sesi hafifti. Doğruldum ve omzuna bir şaplak attım, o da bir kahkaha patlattı.

"Neden böyle şeyler söylemek zorundasın?"

"Çok yumuşak ve tatlı oluyordun," dedi. "Ve böyle olduğunda seni gerçekten becermek istiyorum. Ama Noah hemen dışarıda ve bu boktan bir zamanlama. Seni kızdırmak o yumuşak ve tatlı saçmalığın icabına bakar."

"İmkânsızsın," dedim ona, ayağa kalkmaya çalışarak. Yine de beni tuttu ve beni sinirlendirmenin onun seksle daha az ilgilenmesini sağlamadığı açıktı. Kıçımın altındaki kanıt her geçen saniye daha da sertleşiyordu.

"Şuna ne dersin?" dedi. "Bir öpücük. Bana bir öpücük ver ve ödeşmiş olalım."

"Hayır," dedim ona. "Sen bir şeylerin peşindesin. Kazanmama izin veremezsin, değil mi?"

Ruger bana sırıttı.

"Evet, haklısın," dedi. "Bir şeylerin peşindeyim. Ve kazanmana asla izin vermeyeceğim, bu yüzden şimdi pes etsen iyi olur."

Bununla birlikte dudakları, düşünme yeteneğimi yok eden o öpücüklerden biriyle benimkilerin üzerine indi. Ağzımı usulca yokladı, ben de hemen karşılık verdim, Noah'nın bir bakıcıyla birlikte olmasını diledim. Eroin. Adam saf eroindi. *Eroin insanları öldürür*, diye bağırdı beynim. Bedenim beynimi tersledi ve Ruger'ı öpmeye devam etti. Sonunda dudaklarımı bıraktı ve geri çekildi, gülümsüyor ve kendini beğenmiş görünüyordu.

"Dediğim gibi, pes etsen iyi olur Soph," dedi. "Er ya da geç bu küçük oyunumuzu kazanacağım."

Başımı sallayarak yavaşça doğruldum. Bunu bana nasıl yapmıştı? Onu o kadar çok istiyordum ki önümü göremiyordum ve o bunu bir anda yok etti. Noah güverteye doğru koştu ve pencereden bize baktı, ağzını pencereye dayayıp balon balığı suratı yaptı. Sonra çılgınca gülmeye başladı ve tekrar kaçtı.

Tamam. Bu onu kapattı.

"Bir süreliğine kendi evinde kalmak istiyorsun," dedi Ruger yanağıma usulca dokunarak. "Bunu anlamaya çalışacağım. Her şey çok hızlı gelişiyor ve bu korkutucu. Ama sen hâlâ benimsin, Soph. Bir an için bile bunu unuttuğumu ya da fikrimi değiştirdiğimi düşünme."

"Kulüpte aletini pantolonunun içinde tutmayı mı planlıyorsun?" Açıkça sordum.

"Onu pantolonumun içinde tutmamayı planlamıyorum," dedi yavaşça. "Ama sana söyledim, ben tek kadınlı bir adam değilim. Sana yalan söylemeyeceğim ya da tutamayacağım sözler vermeyeceğim."

"İşte bu kadar," diye cevap verdim başımı sallayarak. "Siktir git, Ruger. Ben eve gidiyorum."

İşten kaçta çıkıyorsun?
5. Neden?
Gelip güvenlik için evinizi kontrol etmek istiyorum.
Hayır.
Bunu hala çözemedin mi? Ben yapacağım. Senin için uygun olduğunda yapmayı tercih ederim ama her şekilde olur. Saat kaçta? Pizza getireceğim.
Eve 6 gibi geliyoruz. Noah pizzasını sade sever.
Sade mi? Hiçbir şey gibi?????
ME: Sade. Mutlu ol. Eskiden üzerine sos koymalarına izin vermezdi.
Sade olsun. 6'da görüşürüz.
Alanımı işgal ediyor.
KIMBER:?????
BEN: Ruger. Alanımı işgal ediyor. Bu gece yeni yerin güvenliğini kontrol etmeye geliyorum. Bize pizza rüşveti veriyor.
Kontrol manyağı mısın? Güvenlik nedir?
Dairelerimde alarm olmasını ister. Bozuk pencere ve kilitleri kontrol eder. Sürgüleri. Bu tür şeyleri.
Bu çok tatlı! Senin güvende olmanı istiyor.
En büyük tehlike o.
Mutlu ol. Ateşli bir adam geliyor ve yemek getirecek. Kadınlar daha azı için öldürdü
Kimin tarafındasın?
Benim. Bunu hala anlayamadın mı?
Orospu.

KIMBER: Ho
BEN: En azından ben minivan kullanmıyorum.
Bakalım sana yine margarita yapacak mıyım! DÜŞÜK ÜFLEME!!!!!!
BEN: <3

"Bir yeri güvende tutmak için çok para harcamanıza gerek yok," dedi Ruger Noah'a, sesi ciddiydi. Ruger dış kapımıza yeni bir sürgü takarken birlikte çömelmişlerdi. Biri dışarıya açılan, diğeri de ahırın geri kalanına açılan iki kapımız vardı ki bu da kendi içinde oldukça havalıydı. Diğer şeylerin yanı sıra, Noah'ın atlayabileceği eski saman yığınlarıyla dolu bir çatı katı vardı. Daha da iyisi, oraya çıkan merdivenler ve bir korkuluk vardı, Elle'in kuzeni için koyduklarını varsaydığım güvenlik özellikleri.

Ruger, "Boş gazoz kutularınız varsa, bunları kapınızın önüne yığarak alarm verebilirsiniz" dedi. "Amaç gürültü yapmaktır, böylece
Biri içeri girmeye çalışırsa haberin olsun. Çoğu kötü adam gürültü olursa kaçar. Bu yüzden pencerelere o küçük alarmlardan koydum. Eğer kötü bir adam görürseniz, sessiz olmayın. Bağırmaya başlayın. Ve yardım edin diye bağırmayın, olabildiğince yüksek sesle 'Polisi arayın!' diye bağırın, tamam mı?"

"Onu korkutacaksın," dedim kanepeden, pizzanın son dilimini yiyip yememeyi tartışırken. Ruger ve Noah arasında, oldukça hızlı bir şekilde kaybolmuştu.

"Korkuyor musun, Noah?" Ruger sordu.

"Hayır," dedi Noah. "Ruger akıllıdır. Bana güvenlikle ilgili her türlü şeyi öğretiyor. Bir yerlerde yürürken telefonunla mesajlaşmayı bırakman ve etrafındaki insanlara dikkat etmen gerektiğini söylüyor anne. Ayrıca yanınızda taşımaya başlamanız gereken küçük bir çubuk olduğunu söylüyor. Adı
cuburtron."

"Kubaton," diye düzeltti Ruger, bana bakarak. "Anahtarlığınız için küçük bir sopa. Çok etkili, çok güvenli. Gelip dükkândaki kendini savunma dersini almalısın Sophie."

"Kendimi savunma dersine ihtiyacım yok," dedim gözlerimi devirerek. "Zaten beni koruyacak kişisel bir takipçim var. Neredeyse Noah'ın yatma vakti geldi - bir ara eve gitmeyi düşünüyor musun?"

"Ben işimi bitirdikten sonra," dedi. "Banyo zamanı, ufaklık."

Noah zorunlu mızmızlanmayı ve ayakta kalmak için yalvarmayı yaptı ama kalbi buna el vermedi. Banyo hızlı geçti, Ruger tam Noah çıkarken kilidi bitirdi.

Ruger'e "Bu gece benim hikayemi yazacak mısın?" diye sordu.

"Elbette, küçük adam," dedi Ruger. "Ne okuyoruz?"

"Sihirli Ağaç Evi," diye yanıtladı Noah. "Kendi başıma okuyabilirim ama senin okuman hoşuma gidiyor."

Ruger Noah'ya kitap okurken küçük oturma odasını topladım. Kanepe olarak kullandığımız bir şilte vardı, ben de orada yatıyordum. Normalde onu kurmaya

Ama Ruger'a fikir vermek istemedim. Yarım saat sonra dışarı çıktı ve Noah'nın kapısını arkasından usulca kapattı.

"Çocuk bayıldı," dedi. "Bölümün yarısında uyuyakaldı. Bence çok iyi gidiyor ama son zamanlarda çok şey yaşadı."

"Yardımınız için teşekkürler," dedim beceriksizce.

"İşte yeni anahtarların," dedi ve onları bana doğru fırlattı. "Tüm kilitleri değiştirdim, bu yüzden bir setini Elle'ye vermen gerekecek. Eskileri çalışmıyor."

"Bu harika," dedim.

"Cuma öğleden sonra Noah'ı bir süreliğine alabilir miyim?" diye sordu. "Bu hafta sonu bir koşuya çıkıyorum. Dört ya da beş gün dönmeyebilirim."

"Elbette," dedim. "Yine de yediye kadar ona ihtiyacım var."

"Kulağa hoş geliyor," dedi. Kollarını kavuşturdu ve kayıtsızca duvara yaslandı. "Peki bunu ne kadar süre yapacağız?"

"Ne yapmak?"

Bir elini kaldırdı ve küçük dairenin etrafını işaret etti.

"Benim evimde kalabilecekken Noah ile burada mı yaşıyorsunuz?"

"Burası güzel," diye itiraz ettim. "Temiz, güvenli ve ev sahibinin gece bana saldırması konusunda endişelenmeme gerek yok. Aramızda bir şey olmayacak, Ruger. Olmuyor. Olmuyor."

Cevap vermedi ve ben de onu dikkatle izledim. Bir şeylerin peşindeydi... *Kokusunu alabiliyordum*. Birden duvarı itti ve bana doğru yürüdü, beni belimden yakaladı. Sonra beni omzunun üzerinden fırlattı, tıpkı o hafta sonu yaptığı gibi.

"Hayır!" Bağırdım. "İstediğini elde edemediğin zaman beni çekip götüremezsin!"

Kıçımı tokatladı.

"Kapa çeneni," dedi. "Noah'yı uyandıracaksın. Buraya gelirse seni bu halde görecek ve sen de ona nasıl açıklayacağını bulacaksın. Eğer o

Bana sorarsa, ona gerçeği söylerim. Annen kötü bir kız oldu ve bir şaplak atılması gerekiyor."

"Seni pislik," diye tısladım, sırtına olabildiğince sert tekme ve tokatlar attım. Belki de şu kube-thingie derslerinden birini almalıydım. Beni apartmandan çıkarıp ahıra taşırken o koca, aptal kıçına sokabilirdim.

Ruger mücadelelerimi görmezden geldi, bu da beni daha da kızdırdı.

Beni ahırın içinden geçirdi ve merdivenlerden samanlığa çıkardı. Bir düzen sezdim. En azından burada bir banyo yoktu, bu yüzden soğuk su spreyi yoktu. Küçük bir teselli. Beni bir saman yığınının üzerine öyle bir bıraktı ki nefesim kesildi, kemerini çözüp kot pantolonunun ilmiklerinden geçirirken uzun boyluydu. Sonra ellerinin arasında katladı ve kopardı. Ona ters ters baktım, bir yengeç gibi samanların üzerinde geriye doğru sıçradım.

"Seni tekrar bağlamam mı gerekiyor?" diye sordu.

"Bunu yapmayacağız," diye ilan ettim, her ne kadar beynim onun varlığının neden olduğu tanıdık kapanmaya çoktan başlamış olsa da. Tanrım, kokusuna bayılıyordum. Sikinin derinliklerindeki hissinden bahsetmiyorum bile. içeride ... o küçük metal düğmeler çok büyük bir fark yarattı. "Cehenneme git, Ruger."

"Tabii ki hayır. Bunu kesinlikle yapacağız," dedi. "Belki sana biraz akıl verebilirim. Belli ki kelimeler işe yaramıyor."

Bununla birlikte gömleğini çıkardı ve bir kenara fırlattı. Başka bir şey söylemeden fermuarını açıp kot pantolonunu çıkarırken ona ters ters baktım. Samanların üzerinde öne doğru diz çöktü ve ellerimi yakalayarak başımın iki yanına sıkıştırdı. Beni koklarken başını eğdi, boynumdaki solmaya yüz tutmuş morlukları öptü, partide yaptığı gibi ısırdı ve emdi.

Lanet olası dikkat dağıtıcı. Kahretsin, bu iyi hissettirdi.

"Soluyorlar," dedi, gözlerimin içine bakacak kadar uzaklaşarak. Yüz ifadesinden hiç hoşlanmamıştım. "Belki sana yenilerini veririm. Ne dersin?"

"Bence sen öfkeli bir pisliksin."

Ruger güldü.

"Evet, bence sen bir kaltaksın ama sikim senden hoşlanıyor, o yüzden bir yolunu buluruz."

Ağzımı tekrar yakaladı ama bu sefer öpücük sert ve acımasız değildi. Hayır, taktik değiştirmişti, çünkü şimdi dudakları benimkilerin üzerinde fısıldıyor, ısırıyor ve emiyor, ben onu görmezden gelmeye çalışırken onları nazikçe birbirinden ayırıyordu. Sonra ellerimi başımın üzerinde birleştirerek bir elini serbest bıraktı.

aramızda. Parmakları karnımda gezindi ve eve geldiğimde giydiğim yoga pantolonunun üst kısmına ulaştı.

Onları aşağı çekmeye başladı ve ben bunun olduğunu anladım.

Ruger yine kazanmak üzereydi, çünkü Ruger her zaman kazanırdı ve ben de ona her zaman izin verirdim çünkü bedenim onu beynimden daha çok istiyordu. Kalçalarımı kaldırdım, böylece pantolonumu çıkarmasını kolaylaştırdım ki bu da tabutuma bir çivi daha çakmak demekti. Sonra parmakları içime kaydı ve ürperdim.

Zarar zaten verilmişti, haklı çıktım. Gerçekten ne fark ederdi ki? Sonunda beni öpmeyi bıraktığında, nefes nefese birbirimize baktık. Parmakları klitorisimi sıyırarak aşağıya doğru indi ve ben daha fazlasını isteyerek kıvrıldım.

"Tanrım, beni kızdırıyorsun," diye mırıldandı. "Neyse ki amın çok ateşli."

"Öyle deme." Dudağı

seğirdi.

"Vajinanın bu kadar ateşli olması iyi bir şey," diye fısıldadı. "Çünkü penisimi içine sokup tekrar tekrar cinsel ilişkiye girmek ve arzularımızı karşılıklı olarak tatmin edici bir doruğa ulaştırmak istiyorum. Kulağa nasıl geliyor?"

"Neredeyse daha kirli," dedim ağzım büzülerek. Çok saçmaydı. Hepsini. Onu öldürmek, becermek ve ona bağırmak istiyordum.

Şaka mı? Neredeyse gülecektim ama başparmağı klitorisimle oynarken parmakları tam G noktama sürtündü. Beni her seferinde nasıl bu kadar hızlı ıslattığını anlayamıyordum.

"Oh, daha kirli," dedi bana, tekrar burnumu sokarak, dişleriyle kulağımı çekiştirerek. "Ellerini bırakırsam kaçmaya çalışacak mısın?"

Soruyu ciddiyetle değerlendirdim.

"Hayır," diye itiraf ettim. "Ama bu tek seferlik bir anlaşma. Bu saatten sonra bir daha asla seks yapmayacağız."

Ruger bana o tembel panter gülümsemesiyle baktı ve cevap vermedi. Yine de gitmeme izin verdi ve ben de uzanıp onu iterek samanların arasına geri soktum. Sonra üzerine bindim. Bunun için tek şansım olduğunu fark ettim. Son bir

Ruger'ın vücuduyla oynama şansı. Onunla ne yapmalıyım?

Göğüs ucu halkasına yöneldim, o inlerken ağzımın derinliklerine kadar emdim, elleri saçlarımı karıştırdı.

"Bu iyi, Soph," diye fısıldadı. "Ama bunu yaparken sikimi de tutabilir misin? Tek düşünebildiğim, beni öldürdüğü."

Aşağı uzandım ve onu buldum, ipekle bağlanmış sert çelik. İzimi sürdüm Parmaklarını sikinin başının üzerinde gezdiriyor, halteri yakalıyor, ileri geri fırçalıyordu.

"Lanet olsun," diye inledi. "Çok fazla bebeğim. Şimdilik sadece şaft, tamam mı?"

Eli benimkini kapladı, bana tam olarak nasıl istediğini gösterdi-yavaş ve derin, biraz acı verici olması gereken bir bükülme ile. Sertlikten hoşlandığını hatırladığım için kendimi tutmadım ve kısa süre sonra kalçaları altımda yükseldi.

İşte o zaman meme ucuna son bir fiske vurdum ve ağzımı karnına doğru götürmeye başladım. Ruger dergi reklamlarındaki adamlara benzemiyordu. Bir modelin mükemmel karın kaslarına sahipti ama aynı zamanda karşımda temiz, ağdalı bir cinsellik fantezisi değil, gerçek bir erkek olduğunu hatırlatacak kadar da saçı vardı. Çenemi göbeğinin alt kısmına sürterek, daha aşağılara inmeden önce onun üzerinde sahip olduğum gücün tadını çıkardım.

Bazı kızlar kafa vermeye bayılır.

Ben hiç onlardan biri olmadım, bu yüzden üzerinde çalışacak çok fazla deneyimim yoktu. Sahip olduğum şey ise müthiş bir hayal gücüydü ve güvertesindeki o ilk geceden beri onun sikini ağzıma almayı düşünüyordum. Orada oturduğumu, salon pantolonunun ince flanelinden onu önümde gördüğümü, ona dokunmayı her şeyden çok istediğimi hatırladım.

Şimdi yapabilirim.

Ruger başını yukarı kaldırdı, bir kolunu arkaya ve boynunun altına katladı, bir sonraki hamlemi düşünerek başını hafifçe yanağıma sürttüğümde kapüşonlu gözlerle izledi. Dilimi uzattım ve başının altındaki çentiğe hafifçe dokundum. Sonra küçük metal topuzun etrafında döndürdüm.

Ruger'ın nefesi tısladı ve ben saf, kadınsı bir güç dalgası hissettim.

Tekrar yaladım, sertçe emmeden önce piercing'iyle oynadım.
Metal direk garipti ama onu derinlemesine boğazlamayı planlamıyordum, bu yüzden önemli değildi. Başımı yukarı doğru sallamaya başladım, aynı anda elimle onu okşuyordum. Parmakları saçlarımın derinliklerine gömülmüş, bana rehberlik ediyordu.

"Beni öldürüyorsun Soph," diye mırıldandı inleyerek. "Dur. Durmazsan boşalacağım."

Bu fikri sevdim. Bir kez olsun Jesse "Ruger" Gray'in kontrolünü kaybettiğini görmek güzel olacaktı. Ama tam bunu gerçekleştirmeye karar vermiştim ki, parmakları saçlarımı sıkarak ağzımı sikinden uzaklaştırdı.

"Bin bana," diye emretti.

Oh, bununla çalışabilirim ...

Üzerine tırmandım ve aşağı uzanarak onu vücuduma doğru yönlendirdim. Muhtemelen hayatımda hiç olmadığım kadar ıslak olmama rağmen, onun tüm uzunluğunu almak yavaşça gitti. Bu açıdan onun her santimini hissediyordum, beni o kadar geriyordu ki neredeyse acıtıyordu. Kendimi alıştırmak için birkaç kez durdum, gözleri tüm bu süre boyunca beni delip geçti. Sonunda hepsini içime aldığımda nefesimi tutarak durdum.

Ruger hâlâ beni izliyordu, yüzü ihtiyaç, yoğunluk ve arzuyla doluydu. Bir dirseğinin üzerine eğildi, karın kaslarının esnemesi aşırı hassaslaşmış klitorisime neredeyse acı veriyordu. Uzanıp saçımın bir tutamını yakaladı, kulağımın arkasına sıkıştırdı ve sonra yanağımı avuçladı, yüzü neredeyse şefkatliydi.

Gözlerimi kapattım.

Kızgın Ruger mı? İyi. Azgın Ruger? Buna da alışmıştım. Ama nazik bir aşık olarak Ruger? Hayatta kalmak ve hayatıma devam etmek istiyorsam kafamda buna yer yoktu. Onun üzerinde ileri geri sallanmaya başladım, hareket çok hafifti ama neredeyse acı verecek kadar zevkliydi. Eli yüzümden kalçama indi, daha hızlı gitmem için beni teşvik etti, ben de öyle yaptım.

Onu tekrar sınıra getirmek uzun sürmedi. Bir noktada kaldıraç olarak göğsüne doğru eğildim, tırnaklarımı göğüs kaslarına geçirdim, bu onu daha da tahrik ediyor gibiydi. Ruger'in acıdan hoşlandığına karar verdim, bu yüzden onu iç kaslarımla ezmek için elimden geleni yaptım.

Bu konuda cömertimdir.

Sabrını kaybedip beni yuvarladığında ve kontrolü tekrar ele aldığında kendime gelmek üzereydim. Bacaklarımı tuttu, onları yukarı ve omuzlarının üzerine itti. Sonra ben orgazm çığlıkları atana kadar beni sertçe dövdü.

Ruger hemen arkasından geldi ve geldiğinde adımı seslendi.

O bana sarılmış, ikimiz de yan yatmış, ellerinden biri hafifçe karnıma dayanmış halde uyuyakalmışım. Aşağıya inip bir battaniye aldı, samanları örttü ve bizim için bir yuva oluşturdu.

Bir ara uyandığımda Ruger'in elini bacaklarımın arasında buldum, ben sürüklenirken beni yavaşça okşuyordu. Beni karnıma doğru döndürdü, bacaklarımı ayırdı ve nazikçe ve dikkatlice bedenime girdi. İç çektim, lezzetli basınç daha önce hiç deneyimlemediğim bir incelikle artıyor ve patlıyordu.

Sonra tekrar bana sarıldı ve ben tekrar uykuya daldım. Ertesi sabah saat altıda cep telefonum çaldığında uyandım, kendimi şiltemde yalnız ve onun kokusuyla çevrili buldum. İsmi tanıyamadım ve arayan kişi telefonu kapattı. Lanet olası yanlış numara.

Yan tarafıma döndüm ve hâlâ sehpanın üzerinde duran boş pizza kutusunu gördüm.

Lanet olsun. Böyle bir durumda ne yapmam gerekiyordu?

Çılgınca. Hepsi.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Tanrım, dans etmeye bayılıyorum," dedi Kimber sigarasını emerken. Cuma günü gece yarısına az kalmıştı ve Spokane şehir merkezindeki bir kulübün dışındaki kaldırımda duruyorduk. Keyfim yerindeydi.

"Ayaklarım çok acıyacak ama buna kesinlikle değecek," diye kabul ettim, biraz sallanarak. Yanaklarımın kızardığını hissettim, bu komikti, bu yüzden gülmeye başladım. Kimber bana başını salladı.

"Seni hiçbir yere götüremem," dedi ciddiyetle. "Hafif kilolu. Em hangi cehenneme gitti? Onun şu adamını kontrol etmek istiyorum. Anlaşmamızın onu inceleyip zaman ayırmaya değip değmeyeceğine karar vermek olduğunu sanıyordum. Ama o
hile."

"Yok artık. Kaltak. Ondan nefret ediyorum."

"Evet, ben de," diye yanıtladı Kimber, vurgulamak için sigarasını havaya dikerek. "Hiçbir detay almazsam bekâr hayatımı nasıl yaşayabilirim ki?"

Başımı salladım ve kederle omuz silktim.

"Ben üzerime düşeni yapıyorum. Sana her
şeyi anlatıyorum."

"Ve bunu takdir etmediğimi düşünme," dedi hafifçe ağlayarak. Sarhoş bir şekilde birbirimize sarıldık.

İlk bara saat on gibi gitmiştik ve saat on buçukta Em internetteki yakışıklısı Liam'la buluşmak için ortadan kaybolmuştu. Bizimle buluşması için onu içeri getirmesi gerekiyordu ama onun yerine sokağın aşağısındaki bir bara gittiler. On bir buçukta bir sonraki kulübe geçtiğimizde kaçırılma ve cinayetten şüphelenebilirdim, ancak bize akşamın tadını çıkardığını açıkça gösteren düzenli mesajlar gönderiyordu.

Uzun lafın kısası Liam muhteşemdi, bir süre sonra onunla tanışacaktık, kesinlikle onunla yatacaktı ve babasını idare edebileceğinden oldukça emindi. Görünüşe göre Liam, Em'in mükemmel erkeğiydi.

Biz olmadan diğer bardan ayrılmayacağına söz verdi, biz de tamam dedik.

"Umarım köşedeki bir kulübede sevişiyorlardır," dedim asık suratla.

"Çok fazla değil," dedi Kimber karanlık bir sesle. "Eğer ben onay vermeden onu becerirse, margarita ayrıcalıklarını kaybeder."

Sevişmekten bahsetmek bana Ruger'ı hatırlattı ve Ruger'ı düşünmek daha fazla içmek istememe neden oldu. Onu becerdiğime hâlâ inanamıyordum. Yine.

Adamdan kurtulamadım. Tanrıya şükür öğlene kadar Coeur d'Alene'e dönmemiz gerekmiyordu, çünkü daha içecek çok alkolüm vardı. Kimber'ın Kocası bu gece kesinlikle takım için bir tane alıyordu, iki çocuğu da izliyordu. Ona kurabiye ya da başka bir şey pişirmem gerekiyordu.

"Kocan için yemek pişirmek istememem ürkütücü mü?" diye sordum. Bir kahkaha patlattı ve ben de gülmeye başladım ve sonra telefonum çaldı.

Otele geri dönmek istiyorum. O kesinlikle TEK

Okudum ve ciyaklayarak telefonu Kimber'a uzattım. Öfkeli bir şekilde parmaklarıyla yazmaya başladı.

Kimber: Sakın yapma! Önce onu dışarı çıkarmalıyız. Plana uymuyorsun. Bir dakika içinde onunla buluşup Mick'in evine geleceğiz ve oradan devam edeceğiz. Biz dışarıda bekleyeceğiz.

Telefonumu geri çektim ve Kimber'a ters ters baktım. "O benim! Ona ilk ben bağıracağım."

"Ona Internet Hottie'nin önünde bağıramayız!" dedi bana. "Bu bir engel. Ona yarın bağırırız."

Bunu düşündüm.

"Tamam," dedim. "Ama onun kıçını tekmelediğimizde ilk bağıran ben olacağım."

İçini çekti ve gözlerini devirdi. "Her neyse."

Mick's'in dışında onları görmedik. Duvardaki küçük bir delikti, neredeyse kaçırıyorduk çünkü uzun bir kuyruğu olan iyi büyüklükte bir kulübün yanındaydı. Em'e mesaj attım ama cevap alamadım.

"Muhtemelen işiyordur," dedi Kimber, kaldırımda yığın halinde duran bir grup kolejli görünümlü adama bakarak. Onlar da ona baktı ve Kimber gülümsedi.

"Hey!" diye tısladım. "Evliyim, unuttun
mu?" Güldü.
"Sadece bakıyorum, bu kadar gergin olma. Dokunmayacağıma söz
veriyorum, tamam mı?" Telefonum çaldı.

EM: Gidiyoruz

Beş dakika daha kaldırımda durduk. Hiçbir şey yoktu. Biraz gerginleşmeye başlamıştım. Tekrar mesaj attım. Cevap gelmedi.

Bir on dakika daha geçti ve artık canıma tak etmişti. Bu doğru
gelmiyordu. "Gidip onu kontrol edeceğim," dedim Kimber'a. O da ilgisini
kaybetmişti.
üniversiteli çocuklar gelip bizi tavlamaya çalıştıklarında. Görünüşleri güzeldi ama pek de iyi konuşkan sayılmazlardı.

Başını salladı, yüzünde endişe vardı.

"Ben burada bekleyeceğim," dedi, sokağın aşağısına ve yukarısına bakarak. "Belki ortaya çıkarlar diye."

"Dışarıda tek başına olmanı istemiyorum," diye cevap verdim. Çenesini yan taraftaki kulübün fedaisine doğru salladı.

"İyi olacağım," dedi. "Bir şey olursa onun için çığlık atarım. Git kızımızı bul."

"Pekâlâ," dedim, sesim acımasızdı. "Ama onu bulduğumda kıçına tekmeyi basacağız. Bu hiç hoş değil."

Burası küçük ve karanlıktı - beklediğimden çok daha kaba, küçük, dar bir bardı. Üniversiteli gençlerin dışarıda kalmasına şaşmamalı. İçerideki adamlar onları buruşturup atardı.
...bir şey kullandı. Saman paketleri mi? Hayır, daha kötü bir şey. Kafamı salladım, içkinin etkisiyle sersemlemiştim. *Odaklan.* Kadınlardan çok erkek vardı ve çoğu gözlerini içkilerinden ayırmıyordu. Liam'la ilgili hızla çöken fikrim bir kademe daha düştü. Ne tür bir adam bir kızı böyle bir yere götürürdü?

*Em'*in *gözümüzün* önünden *ayrılmasına izin vermemeliydik*, fark ettim.

Onu ana barda bulamayınca arka tarafa doğru yürüdüm; burada uzun bir koridor, köhne görünümlü banyoların ve bir ofisin yanından geçiyordu. Bir tuğla ile açık bırakılmış bir yangın kapısı ile sona eriyordu.

Kimber'a mesaj attım.

ME: Onlardan bir iz var mı?

Hayır, bu saçmalık.
Barda olmaz. Alleye bakıp geri geleceğim.

Yangın kapısına doğru temkinli adımlarla ilerledim. Em gerçekten tanımadığı bir adamla dışarı çıkar mıydı? Ama muhtemelen onu tanıyormuş gibi *hissediyordu*. Bir süredir birbirlerini arıyorlardı. Kahretsin, ben de
Sadece birkaç kez tanıştığım adamlarla randevular. Yine de... Kapıyı itip açtım ve dışarıya baktığımda uzun boylu, siyah saçlı, soluk kot pantolonlu bir adamla karşılaştım.
Motosiklet botları hırpalanmış bir kargo minibüsünün yan tarafına yaslanmış.

Bana bir köpekbalığı gibi gülümsedi ve göz kırptı.

Aman Tanrım. Onu tanıdım. Diğer kulüpteki adamlardan biriydi, Devil's Jacks. Seattle'daki evime gelenlerden.

Hunter.

Onun burada ne işi vardı? Lanet olsun... Tesadüf mü?

Yoksa Hunter ve Liam *aynı kişi miydi*?

Çığlık atmak için ağzımı açtığımda biri beni arkamdan iterek ara sokağa savurdu. Tökezledim ve neredeyse düşüyordum. Sonra Hunter'ın kolları beni yakaladı, havaya kaldırdı ve minibüsün arkasına doğru taşıdı. Beni minibüsün içine atarken tekmeleyip dövüşerek avazım çıktığı kadar bağırdım.
-Ama yandaki kulüpten gelen gürültülü müzik neredeyse kimsenin beni duymamasını garantiliyordu. Em yerde yatıyordu, kolları arkadan kelepçeliydi.
Bandana ağzını tıkıyordu. Bacakları beyaz çamaşır ipine benzeyen bir şeyle sıkıca bağlanmıştı.

Hunter peşimden tırmandı, beni yere yatırdı ve telefonumu elimden aldı. Birkaç saniye içinde ağzımı kapattı ve bileklerime bir kelepçe daha taktı. Yüzüstü yere uzandım, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı ve bana bakan Em'e bakıyordum. Birinin daha içeri girdiğini hissettim, bir kapının çarptığını duydum ve motor kükredi.

Hunter konuştu, sesi soğuk ve mesafeliydi.

"Üzgünüm kızlar. Umarım bu iş çok çirkinleşmez ve yakında evinize dönersiniz."

Minibüs hareket etmeye başladı.

RUGER

Birası ısınmıştı.

Bir kez olsun kulüp binasında bir parti, barbekü ya da başka bir şey olmamıştı, bu çok utanç vericiydi çünkü düşünebildiği tek şey Sophie, Spokane'de en yakın arkadaşının sürtüğüyle dans ediyordu. Yarın Portland'a yapacağı geziye odaklanması gerekiyordu ama bunu umursayacak durumda değildi.

Tanrım, bu gece Kimber'ın kiminle çıkacağını anladığında neredeyse altına sıçacaktı. Kimber'ın sahne adı Stormie'ydi ve kaltak vakum gibi bir ağzı olmasıyla ünlüdür. Hatta bir gece onu eve götürmüştü bile... Fena değildi ama tekrarlamama kuralını çiğnemeye değmezdi.

Şimdi Sophie'nin kafasını başından beri onunla ilgili hikâyelerle doldurup doldurmadığını merak ediyordu. Ayrıca neden The Line'da çalışmakla ilgilendiğini de açıklıyordu -Kimber orada bir servet kazanmıştı, en popüler dansçılarından biriydi.

VIP odalarında daha da büyük bir hit olmuştu.

Sophie'nin gitmesini fiziksel olarak engellemeyi düşünmüştü ama bunun uzun vadede kendisine yarardan çok zarar getireceğini fark etmişti. Samanlıkta geçirdikleri geceden beri ondan kaçıyordu ve o da buna izin vermişti. Yeni bir işin ilk haftası stresliydi, bu yüzden ona bir mola vermişti. Bu kadınlar gecesi olayı onu hazırlıksız yakalamıştı. Sadece Noah'ın çenesi düşük olduğu için öğrenmişti.

Çocuk her türlü yararlı bilgiyle doluydu.

Piknik, peşinde bir kızla birlikte ana salona doğru yürüdü. Kız on altı yaşlarında görünüyordu ama Ruger onun daha büyük olması gerektiğini biliyordu. Armory'de hapishane kaçkını yoktu, böyle bir belaya kesinlikle ihtiyaçları yoktu. Pic iyi sevişmiş bir adam gibi görünüyordu ve kıçına bir şaplak atarak onu yoluna gönderdi. Sonra Ruger'a doğru yürüdü.

"Neyin var senin?" diye sordu, kanepenin karşısındaki uyumsuz sandalyelerden birine çökerek.

"Sıkıldım," dedi Ruger ensesini ovuşturarak. "Ve görünüşe göre yaşlanıyorum, çünkü bugün tezgahımda oturup o özel siparişle ilgilenmekten boynum ağrıyor."

"Acınacak haldesin," dedi Pic. "Gerçek bu."

"Kız arkadaşının taşındığını duydum."

"Evet, şimdi başka bir şey hakkında konuşabiliriz." Piknik kısa bir süre güldü.

"Önce At, şimdi de sen," dedi. "Bütün lanet olası yer kedi kırbaçlıya dönüyor."

"Siktir git, göt herif," diye cevap verdi Ruger. "Şu anda onun suratını sikmek yerine burada oturuyor olmamın tek nedeni, sikimi ona tasmayla teslim etmek istememem. Ve konuşmalısın. Senden daha küçük çocukları becermek

Kızın mı? Senin yaşlı kıçının böyle bir hatunla birlikte olduğunu düşünmek beni ürkütüyor." "En azından bu gece biriyle yattım," diye cevap verdi Pic hafifçe. "Bazılarının aksine."

Telefonu çaldı. Çıkardı ve kimliğine baktı.

"Ben Em," dedi kısaca, ayağa kalkıp odanın diğer ucuna doğru yürüdü. Sonra Pic dondu kaldı, vücut dili gerginliği haykırıyordu. Otuz saniye sonra Ruger'ın telefonu çaldı.

Sophie.

"Olmasan iyi edersin-" diye başladı ama kadın sözünü kesti.

"Kapa çeneni ve dinle," dedi sesi gergin bir şekilde. Ruger doğrulup oturdu. "Seattle'da tanıştığın şu adamlar mı? Devil's Jacks? Beni ve Em'i yakaladılar. Spokane'deyiz ve onlar-"

Biri telefonu kaptığı sırada kızın çığlığını duydu. Adrenalin ona çarptı ve onu bir kalp atışında rahattan harekete hazır hale getirdi. Harekete geçmek yerine kendini sakin kalmaya ve tüm gücüyle dinlemeye zorladı. Bulabilecekleri her ipucuna ihtiyaçları olacaktı.

Sophie ... ve Em? Ne oluyor lan? Tanrım, Em, Pic'e haber vermeden dışarı çıkmaması gerektiğini bilmeliydi. Em bu işe nasıl karışmıştı?

"Ruger," dedi bir adam. "Bu Skid. Seattle'dan. Küçük bir sorunumuz var."

"Sen öldün," diye cevap verdi Ruger, sesi düzdü ve bunda ciddiydi. Göz ucuyla Picnic'in bir bar taburesini kapıp duvara çarptığını gördü. Painter barın arkasından testereli bir av tüfeği kaparken Horse ayağa kalkmış, üç kızı kapıdan dışarı itiyordu.

Slide banyodan içeri girdi ve kaşlarını kaldırarak etrafına bakındı. Skid sıkılmış bir sesle, "Evet, ölümüm hakkında sonra konuşuruz," dedi. "Dinleyin. Portland'daki adamınız Toke, birkaç saat önce iki kardeşimize saldırdı. Lanet eve girip ateş etmeye başladılar. Her yerde polisler var, her şeyi gören bir çift orospu var.

tam bir karmaşa. Kızlar da polislerle konuşuyor, işleri mükemmelleştirmek için. Doktorlar şu anda bir adam üzerinde çalışıyorlar, kurtulup kurtulamayacağını bilmiyorlar.

Toke diğerini sürükleyerek götürdü."

"Saçmalıyorsun," dedi Ruger. Toke bir joker olabilir ama tüm kulübün oylamasını göz ardı etmeyecektir.

"İşlem daha sonra," diye tersledi Skid. "Oğlunuzu kontrol altına almanızın ve adamımızı bize geri getirmenizin zamanı geldi. Güvende. O zamana kadar, ona iyi bakacağız - adı neydi? Sophie'ye mi? Senin için küçük tatlı Sophie'ye iyi bakacağız. Bu işi hallettiğimizde iyi olacak. Oğlumuz öldü mü? Beklentileri pek iyi görünmüyor. Gerçekten güzel bir kıçı var. Onu vurmadan önce dokunabilirim. Anladın mı beni?"

Telefonu kapattı.

Ruger ayağa kalkarken sehpayı tekmeleyerek "Siktir," diye mırıldandı. Horse ve Bam Bam onu tutarken Pic bağırdı. Ruger bu dramayı görmezden gelerek koridorda ilerledi, ofisi geçti ve özel projelerini yaptığı büyük atölyeye girdi. Dizüstü bilgisayarını açtı ve izleyiciyi açarak aramasını daralttı.

İşte oradaydılar-Sophie ve Em'in telefonları Spokane şehir merkezinde, nehrin yakınındaydı. Yakında suya gireceklerdi. O oraya varana kadar Jack'ler kızlarıyla birlikte rüzgâra kapılmış olacaklardı.

Lanet olsun. Ruger döndü ve duvara bir yumruk atarak alçıpanı parçaladı. Keskin acı odaklanmasına yardımcı oldu. Tezgâhının çekmecesinden ruhsatsız bir .38'lik yarı otomatik çıkardı ve ayak bileğindeki kılıfına soktu, sonra da fazladan şarjör aldı. Sonra döndü ve Picnic ile diğerlerini ne yapmaları gerektiği konusunda tartışırken bulmak için koridora geri döndü. Picnic hemen ata binmek istiyordu; At, Bam Bam ve Duck ise bir plan yapmak için zaman istiyordu ve Ruger bunun olması gerektiğini biliyordu. Daha fazla bilgi edinene kadar Spokane'de bir bok yapamazlardı.

Toke oylamayı kaybetmişti ama savaşı kazanmıştı.

Azrailler ve Şeytan Jacks savaşa gidiyorlardı.

SOPHIE

Minibüsün arkasında ne kadar yolculuk ettik bilmiyorum. Sanki sonsuza kadar sürdü. Sonra bir garaj kapısının açılma sesini duydum. İçeri girdik ve arkamızdan kapandı. Hunter ve şoför minibüsten inip arka kapıları açmak için yanımıza geldiler.

Sert eller - Hunter'ın değil - ayak bileklerimi kavradı ve beni kabaca dışarı çekti. Yanağım sıyrıldı ve eğer kaçırılma olayı beni tamamen ayıltmadıysa, acı bu işi bitirdi. Beni yarı taşıdı, yarı sürükleyerek eve soktu. Sonra da

Beni kanepeye bıraktı ve oturmak için mücadele ettim. Hunter Em'i çok daha nazik bir şekilde yanıma bıraktı. Geri çekildi ve arkadaşına katıldı. İki numaralı adam Skid'di - Seattle'da tanıştığım diğer Devil's Jack. Başımızda dikildiler, yüzleri asıktı ve gerçekten boku yediğimizi biliyordum.

Midem bulandı ve Noah'ı düşündüm. Onu bir daha görebilecek miydim?

"Durum şu," dedi Hunter, soğuk gri gözleri aramızda gidip gelirken. Gerçekten de Em'in internetteki adamı olabilir miydi? Yalan söylemiyordu. Gerçekten de çok seksiydi, hatırladığımdan bile daha yakışıklıydı.

Lanet olası bir sosyopat olması çok kötü.

Ya da belki Liam'a bir şey yapmıştı. Tek bildiğim, Em'in internetteki erkek arkadaşının sokakta ölü yatıyor olduğuydu. Kahretsin.

"Sen burada koz olarak bulunuyorsun. Portland'daki Azraillerden biri - Toke- bu gece gerçekten kötü bir karar verdi. Evimize gitti ve ateş etmeye başladı, hiçbir uyarı ya da provokasyon olmadan. Giderken bir rehine aldı. Bizimkilerden biri
kardeşler öldü ve bir diğeri muhtemelen şu anda işkenceyle öldürülüyor, bu yüzden bu konuda biraz ani davrandığımız için bizi mazur görmelisiniz
şey. Baban," Em'e doğru başını salladı, "adamımızı bize geri getirmek için ne gerekiyorsa yapacak. Bu gerçekleşirse eve gideceksin."

Kadın ihanet dolu gözlerle ona baktı. Adam öne eğildi ve ağzındaki tıkacı çıkararak kulağına bir şeyler fısıldadı. Em ondan uzaklaştı.

"Sen öldün Liam," dedi, sesi son derece ciddiydi. Böylece bir gizem daha çözülmüş oldu... Zavallı Em. Kalbim onun için acıdı.

"Babam seni öldürecek," diye devam etti. "Şimdi gidelim ve ben onu vazgeçirmeye çalışayım. Yoksa çok geç olacak. Ben ciddiyim. O. Öldürecek. Öldürecek. Öldürecek."

Hunter başını salladı.

"Üzgünüm bebeğim," diye cevap verdi. "Korktuğunu ve sinirlendiğini anlıyorum ama Azrail'in biri öfke nöbeti geçirdi diye bir kardeşimin ölmesine izin vermeyeceğim."

"Siktir git."

Skid'e baktı, o da omuz silkti. Hunter iç geçirdi, elini yüzüne götürdü, yorgun görünüyordu.

"Tamam, hadi yukarı çıkalım," dedi. Bana baktı. "Ağzındaki tıkacı çıkaracağız ama ikinizden biri çığlık atmaya başlarsa tekrar takmak zorunda kalacağız.
Hiçliğin ortasındayız, yani bunu yaparsan bir yere varamazsın. Bunun ne kadar çirkinleşeceğini siz ikiniz kontrol edin. Anladınız mı?"

Bununla birlikte, bir Leatherman çok amaçlı alet çıkardı ve Em'in ayaklarındaki ipi kesti. Sonra benimkine başladı. Bir klik sesi duydum ve Skid'in küçük, kare bir tabancayı bize doğrulttuğunu görmek için başımı kaldırdım.

"Sorun çıkarırsan seni vururum," dedi. "Hunter iyi biri. Ben değilim."

Yutkundum.

Hunter beni ayağa kaldırdı ve ben de kan dolaşımımı yeniden sağlamaya çalışarak gergin bir şekilde sallandım. Ellerim arkadan kelepçeliyken dengede durmak zordu. Em'in kalkmasına yardım etti ve sonra bizi oturma odasının bir tarafındaki merdivenlerden yukarı çıkardılar.

Evin ikinci katı oldukça tipikti, en üstte küçük bir sahanlık vardı. Banyo ile birlikte üç yatak odası varmış gibi görünüyordu, bu da bana büyük bir şekilde işemem gerektiğini hatırlattı. Hunter Em'in koluna girip onu sağdaki odaya çekti ve kapıyı arkalarından tekmeleyerek kapattı.

"Şurada," dedi Skid, yanındaki kapıyı göstererek. İçeri girdiğimde çok sade bir ferforje iskeleti olan orta boy bir yatak, hırpalanmış bir şifonyer ve eski bir masa buldum. Boyayla kapatılmış gibi görünen küçük bir pencere vardı. Onu açmanın ne kadar zor olacağını merak ettim. Eğer açarsam, tekrar yere inmeyi başarabilir miydim?

"Yatağın yanında dur, yüzün bana dönük olsun," dedi Skid.

Oh, kahretsin... Yatak yepyeni bir anlam kazandı. Dediğini yaptım, vücudum en kötüsüne hazırlanıyordu. Skid bana tecavüz edecek miydi? Hunter Em'e tecavüz edecek miydi? Belli ki onunla bir tür ilişki geliştiriyordu. Her şey kulüple mi ilgiliydi, yoksa daha fazlası mı vardı?

Em çok güzel bir kızdı. Daha iyisini hak eden bir kızdı.

Skid arkamdan yaklaşırken titriyordum, vücudunun sıcaklığını hissediyor ve onun tipi olmadığımı umuyordum. Ellerinin benimkilere dokunduğunu hissettim, sonra kelepçelerden birini açtı.

"Yere yat," dedi, sesi okunmuyordu. Onunla dövüşmeli miydim, yoksa

sadece

Gözlerimi kapatıp bunu kabul etmek mi? Yaşamayı dövüşmekten çok daha fazla istiyordum. Bunu yapmasına izin verirdim ve sadece hızlı bitmesini umardım.

Sırt üstü uzandım, tavana odaklandım ve hızla gözlerimi kırptım.

"Ellerini başının üzerine koy."

Üzerime eğildiğinde kollarımı kaldırdım. Durdu, bana baktı ve gözlerinin göğüslerimin kabarıklığına takıldığını gördüm. Yıkılmamaya ve yalvarmaya başlamamaya çalışarak yanağımı ısırdım. Ona üzerimde böyle bir güç vermek istemedim. Ellerimi tutarak aşağıya uzandı ve ellerimin çekildiğini hissettim.

zinciri ferforje demirin içinden geçirirken kelepçeleri çıkardı. Sonra ikinci kelepçeyi bana taktı.

Skid ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü, kollarını kavuşturarak dışarı baktı. Nefesim kesildi. Bu kadar mıydı? Şimdilik güvende miydim? Düşünceli bir şekilde bana doğru baktı.

"Toke'un kaçırdığı adam benim kardeşim," dedi. "Sadece kulüp kardeşim değil, üvey kardeşim. Sahip olduğum tek aile. Onu geri almak için her şeyi yapacağımı söylediğimde bana inanın. Kadın olmanın sizi koruyacağını sanmayın. *Hiçbir şey* seni koruyamaz. Anladın mı beni?"

Başımı salladım.

"Aferin kızıma," dedi. "Böyle devam edersen belki
yaşarsın." Döndü ve dışarı çıktı.

Sonsuza kadar orada yattım, canımı acıtacak kadar çok işemem gerekiyordu. Sanırım Skid'den beni kilitlemeden önce tuvalete götürmesini istemeliydim. Er ya da geç yatağı ıslatacaktım. Umurumda değildi. Skid'in geri gelip bana yardım etmesini istemek yerine altıma işemeyi tercih ederdim. Sonra bir çığlık ve odamın Em'inkiyle paylaştığı duvara çarpan bir şeyin sesini duydum.

Banyomun durumunu tamamen unutmuşum.

"Seni siktiğimin piçi!" Em çığlık attı. Bir gümbürtü daha duyduğumda nefesimi tuttum. Oh, Tanrım. Onunla kavga mı ediyordu? Ona tecavüz mü ediyordu? Sesi acı doluydu ve midem bulandı, çünkü orada her ne oluyorsa iyi değildi. Gürültü kesildi. Karanlıkta uzanmış, saniyeleri sayıyordum. Böyle çılgınca bir şey nasıl olmuştu?
Benim gibi normal ve sıkıcı biri mi?

Lanet olası Azrailler.

Ruger'ın aptal sopası. Önce Em bıçaklanmıştı, şimdi de biz kaçırılmıştık. Korkunç bir virüs gibiydi, içeri sızıyor ve dokunduğu her şeyi ansızın yok ediyordu.

Eğer bu işten canlı çıkarsam, bir daha Ruger'e dokunmayacaktım.

Onu ne kadar istesem de bir Azrail'le birlikte olamazdım. *Bunun* hayatımın bir parçası olmasına izin veremezdim. Noah'ın hayatının da bir parçası olamazdı. Ruger oğlumu görmek istiyorsa, kulübü bu işin dışında tutmalıydı.

Peki ya ben? Onunla işim bitmişti. Gerçekten bitmişti. İçimde ve kemiklerimde bunu biliyordum - gerçekliği kadınların kaçırılmasını içeren herhangi bir adam benim için yeterince iyi değildi. Bana ne hissettirirse hissettirsin, doğru kişi değildi.

Dönem.

Em tekrar çığlık atarken gözlerimi sıkıca kapattım.

Yatağın eğilmesiyle irkilerek uyandım.

Nerede kalmıştım?

Em'in sesini duydum ve her şey geri geldi.

"İyi misin?" diye sordu. Gözlerimi açtığımda onu yanımda otururken buldum. Onu inceledim, istismar ya da ağlama belirtisi aradım.

Tecavüz kurbanı gibi görünmüyordu. Çok kızgın görünüyordu. Aksine her zamankinden daha güzeldi, yanakları renkliydi ve saçları vahşi ve özgürdü. Sabahın ilk ışıkları pencereden içeri süzülüyordu. Hunter kapıda durmuş, ikimize de bakıyordu, yüzü okunmuyordu. Gerçekten uyuyakaldığıma inanamıyordum.

"Tuvalete gitmem lazım," dedim, sesim kısıktı. Tanrım, akşamdan kalma gibiydim. "Lanet olası tuvalete gidebilir mi?" Em Hunter'a sordu, sesi soğuktu. "Evet," dedi bana doğru yürürken. Ayağa kalktı ve onun yanından uzaklaştı.

Aralarına mümkün olduğunca mesafe koyarak. Kilidimi açtığında irkilmemeye çalıştım, ağrıyan kaslarıma rağmen olabildiğince hızlı yuvarlandım.

"Hadi," dedi Hunter. "İkiniz de."

Em elimi tuttu ve parmakları benimkileri sıkarak odadan birlikte çıktık. İyi olup olmadığını sormak, neler olduğunu öğrenmek istedim. Yine de onun önünde konuşmamın imkanı yoktu.

Penceresi olmayan küçük banyoya döndük. Em kapıyı arkamızdan kapattı, kapı aralığında durup Hunter'a bir tür sessiz savaş bakışıyla baktı. Sonra kapı kapandı.

İnanılmaz derecede rahatlamış bir şekilde tuvalete koştum.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, ona bakarak. Ellerini saçlarında gezdirdi, sonra kollarını kavuşturdu ve aşağı yukarı ovuşturdu. "Nasılsın? Seni incitti mi?"

"Gururum mu? Kesinlikle," dedi gözlerini kırpıştırarak. "Fiziksel olarak değil. Buna inanamıyorum. Cidden, bu kadar aptal olduğuma inanamıyorum. Aslında onu gelip benimle tanışması için davet ettim. İşi o kadar kolaylaştırdım ki. *Aptal.*"

Cevap vermedim, yer değiştirirken ellerimi yıkadım, sonra da içmek için avuçladım. Ağzım pamuklanmıştı.

"Bize ne olacağı hakkında bir fikrin var mı?" diye sordum. "Skid ödümü koparıyor."

"Sana zarar verdi mi?" diye sordu, sesi keskindi.

"Hayır."

"Bu iyi bir şey. Bu oldukça berbat bir durum," dedi. "Toke - partide beni kesen oydu - aklını kaçırdı. Bu vurulma olayı bana hiç mantıklı gelmiyor ama eğer gerçekten olduysa hapı yuttuk demektir. Toke'un nerede olduğunu kimse bilmiyor, Deke bile ve o Toke'un başkanı.
Partiden beri hepsi onu arıyor. Beni kesmesi iyi olmadı ve babam bunun bedelini ödediğinden emin olmak istiyor."

"Kahretsin," diye mırıldandım. "Yani baban istese bile bu Toke denen adamı onlara veremez miydi?"

"Sanmıyorum," dedi yavaşça. "Yani, bana karşı gerçekten korumacı. Toke beni öyle incitince babam kendini kaybetti. Babam onu bulabilseydi, çoktan bulurdu. Burada boku yedik, Sophie."

"Sence bize zarar verirler mi?"

Kadın soruyu düşündü.

"Liam yapmaz," diye cevap verdi. "Yani, bana zarar vermez. Sana da zarar vereceğini sanmıyorum."

Başımı ona doğru eğdim.

"Başından beri sana yalan söylediğinin farkındasın, değil mi? Ondan hoşlanman ona güvenebileceğin anlamına gelmez, Em."

"Ah, biliyorum," dedi hızla, sonra başını hüzünle salladı.
"İnanın bana, bizi bu işe bulaştıran salağın ben olduğumun farkındayım."

"Sen salak değilsin," dedim zorla. "O bir yalancı ve bu konuda çok iyi. Sizi hedef alması sizin suçunuz değil."

Ölüm Melekleri'nin hatasıydı ama bunu yüzüme vurmanın pek de yardımcı olmayacağını düşündüm.

"Fark etmez," dedi. "Ama ben ciddiyim, gerçekten bana zarar vereceğini sanmıyorum. Ben daha çok Skid için endişeleniyorum."

"Ellerindeki onun kardeşi," dedim ona. "Gerçek kardeşi. Sanırım o bana zarar vermek *istedi*."

"Orada iyi misiniz?" Hunter kapıdan seslendi.

"Biz iyiyiz," diye tersledi Em, beni korkutarak. "Bize bir dakika ver, göt herif!"

Gözlerim kocaman oldu.

"Bu çok şirretçeydi," diye tısladım. "Bunun akıllıca olduğunu mu düşünüyorsun? Belki durumu yanlış yorumluyorum ama onun iyi bir ruh halinde olmasını istemez miyiz?"

Alaycı bir şekilde homurdandı.

"Siktir et," diye cevap verdi. "Ben bir Azrail'im ve bir Şeytan'ın Jack'ine yalakalık yaparsam lanetlenirim."

"Ben bir Azrail *değilim*," dedim sessizce. "Ve burada ölüp Noah'ı yetim bırakmayı da istemem, bu yüzden onu kızdırma."

Dertli görünüyordu.

"Özür dilerim. Sanırım babamın öfkesine
sahibim." "Babanın silahına sahip olmaman
çok kötü."

"Saçmalık değil, değil mi? Ve ben ailedeki iyi kızım. Bir de kız kardeşimi görmelisin."

Hunter kapıdan, "Bir dakikan var," diye seslendi. "Sonra içeri geliyorum."

Em ellerini yıkadı ve banyodan çıktık. Geride duran ve başını "benim" yatak odama doğru sallayan Hunter'la göz göze gelmekten kaçındım.

"İçeri girin ve yatağa uzanın," dedi. "İkiniz de."

Em'in itaat etmek için can attığını görebilmeme rağmen dediğini yaptık ve iki dakika sonra ikimizi de karyolaya kelepçeledi. Neyse ki sadece birer bileğimizi kelepçelemişti ve bu Skid'in yönteminden çok daha rahattı.

Hunter parmağını Em'in yanağında gezdirerek, "Sana yiyecek bir şeyler getireyim," dedi.

Ona ters ters baktı. "Cenazende giymek için parlak kırmızı bir elbise alacağım *Liam*."

"Öyle mi?" diye cevap verdi, gözleri kısılmıştı. "Kısa olmasına ve göğüslerini göstermesine dikkat et."

"Senden nefret ediyorum,"
diye tısladı. "Kendine bunu
söylemeye devam et."

Kapıyı arkasından çarparak dışarı çıktı. Tüm bunların ne anlama geldiğini merak ederek dilimi ısırdım.

"Merak etme," dedi Em garip bir duraksamadan sonra. "Bundan kurtulmanın bir yolunu bulacağız. Bir şekilde kaçacağız. Ya öyle olacak ya da adamlar bizi bulacak."

"Herhangi bir fikrin var mı?" Aralarında ne haltlar döndüğünü merak ederek sordum. "Sana bir şey söyledi mi, nerede olduğumuza dair herhangi bir ipucu verdi mi?"

"Hayır."

Daha fazlasını söylemesini bekledim. Söylemedi ve bu beni daha da endişelendirdi. "Peki bütün gece ne yaptın?" Yavaşça sordum. Em soruyu duymazdan geldi.

"Acaba içlerinden biri bir noktada ayrılacak mı?" diye mırıldandı. "Evde sadece bir kişi kalana kadar beklersek, bahse girerim ikimiz onu alabiliriz. Ya da dikkatini dağıtsak bile en azından birimiz kaçabilir. Yardım çağır."

"Gerçekten ıssız bir yerde olduğumuzu mu düşünüyorsun?" Ben sordum. "Dışarıyı gördün mü?"

"Dışarıyı görmedim ama şehir dışına çıkacak kadar bile yol almadık," dedi. "Yan tarafta ev olmayabilir ama yürüme mesafesinde bir şeyler olmalı. Sadece bu kelepçelerden kurtulmanın bir yolunu bulmalıyız. Eğer bir ataç ya da toplu iğne gibi bir şey bulabilirsek
kilitle."

"Gerçekten mi?" Etkilendim ve sordum. "Bunu nereden öğrendin?"

"Bildiğim onca şeye şaşıracaksın," dedi sesi kuru bir şekilde. "Babam hazırlıklı olmaya inanır."

Kapı açıldı ve Hunter iki kâğıt tabağı dengeleyerek içeri girdi. Kolunun altında birkaç şişe su vardı ve birden fark ettim ki
ne kadar aç ve susuz olduğumu. Karnım gurulduyordu. Her şeyi köşedeki küçük şifonyerin üstüne koydu. Sonra yürüdü ve kelepçelerin kilidini açtı.

"On dakikanız var," dedi.

Kalktık ve yemeği aldık. Sadece fıstık ezmesi ve jöleli sandviç ve biraz cips vardı ama tadı şimdiye kadar yediğim tüm yemekler kadar güzeldi.

Hunter Em'e, "Bir dakika içinde babanı arayacağız," dedi. "Ona hayatta olduğunu söyleyeceğiz ve herhangi bir ilerleme kaydedip kaydetmediğini öğreneceğiz."

Em yemeğini çiğneyerek ona ters ters baktı. İçini çekti, masadan sandalyeyi kaptı ve dışarı çekti.

"Oturmak ister misin?" diye sordu. Kadın başını salladı. Hunter sandalyeyi çevirip üzerine kendisi oturdu, yüzü bomboştu. Gözleri Em'in yüzünden hiç ayrılmadı. Yemeğimizi bitirdikten sonra yatağa doğru başını salladı.

"Tekrar uzanın" dedi. Yattık. Hunter benimle başladı, sağ bileğimi kilitledi. Sonra yatağın etrafında dolaşarak aynısını Em'in sol bileğine yaptı. Em'in üzerine eğildiğinde, boşta kalan elinin hızla kotunun arka cebine gittiğini ve bir şey aldığını gördüm. Bir anda onu vücudunun altına sıkıştırdı.

Hunter dondu kaldı.

Kahretsin, bunu hissetti mi?

Dikkatimizi dağıtacak bir şeye ihtiyacımız vardı. Şimdi. Dilimi acımasızca ısırdım, sonra çığlık attım ve ona olabildiğince sert bir şekilde kan tükürmeye başladım.

"Tanrım!" diye bağırdı ve sanki yanıyormuş gibi yataktan fırladı.
Em hemen daldı.

"Aman Tanrım, iyi misin?" diye bağırdı. "Hunter, onu bir doktora götürmelisin!"

Tükürmeyi bıraktım, kanda boğuluyordum. Ughh ...

"Çok üzgünüm," diye mırıldandım, utanmış ve şok olmuş görünmeye çalışarak. "Dilimi yuttum ve bu beni korkuttu."

Hunter kolundaki kan ve tükürük parçalarına tiksintiyle baktı, sonra da bana ters ters baktı.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" dedi. "Senin derdin ne lan?
Kahretsin, hiç hastalığın var mı?"

"Hayır, hiç ditheatheth'im yok," diye tersledim. Daha doğrusu terslemeye çalıştım, ama ters tepti çünkü dilim o kadar hızlı şişiyordu ki tekrar ısırdım. "Owth!"

Hunter başını salladı ve Em endişeli gözlerle bana baktı.
Arkalarında kahkahaların dans ettiğini gördüm.

"Beni deli ediyorsun," diye mırıldandı Hunter. "Sana emmen için bir parça buz getireyim. Tanrım, bu çok iğrenç."

Kapıyı çarparak odadan çıktı ve Em neredeyse kendini
kaybediyordu. "Bu harikaydı," diye fısıldadı. "Cidden harika. Onu
yakaladım
Leatherman. Onunla bizi kelepçelerden kurtarabilirim." "İki elini
de kullanmadığı için şanslıyız. Çocuk yaptı."

"Oh, bu berbat," dedi bana burnunu kırıştırarak. "Dur tahmin edeyim, bütün gece kıçında kaşıntı falan mı vardı?"

"Hayır, teşekkürler," diye cevap verdim. Kahretsin, dilim *gerçekten* acıyordu. "Kilidi ne zaman açmayı düşünüyorsun?"

"Bir süreliğine gideceğini düşündüğümde," dedi. Leatherman'i aldı, sonra yuvarlandı ve dirseklerinin üzerinde yatağa tırmandı, demir parmaklıkların arasından uzanarak onu bir yere sıkıştırdı.

"Şilte ile bazanın arasında," dedi. "İhtiyacınız olursa diye."

Kaşlarımı çattım - eğer ihtiyacım olursa, o gitmiş olacaktı ve bunun sonuçları iyi değildi.

Hunter elinde kâğıt bir peçeteyle döndü. Bana uzatırken garip bir şekilde doğruldum ve yatak başlığına yaslandım. İçinde bir buz küpü vardı,

Em de bana katılınca ağzıma attım.

Zonklayan dilim hemen iyileşmeye başladı, Tanrı'ya şükür.

Hunter Em'e, "Babanı tekrar arayacağız," dedi. "Onunla bir dakika konuşmana izin vereceğim, sonra durumun nereye gittiğine bakacağım."

"Peki ya Sophie?" diye sordu. "Ruger onunla konuşmak isteyecektir." "Ruger kendini becerebilir," diye cevap verdi Hunter.

Em bana baktı, ben de daha fazla dikkat dağıtmak istediğini fark ettim. Nedeninden emin değildim ama onu takip edecektim. Kanlı buzu beceriksizce elime tükürdüm.

"Pleathe?" Ağzımdan salyalar akarak sızlandım. "Oğlum Noah'ın ihtiyacı olan bir reçete var, Ruger nerede olduğunu bilmiyor. Onunla iki dakika konuşmama izin ver. Lütfen."

Bana baktı ve gözlerini kıstı.

"Saçmalıyorsun."

"Yedi yaşında bir çocuğun ölmesini mi istiyorsun?" Em'in sesi soğuktu. "İki kadını öldürdüğün yetmedi, şimdi de küçük bir çocuğu mu öldüreceksin? Sen müthiş bir adamsın *Liam*."

Hunter iç çekti.

"Sen hiç susmaz mısın?" diye sordu. Cebinden bir cep telefonu çıkardı, marketlerde satılan şu ucuz, küçük, kapaklı telefonlardan biriydi, ararken bizi izliyordu. Hoparlöre aldı.

"Öyle mi?" Ruger, sesi ölçülü bir gerilimle doluydu, dedi. Hunter başıyla beni onayladı.

"Ben Thophie," dedim çabucak. "Hunter ve Em'le birlikteyim, litreleme yapıyorlar."

Hunter'ın gözleri kısıldı ve telefonu kapattı. "Oyun oynamak yok," dedi. "İşin bitti."

Başımı salladım ve buzu ağzıma geri soktum. En azından Ruger benim Hala hayattaydı... Dün gece onunla işimin bittiğine karar vermiştim, ama beni bu pisliğe o bulaştırmıştı, bu yüzden onunla ilişkimi tamamen kesmeden önce beni geri getirebilirdi.

Hunter Em'e, "Şimdi babanı arıyorum," dedi ve tekrar tuşladı. "Uslu bir kız ol Emmy Lou, yoksa bir derse daha mı ihtiyacın var?"

Em kızardı, başka tarafa baktı. Benim kaşlarım kalktı. Hoparlörden telefonun çaldığını duyduk ve sonra açıldı.

"Piknik," dedi Em'in babası, sesi soğuktu.

"Hey, baba," dedi Em. "Şimdilik iyiyiz."

"Sophie'nin nesi var böyle?" Piknik sordu. "Ruger doğru konuşmadığını söylüyor."

"Dilini ısırdı," dedi Em çabucak. "Merak etme, o iyi. Ama bizi buradan çıkarman gerek."

"Biliyoruz bebeğim," diye cevap verdi ve sesi hafifçe yumuşadı. "Üzerinde çalışıyoruz."

"Bu kadar yeter kızlar," dedi Hunter telefonu çekerek. Hoparlörü kapattı ve odadan çıkarken telefonu kulağına götürdü.

Em bana yaklaştı ve boştaki kolunu kaldırarak boynuma doladı. Ona yaslandım ve en azından yalnız olmadığımız gerçeğiyle rahatladım. Dilimdeki şişlik de inmişti, bu da beni rahatlatmıştı.

"Kendimizi bu durumdan kurtarmamız gerekiyor," dedi bana. "Dediğim gibi, Toke asker kaçağı. Beni kestikten sonra babamla arasını düzeltmek için yapabileceği hiçbir şey kalmadı. Eğer Toke'yi bulabilselerdi, şimdiye kadar bulurlardı."

"Bunu nasıl yapmalıyız?" Son buzun etrafında mırıldandım.

"Burada sadece bir kişi kalana kadar beklemeliyiz," dedi. "Er ya da geç, bakkala falan gitmeleri gerekecek. İşte o zaman harekete geçeceğiz. Bunu çok düşündüm ve bence saldırmak çok tehlikeli,
Tabii benim bilmediğim gizli ninja yeteneklerin yoksa. Bu arada kan tükürme konusunda iyi iş çıkardın. Etkilendim."

"Hepimiz üzerimize düşeni yapmalıyız," dedim kendimden memnun bir şekilde. "Bir yankesici olarak hiç de fena değilsin."

"Üniversite parasını bir şekilde ödemek zorundaydım," diye cevap verdi dindarca. "Öğrenci kredilerine inanmıyorum."

"Sen bir kaçıksın."

"Muhtemelen," dedi sırıtarak. "Ama sahip olduğum her şey, özgür ve temiz."

"Evet, ben de," dedim. "Hayatımı kurtarmak için kredi kartı alamadım. Görünüşe göre işsiz bekar anneler kötü bir risk."

"Lafı açılmışken, Hunter'ınki artık bende," dedi sırıtarak. "Sen Ruger'la telefonda konuşurken cüzdanını aldım. İşe yarar mı bilmiyorum ama hiç yoktan iyidir."

Ayıldım.

"Tamam, ilk olarak onun cebini karıştırmayı bırakmalısın," dedim ona. "Bunu anlayacaktır. Sen bıçağı aldığında neredeyse anlıyordu."

"Evet, muhtemelen bu konuda haklısın," dedi iç geçirerek. "İşte benim düşüncem. Ben ayrılmak istiyorum. Birimizin daha fazla şansı olacak

ve yardım getireceğim. Adamlardan biri gidene kadar bekleyeceğiz, sonra ben dışarı çıkacağım.
Sen evin önünden, sen de arkadan çıkacaksın. Geride kalan her kimse ikimizi de kovalayamaz. Belki de şansımız yaver gider ve gittiğimizi fark etmez bile."

"Ya buradaki tek adamlar Hunter ve Skid değilse?"

"O zaman sanırım bizi yine yakalayacaklar," dedi ciddi bir şekilde. "Bu bir risk, çünkü bizi cezalandıracaklar. Bu bir oyun değil. Ama burada öylece oturup her şeyin yoluna girmesini umamayız - gerçekçi olmak gerekirse, kulübün bizi bulması kolay olmayacak."

"Hunter'ın sana zarar vermeyeceğini söylediğini sanıyordum." diye sordum.

"Yapacağını sanmıyorum," dedi. "Ama Skid farklı. Babam bizi er ya da geç bulacak, ama bu gerçekleştiğinde hayatta olmamızı tercih ederim. Sırf Toke aptalın teki diye bir çukura atılmak istemiyorum."

Nefesim kesildi.

"Ben de bir çukura atılmak istemiyorum."

"Yani yakalanmayacağız," dedi bana sırıtarak. "Kolay olmalı, değil mi?"

"Senin bir kaçık olduğunu
söylemiş miydim?" "Bunu
babamdan aldım."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

RUGER

"Keşke sana söyleyecek daha çok şeyim olsaydı," dedi Kimber. Rakun gibi görünüyordu, gözleri tamamen yaşlarla dolu, siyah makyajla çevriliydi. Bir masada oturuyordu.
Cephanelikteki masa, belli ki uzun geceden yorgun düşmüştü. Ruger hâlâ bu kadını gerçekten becerdiğine inanamıyordu. Bilerek.

Elbette harika bir vücudu vardı ama Sophie'yle kıyaslandığında bir hiçti. Aletinin radarında bile değildi.

"Elinden gelenin en iyisini yaptın," dedi At. Kimber'ı bulmaları biraz zaman almıştı çünkü Sophie ve Em'i aramak için ortalığı birbirine katmıştı. Sonunda onu yakaladıklarında, bir elinde biber gazı kutusu, diğer elinde telefonuyla Mick'in barının köşesinde dört adamı rehin tutuyordu. Onları filme alıyor ve bildikleri her şeyi "kayıtlara geçmesi için" kendisine anlatmalarını istiyordu.

Neyse ki yanında silahı yoktu.

"Denedim," dedi. "İçeri tek başına girmesine asla izin vermemeliydim. Her şey berbat bir fikirdi. Ne kadar üzgün olduğumu asla bilemezsin. Umarım buna inanabilirsin."

Piknik homurdandı, belli ki etkilenmemişti ama çenesini kapalı tutmayı başardı.

"Onunla birlikte olmaman iyi oldu," dedi Bam Bam, sesi yatıştırıcıydı. "Eğer olsaydın, iki yerine üç rehinemiz olurdu. Sadece bu da değil, sen bizden biri değilsin, bu yüzden seni ölü ağırlık olarak görebilirler. Bu daha iyi."

"Bunu tamir edene kadar Noah'ya göz kulak olabilir misin?" Ruger aniden sordu.

"Evet," dedi başını kaldırıp onun bakışlarıyla buluşarak. "Ona kendi çocuğum gibi bakacağım. Bu konuda endişelenmene gerek yok."

"Tamam," dedi ona. "Mümkünse gelip onu göreceğim. Yine de Sophie'yi bulmaktan kendimi alıkoymayacağım. Silaha ihtiyacın var mı?"

"Oh, silahım var," diye cevap verdi, sesi karanlıktı.

"Seni geçireyim," dedi Painter, yüz ifadesi soğuktu. Ruger onda bir şeylerin değiştiğini fark etti. Her zaman iyi bir adam olmuştu ama bu sabah yeni bir amaç duygusu taşıyordu. Belki bu onu toparlanması için motive ederdi. Her zaman Painter ve Em'in sonunda birlikte olacaklarını düşünmüştü. Belli ki beklemekten sıkılmıştı. Lanet olası internet
... kafasına parlak kırmızı bir hedef de çizebilirdi.

Ruger bu sabah her şeyi gayet net görüyordu. Sophie'nin sağ salim geri dönmesine ihtiyacı vardı. Ona kendi hayatından daha çok ihtiyacı vardı. Başka bir kadın umurunda bile değildi. Eğer kafasını kıçından daha önce çıkarmış olsaydı, bunlar olmayacaktı, çünkü Sophie güvende olacaktı.
Onunla birlikte evde, yatağında.

Onu geri aldığında, bir daha asla gitmesine izin
vermeyecekti. Asla.

Bağlılık mı istiyordu? Gerekirse kızın adını alnına dövme yaptırırdı. Onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapardı.

"Portland'daki çocuklardan haber var mı?" Duck sordu.

"Şimdiye kadar değil," diye yanıtladı Piknik. "Jack'in Toke'ta olabileceğini düşünüyorlar - Clutch-out ile sahile gidiyor. Onu arıyorlar, ama tam olarak bir sürü ipucu var."

"Vurduğu kişi nasıl?"

Pic, "Durumu kritik ama stabil, bu ne demekse artık," dedi. "Sanırım bu minnettar olunacak bir şey. Tamam, hadi başlayalım. Hunter'la buluşmamızdan önce iki saatimiz var. Ne dersiniz?"

Duck kollarını kavuşturarak, "Bırak bunu ben halledeyim," dedi. "Çok fazla işin içindesin ve bu da beyninin çalışmayacağı anlamına geliyor. Sen ve Ruger burada kalmalısınız."

"Hayatta olmaz," dedi Picnic başını sallayarak. "Ben başkanım. Bu benim işim."

Duck, "Sen bir babasın ve yakıtla çalışıyorsun," diye cevap verdi. "Bunu yaparsan ve her şeyi berbat edersen kızın ölür. Bu serserinin gözlerinin içine bakıp iyi oynayabileceğine gerçekten inanıyor musun? Çünkü yapabileceğini sanmıyorum. Akıllı ol ve bırak ben halledeyim. Beni istemiyorsan, At'a yaptır ya da Bam Bam'a. Senin kardeşin olmamızın bir sebebi var. Arkanı kollarız."

Piknik yine başını salladı, yüzü gergindi. Daha önce deneme atışları yaptığı yeni silahı için yedek şarjörleri düzenli bir şekilde doldurmaya başlamıştı. Ruger onun Hunter'ı aynı silahla öldürmeyi planladığını biliyordu, çünkü

Birlikte bir saate yakın zaman geçirmişler, bunu yapmak için doğru silahı dikkatle seçmişlerdi.

İzi sürülemeyen, yeterince küçük kalibreli, piçin hayatını çok çabuk sona erdirmeden uzun, çok uzun bir süre boyunca yavaş, istikrarlı hasar verecek bir şey.

"Ruger, senin de geride durman gerekiyor," dedi At. Ruger ona baktı ve başını salladı.

"Hayır," dedi. "Ben gidiyorum. Tartışmaya açık değil. Lider olmama gerek yok ama orada olacağım."

At ve Ördek birbirlerine baktılar.

"Tamam, yeni plan," dedi Duck. "Ben önden gideceğim, siz de gelin ama geride durun. Sizinle dalga geçmesine izin veremeyiz - sizi heyecanlandırır, aptalca bir şey yaparsınız, o kazanır. Anladınız mı?"

"Anladım," dedi Pic. "Unutmadığın sürece, sonuçta o benim."

"Bizimki," diye düzeltti Ruger. "O ve arkadaşı." "Peki

ya Toke?" Bam Bam sordu. "Onun hakkında ne

düşünüyorsun?"

"Bırakın kardeşlere hesap versin," dedi Ruger. "Biz oy verdik, kulüp için bir karar aldık. O bunu görmezden geldi. Bunun bedelini ödemeli."

SOPHIE

Em sonunda konuşarak, "Babamla buluşmaya gidiyor," dedi.

Daha önce Hunter gelip onu götürmüş, ancak on dakika kadar önce geri getirmişti. Sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca onunla birlikte gitmişti. Gerçekçi olmak gerekirse, muhtemelen bir saatten fazla olmamıştı. İlk döndüğünde oldukça sessiz kalmıştı. Şimdi yine benimle birlikte yatakta yatıyordu, ben sağ bileğimden, Em de sol bileğinden kelepçeliydi.

"Neden?" Ben sordum.

"Sanırım durumu kurtarmaya çalışıyor," dedi, sesi biraz kederli çıkmıştı. "Sanırım beni gerçekten önemsiyor, Soph."

Gözlerimi açtım.

"Ciddi olamazsın," dedim. "Seni becermek istiyor, bunu anlıyorum, o bir erkek ve sen de seksisin. Ama bir kadını önemseyen bir erkek onu kaçırmaz."

"Bunu Marie'ye sorun," dedi, sesi rahatsız edici geliyordu. "At onu tamamen kaçırdı. Şimdi de evleniyorlar."

Bu beni bir dakikalığına susturdu.

"Tüm hikâyeyi bilmek istiyor muyum?" Sonunda sordum.

"Bu seni daha iyi hissettirmeyecek."

Evin dışında motosiklet boruları kükrüyordu ve uzaklaşan birinin sesini duyduk.

"Bu Hunter'ın gidişi," dedi. "Eğer kaçarsam ve babam güvende olduğumu öğrenirse onu kesin öldürür."

"Yapma," dedim ona bakarak. Üzgün ve düşünceli görünüyordu. Kahretsin, bunu karşılayamazdık. "Sakın ikinci bir düşünceye kapılma. Bu adam tehlikeli ve burada kalırsak ciddi şekilde yaralanacağız.
Kaçacağız. Aslında, yakında kaçacağız." "Biliyorum," dedi.

"Keşke-"

"Bunu duymak istemiyorum."

Bir saat verdik ya da en azından bir saat olduğunu düşündük. Kaçmayı denemeden önce Hunter'ın uzakta olduğundan emin olmak istedik. Em bıçağı açtı ve içinden küçük, ince, düz uçlu bir tornavida çıkardı. Beş dakika sonra kelepçelerden kurtulmuştuk ve sırayla pencereden dışarı bakıyorduk. Hunter yalan söylememişti. Görünüşe göre ıssız bir yerdeydik, etrafımız çalılıklarla, açık araziyle ve tek tük çam ağaçlarıyla çevriliydi.

Dışarıda sadece minibüs duruyordu, başka bisiklet yoktu, bu da umarım sadece Skid ile uğraşacağımız anlamına geliyordu. Öyle bile olsa, çok fazla yer örtüsü yoktu.

"Eğer bizi kovalarsa hiç şansımız yok," dedim, sesim acımasızdı.

"Bizi kovalamayacak," diye cevap verdi. "Yapacağımız şey şu. Gizlice aşağı ineceğiz. Nerede olduğunu bulacağız, sonra sen evin bir tarafından çıkacaksın, ben de diğer tarafından çıkacağım. Buradan arka kapıyı görebiliyorum."

"Ya bizi görürse?"

"Kimi görürse görsün, diğerinin kaçıp yardım bulmasına yetecek kadar onu yavaşlatmak zorunda," dedi bana. "Ne pahasına olursa olsun. Ve ona en yakın giden ben olacağım."

"Neden?" Şaşkınlıkla sordum. "Fazladan risk almak istediğimden değil ama-
"

"Çünkü senin bir çocuğun var," dedi. "Diğer tüm meseleler bir yana, Noah'nın sana ihtiyacı var ve kimsenin bana ihtiyacı yok."

"Ailenin, tüm kulübün, hepsinin sana ihtiyacı var," diye itiraz ettim.

"Haklı olduğumu biliyorsun," dedi. "Burada asil olmaya falan çalışma. Eğer sadece birimiz kurtulacaksa, o da sensin. Bu konuda kavga etmeyelim, tamam mı?"

Derin bir nefes aldım ve sonra başımı salladım çünkü haklıydı. Noah hepimizin toplamından daha önemliydi.

"Tamam, ama bana bir söz ver," dedim. "Gerçekten kaçmaya çalışmalısın. Sırf Hunter'ı güvende tutmak istiyorsun diye yakalanmana falan izin verme."

Tekrar dışarı baktı ve bir an için tartışabileceğini düşündüm. Hunter onun kafasını ne kadar karıştırmıştı ki?

"Ben ciddiyim. Eğer kaçmak için elinden geleni yapacağına dair bana söz vermezsen hemen şimdi bağırmaya başlayacağım ve o bıçağı aldığımızı ona bildireceğim."

"Elimden geleni yapacağım," dedi. "Eğer serbest kalırsak, babamı aramadan önce ona geri dönmesi için zaman verebiliriz, biliyorsun. Ya hep ya hiç gibi bir şey değil bu. Ben aptal değilim."

Çenemi kapalı tuttum. Eğer kaçar ve bir telefon bulursam Hunter'ın işi biterdi. "Sanırım şimdiki zaman gibisi yoktur, değil mi?" diye sordum.

"Artık gitsem iyi olacak," dedi. "Bıçak bende kalsın, tabii nasıl kullanacağını bilmiyorsan?"

"Dövüşmeyi mi kastediyorsun?" Şaşkınlıkla sordum. Başını salladı. "Hayır. Okulda bıçakla dövüş dersi almadım. Sende kalabilir."

"Tamam, hadi yapalım şu işi," dedi Em, çok güzel bir Arnold Schwarzenegger sesi kullanarak. Ne yazık ki kendimi kötü hissetmem için aptalca bir sesten daha fazlası gerekecekti. Yumruklarımızı tokuşturduk, yatak odasının kapısını açtık ve yerde sürünmeye başladık. Gıcırdayacağından korkuyordum ama neyse ki yeterince sağlam görünüyordu. Yatak odasının kapısını yavaşça açtı ve alt kattan televizyonda oynayan bir oyunun sesini duydum.

"Önce ben merdivenlerden ineceğim," diye fısıldadı Em. "Sonra sana el sallayacağım. Onu nerede gördüğüme bağlı olarak sana hangi yönü gösterirsem oraya gitmeye hazır ol. Eğer yatak odasını gösterirsem, yukarı çık ve kelepçeni tak, tamam mı? Sana el sallarsam, bu kadar. Sadece tek bir şansımız var, o yüzden berbat etme. Dikkatini dağıtmak zorunda kalırsam bana yardım göndereceğine güveniyorum."

"Yapabilirim," dedim ona, bunun doğru olduğunu umarak. "Yine de ikimiz de çıkalım, tamam mı?"

"Bir şey daha var ve bu çok önemli," dedi. "Ne?"

"Eğer bir telefon bulursan babamı ya da Ruger'i ara" dedi. "Polisleri aramayın."

Ona baktım.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Hayır," dedi, sesi ciddiydi. "Hiç de şaka yapmıyorum. Bu kulüp işi - polisleri işin içine sokarsak işler çok daha kötüye gider ve çok da hızlı olur."

"Hayır," dedim açıkça. "Eğer buradan çıkarsam, olabildiğince hızlı bir şekilde dokuz bir bir'i arayacağım."

"O zaman gitmiyoruz," diye cevap verdi. Gözlerim fal taşı

gibi açıldı. "Ciddi misin sen?"

"Kesinlikle," diye cevap verdi. "Polisi ararsan, babam ya da Ruger bu iş bitmeden hapse girebilir."

"Nasıl anladın?"

"Babamın Hunter'ı öldüreceğini söylediğimde şaka yaptığımı mı sanıyorsun?" diye sordu yavaşça. "Bu bir oyun değil. Onu öldürmemesi için ikna etmeye çalışacağım. Umarım böyle bir şey olmaz. Ama Hunter'ın bu yüzden hapse girmesi onu korumayacak ve eğer babam onu öldürürse, onu da kaybetmek istemiyorum."

"Tanrım," diye mırıldandım, şok olmuştum. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Polisi aramayacağını söyle," diye cevap verdi. "Eğer arama yapabilecek durumdaysanız, zaten güvende olursunuz. Yine de kendi adıma karar verme hakkına sahibim."

Bir saniye düşündüm.

"Tamam," diye fısıldadım. Hoşuma gitmemişti ama yapacaktım.

Başını salladı, sonra merdivenlerden yavaşça inmeye başladı. Bu en zor kısım olacaktı, çünkü oturma odasından geçip

evin herhangi bir yerinde. Muhtemelen içerideydi, çünkü televizyon oradaydı. Kafamda evin düzenini canlandırdım, yüzü başka tarafa dönüktü ve duvarlarda ayna gördüğümü hatırlamıyordum.

Sadece biraz şans ve bunu başarabilirdik.

Em başını kaldırıp bana baktı, parmağını ağzına götürdü ve sonra bana el salladı. Basamaktan basamağa süzüldüm, tamamen sessiz kalmaya çalışırken, fırsatımızı kaybetmemek için yeterince hızlı hareket ediyordum. Merdiven boşluğunun dibine ulaştığımda Skid ortaya çıktı. Kanepede oturmuş, sırtı bize dönük, bir şeylere ateş etmeyi içeren bir tür oyun oynuyordu.

Neyse ki, aynı zamanda çok fazla yüksek ses ve bir şeyleri havaya uçurmayı da içeriyor gibi görünüyordu.

Em elime dokundu ve ben de ona baktım. Önce göğsünü, sonra ön kapıyı işaret etti. Sonra beni ve evin arka tarafını işaret etti. Üç parmağını kaldırdı, sonra parmaklarıyla geriye doğru saydı, iki, bir-başla.

Yanından geçip hızla ama sessizce evin arka tarafına doğru yürüdüm. Birkaç saniye içinde oturma odasından çıktım, yemek odasından geçtim ve mutfağa girdim. Arka kapıyı buldum. Elbette kilitliydi ama tek yapmam gereken sürgüyü açmaktı. Özel bir güvenlik falan yoktu.

Gerçekten de bizi kaçırmayı planlamadıklarını fark ettim. Ben bile bir kaçırma planı yaptığınızda tutsaklarınız için bir yer hazırladığınızı biliyordum.

Şimdiye kadar çok iyi.

Arka kapıyı hafifçe araladım ve Skid arkamdan bağırdı. Em'in ona bağırdığını duydum ve ardından büyük bir gürültü koptu. Kapıdan çıktım ve evin etrafında geniş bir daire çizerek olabildiğince hızlı koşmaya başladım.

Uzun, çakıllı bir araba yolu vardı ve zaten fark edildiğimiz için, araç ya da silah sesi olup olmadığını dinleyerek yolu takip ettim. İlk gürültülü patlamadan başka bir şey duymadım. Kalbim çarpmaya başladı ve beynim durdu - Skid gerçekten Em'i öldürecek miydi? Adrenalin bacaklarıma güç vererek koşmaya başladım.

Sonra bir silah sesi

duydum. Hay sikeyim.

RUGER

Hunter, Spirit Lake'te bir buluşma ayarlamıştı ama Ruger yarı yolda bir mesaj aldı.

Bunun yerine onları Rathdrum'a gönderdi. Devil's Jack onları kapısında açıkça "No Colors" yazan bir barda bekliyordu ve onları

içeri girmeden önce kesiklerini çıkarırlar.

Dick. Yine de çok cesur.

İçeri girdiklerinde onu arkada oturmuş, birasını yudumlarken buldular. Piknik ilerlemeye başladı, ama Bam Bam kolundan tutarak onu geri çekti.

"Yapma," dedi sesi kısık bir şekilde. Duck onun yerine önderlik ederken Piknik sıkıca başını salladı.

Adamlar otururken Hunter, "Kızlarınız gayet iyi gidiyor," dedi ve Ruger onun göründüğü kadar rahat olmadığını fark etti. Gözleri buz gibiydi ve neredeyse vahşi görünüyordu. Bu vahşilik Ruger'ı lanet olası

rahatsız edici. Böyle bir adam her şeyi yapabilirdi - ne yapacağı belli olmazdı. "Siz üzerinize düşeni yaptığınız sürece bu şekilde kalmasını planlıyorum. Nerede

Bu konuda anlaştık mı? Oğlundan haber var mı?"

"Hayır, bir bokumuz var," dedi Duck, sesi sakin ve gerçekçiydi. "İşte bilmeniz gerekenler. Toke-"

Hunter, "Toke Em'i bıçakla yaraladı," dedi. "Hasarı gördüm. Kontrolden çıktı ve sadece bize karşı değil. Haksız mıyım?"

"Bunu nasıl gördün?" Piknik talep etti. "Ne sikime gömleğini çıkarmıştı ki?"

"Kapa çeneni," dedi Hunter. Piknik ayağa fırladı ama At onu yakalayarak tekrar aşağı itti.

"Şimdi olmaz, Pic," diye mırıldandı At. "Onu geride tut."

"Gömleği neden açıktı?" Piknik tekrarladı. Ruger kendi öfkesinin yükseldiğini hissetti ama ağzını kapalı, gözlerini açık tuttu.

"Bence daha iyi bir soru, en başta neden kesildi?" Hunter sordu, sesi dikkatle dizginlenmiş bir öfkeyle doluydu. "Ya da belki, neden herhangi bir destek olmadan bir barda yabancı bir adamla buluşuyordu? Her şeyi berbat ettin ihtiyar ve şimdi o benim elimde. Zaten onu koruyacak yeni birine ihtiyacı var gibi görünüyor."

Lanet olsun, diye düşündü Ruger. *Em'e karşı bir şeyler hissediyor.*

"İşimize geri dönelim," dedi Duck, sesi yumuşak ve tehlikeliydi, ki bu hiç de Duck'a göre değildi. Genelde boşboğaz ve çabuk öfkelenen biriydi ama bu kriz onda daha hesaplı bir şeyler ortaya çıkarmış gibiydi. Onlara Vietnam'la, taşradaki devriyelerle ve düşman hatlarının arkasına gizlice sızmakla ilgili hikâyeler anlatmıştı ama Ruger her zaman onun saçmaladığını düşünmüştü.

Şimdi o kadar emin değildi.

Duck Hunter'a, "İstediğin şeyi sana veremeyiz," dedi. "İnan bana, istiyoruz. Bütün hafta onu aradık. Ve bu saçmalık tüm kulübümüze aykırı. Ateşkes için oylama yaptık ve karar verildi. Bunun hesabını ulusal yetkililere verecek. Ama bizi imkansız bir şey yapmaya zorlamak için iki masum kıza zarar vermeyin. Size söz veriyorum, ikisinden biri bir çizik alırsa hayatınız sona erer. Anladın mı beni?"

Hunter sandalyesinde arkasına yaslandı ve sırayla her bir adamı inceledi.

"Kendi adamının izini süremeyeceğine inanmamı mı bekliyorsun cidden?" diye sordu başını eğerek. "Orakçıların kendi sorunları var gibi görünüyor."

"Olabilir," dedi At. "Ama şu bir gerçek ki size onun nerede olduğunu söyleyemeyiz. Sizi buna inandıramam, ama Em ve Sophie'ye ne yaparsanız yapın, bu gerçeği değiştirmez. Her yerde onu arayan adamlarımız var. hafta."

"Dur tahmin edeyim, Portland'daki kardeşleri mi? Deke?" Hunter alaycı bir tavırla sordu. "Çünkü onlar onun kıçını kollayacaklar."

"Sadece Deke değil," diye yanıtladı At. "Ve inan bana, onun kıçını en az senin kadar istiyorlar. Bu sadece seninle ilgili değil, o hepimizin inancını kırdı. Oylama yaptık. Bir ateşkes yaptık."

"Ciddiyim Hunter. Toke hakkında bir bok bilmiyoruz," dedi Ruger, Masanın üzerinden atlayıp o hıyarın kalbini sökmek istemesine rağmen bir şekilde sakin ve gerçekçi kalmayı başardı. "Sanırım şu anda burada bir savaşın başladığını anlıyorsunuz. Toke kontrolden çıktı ve bunu hepimiz biliyoruz. Başına ne gelirse kendi başına geldi. Ama sen kızlarımızı mı alıyorsun? Bu farklı bir şey. Senin peşinden geldiğimizde, tüm lanet kulübü de yanımızda getireceğiz."

"Em ve Sophie güvende," dedi Hunter. "Ve söz veriyorum öyle kalacaklar, en azından şimdilik. Ama onları geri alamayacaksınız."

"Bize bir tane vermeye ne dersin?" Duck sordu. "Sophie'nin bir çocuğu var. Onu geri gönder."

Piknik sertleşti ama çenesini kapalı tuttu. Bu planın bir parçası değildi. Ruger yine de Duck'ın ne demek istediğini anladı. Biri hiç yoktan iyiydi ve Hunter'ın Em'e karşı bir ilgisi varsa, onu korumak için motive olurdu. Sadece bu da değil, Em kesinlikle Sophie'nin Noah'ya dönmesini isteyecekti. Ruger, Pic'e baktı ve onun yüzünde anlayışlı bir ifade gördü.

Kahretsin... Picnic'in şu anda neler yaşadığını hayal bile edemiyordu. Sophie'ye sahip olmaları yeterince kötüydü. Biri Noah'yı ellerinden almaya kalksa, her yerde kendini kaybederdi. Üzerlerine cehennem ateşi yağdırırdı.

"Onu bırakırsam bana ne vereceksin?" Hunter sordu. "Kulübüme geri götürecek bir şey istiyorum."

"Bir rehineye ne dersiniz?" Painter aniden söyledi. "Kardeşlerinizden biri ellerinde, siz de bizimkilerden birini alın ve iki kızı da bırakın."

Hunter kısa bir kahkaha attı.

"Siktir et," dedi. "Sizin çirkin kıçlarınızın benim için bir değeri yok. Bir Reaper istiyoruz, Portland'da bir tane alırız."

Öne doğru eğildi, gözleri gergindi.

"Barış istiyorum," diye devam etti Hunter. "Tüm bunlara rağmen hala barış istiyorum. Durumumuzda hiçbir şey değişmedi ve eğer bana Toke'un haydut olduğunu söylüyorsanız, bana kulübüme götürebileceğim bir şey verin ve belki hala
ateşkes."

Telefonunu çıkardı ve ona baktı.

Hunter, "Beş dakika içinde dönerim," dedi. Ayağa kalktı ve telefonu kulağına götürerek uzaklaştı.

"Bu tam bir zaman kaybı," dedi Piknik. "Deke haklıydı, bu serserilerle barış yapmanın bir anlamı yok."

Ruger başını salladı ve kardeşlerinin mırıldanarak onayladığını duydu. Tüm kulübün kararlarını yeniden değerlendirmesi gerekiyordu, buna şüphe yoktu. Bu Toke'un haydutluk yapmasını mazur göstermezdi ama Ruger onun motivasyonlarını anlıyordu.

Hunter telefonunu kapattı ve onlara doğru döndü. Neredeyse hemen tekrar çaldı ve cevap verdi, tüm bu süre boyunca masalarını inceledi. Yüzü dikkatle boş kalsa da, Ruger onun gözlerinde vahşi bir şeyin ipucunu yakaladı.

Sonra Şeytan'ın Jack'i telefonu bir kez daha kapattı ve onlara doğru yürüdü.

"İyi ve kötü haberler," dedi yavaşça. Ruger gerildi. "O da

ne?" Duck sordu.

"Clutch hayatta," dedi. "En azından şimdilik. Henüz hakkında fazla bilgimiz yok. Onu hastaneye götürdüler. Bu iyi bir şey."

"Peki ya kötü?" dedi Piknik.

Hunter, "Onu ve Toke'u polisler buldu," diye cevap verdi. "Birisi bir şey duymuş ve ihbar etmiş. Toke'u bir otelde saklanırken yakalamışlar, adamımız da banyoda zincirlenmiş. Saldırdığı sırada evimizde olan kızlar işbirliği yapıyor, yani polislerin tanıkları var. Toke'u içeri tıkacaklar.
koruyucu gözaltı. Şimdilik ulaşamayacağımız bir yerde. Kardeşler bundan memnun olmayacak."

"Sophie ve Em'i bize geri verecek misin?" Ruger sordu.

Hunter arkasına yaslanıp bir içki daha içerken soru aralarında ağır bir şekilde asılı kaldı, yüzü bomboştu.

"Evet," dedi. "Bunu ateşkes konusunda ciddi olduğumuzu kanıtlamak için yapıyorum. Toke'un durumu hâlâ çözülmüş değil. Ama onun Azrailler adına hareket etmediğini kabul etmeye ve bunu denklemden çıkarmaya hazırım."

Ruger, Sophie'den gelen panik dolu telefondan bu yana ilk kez göğsünün etrafındaki bandın gevşediğini hissetti.

"Ne zaman?" Piknik sordu.

"Yakında," diye yanıtladı Hunter. "Ama sanırım önce buradan canlı

çıkacağım.
Eminim endişemi anlayacaksın."

Duck neredeyse gülerek

homurdandı.

"Evet, sizin yerinizde olsam ben de endişelenirdim," dedi. "Bunu unutmayacağız. Bu küçük maceradan sonra ateşkesin devam edeceğinden emin değilim."

"Ben de öyle," diye itiraf etti Hunter. "Elimden geleni yapacağım. Umarım sen de yaparsın. Skid ben emir verince kızları bırakacak. Ben güvende olduğumdan emin olana kadar böyle bir şey olmayacak, yani beni takip etmeye başlarsanız kızlarınız daha uzun süre kilitli kalır."

"Anlaşıldı," dedi Piknik. "Çabuk olun."

"Bir şey daha var," dedi Duck. "Toke meselesi, o tanıklar üzerinde herhangi bir etkiniz var mı? Bu işi mümkün olduğunca kulüp içinde halletmek istiyoruz. Toke çenesini kapalı tutacaktır, eminim sizin çocuklar da tutacaktır."

Hunter omuz silkti.

"Ne olacağını göreceğiz."

"Doğru," dedi Duck. "Em ve Sophie'yi güvende tut, anladın mı? Aksi takdirde derinizi yüzer ve cephanelik için abajur yapımında kullanırım."

SOPHIE

Bazen beyniniz size bir şey yapmanızı söyler ve siz bunun yanlış olduğunu bilirsiniz. Skid'in silahının patladığını duyduğumda beynim bana daha hızlı koşmamı, iyi bir kız gibi Em'in planını takip etmemi söyledi. Dışarı çıkıp yardım almam gerekiyordu. Hayır. Geri dönmek. Oğlumun bana ihtiyacı vardı... Bu konuda *anlaşmıştık*.

Sadece bu da değil, Em'i kurtarmak Picnic ve Ruger'ın işiydi. Bu benim savaşım değildi.

Ama bir şekilde içimden ve ruhumdan biliyordum ki kaçmaya devam edersem Skid Em'i öldürecekti. Belki de çoktan öldürmüştü.

Onu arkamda bırakamazdım.

Bu yüzden koşmayı bıraktım ve eve doğru geri döndüm, olabildiğince hızlı bir şekilde sürünerek yaklaştım ve oturma odası tarafındaki bir pencerenin altına saklandım. Bir saniye dinledim, Skid'in boğuk sesini duydum. Em ona cevap verdi, sesi yalvarır gibiydi. Bunun dikkatinin dağıldığı anlamına geldiğini düşündüm ve hızlıca bir göz atmak için yukarı çıktım.

Em yere uzanmış, iki eliyle sol uyluğunun dış tarafına bastırıyordu. Parmaklarının arasından parlak kırmızı kan sızıyordu. Skid başında dikilmiş, silahını doğrultmuş ve hazır bekliyordu ve yüzündeki ifade hiç de dostça değildi. Bu adam onu seve seve öldürebilirdi.

Sikeyim.

Bir plan düşünmeye çalışarak çılgınca etrafıma bakındım. Onu durdurmalıydım ve bunu birinin ölümüyle sonuçlanmayacak bir şekilde yapmalıydım. I

Açık ön verandada iki tahta sandalye ve küçük bir masanın bulunduğu evin yan tarafına doğru hızla süründüm. Ön tarafa bakmaya çalıştım.
Ne olduğunu görmek için pencereye baktım ama gölgeler üzerini örtmüştü.

Sonra Em'in çığlığını
duydum. Daha fazla zaman
yok.

Sandalyelerden birini kaptım, masif ahşap olduğunu ve güzel bir ağırlığa sahip olduğunu görünce memnun oldum. Sonra kapının zilini çaldım ve sandalyemi hazır tutarak bekledim.

"Kim var orada?" Skid aradı.

Sessiz kaldım. Ne demem gerekiyordu ki? *Lütfen dışarı çık da sana vurayım mı?* Dirseğimi kullanarak zili tekrar çaldım. Sandalyeyi tutmaktan kaslarım yanmaya başladı. *Acele et, pislik.*

"Siktir git!" Skid bağırdı. Em onu kızdıracak bir şey yapmış olmalıydı çünkü bir çarpma sesi duydum. Sinir bozucu bir çocuk gibi dirseğimle zili arka arkaya beş altı kez çaldım.

Skid kapıyı açtı.

Sandalyeyle suratına sert bir darbe indirdim. Sendeledi ve silah patladı, neyse ki beni ıskaladı. Kulaklarımdaki çınlamayı duymazdan geldim ve sandalyeyi savurup ona tekrar vurdum. Titredi, sonra bana doğru hamle yaptı, parçalanmış burnundan yüzüne kan akıyordu. Sandalyeyi bacaklarından tutup havaya kaldırırken çığlık attım.

Sonra Em arkasından ona saldırdı.

Kuduz bir gelincik gibi saldırdı, ısırırken, tırmalarken ve tekmelerken kollarını boynuna doladı. Öne doğru hamle yaptı ve ben de ona katıldım, ikinci sandalyeyi kapıp dizlerine doğru salladım. Verandadan öne doğru fırlarken yüksek bir çığlık attı, Em onu toprağın içine doğru sürükledi. Arkalarından atladım, bacaklarının arasına indim ve kasıklarına defalarca tekme attım. Umarım gelecekte aile mirasını devam ettirecek küçük Skidlet'ler olmazdı.

Skid bebek gibi çığlık attı.

Peki ya Em? Gülüyor muydu yoksa ağlıyor muydu anlayamadım.

On dakika sonra Skid'in morarmış, kanayan bedenini bir sundurma direğine kelepçelemiştik. Acıdan bayılmıştı, ki bu muhtemelen iyi bir şeydi. Şeytani gözlerine bakmak ya da saçmalıklarını dinlemek istemiyordum.

Şimdi verandadaki sandalyelerden birine oturmuştum, el koyduğu silahı dikkatlice bacağıma dayamıştım, horozu kurulu ve ateş etmeye hazırdı. Onu öldürmek istemiyordum ama

mecbur kalırsam yapardım. Bundan bir an bile şüphe etmedim.

Em topallayarak evden çıktı, bacağı yatak odasındaki çarşaf şeritleriyle sarılmıştı. Neyse ki kurşun kalçasını hafifçe sıyırmıştı. Yine de, onun Yüzü acıdan bembeyaz kesilmişti.

Her şeye rağmen küçük bir gülümsemeyi başardı ve zafer edasıyla cep telefonunu havaya kaldırdı.

"Salak herifin Google haritaları yüklü," dedi. "Tam olarak nerede olduğumuzu biliyorum. Gelip bizi alması için babamı arayacağım."

Aradı.

"Hey, baba? Benim. Biz iyiyiz. Yine de bir araç işimize yarayabilir."

Picnic'in boğuk sesi telefondan çıkarken gözleri Skid'e doğru kaydı.

"Hayır, her şey yolunda," diye cevap verdi. "Ama minibüsü getirmek isteyebilirsin.
Biraz kargo alanına ihtiyacımız olabilir."

Onlara yolu tarif etti ve telefonu kapattı.

"Yaklaşık yirmi dakika içinde burada olacaklar," dedi Em. "Bizden haber aldıklarına çok sevinmiş gibiler."

"Hunter onlarla mıydı?" diye sordum. Soru ağzımdan çıkar çıkmaz pişman oldum. Cevabı gerçekten öğrenmek istiyor muydum? Em yutkundu ve başka tarafa baktı.

"Hayır," dedi. "Toplantı çoktan bitmişti. Sanırım onu beş dakika ile kaçırdık. İyi şansı var."

Kaşlarımı kaldırdım ama çenemi kapalı tuttum. Em telefonu yere düşürdü, sonra üzerine bastı ve cam ile plastiğin çıtırtısını duydum.

"Ne oluyor be?" Şaşkınlıkla sordum. "Bunu neden yaptın?"

"GPS," dedi kısaca. "Devil's Jacks'in bizi bununla takip etmesini istemiyorum ve onu burada bırakamayız."

"Ya tekrar ihtiyacımız olursa?"

"Bulamayız," dedi. "Babam ve Ruger bizi bulacak. Merak etmeyin. tarafından Yarın bunlar hiç olmamış gibi olacak. Aslında, bu konuda konuşmak ve düşünmek istemiyorum. Anladın mı beni?"

"Yakaladım seni," dedim gözlerimi kısarak. Em ikinci sandalyeyi kaptı ve bana doğru sürükleyerek oturdu.

"Bir süreliğine silahı almamı ister misin?"

"Teşekkürler," dedim ve elimi uzattım. Şaşırtıcı derecede ağırdı ve ilk birkaç dakikadan sonra elime kramp girmeye başlamıştı. Parmaklarımı uzattım ve uzun çakıllı araba yolundan ağaçlara doğru baktım.

"Alınma ama," dedim yavaşça. "Ama bu şimdiye kadarki en boktan kızlar gecesiydi."

Em kısa ve irkiltici bir kahkaha attı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

RUGER

Eve bakan küçük tepeye ulaştıklarında Piknik yavaşladı ve diğerlerine durmaları için elini kaldırdı.

Ruger onun yanına yanaştı.

Vay anasını.

"İşte benim kızım," dedi Picnic, sesi gurur doluydu. "Lanet olsun, onunla doğru bir şey yapmışım."

"İkimizin de kızları," diye mırıldandı Ruger. Göğsünün sıkıştığını hissetti, orada olduğunu bile fark etmediği bir gerilim yumağı serbest kalmıştı. "Kahretsin, bunu yapabileceğini bilmiyordum."

Em ve Sophie ön verandada, çay içmeye gelmiş iki komşu gibi oturuyorlardı ama Em'in elinde Skid'e doğrultulmuş bir silah vardı. Ezilmiş, kanlı bedeni toprakta yatıyor, kolları arkasına uzanmış ve verandanın direğine sarılmıştı.

"Sence onu o mu öldürdü?" Ruger sordu.

"Umarım değildir," diye yanıtladı Piknik. "Zaten yeterince kötü, bir de bununla yaşamak zorunda kalmasın. Bizim temizlememiz gereken dağınıklıktan bahsetmiyorum bile."

"Gerçek bu," diye yanıtladı Ruger.

"Ben baban, senin için buradayız!" Piknik ona el sallayarak bağırdı. Em gözlerini Skid'den ayırmadı ve silahını hiç bırakmadı.

"Geldiğine sevindim," diye karşılık verdi. "Gerçekten biraz yardıma ihtiyacım var." "Sadece o mu?" Pic sordu.

"Hunter birkaç saat önce ayrıldı," diye bağırdı. "Sadece ikisi vardı."

Tepeden aşağı, eve doğru yavaşça sürdüler. Ruger bisikletini park ederken Sophie'yi dikkatle inceledi ama ciddi bir zarar belirtisi göremedi. Yorgun görünüyordu, gözleri makyaj lekeleriyle kararmıştı ama hepsi bu kadardı. Em daha kötü görünüyordu; yüzü solgundu ve bir çürük vardı.

yanağında oluşmaya başlamıştı. Bacağının etrafına beyaz, kanlı kumaş şeritleri bağlanmıştı.

Pic atından inerken kısaca, "Olduğunuz yerde kalın kızlar," dedi. Ruger da aynısını yaptı ve onu yerdeki adamın yanına kadar takip etti.

Skid kötü durumdaydı. Hareket etmiyordu ve Ruger burnundan ve ağzından sızan kan damlalarını gördü. Nereden geldiğini göremese de daha fazlası toprağı ıslatıyordu. Ruger adama dikkatle yaklaştı ve nabzını kontrol etmek için diz çöktü.

Hâlâ hayatta. Ritmi zayıf ama sabitti.

"Ölmemiş," dedi. "Plan nedir?"

Piknik ayağıyla Skid'i yuvarladı. Şimdi yarayı görüyorlardı; başının arkasında kocaman bir kesik vardı.

"Kanaması var ama çok kötü değil," dedi Em. "Kafa travmasından mı yoksa şoktan mı bayıldı bilmiyorum. Sophie taşaklarını tekmeledi."

Ruger kendi alt bölgesinde içgüdüsel bir küçülme hissetti ve Sophie'ye baktı. Sophie onlara baktı, yüzü bir sfenksinki kadar pürüzsüzdü.

Tamamen sakin. Fazla sakin. *Şok,* Ruger düşündü.

Piknik kızına yaklaştı ve silah için elini uzattı. Kız silahı ona verdi ve adam da kolunu kızın omuzlarına dolayarak onu kendine çekti.

Ruger tekrar Sophie'ye baktı ve o da arkasını döndü. Sonra arkasındaki araba yolunda ayak seslerinin çıtırtısını duydu.

"Bunu nasıl oynayacağız?" Bam Bam Skid'e bakarak sordu. Ruger da aynı şeyi merak ederek başkanına baktı. O piçi toprağa gömecekler miydi, yoksa gömmeyecekler miydi?

"Kızların önünde olmaz," dedi Picnic, Em'i sıkıca kavrayarak. "Ruger, sen ve Painter onları alın, güvende olsunlar. Doktoru ara. Sizinle şurada buluşabilir. Kulüp binasına. Biz burada temizleniriz." Em gerginleşerek başını salladı.

"Onu öldürme," dedi. "Bunu yaparsan daha da fazla kavga çıkar."

Picnic yumuşak bir sesle, "Bu kulüple ilgili, Em," diye cevap verdi. Skid'e baktı, sonra ayak parmaklarının üzerinde yükselerek babasının kulağına fısıldadı.

Piknik sertleşti.

Em geri çekildi, gözleri açıkça yalvarıyordu.

Adam başını ona doğru salladı ve kadın kollarını kavuşturarak bir adım geri çekildi. *İlginç.* Piknik gözlerini kıstı ve ikisi uzun saniyeler boyunca birbirlerine baktılar. Sonra Piknik iç çekti.

"Tamam, onu yanımıza alacağız ve bulunabileceği bir yere atacağız," dedi. "Bak bakalım onu saracak bir şey bulabilecek misin, Bam."

Ruger Skid'e baktı. Zihinsel olarak, onun yaşamasına izin vermenin muhtemelen iyi bir fikir olduğunu biliyordu. Diğer tüm sorunlar bir yana, Em ve Sophie'nin böyle bir yüke ihtiyacı yoktu.

Yine de o herifin ölmesini istiyordu.

Onu daha sonra da çıkarabilirlerdi. Eğer doğru yaparlarsa, kızların asla haberi olmazdı.

SOPHIE

Ruger ile eve dönerken nasıl hissedeceğimi bilemiyordum, bitkin ve adrenalinden tükenmiş bir haldeydim. Farklı yerlere gitmek üzere farklı gruplara ayrılan kulübün geri kalanından ayrılmıştık. Kulübün acil yardım görevlisi olan bir arkadaşına muayene olmamı istemişti ama ben iyi olduğumda ısrar ettim.

Ki öyleydim. Fiziksel olarak.

Ama artık her şey bitmişti ve Ruger'a o kadar öfkeliydim ki, beni bu boka bulaştırdığı için ona bağırmak, vurmak ve koca aptal kıçını tekmelemek istiyordum. Ayrıca bana sarılmasını ve kendimi tekrar güvende hissetmemi sağlamasını istiyordum ki bu çok saçmaydı.

Onun yanında asla güvende olamam.

Her şeyden çok Noah'ya geri dönmek istiyordum. Ona sımsıkı sarılmak ve bir daha asla ama asla böyle bir şey için endişelenmek zorunda kalmayacağımızdan emin olmak istiyordum. İsmimi değiştirmek ve tamamen farklı bir eyalete taşınmak da dahil olmak üzere kafamda farklı planlar dönüp duruyordu. Ama artık iyi bir işim vardı, ilerlememizi sağlayabilecek bir iş.

Sadece Ruger'la aramda bir duvar olması gerekiyordu. Çizgiyi çizerdim; o onun tarafında, ben de kendi tarafımda, birbirimize geçmeden. Bunu yaparsam, iyi olurduk.

Ama ona kızgın olsam bile, araba sürerken sırtına yaslanmak, kollarımı karnına sımsıkı sarmak doğru ve güvenli hissettiriyordu. Ruger'ın her santimi güçlü ve sağlamdı. Kesik derisi yanağımın altında uzanıyor, Reapers yamalarının işlemeli kumaşı tarafından kırılıyordu. Karnı sert kaslardan oluşuyordu ve viraj almak için her eğildiğinde parmaklarımın altında dalgalanıyordu.

Şimdilik -sadece önümüzdeki yirmi dakika boyunca- ona dokunmama, varlığının tadını çıkarmama izin verecektim.

Sonra yollarımızı ayırırdık.

Sonunda Elle'in ahırının arkasından dolanıp yeni dairemin önündeki küçük çakıllı park alanına geldiğimizde kollarımı indirdim ve onu bıraktım. Kendimi üzgün hissetmeme izin vermedim.

Kendime *hiçbir şey* hissettirmemeye çalıştım.

Bisikletten indi ve elimi tutarak beni kapıya doğru götürdü ki bu iyi bir şeydi. Kendimi bir rüyada kapana kısılmış gibi hissediyordum, her şey uzak ve gerçeküstüydü.

"Kahretsin," diye mırıldandım, kilide bakarken. "Anahtarlarım yanımda değil. Çantamdaydılar ve ona ya da telefonuma ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Ruger, "Evde çantanızı bulabilirler," dedi. "Telefonun gitmiş. Yarın sana yeni bir tane alırım."

Beni bıraktı ve bisikletine geri döndü.
heybesinden küçük siyah deri bir kese çıkardı. Geri gelip keseyi açtığında, tuhaf küçük aletlerden oluşan bir koleksiyon gördüm.

"Kilit açacakları," dedi kısaca.

"Yani bu da hayatının başka bir parçası mı?" Uyuşmuş bir halde sordum. "Etrafta dolaşıp, bir yerlere girmeye hazır ve nazır mısın?"

Bana baktı ve konuşmak için ağzını açtı. Yüzümdeki bir şey dikkatini çekmiş olmalı, çünkü ifadesi yumuşadı.

"Bebeğim, ben bir çilingirim, eskiden benim işimdi," dedi, sesi yumuşaktı. "Çilingir, silah ustası - eğer metalden yapılmışsa ve küçük küçük parçaları varsa, onunla çalışmayı seviyorum. Çocukken legolardan bir şeyler yapardım; şimdi büyük oyuncaklarım var. Bir süre tam zamanlı olarak kilitleme çağrılarında çalıştım. Bazen mesele korkutucu şeyler değildir, tamam mı?"

Başımı salladım ama ona inandığımdan emin değildim.

"Her neyse," diye mırıldandım. Kapı tıkırdayarak açıldı ve içeri girip etrafa bakındım. Her şey bir gün önce bıraktığım gibiydi. Normaldi. Her şey normaldi. Neredeyse bir rüya olabilirdi.

"Temizlenmen gerek," dedi. "Kimber'ı arayıp Noah'yı bir saat içinde eve getirmesini söyleyeceğim. Çıldırmasını istemiyorum."

"Benim için endişelendi mi?" Bir bardak su almak için yanına gittim. Ona bir tane ikram etmeyi düşündüm ama sonra vazgeçtim, çünkü *Ruger'ı sikeyim*. Küçük bir öfke dalgası iyi gelmişti, kendimi daha az uyuşmuş hissediyordum.

"Eminim öyledir," diye cevap verdi. "Gerçi Kimber başından beri onunla birlikteydi. Film falan izliyorlardı. Onunla bir süre konuştum.

bu sabah beş dakika ama onu görmedim. Seni geri almaya odaklanmıştım."

Ona bakmak için döndüm, o kadar büyüktü ki küçücük oturma odamı dolduruyor gibiydi. "Soph, konuşmamız gerek," dedi yavaşça, neredeyse gergin görünüyordu. "İhtiyacım var

bana olan her şeyi anlatmanı istiyorum. Seni... incittiler mi?"

Homurdandım.

"Evet, canımı yaktılar," dedim, uzanıp morarmış yanağıma dokunarak. "Beni bir minibüse attılar, bağladılar ve kulübünüzle ilgili anlamadığım ya da umursamadığım bir saçmalık yüzünden beni öldürmekle tehdit ederken esir tuttular. Yani evet, o kısım biraz berbattı. Teşekkür ederim.

soruyorum."

"Sana tecavüz ettiler mi?" diye açıkça sordu. Başımı salladım. Yüzü rahatlayarak yumuşadı ve bana doğru yürüdü. Elimi düz tutarak onu durdurdum.

Sınırlar. Onları belirleme zamanı.

"Ruger, oyun oynuyorduk ve artık bitti," dedim.

Gözlerim göğsündeydi. Yüzde 1'lik yaması benimle alay ediyor, bunun neden olması gerektiğini hatırlatıyordu. "Bunu daha önce de söylediğimi biliyorum ama artık her şey değişti. Bana nasıl hissettirdiğin ya da ne kadar iyi olduğun önemli değil. Kulübünüz tehlikeli ve ben hiçbirinizle bir şey yapmak istemiyorum. Noah ve ben, bunu göze alamayız."

Sustu.

"Neden böyle hissettiğini anlayabiliyorum-" demeye başladı ama sözünü kestim.

"Hayır, gerçekten yapamazsın," dedim. "Geceyi bir yatağa kelepçeli olarak, tecavüze uğrayıp uğramayacağını ya da öldürülüp öldürülmeyeceğini merak ederek geçirmedin. Karanlıkta arkadaşının çığlıklarını duymadın ya da kaçmaya çalışırken bir silah sesi duymadın.

Ölebilirdik, Ruger... Bundan sonra şöyle olacak. Noah'ı haftada bir görmene izin vereceğim. Planları önceden yaparız.

Onu kulübünüzden uzak tutacak ve onunla motosikletler hakkında konuşmayacaksınız. Lanet olası renklerinizi giymeyeceksiniz ve herhangi bir tehlikeye yol açabilecek hiçbir şey yapmayacaksınız. Ayarlamaları yapmak için beni arayacaksın ve sana söylediğim zaman ve yerde onu alıp bırakacaksın."

Gözleri sertleşti ve çenesi sıkıştı. Öfkesini ve hayal kırıklığını somut bir şey gibi etrafımdaki havada hissettim, aslında bu biraz komikti

Çünkü planlarım hakkında ne düşündüğü umurumda bile değildi.

Artık değil.

"Kurallarıma uyacaksın," diye devam ettim. "Yoksa Noah'ın seni bir daha görmesine izin vermem. İnanın bana, yapacağım. Aslında şu anda yapmak isterdim ama biliyorum ki
Seni ne kadar çok sevdiğini ve bunun onun için yıkıcı olacağını. Bunu deneyeceğiz ve işe yararsa harika olur. İşe yaramazsa ya da onu tehlikede hissedersem?
Sen gittin."

"Bunu yapamazsın," dedi. Tekrar bana doğru gelmeye başladı. O bana doğru yaklaşıp, alanıma girerek tahakküm kurmaya çalıştıkça ben de yerimde durdum. Ona baktım, göğsü çenemden yaklaşık on santim uzaktaydı ve ben ne kadar büyük ve korkutucu
olduğu umurumda değildi.

Hiçbir şey umurumda değildi.

"Ben onun annesiyim. Senin hiçbir hakkın yok. Hem de hiç. Onu görmene izin veriyorum çünkü ben iyi bir insanım ve istediğim zaman iyi olmayı bırakabilirim. Benimle taşak *geçme*, Ruger."

Uzandı ve yüzüme hafifçe dokundu, parmağını yanağımda gezdirdi. Sırtımdan aşağı ürperti gönderdi ve aynı anda onu istedim.

"Dalga geçmeyeceğim," dedi. "Bil diye söylüyorum. Seni neredeyse kaybediyordum. Bunu bir daha riske atmayacağım. Sana daha önce asla tek kadınlı bir erkek olmayacağımı söylemiştim ama yanılmışım."

Yüzüne baktım, gözlerini inceledim. Ciddiydi. Onunla yatakta uzanmayı düşündüm... Teslim olmak istedim. *Onu* istedim.

Önemli değildi.

"Çok geç," dedim ve ciddiydim. "Seninle işim bitti ve çok ciddiyim. Defol. Defol. Defol. Evimden. Evimden."

Bakışlarımı tuttu, sonra mucize gerçekleşti. Ruger
dinledi.

Geri çekildi, döndü ve evden çıktı. Dışarıda bisikletinin kükreyişini ve ardından uzaklaşırken çıkardığı sesi duydum.

Başardım. Sonunda Ruger'a haddini bildirmeyi başarmıştım. Ne yazık ki, tadını çıkaramayacak kadar yorgundum.

PAZARTESİ

Nasılsın?

BEN: Tamam. Noah hala biraz yapışkan. İyi iş çıkardın ama hâlâ korkuyordu. Onunla ilgilendiğiniz için çok teşekkür ederim. Güvende olmasına çok sevindim.

Arkadaşlar böyle yapar, sen de benim için yaparsın. Seni düşünüyordum... Bir araya gelip konuşmak ister misin?
Hayır. Sadece bir süre ortalıkta görünmemek istiyorum.

ÇARŞAMBA

Hey Sophie! Ben, Maggs ve Dancer yarın gece takılmak istiyoruz... Bize katılmak ister misin?
Teşekkürler ama muhtemelen olmaz. İyi eğlenceler.
Tamam. Nasılsın?
Ben iyiyim.
Em'le mi konuştun?
Hayır. O iyi mi?
Emin değilim. Bana hiçbir şey söylemiyor. Endişeliyim... Bilmemiz gereken bir şey oldu mu? Yani, siz çocuklar ... her neresiyse? Belki bir araya gelip konuşabiliriz.
Ben iyiyim, sadece bir süre kendime ve Noah'a bağlı kalmak istiyorum. Em ve ben bütün bu zaman boyunca birlikte değildik. Daha fazlasını öğrenmek istiyorsan, ondan öğrenmelisin.
Tamam. Biz de senin için endişeleniyoruz... İşler nasıl
BEN: Güzel. Sadece yer istiyorum.
Anlıyorum. Ama bize ihtiyacın olursa lütfen ara ((kucaklar))

PERŞEMBE

Hey. Nasıl gidiyor? Belki öğleden sonra çocukların oynamasına izin verebiliriz?
Şu anda oldukça meşgulüz.
Nasıl olduğunu bilirsin... Maries'in bekarlığa veda partisini hatırladın mı? Cuma'dan bir hafta sonra. Bakıcımız var, Noah'a da bakmayı teklif etti.
Bunu yapabileceğimden emin değilim. Kendi bakıcımı bulacağım.
Tamam. Çok uzun süre saklanma.

CUMA

Bu saçmalık. Ruger ve Reapers'a kızgınsın ama ben değilim

Onlardan biri, beni donduramazsın. Ya bu gece gelirsiniz ya da Ryan'ı sizi alması için gönderirim.

Ben: Noah ve ben evde film izliyoruz

Hayır. Ur evime geliyor. Parti veriyoruz. Desteğe ihtiyacım var!!! Orakçılar yok. Nromal insanları. Çocuklar da. Sen ve Noah saat altıda burada olun yoksa gelip sizi alırım. Dalga geçmiyorum.

Sen saldırgan bir kaltaksın.

Öyle mi düşünüyorsun? Kıçını buraya getir yoksa senin için gelirim. Mazeret yok. Mayolarınızı ve tatlınızı getirin.

Kimber'ın evine geldiğimizde yepyeni iPhone'um saatin beş elli altı olduğunu söylüyordu. Ruger bir önceki Pazar günü, Em'le yaşadığım küçük maceranın ertesi günü bırakmıştı. Ona cehenneme gitmesini söylemek istedim ama bir telefona ihtiyacım vardı ve onun bunu benden daha iyi karşılayabileceğini düşündüm. Bu konuda kendimi suçlu da hissetmiyordum. En başta kaçırılmam onun suçuydu, bu yüzden telefonumu boğduğu için de onu suçlayabilirdim.

Eve girmesine izin vermedim. Noah onun evine gitmek istedi ve ben ona hayır dedim. Sonra kapıyı Ruger'ın suratına kapattım.

Artık Cuma gecesiydi ve Kimber'ın ültimatomuna boyun eğmiştim, çünkü gelip beni alacaklarını söylediğinde ciddi olduğunu biliyordum. Bir elimde bir tabak kek, diğer elimde bir çanta dolusu yüzme malzemesi vardı ve Kimber'ın kocası Ryan kapıyı açtığında gülümsemek zorunda kaldım. Neon yeşili mayo ve mor Hawaii desenli bir tişört giymişti. Kafasında bir Turuncu kovboy şapkası vardı ve bir elinde Super Soaker tutuyordu.

Buraya gelmenin iyi bir fikir olduğunu fark ettim.

"Partiye hoş geldiniz," dedi bana genişçe gülümseyerek.

"Güzel görünüyorsun," dedim, kıyafetine bakarak.

"Hey, böyle bir şeyi başarmak için kendine çok güvenen bir adam olmak gerekir," dedi hiç utanmadan.

"Bahis mi kaybettin?" Sırıtarak sordum.

"Aslına bakarsanız öyle," dedi bir baĢka adam, Ryan'ın yanına gelerek. Uzun, dağınık kahverengi saçları ve harika bir gülümsemesi vardı ve gözlerindeki ifadeden görünüşümü takdir ettiği anlaşılıyordu. Son derece normal bir mayo ve üzerinde "Code Monkey Like You" yazan bir tişört giymesine rağmen elinde bir Super Soaker da vardı.

Fotoğrafını daha önce görmüştüm, Kimber'ın bana ayarlamak istediği adam buydu.

"Ryan ve ben iş yerinde küçük bir programlama yarışması yaptık ve ben onun kıçını tekmeledim. Merhaba, ben Josh. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Ben de memnun oldum," dedim, çaresizce dolu ellerime bakarak. "Kusura bakmayın, elinizi sıkmak isterdim ama..."

Güldü ve sonra brownileri görünce neredeyse komik bir şekilde gözleri büyüdü.

"Dur sana yardım edeyim," dedi ve ikramları almak için uzandı. "Peki bu kim?"

"Ben Noah," diye açıkladı oğlum. "Şu Soakers'lardan başka var mı Ryan?"

"Arkada koca bir kutu var," diye cevap verdi Ryan. "Gelip almak ister misin?

Biri dışarıda mı? Dışarıda bir sürü çocuğumuz var. Eminim sizinle oynamayı çok isterler."

"Anne?" Yalvaran gözlerle bana baktı.

"Devam et," dedim, neredeyse kaygısız hissederek. Kimber haklıydı. Dışarı çıkmaya ihtiyacım *vardı* ve böyle güzel bir banliyö partisine gelmek tam da ihtiyacım olan şeydi. Orakçılar yok, adam kaçırma yok, kötü bir şey yok.

Bunu yapabilirim.

Noah evin içinden çıktı, Ryan da onu takip etti. Josh bana baktı ve dostça bir gülümseme sundu.

"Bu işi hallettikten sonra sana bir içki ısmarlayabilir miyim?"

"Elbette," dedim. "Söyle bakalım, Ryan'la ne zamandır birlikte çalışıyorsunuz?"

Üç saat sonra hayat hakkında oldukça iyi hissediyordum. Josh'un harika bir adam olduğu ortaya çıktı, gecenin büyük bir kısmını benimle takılarak geçirdi, ama garip hissettirecek kadar değil. Ryan hamburger ve sosisli sandviç ızgara yaptı, çocuklar havuzda oynadı ve Kimber'ın blenderi neredeyse sürekli çalışarak akla gelebilecek her lezzette margarita yaptı. Ben buzlu çayla idare ettim ve Ryan onu yakalayıp havuza attığında neredeyse ağlayacak kadar çok güldüm.

Çocuk kalabalığı büyümeye devam etti ve o kadar çok insanla tanıştım ki hepsini bir arada tutamadım. Çoğu Kimber'ın mahallesinden ya da Ryan'ın iş yerinden geliyordu; şık, gösterişli yoga anneleri ve onların muhasebeci ya da bilişim uzmanı olarak çalışan hafif salak kocaları. Azrail'in partisi gibisi yok.

Ryan'la ilk tanıştığımda Kimber'la birlikte olmalarını anlayamamıştım. Ryan çok inek, Kimber ise çok vahşi ve havalıydı ama birbirlerini mükemmel bir şekilde dengeliyorlardı. Josh gelip yanımdaki sandalyeye oturduğunda Ava'yı kucağıma almış, yemekten sonra havuz kenarında oturuyordum.

"Ee," dedi bana sırıtarak. "Sana bir sorum var." "Neymiş o?"

diye sordum.

"Sen ve Noah yarın akşam yemeği için Chuck E. Cheese's'e gitmek ister misiniz?" dedi. "Çok romantik bir ortam olmadığını biliyorum ama skee-ball hakkında test edilmesi gereken bir teorim var ve onun mükemmel bir Asistan."

Bir kahkaha patlattım.

"Delirdin mi sen? Cumartesi gecesi Chuck E. Cheese's çılgınlıktır. Bahse girerim bir saat bile dayanamazsın."

Gözleri parladı.

"Bu bir meydan okuma mı?" diye sordu. "Bunu

yapabileceğine emin misin?" "Çok komiksin," dedim başımı

sallayarak.

"Yarın seninle bir randevu ayarlayacak kadar komik mi?" dedi sinsi bir gülümsemeyle. "Düşünceli, erkeksi ve gizemli olmaya çalışırdım ama bunu hiçbir zaman başaramadım."

Ruger'ı düşünerek ayıldım. İki adam daha farklı olamazdı, bu kesindi.

"Aslında bir erkek arkadaş aramıyorum," dedim yavaşça. "Dürüst olacağım, yedi yaşında biriyle çıkarsan muhtemelen sonunda bir tane bulamazsın."

Omuz silkti.

"Sadece bir akşam," dedi. "Önemli bir şey değil. Bunun yanı sıra, seninle paylaşmam gereken derin ve karanlık bir sırrım var."

Bana doğru eğildi ve el sallayarak yaklaşmamı istedi. Kulağıma konuşurken Ava'yı dengeleyerek yer değiştirdim.

"Gerçekten inanılmaz bir skee-ball teorim var," dedi, sesi ciddi ve ciddiydi. "Deneye ihtiyacı var. Bana büyük bir iyilik yapmış olursunuz."

Tekrar gülmeye başladım ve geri çekildim.

"Bu cümle gerçekten işine yarıyor mu?" diye sordum. Bana

gülümsedi. "Bilmem, işe yarıyor mu?"

Ruger'ı, bana hissettirdiklerini düşündüm ve bu adamla karşılaştırdım. Josh, nefesini kulağımda hissettiğimde tüylerimi diken diken etmiyordu ama

Görünüşü güzeldi, eğlenceli ve arkadaş canlısı görünüyordu. Hem çocuk pizzacısında bir randevuda başımız ne kadar belaya girebilirdi ki?

"Tamam," dedim, kendimle gurur duyuyordum. Ruger'ı geride bırakacaktım - bu mükemmel bir ilk adımdı. "Bu eğlenceli olurdu. Ama sadece arkadaşça. Gerçekten kimseyle ciddi bir ilişki kurmak istemiyorum."

"Merak etme," diye cevap verdi bana sırıtarak. "Sadece gidip biraz eğleneceğiz ve Ryan bana kefil olabilir. Ben gizli bir süper kahraman değilim, karanlık sırlarım falan yok. Ne görürsen onu alırsın."

Cevap vermeye başladım ama Ava çığlık atarken kalın bir su akıntısı aniden başımın yan tarafına çarparak beni sırılsıklam etti. Kafamı kaldırdığımda Noah'nın küçük bir çocuk sürüsüyle birlikte zafer çığlıkları atarak kaçtığını görüyorum. Küçük bok ...

Josh'a "Gidip kurulanmam lazım," dedim.

"Gidip onurunu korumamı ister misin?" diye sordu Soaker'ını kaldırarak.

"Evet, sen yap."

Ayağa kalktı ve beni selamladı, gözleri kahkahalarla dans ediyordu, sonra birbirlerine ateş eden ve çimlerin etrafında koşan çocuk kalabalığının peşinden gitti.

Ryan'ı ızgaranın yanında buldum. Bir elinde bira, diğerinde bir çift maşa tutuyordu ve Ava'yı almak için onları değiştirirken bana gülümsedi.

"Biliyorsun, Josh gerçekten iyi bir adam," dedi. "Onu birkaç yıldır tanıyorum."

"İyi birine benziyor," diye garip bir şekilde cevap verdim. Ryan güldü.

"Merak etme, baskı yok," dedi. "Sadece onun bir seri katil olmadığını bilmenizi istedim."

"Bildiğim iyi oldu," dedim. "Beni ağırladığın için teşekkürler. Aslında her şey için teşekkürler."

"Sorun değil," dedi. "Kimber senin bir bok olmadığını düşünüyor. Biliyorsun, düşündüğünün aksine arkadaş bulmak onun için o kadar kolay değil. Sen onun için özelsin."

Bu beni korkuttu.

"Kimber'ın her zaman herkesten çok arkadaşı olmuştur," dedim gülerek.

Yüzü asıldı ve başını salladı. "Hayır, partilerinde her zaman herkesten daha fazla insan olur. Arada büyük bir fark var."

Ne diyeceğimi bilemedim. Ryan omuz silkti ve tekrar gülümsedi.

"Gidip kurulanın," diye ekledi. "Hava tamamen karardığında çocuklar için maytaplarımız var. Yardıma ihtiyacım olacak ve Kimber üç margaritadan sonra işe yaramaz."

Tereddütle gülümsedim ve içeri girdim. Sol tarafta bir aile odası, sağ tarafta ise mutfak ve kahvaltı barı vardı. Sandaletim ayağıma takıldı.

kayışı gevşeterek kapı aralığından çıkardı, ben de girişin hemen içinde düzeltmek için aşağı indim.

"Tanrım, Ryan'ın ne giydiğini gördün mü?" Mutfakta bir kadının söylediğini duydum.

"Biliyorum," dedi bir diğeri. "Kimber'ın durumu da pek iyi değil. O bikini daha küçük olabilir mi? Onun dev bir sürtük olduğunu biliyorsun, değil mi? Eskiden striptizciydi. Umarım Ava okula başlamadan önce giderler. Kaitlyn'i onun içinde istemiyorum.
sınıfı."

"Şaka yapmıyorum. Bu yüzden bu mahalleye taşındım, tüm komşularımızın normal olmasını istedim, değersiz değil. Ve arkadaşı... Tanrım, çocuğu olduğunda kaç yaşındaydı, on mu?"

"Onu Josh'ın üzerinde otuzbir çekerken gördüm. İğrençti."

Telefonum çaldı ve Marie'den gelen bir mesajla karşılaşmak için cebimden çıkardım.

Selam. İşlerin garip olduğunu biliyorum ama umarım bana gelirsin. bekarlığa veda partisi var. Bu gece hep birlikte takılıyoruz ve seninle burada olmanın ne kadar eğlenceli olacağını düşünüyoruz! xoxo

"Pedikürcü kızım yeni bir salona taşındı. Hepsi Vietnamlı ve İngilizce konuşmadan birbirleriyle konuşmalarından nefret ediyorum. Çok kabalar!" dedi mutfaktaki kadın.

"Çok haklısın. Bunu yaptıklarında *asla* bahşiş bırakmam. Burada yaşayacaklarsa İngilizce konuşmaları gerekir ..."

Ayağa kalktım ve mutfağa doğru yürüdüm, sırayla her bir kadına tatlı bir gülümsemeyle vurdum. Sürtükler. Kendi evinde Kimber hakkında dedikodu yapmaya nasıl cüret ederler? Onu böyle parçalara ayırırken içkisiyle sarhoş olduklarına inanamıyordum.

En azından kimse bıçağını çıkarmıyordu. En
azından metal olanları.

Eve gitmek istedim.

"Tamamdır dostum," dedi Josh, Noah'ın skee-ball makinesine atışını sıralamasını dikkatle izleyerek. Gülmek zorunda kaldım. Josh teorisi hakkında şaka yapıyordu... çoğunlukla. Adam bu oyunu gerçekten seviyordu. Noah'ın da sevdiği ortaya çıkmıştı, yani işler oldukça yolunda gitmişti.

Yaklaşık üç saattir Chuck E. Cheese'deydik ve ben çok eğlenmiştim. Josh'ın yanında olmak kolaydı. Beni strese sokmuyordu ve
beni korkuttu. Akşam yemeğini yemiştik ve hakkını vermek gerekirse, iğrenç pizzayı yemişti.

tek bir küçümseyici yorum yapmadan hizmet ettiler (bunu ben bile başaramazdım). Sonra Noah'a daha önce hiç görmediği kadar çok jeton aldı ve oyunlara başladık.

Şimdi saat neredeyse dokuzdu ve Noah'ı bir an önce dışarı çıkarmamız gerektiğini biliyordum yoksa işler çirkinleşebilirdi. Josh'un koluna dokunarak dikkatini çektim. Döndü ve bana sırıttı, kocaman, mutlu bir köpek yavrusu gibi görünüyordu.

"Eve gitmemiz gerekiyor," dedim oğluma doğru başımı sallayarak. "O yorgun.
Onu fazla zorlamak istemiyorum."

"Anlaşıldı," diye yanıtladı Josh. Bir kolunu omuzlarıma doladı ve beni kendine çekerek sıktı. "Çok iyi bir çocuğun var."

Gülümsedim, çünkü haklı olduğunu biliyordum. Ayrıca kolunu omzuma atması da hoşuma gitmişti. Josh, Ruger gibi kalbimi yerinden oynatmıyordu ama iyi bir espri anlayışı vardı ve yanında olmak eğlenceliydi. Bunun da bir anlamı olmalıydı.

Kazandığımız tüm biletleri (ve sanki binlercesini) Nuh'un büyük keyif almasına neden olan çiğneme makinelerine attık. Ardından, hangi küçük plastik halkaları ya da silgileri seçeceği konusunda acı çekerken ödül tezgahında yirmi dakika daha geçirdik.

Sonunda dışarı çıktığımızda güneş batmıştı. Pizzacı, otoparkında bağımsız restoranlar bulunan alışveriş merkezlerinden birindeydi. Özlemle et lokantasına baktım, hâlâ biraz açtım, sadece yarım dilimi mideye indirebilmiştim. Josh omzuma çarptı.

"Belki bir dahaki sefere yetişkin yemeği yiyebiliriz," dedi.

"Bana tekrar çıkma teklif etme şeklin bu mu?" Arabamın yanında durarak sordum. Noah yanımda mutlu bir şekilde zıplıyor, yeni hazineleriyle oynuyordu. Josh'a baktım ve gülümsedim. O da bana gülümsedi ve ne kadar sevimli olduğunu fark ettim. İnek gibi sevimliydi, Ryan gibi.

Daha kötüsünü de yapabilirdim.

"Cevabın ne olacağına bağlı," diye cevap verdi ve uzanıp bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Reddedilmekten nefret ediyorum."

"Vurulacağını sanmıyorum," dedim. Öne doğru eğildi ve beni dudaklarımdan hafifçe öptü. Hoştu - sıcak ve yoğun değil ama hoştu.

"Ruger Amca!" Noah bağırdı ve koşmaya başladığını hissettim. Anında Ryan'dan uzaklaştım, annelik radarım tamamen devreye girmişti. Peşinden fırladım, adını haykırdım ve durması için bağırdım. Beni görmezden geldi ve et lokantasının önündeki kaldırımda duran Ruger'ın kollarına atladı.

Kulüpten birkaç kişi daha onunla birlikteydi.

"Noah, böyle kaçıp gidemezsin!" Noah'nın çenesini tutarak gözlerinin benimkilerle buluşmasını sağladım. "Ölebilirsin. Sen daha iyi bilirsin, artık büyük bir çocuksun."

"Özür dilerim," dedi hemen. "Unutmuşum. Heyecanlandım. Ruger Amca'ya ödüllerimi göstermek istedim."

Kahretsin, Noah için o kadar endişelenmiştim ki Ruger'ı düşünmemiştim bile. Kafamı kaldırdığımda onu karşıdan bakarken buldum.

"Arkadaşın kim?" diye sordu, çenesini bize gönülsüzce el sallayan Josh'a doğru sallayarak.

"Bu Josh," dedim meydan okurcasına. "Kimber'ın kocasının bir arkadaşı. Birlikte çalışıyorlar."

"Bizi Chuck E. Cheese's'e götürdü, bir sürü oyun oynadık ve bir sürü ödül kazandım ama istediğim şeyi almak için yeterli biletim yoktu, o yüzden belki başka bir zaman tekrar gelebileceğimizi söyledi, ben de kabul ettim," dedi Noah nefes nefese. "O oldukça havalı biri, Ruger."

Ruger'ın gözleri sertleşti ve Noah'ı yere bıraktı.

"Burada kal, evlat," dedi. Sonra otoparka doğru adım attı, belli ki Josh'un yolunu kesmeyi planlıyordu. Hay sikeyim.

Noah'ya "Kal," dedim, sonra Bam Bam'a baktım. "Kaçmadığından emin olur musun?"

Dancer'ın kocası hızlıca başını salladı ama gözleri pek de dostça bakmıyordu. Harika.

Ruger ve Josh'a doğru koştum.

"Hey," dedim aralarına bakarak. Ruger'ın yüzü taş gibiydi, gözleri sahiplenici bir tehditle parlıyordu. Josh şaşkın görünüyordu ve biraz da Belirsiz. "Josh, bu Noah'ın amcası Ruger. Ruger, bu arkadaşım Josh. Biz de tam çıkıyorduk. Noah seni rahatsız ettiği için üzgünüm."

Ruger, kendisine gülümsemeye çalışan Josh'a başını eğerek, "Noah beni hiç rahatsız etmez," dedi.

"O harika bir çocuk," dedi Josh. "Onunla gurur duyuyor olmalısınız."

"Evet," dedi Ruger ona. "Şimdi gitmen gerekiyor. Sophie'yi bir daha aramazsan iyi olur."

Josh'un gözleri büyüdü.

"Git kendini becer Ruger," diye tersledim. Josh bana baktı, gergin görünüyordu. "Josh, lütfen onu görmezden gel. O gidiyor."

"Hayır, gitmiyorum," dedi Ruger sert bir sesle. "Ve ben de gitmeyeceğim. Burada hoş karşılanmıyorsun. Sophie sana ne söyledi bilmiyorum ama

alındı."

"Bu doğru değil," dedim çabucak. Josh yutkunarak aramıza baktı.

"Yardıma ihtiyacın var mı, Ruger?" At kaldırımdan seslendi. Bana yardım teklif etti.

Josh kurt gibi gülümsüyor.

Ruger, Josh'un gözlerini sabit bir şekilde tutarak, "Bu pislikle olmaz," diye cevap verdi. Josh gözlerini kaçırdı.

"Gitmem gerek," dedi ve bana hızlıca, mahcup bir gülümseme sundu. Sonra arkasını döndü ve hızla uzaklaştı.

Şaşkınlıkla bakakaldım.

"Görünüşe göre yeni erkek arkadaşın kolay korkuyor," diye mırıldandı Ruger. "Benimle güvende olduğundan emin bile olmadı. Arkamda böyle bir adam istemezdim. Elbette, destek konusunda endişelenmeme gerek yok. Kardeşlerim ne olursa olsun benim yanımda."

Omuzlarımdan tuttu ve beni biftek evine doğru çevirdi. Horse, Bam Bam, Duck ve Slide'ın oğlumun etrafında durduğunu gördüm. Bam koruyucu bir şekilde Noah'ın omzunu tutuyordu. Ruger arkamdan eğildi, parmakları omuzlarımı sıkarken kulağıma yumuşak bir sesle konuştu.

"Şuna bak," dedi. "Onları tanıyorsun, yani Noah'nın daha güvende olamayacağını biliyorsun. Ama arkadaşın Josh? O adamlar hakkında bir bok bilmiyor. Bu, oğlun ellerindeyken kendi kıçını kurtarmak için çekip gitmesine engel olmadı. Çok iyi bir adam bulmuşsun."

Yutkundum, çünkü haklı olduğunu biliyordum.

Yani Josh aramaya zahmet etseydi ikinci bir randevu alamazdı. Muhtemelen tartışmalı bir nokta, çünkü aramayacağına dair bir his vardı içimde.

"Hayatımdan uzak durmalısın," dedim Ruger'a, Noah'nın ödüllerini dikkatle göstermesini izlerken, At'a değerli yüzüklerinden birini teklif ettim. At yüzüğü kabul etti ve serçe parmağının dörtte biri kadar aşağı kaydırdı.

Noah gururla parladı.

"Evet, hemen ilgileneceğim," dedi Ruger. "Noah'ı bir daha böyle bir adamla dışarı çıkarma. Ona yanlış mesaj vermiş olursun."

"Seni ilgilendirmez." "Her zaman beni ilgilendirecek."

"Her seferinde kazanamazsın," dedim ona ciddi bir şekilde. "Sen bir şey söyledin diye bu doğru olduğu anlamına gelmez."

"Bunu söylemem yanıldığım anlamına da gelmez."

Ona ters ters baktım, sonra dişlerimi sıkmamaya çalışarak Noah'yı almaya gittim. Onu eve götürdüm ve yatağına yatırdım.

Zaman.

O gece uykuya daldığımda, rüyamda gördüğüm Josh değildi. Hayır, aptal Ruger. Tekrar.

Rüyalarımda bile o kazandı.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

ON ALTINCI BÖLÜM

PAZAR

KIMBER: Josh, Ryan'a randevunuzla ilgili hiçbir şey söylemiyor. Bir şeyler mi ters gitti?

BEN: Ruger

KIMBER:???

Harika vakit geçirdik, sonra Ruger çıkageldi. Josh'tan bir daha haber alamayacağıma eminim.

KIMBER: Tanrım Ruger. Çok mu takip ediyorsun?!?!???

Hayır, öyle değildi. Otoparkta karşılaştığımız çocuklarla yemek yiyordu. Josh'la saçma sapan bir konuşma yaptı, sonra Josh kaçtı. Bizi çok iyi tanımadığının farkındayım ama giderken Noah ve benim güvende olduğumuzdan bile emin olmadı. Destansı bir başarısızlık.

Pislik. Josh margarita ayrıcalıklarını kaybetti. Pısırıklardan nefret ederim.

Ben: Meh ...

Ruger ile hiç konuştun mu?

Hayır. Siktir et onu.

Anladım. Bekarlığa veda partisine gidiyor musun? Marie beni davet etti ve gitmek istiyorum ama sensiz olmaz.

BEN: Karar veremedim. Ondan hoşlanıyorum ve çok isterdim ama... bilirsin...

Evet, anladım. Beni haberdar et.

PAZARTESİ

Noah'ı okuldan sonra alabilir miyim? Onu götürmek istediğim bir şey var.

Ne tür bir şey?

Yarışçı bir arkadaşım var, arabası pistte. Noah'ın arabasına binebileceğini söyledi.

Güvenli mi?

Her araba kadar güvenli. Yavaş gidecek.
Motorcu arkadaş mı?
Hayır. Renk yok, Reaper yok. Bu konuda sana katılmıyorum ama sana zaman veriyorum.
Zamana ihtiyacım yok. Gitmene ihtiyacım var.
Onu alabilir miyim, alamaz mıyım?
BEN: Tamam. 6'ya kadar evde misin?
7 iş mi? Ona yemek getireyim.
Kulağa hoş geliyor. Oyun yok ama. Onu bırak ve git.
Seni anlıyorum. Oyun yok

ÇARŞAMBA

Partiye geliyor musun, gelmiyor musun? Marie seni gerçekten orada istiyor.
Ben: Um ...
Lütfen gel. Ruger'la aranızın kötü olduğunu biliyorum. Umurumda değil, Marie'nin de değil. Orada olmanı çok isteriz.
BEN: Tamam. Çok geç saate kadar dışarıda kalmak istemiyorum. Cuma günü işim var.
Sorun değil. Birkaç saat bile Marie için harika olur. Kimber da mı? Eğlenceli biri. Blender'ını da getirmesini isteyebilir misin? Barlara gitmeden önce benim evimden başlayalım.
BEN: Aptal :p
DANSÇI: Ne istediğini bilmek aptallık değil;)
BEN: Sanırım olmaz. Elle'nin Noah'a bakıp
bakamayacağına bakacağım DANIŞMAN:
Gerekirse bakıcımızı paylaşabilirsiniz
BEN: Eve daha yakın olmasını tercih ederim. Uyuması daha muhtemel. Son zamanlarda hayatımız çok yoğun ve yarın okulu var.
Yarın gece görüşürüz <3
Kulağa hoş geliyor.

PERŞEMBE

Partiyi perşembe günü verdiğine inanamıyorum. Berbat, Ryan yarın çalışmak zorunda. Akşamdan kalma ve bebek birbirine karışmaz!!!!!!!!!!
Ben: İçmek zorunda değilsin, biliyorsun. Kapa
çeneni. İçmiyor musun? **BEN:** Sabah iş yok.

Hamile falan mısın?
BEN: Oh, çok komiksin
Neden perşembe olduğunu biliyor musun?
Marie bu hafta sonu annesiyle bir işi olduğunu söyledi. Spa ya da öyle bir şey.
KIMBER: Kıskanç. Bunu yapmalıyız
BEN: Piyangoyu kazandıktan hemen sonra
KIMBER: Hmmm ... bilet almaya başlamanız gerekecek
Neden ikimiz için de almıyorsun?
İkimiz için de içebildiğim sürece bana uyar!

KÜÇÜKLER

"Siktir!" Marie çığlık atarak etrafında döndü. "Duvağımı kaybettim!"

Limuzinin açık sunroof'unda ayağa kalktı. Saat gece yarısını biraz geçiyordu ve son durağımız olan bir karaoke bara varmadan önce Coeur d'Alene gölü boyunca gezinmeye karar vermiştik.

Yaklaşık bir saat önce Marie gece sona ermeden önce "Pour Some Sugar on Me" şarkısını söylemek istediğini, hayır, *buna* ihtiyacı *olduğunu söylemişti*. O sırada çalıyordu.
O ve Horse tanıştı ve görünüşe göre bu gece tekrar söylemezsek dünyanın sonu gelecekti.

Bunu biliyorduk çünkü çok açıktı: Dünyanın varlığı kelimenin tam anlamıyla bu karaoke görevinin başarıyla tamamlanmasına bağlıydı.

Limuzindeki en ayık kadınlardan biri olarak, dikkatimizin dağılmamasını ve unutmamamızı sağlamakla görevlendirilmiştim. Yüzde yüz ayık olmadığım için bunu hatırlatıcı bir kalemle kolumun iç kısmına dikkatlice yazmıştım.

Şimdi onun yanında durmuş, başına taktığı küçük beyaz tül parçasının havada uçarak bizi bisikletiyle takip eden Painter'a doğru gidişini dehşet içinde izliyordum. Vay anasını. Kaza yapmasına neden olur muydu?

Görünüşe göre sürüklenen bir örtü saatte yirmi beş mil hızla giden bir motosiklet için ciddi bir yol tehlikesi oluşturmuyordu, çünkü yeterince kolay bir şekilde ondan kaçındı. Bu
Onu takip eden -Marmory partisinde gördüğüm ama tanışmadığım- bir müşteri adayı onu almak için durdu.

Güzel.

"Bu iyi bir hizmet," dedim Marie'ye. Kıkırdamaya başladı ve sonra resmen zil zurna sarhoş bir halde limuzinin içine düştü.

Ben de geri döndüm.

Dansçı koltuklardan birine sırt üstü uzanmış, o kadar çok gülüyordu ki ağlamak üzereydi.

Maggs tişörtünü kaldırmış, Kimber fotoğraf çekerken göğüslerini gösteriyordu. Bütün hikâyeyi anlatmak istediğimden emin değildim. Darcy adında yeni tanıştığım bir kadın, sarhoş insanların yaptığı o çok yavaş, çok kasıtlı şekilde şampanya dolduruyordu. Ne yazık ki bardağı unutmuştu.

Umarım kiralamayı kim ayarladıysa bu tür şeyler için sigortası vardır. Kısa, kıvırcık, kızıl-sarı saçlı bir kadın köşede kıkırdayarak oturuyordu.

Hala tam cümlelerle konuşabildiği zamanlarda Marie onu Cookie olarak tanıtmıştı. Eskiden Coeur d'Alene'de yaşıyordu ama taşınmıştı ve şimdi Marie hala kasabada sahibi olduğu kahve dükkanını işletiyordu. Em ve ben birbirimize baktık ve o gözlerini devirdi.

Sabah işim olduğu için çok fazla içmemeye karar vermiştim ama yine de keyfim oldukça yerindeydi. Kesinlikle eve taksiyle dönmeyi planlıyordum. Em ise... Gözlerinde beni rahatsız eden perili bir bakış vardı. Kızların onun için endişelenmesine şaşmamalı, belli ki bir şeyler ters gidiyordu.

"Peki neden eve gitmiyorlar?" Em'e yanına oturmak için kayarak sordum.

"Kim?"

"Ressam ve diğer adam, Banks."

"Banks bütün gece bizimle kalacak," dedi sessizce. "Bize göz kulak olması, eve sağ salim döndüğümüzden emin olması gerekiyor. Sanırım Painter sadece gezintiye çıktı - belki de Hunter ve Skid'le olanlardan sonra endişelenmiştir."

"Sen dans ederken seni izliyordu," dedim. "Daha önce ilgilenmiyor gibi görünüyordu ama şimdi kesinlikle ilgileniyor."

"Sikimde bile değil," diye cevap verdi, sesi düzdü. "Ressam, Hunter... genel olarak erkekler. Sanırım onlara tamamen tövbe ediyorum. Bir düğmeyi çevirip lezbiyen olamamam çok kötü."

"İşlerin bu şekilde yürümediğinden eminim," dedim iç çekerek. "Erkekler gerçekten de tam bir baş belası, değil mi?"

"Lafı açılmışken, Ruger nasıl?" diye sordu. "Birbirinizle kavga ettiğinizi duydum."

"Bu biraz sert oldu," dedim. "Fazla konuşmuyoruz diyebilirim, ki ben de bunu istiyordum. Alınma ama olanlardan sonra kulüple ilgili hiçbir şey yapmak istediğimi sanmıyorum."

İç çekti.

"Bunu anlayabiliyorum," diye cevap verdi. "Tam olarak iyi bir giriş yapmadın.
Muhtemelen öyle görünmediğini biliyorum ama onlar aslında gerçekten iyi adamlar. Bu tür şeyler her zaman olan şeyler değil."

Araba sallandı ve Dancer bize çarptı.

"Sıkıcısınız!" diye bağırdı yüzümüze. "Burada iyi vakit geçiriyoruz. Eğer barda bana güzel bir şeyler söylemezseniz, sizi Painter'la gezdiririm."

Um, hayır. Karaoke yapmaktansa gözlerimin oyulmasını tercih ederim.

Ama bunu söylemedim. Sadece kibarca gülümsedim ve bunun bir işaret olduğuna karar verdim.
-Marie şarkısını söyledikten sonra bir taksi çağırırdım. Altı saat içinde kalkmam gerekiyordu, yani muhtemelen en iyisi buydu. En azından Noah için endişelenmeme gerek yoktu -Elle onu almış, bu gece yanında kalmasını ve ertesi gün okula hazırlamasını teklif etmişti. Bu büyük bir yardımdı.

"Aman Tanrım!" Maggs aniden ciyakladı. Hepimiz donup kaldık. "Henüz hediyeleri hazırlamadık!"

"Hediyeler!" Marie ellerini çırparak bağırdı. "Hediyelere bayılırım!"

Maggs hızla limuzinin önüne gitti ve açılmamış paketler ve zarflarla dolu büyük bir sepeti geri çekti. Rastgele bir tane alıp Marie'ye fırlattı.

"Kimden gelmiş?" Darcy sordu. Marie yazıya odaklanmaya çalıştı, sonra başını salladı.

"Söyleyemem," dedi. "El yazıları çok ama çok dağınık." "İşte," dedim. "Bir bakayım."

Onu uzattı.

"Etiket bilgisayardan çıktı," dedim homurdanarak. "Süslü bir yazı falan da değil. Okuyamayacak kadar sarhoşsun. Oh, ve bu
Kurabiye."

Marie surat astı.

"Bütün o iğneleri almanız benim suçum değil," dedi. "Onların boşa gitmesine izin veremezdim! Bu çok yanlış."

Darcy bilgece başını salladı.

"O haklı - eğer bekarlığa veda partinizde içkiyi bir kenara atarsanız, evliliğiniz mahvolur."

"Bunu her şey için söylüyorsun," diye suçladım. "Eğer biftek *ve* karides sipariş etmezse *evliliğin sonu* gelir. En az on erkekle dans etmezse *evlilik biter*. At'ın aletinin gerçekte ne kadar büyük olduğunu söylemezse *evlilik biter*. Bunların hepsi nasıl doğru olabilir?"

"Ben bunları biliyorum," diye açıkladı. "Haksız mıyım hanımlar?"

"Kesinlikle evet," diye söze girdi Dancer. "Darcy işini bilir. Eğer o söylerse Marie yeterince içmezse evlilik mahvolur, boğazından aşağı shot dökmeye başlamanın zamanı geldi!"

"Şimdi hediyeleri açma zamanı!" Maggs bağırdı. "Hanımlar, odaklanmamız gerek. Karaoke bara gitmeden önce bunları açmazsa evliliğimiz mahvolur!"

"Kahretsin," dedi Marie, gözleri panik içinde kocaman açılmıştı. Çantayı yırttı, içine baktı ve çılgınca kıkırdamaya başladı. Sonra içinden dönen renklerde, çift başlı dev bir jöle dildo çıkardı.

"Ah, Cookie," dedi iç geçirerek. "Bu çok güzel! Nereden biliyorsun?"

Hepimiz bir kahkaha patlattık ve Maggs bir hediye daha aldı. Bu Darcy'dendi ve inanamıyorum, devasa, takma bir sikti.

"Böylece At'a haddini bildirebilirsin," dedi Marie'ye. "O adamın egosunun kontrol edilmesi gerekiyor ve bu da bunu yapmak için harika bir araç."

"Bayıldım," diye fısıldadı Marie. "Oh, bunu denemek için sabırsızlanıyorum."

"Sence bunu üzerinde kullanmana gerçekten izin verir mi?" diye sordum. Kıkırdamaya başladı.

"Bence bunu görmek bile onun kafasını patlatacak," dedi. "Her şey doğru romantik havayı yaratmakla ilgili, anlıyor musunuz?"

Em ona güzelce resmedilmiş bir Kama Sutra aldı, Dancer ona üzerinde "Support Your Local Reapers MC" yazan bir tanga aldı (küçük bir Reaper kafatası ile birlikte), ben ona şehvetli masaj yağları aldım ve Kimber ona hepimizin ne olduğunu anlamaya çalışarak baktığımız bir tür elektronik şey aldı.

"Talimatları okuyun," dedi Kimber. "Güven bana, bu bebeği çalıştırırsan bayılacaksın."

Marie belli ki kafası karışmış bir şekilde onu eğdi ve ben de bunun bir insanın vücudunda nereye sığacağını anlamaya çalıştım.

O talimatlara bakmayı çok ama çok istiyordum ama limuzini dolduran kağıt mendil yığınları arasında kimse onları bulamadı.

Tam bitirdiği sırada karaoke bara yanaştık. Saat bire çeyrek vardı, bu da bize son çağrıdan önce yaklaşık bir saat veriyordu. Eğer daha fazla içki içmezse evliliğimiz mahvolacağı için Marie daha fazla içki içti. Sonra kalkıp Def Leppard şarkısını söyledi ve hepimiz nakaratta ona eşlik ettik.

Maggs mikrofonu alıp "White Wedding" şarkısını söyledi ve Marie, Horse'a bir mesaj atmazsa evliliğin kesinlikle sona ereceğini anladı.
Yeni külotunu giyerken çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Hepimiz limuzine geri döndük.

İşte o zaman geceyi sonlandırmaya karar verdim - anladığım kadarıyla bar kapandığında hepsi erkeklere katılmak için Armory'ye geri dönecekti. Kızlar gitmemi istemiyordu ama Ruger'ı görmek bu akşamki hedeflerimden biri değildi. On dakika sonra taksi geldi ve ona adresimi verdim. Sanırım sandığımdan daha fazla içmiştim,
Çünkü bir sonraki bildiğim şey, Elle'in araba yoluna girmiş
olduğumuzdu. "Uyan," dedi şoför. "Seni bıraktığım yer burası
mı?"

Kafamı toparlamaya çalışarak etrafıma bakındım. Sarhoş değildim ama tamamen ayık da değildim.

"Evet," dedim. "Sadece evin etrafında dolan, tamam mı?"

O verdi, ben de para bulmak için çantamı karıştırdım. Ona verdim ve dışarı çıkıp anahtarları aramaya başladım. Dışarıdaki ışığı açmayı unutmuştum, bu da yardımcı olmadı. Belki de sadece yanmıştı... Genelde hep açık bırakırdım.

Şoför iyi bir adam olmalıydı, çünkü çekip gitmeden önce ön kapıyı açmamı bekledi. Bir dakika daha beklememiş olması çok kötüydü - ışığı yaktığımda neredeyse kalp krizi geçiriyordum.

Zach kanepenin ortasına oturdu.

"Geri dönme vaktin gelmişti," dedi hoş bir şekilde, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Dur tahmin edeyim, sarhoş musun? Ne anne olmuşsun sen Sophie. Sen lanet bir sürtükten başka bir şey değilsin, bunu biliyor musun?"

Onu görmek bana fiziksel bir darbe gibi çarptı.

Demek istediğim, eğer biri karnıma yumruk atsaydı, daha fazla acıtamazdı. Nefes alamıyordum ve kalmak için duvara tutunmak zorunda kaldım.
Düpedüz. Zach gibi adamlar hakkında sizi uyardıklarında, bir kız olarak kimsenin size söylemediği şey budur. Kadınların "istismar" edildiğini duyarsınız ama bu Zach'in bana yaptıkları için çok kısır bir kelime. Beni "istismar" etmedi. Canımı yaktı, bana sahip oldu, beni eğitti.

Beni kırdı.

Bu bir köpeğe rulo yapılmış bir gazeteyle vurmaya benzer. Bunu yeterince yaparsanız, köpek ruloyu her gördüğünde korkmaya başlar. İtaat içgüdüye dönüşür ve o saniyede her şeyin bana geri geldiğini hissettim.

Zach'in kaltağı. Tek olduğum buydu.

"Burada olamazsın," dedim güçsüzce, onu *görmenin* bile beni nasıl bu kadar güçsüz hissettirebildiğini merak ederek. "Yasaklama emri burada olamayacağını söylüyor.
Yüzlerce mil uzakta olman gerekiyordu. İçeri nasıl girdin?"

"Kilidi ben açtım, seni aptal amcık," diye cevap verdi. "Ruger bana çocukken öğretmişti. Bir de arabaya düz kontak yapmayı. Benim için yaptığı tek lanet şey..."

Ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü, gözlerinde kötü bir parıltı vardı. Büyüdüğünü fark ettim. Daha uzun değildi elbette, ama şişman da değildi. Zach ağırlık kaldırmaya başlamış olmalıydı, çünkü bunlar ciddi kaslardı. Steroid büyüklüğünde kaslar. Bana doğru yürürken onları esnetti, yüzümdeki korkuyu okuyunca sırıttı. Onda hep küçük adam sendromu vardı.

Beynim kaçmam için bağırıyordu ama bedenim itaat etmiyordu. Kaçırılma sırasında güçlüydüm. Skid'den kaçmıştım ama sonra dönüp onunla dövüştüm.

Bunu neden şimdi yapmadım?

Yapamadım. Vücudum hareket etmiyordu.

Onun yerine Zach'in gelip yüzümü ellerinin arasına almasını, parmaklarıyla beni biraz fazla sıkı tutmasını dehşet içinde izledim.

"İyi görünüyorsun," dedi dudaklarını yalayarak. Öne doğru eğildi ve beni öptü. Güzel bir öpücük değildi, hayır, bu cezalandırmak içindi. Çenemi kilitledim ve dudaklarımı kapalı tuttum, ta ki o uzanıp saçlarımı yakalayıp sertçe geri çekene kadar. "Aç şu lanet ağzını, kaltak."

İtaat ettim, çünkü saç çekmenin yapabileceği en son şey olduğunu biliyordum.
Beni sonsuza kadar öptü, dili benimkine acıyla saplandı. Ağzının tadı bayat ve iğrençti, sanki bir yıldır dişlerini fırçalamamış gibiydi. Hava alamıyordum ve gözlerimde yaşlar birikmişti.

Sonunda geri çekildi.

"Amın hâlâ o ağız kadar tatlı mı?" diye sordu. Cevap vermedim ve saçımı tekrar çekti. "Cevap ver bana, kaltak!"

"Bilmiyorum," diye sızlandım. Ona diz çökmeye çalışmalıydım. Dövüşmeli, tekmelemeli, ısırmalı ya da başka bir şey yapmalıydım ama Zach'i görmek beni çaresiz küçük bir kız gibi hissettirdi. O da bunu biliyordu. Gözlerindeki memnuniyet parıltısından bunu anlayabiliyordum.
Zach bir zorbaydı. Bunu en başından beri nasıl fark etmediğimi asla bilemeyeceğim, ama şimdi kesinlikle görebiliyordum.

"Ruger'ı yine becerdiğini duydum," diye fısıldadı Zach, yüzü çirkinleşerek. "Duyduğuma göre şehrin her yerinde ona sakso çekiyormuşsun ve bütün kulübünü de sikiyormuşsun. Bu doğru mu, sürtük?"

"Hayır," diye sızlandım. "Hayır, bu doğru değil."

"Doğru olmayan ne?" diye sordu, ağzı bir gülümsemeye dönüşerek. "Doğru değil

Ruger'ı becerdiğin doğru mu, yoksa kulübünü becerdiğin doğru değil mi? Çünkü bir adamın mirasını öylesine çalmazlar bebeğim. *Hiçbir şeyi* bedavaya yapmazlar. Bana ne kadar büyük bir fahişe olduğunu söylemelisin.
Aksi takdirde ne kadar cezaya ihtiyacınız olduğunu bilemem."

"Ben kimseyi becermiyorum," dedim. Zach bir kahkaha patlattı. Ciddi ciddi gülüyordu, öyle ki beni bıraktı ve bir elinin topuğuyla gözlerine bastırarak gözyaşlarını sildi.

"Bir daha deneyelim," dedi sonunda durduğunda. "Kimi beceriyorsun sen? Sen bana aitsin, sürtük. Bana gerçeği söylemezsen parmaklarını kırmaya başlayacağım."

Uzandı ve elimi kendi elinin arasına aldı, sağ işaret parmağımı kavradı ve keskin bir şekilde geriye doğru büktü.

Panikledim, keşke kendimi *düşünmeye* zorlayabilseydim. Zihnim uyuşmuştu, eski hayatta kalma içgüdülerim devreye girmişti.

Bitir şu işi.

Ne diyorsa onu

yap.

İyi bir kız olursan belki merhamet gösterir.

"Ruger ile seks yaptım," dedim çabucak. Sonra gözlerimi kapattım ve bundan sonra olabileceklere hazırlandım. Gerçi böyle bir şeye hazırlanmak mümkün değil. Pek sayılmaz. Kemiğimin kırılmasını bekledim, bu yüzden tam bir

Onun yerine karnıma yumruk atınca şaşırdım. İki büklüm oldum, nefes nefese kaldım. *Vay* anasını, çok acımıştı.

Zach bir kahkaha patlattı.

"Çok kolaysın."

Ne kadar aptal olduğumu fark ettim, karnımı tuttum ve tek bir vuruşta durması için dua ettim. Zach asla ondan beklediğim şeyi yapmazdı. Plan yapamazdınız, hazırlıklı olamazdınız, böyle bir şey yoktu. O bir kasırga gibiydi; aniden ortaya çıkar, hiçbir uyarıda bulunmadan kötülük kusardı.

Zach'in kahkahası kesildi.

"Buraya gelmek için çok uzun bir yol kat ettim. Yorgunum ve açım," dedi. "Bana yiyecek bir şeyler hazırlayacaksın. Sonra kim olduğu hakkında biraz daha konuşuruz.

yatıyorsun. İlginç detayları atlamak istemeyiz, değil mi?"

Buzdolabını karıştırıp ona ne pişireceğimi bulmaya çalıştım. Midem ağrıyordu ama kaburgalarını kırmış gibi hissetmiyordum. Henüz. Henüz

ama yumurta ve kızarmış ekmek hazırlayabilirim. Zach akşam yemeği için kahvaltıyı her zaman sevmiştir.

"Coeur d'Alene'e geri dönmen çok aptalcaydı," dedi Zach konuşarak. Oturma odasıyla mutfak arasındaki küçük masada oturmuş beni izliyor ve tırnaklarını karıştırıyordu. "Bacaklarını kapalı tutamadın, değil mi? Seni almasına asla izin vermeyeceğim. *Asla.* Bunu açıkça belirttiğimi sanıyordum?"

Cevap vermedim. Ne söylersem söyleyeyim, bu onu kızdıracaktı. Bu kadarını daha önceden de hatırlıyordum. Zach cezalar sırasında bana ders vermeyi her zaman sevmişti ve eğer dinlemezsem, ceza çok, çok daha kötü oluyordu. Sadece kendimi toparlamam ve zorlamam gerekiyordu. Er ya da geç yorulacak ya da sıkılacaktı ve o zaman duracaktı.

En azından bir süreliğine.

Yine de ondan asla tam anlamıyla özgür olamayacaktım. Hayatımı değiştirebileceğimi düşünmüştüm.

Aptal, aptal, *aptal*.

"Sana Ruger'i binlerce kez anlattım ama yine de dinlemiyorsun," diye devam etti. "Bunu hiç kafana sokamıyorsun, değil mi? Sanırım sürtükler Kendinizi kontrol edemiyormuşsunuz gibi... Köpekler gibi eğitilmeniz gerekiyor. Sürtükler. Sizi eğitmemi ister misiniz?"

Derin bir nefes aldım, sonra bıraktım ve gözlerimi sıkıca kapattım. Bir sonraki adımın ne olduğunu biliyordum. Küçük dansımızın koreografisi iyiydi.

"Evet, Zach," diye fısıldadım, ruhumun derinlere gömüldüğünü, olacaklardan saklandığını hissediyordum. Gerçeklikten yeterince uzaklaşırsam, bana gerçekten vurmaya başladığında canım o kadar acımayacaktı. "Beni eğitmeni istiyorum."

"Aferin kızıma," diye mırıldandı, sesi neredeyse insan gibi çıkıyordu.

Diz çöküp fırının altındaki çekmeceyi açtım ve yumurtaları pişirmek için bir şey aradım. Genelde kullandığım küçük, yapışmaz bir tavam vardı. Daireye taşındığımda bulduğum büyük bir dökme demir tava da vardı.

Onunla hiç yemek pişirmemiştim; dökme demir bana hep tuhaf ve korkutucu gelmiştir.

Huh.

Neden lanet bir tava kullanmaktan korkayım ki? Alıştığımdan farklı olduğu için mi? Ama bir şeyi nasıl yaptığınızı değiştirmek zordur.

Yine de yapabilirim.

O tavayı

kullanabilirim.

Neredeyse bir rüya gibi, uzandım ve tavayı aldım. Ne kadar sert olurdu...? Bir erkeğin etinize indirdiği yumruklardan daha mı sert? Çatlamış kaburgalardan, morarmış gözlerden, anne yerden kalkıp onu kucağına alamadığı için bir saat boyunca çığlık atan bebeğinizden daha mı sert?

Sizi inciten bir adama verdiğiniz tepkiyi değiştirmek zordur.

Ama bu yapılabilir.

Tava ağırdı. Gerçekten ağırdı. Yine de kollarım güçlüydü. Yıllardır Noah'ı taşıyorum, bu hiçbir şeyle kıyaslanamazdı. Ayağa kalktım ve tavayı ocağın üzerine koydum, uzanıp ocağı yaktım.

"Sanırım bir şeyi netleştirmemiz gerekiyor," dedi Zach. Arkasına yaslandı bana sırıtarak bakıyordu. Tavayı bulmamın üzerinden sadece saniyeler geçmişti ama her şey değişmişti. Ruhumun saklandığı yerden çıktığını hissettim.

"Beni hapse gönderdin," diye devam etti Zach. "Bu yapılacak çok ama çok kötü bir şeydi. Bir süreliğine beni şaşırttığını kabul ediyorum. Yaptığının yanına kâr kalmasına izin verdim. Sonra paramı çaldın ve bu bir adamın kaldırabileceğinden fazlası. Benimle dövüşmeye çalıştın,
Seni öldüreceğim. Aslında, sadece seni değil, Noah'ı da öldürürüm. O küçük pisliği hiç sevmedim."

Bir bağırsak yumruğu daha. Bu sefer yumruklarını kullanmamıştı. Buna ihtiyacı yoktu. Yavaşça ısınan tavaya baktım.

"Belki de onu ortadan kaldırırım," diye mırıldandı. "Sadece onun küçük ve onu bir yere at. Onu bir daha asla bulamayacaksın, her zaman ölü mü diri mi olduğunu merak edeceksin. Belki gerçekten iyi olursan, on sekizinci doğum gününde sana cesedin nerede olduğunu söylerim..."

Buzdolabından yumurta almak için döndüm ve Zach'e doğru baktım. Ellerinden birine bakıyor, tekrar tekrar yumruk yapıyor ve kolundaki kasları esnetiyordu. Yumurta kartonunu tezgahın üzerine koydum. Sonra yumurtaları karıştırmak için bir kâseye uzandım; çırpılmış yumurtaları severdi, ekstra protein için tam yumurta ve yumurta akı karışımı. Onları kırmaya başladım, sert beyaz kabukları küçük kafataslarına benziyordu.

Çok kolay kırıldılar.

Ona bir kez daha baktım. Hâlâ parmaklarına bakıyor, parmaklarını esnetiyor ve yumruk yapıyordu.

Bana tekrar vurmaya hazırlanıyor.

"Sanırım seni götten sikeceğim," dedi kayıtsızca. "Bunun için yalvarmanı sağlayacağım. Senin bu yönünü, yalvarma şeklini özlemişim."

Göğsüm gerildi ama sözlerine tepki vermedim. Bir havlu aldım ve sıcak tavanın metal sapına sardım. Sonra derin bir nefes aldım ve Noah'yı, onun küçük yüzünün nasıl görüneceğini düşündüm.
Zach'in onunla işi bittikten sonraki gibi. Olmaz. Öyle bir şey olmayacak.

Bunu yapabilirsin, dedim kendime ve haklı olduğumu biliyordum.

Yapabilirdim.

Tavayı kaldırdım, Zach'e doğru üç adım attım ve yukarı kaldırarak tüm gücümle kafasına indirdim.

Bunun olacağını hiç tahmin etmemişti.

Sonra emin olmak için ona ikinci kez vurdum. Ve üçüncü
kez. Yanık et kokusu mutfağı doldurdu.

Gülümsedim.

RUGER

Telefonunun titrediğini hissetti ve görmezden gelmeyi ciddi ciddi düşündü.

Saat neredeyse sabahın üç buçuğuydu ve kızlar Cephaneliğe bir saat önce varmışlardı. Marie'yi hiç bu kadar sarhoş görmemişti. Üzerinde küçük bir Başında beyaz bir duvak ve göğsünde "Gelin" yazan beyaz bir kuşak vardı ve yanında kupa gibi titreşen garip bir elektronik şey taşıyordu. Maggs bunun bir seks oyuncağı olduğunu söylemişti, ama Ruger bunun ne işe yaradığını anlayabilirse lanet olsun.

Marie kadar kötü olmasa da At da sarhoştu. O da sarhoştu.
Gelin adayı geldikten kısa bir süre sonra. Artık yukarıdaydılar. Bu onları son görüşleriydi, her ne kadar Dancer
Marie'yi kurtarmaları gerektiğini söylediler. Bu da onları bir avuç lanet cadı gibi kıkırdamaya itiyordu.

Ruger telefonunu çıkardı ve Sophie'nin adını gördü. Hay sikeyim. Şimdi ne olacaktı? Onu rahat bırakmaya çalışıyordu ama beklerken her şey yolundaymış gibi davranmak çok zordu. Onu özlemişti. Jack'ler onu bir günden daha kısa bir süre için ondan almışlardı ama o saatler onu neredeyse öldürüyordu.

Ona geri ihtiyacı vardı. Ona *şimdi* ihtiyacı vardı. Buna daha ne kadar katlanabileceğinden emin değildi.

"Hey, Soph," dedi kapıdan çıkıp gece havasına adım atarken. Neredeyse Ekim ayıydı ama hava hâlâ sıcaktı. Mükemmel bir Hint yaz gecesi.

"Ruger," dedi ve sesi tuhaf çıkmıştı. "Bir sorunum var."

"Ne oldu?"

"Sana telefonda söyleyebileceğimi sanmıyorum. Buraya gelebilir misin? Yani, partide olduğunu biliyorum... araba kullanmak için güvenli misin, sence?"

Çifte lanet. Bir şeyler gerçekten yanlıştı. Sesi bunu haykırıyordu. "Evet, araba kullanabilirim," dedi ve neyse ki kullanıyordu. Daha önce hiç içki içme havasında değildi - kafasında çok fazla düşünce dolaşıyordu. Onun nefesinin kesildiğini duydu. "Yanımda birini getirmeli miyim?"

"Muhtemelen tedbirli olmalıyız," dedi yavaşça. "Burada başım belada, Ruger. Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Yaralandın mı?" diye sordu hemen.

"Sanmıyorum," diye cevap verdi. "En kötüsü bu değil... Ruger, kötü bir şey yaptım. Bence hemen buraya gelmelisin. Bana ne yapacağımı söylemen gerek. Senden sürekli hayatımdan uzak durmanı istediğimi biliyorum ama bu konuda yanılmışım. Bunu tek başıma yapamam."

"Tamam, bebeğim. Hemen geliyorum."

Yirmi dakika sonra arabasını onun evinin önüne çekti. Kadın dışarıdaki küçük sahanlıkta oturmuş, kollarını dizlerine sımsıkı sarmıştı. İnanılmaz derecede kırılgan görünüyordu, sanki ona dokunursa binlerce parçaya ayrılacakmış gibi. Yüzünde küçük kırmızı noktalar vardı.

Kan sıçraması. Lanet olsun.

"N'aber Soph?" Ruger çömelerek sordu. Soph ona boş gözlerle baktı. "Düştün mü yoksa?"

"Hayır," dedi sessizce. "Zach karnıma yumruk attı ve Noah'yı öldürmekle tehdit etti, ben de onun yerine onu öldürdüm."

Ruger dondu kaldı.

"Affedersiniz?" diye sordu dikkatle, az önce söylediklerini halüsinasyon mu gördüğünü merak ediyordu.

"Zach karnıma yumruk attı ve Noah'yı öldürmekle tehdit etti, ben de onu öldürdüm," diye tekrarlayarak onun bakışlarıyla buluştu. "Bana kızgındı çünkü benim
seninle yatıyordu. Her zaman deli gibi kıskanç olmuştur, bunu biliyorsun. Onu neyin tetiklediğini bilmiyorum ama bir şekilde beni gözetliyor olmalıydı çünkü beni nasıl bulacağını çok iyi biliyordu. Karaoke bardan eve geldiğimde dairenin içinde bekliyordu. Beni öptü, sonra sorular sormaya başladı ve beni yumrukladı. Noah'ı öldüreceğini söyledi ve ben de bunu kastettiğini biliyordum, o yüzden ölene kadar kafasına dökme demir tavayla vurdum."

Ruger yutkundu. Zach için üzülmüyordu ama bu tam bir karmaşaydı.

"Öldüğünden emin misin?"

Kadın yavaşça başını

salladı.

"Emin olmak için ona vurmaya devam ettim," diye cevap verdi, fazlasıyla sakin bir şekilde. "Nabzını kontrol ettim. Kesinlikle ölmüş. Bundan sonra ne yapacağımı söyleyeceğini umuyorum. Sonunda kendi pis işimi yaptım, Ruger, ama nasıl bitireceğimi bilmiyorum."

Lanet olsun. Onu yalnız bırakmamalıydı. Diğer kızlarla birlikte gelmediğinde onu kontrol etmeye gelmeliydi... Onu rahat bırakmanın canı cehenneme.

"Tamam," dedi. "Noah nerede?"

Sophie, "Geceyi Elle'le geçirecek," dedi. "Sabah onu okul için hazırlayacak. Ben de onu alıp işe giderken götüreceğim."

Bu da bir şeydi.

"Ben içeri girip etrafı kontrol edeceğim," dedi. "Senin için sorun olur mu?"

"Elbette," diye mırıldandı. "Sorun değil. Ben burada kalacağım, sanırım?"

"Kulağa hoş geliyor," dedi ona ve uzanıp yanağını okşadı. Kadın Başını onun dokunuşuna yasladı, gözleri sulanmaya başlamıştı. Sonra ayağa kalktı ve onun yanından geçerek kapıyı açtı.

Sikeyim. Çifte lanet ...

Zach yerde yatıyordu, saçları kanla kaplanmıştı. Etrafını bir kan gölü sarmıştı. Havayı yanmış et ve kavrulmuş saç karışımı korkunç bir koku dolduruyordu.

Tava Zach'in cesedinin yanında duruyordu, kenarları daha fazla kanla kaplanmıştı. Arkasına da sıçramıştı. Ciddi bir temizlik gerekecekti. Kesinlikle yeni bir muşamba ve hatta altındaki döşeme tahtalarını bile değiştirmeleri gerekebilir, diye düşündü.

Ruger emin olmak için Zach'in nabzını kontrol etti ama Sophie haklıydı. Üvey kardeşi kesinlikle ölmüştü. Bu bir karmaşaydı, büyük bir karmaşa ve bunu temizlemek hiç de hoş olmayacaktı.

Yine de onunla gurur duyuyordu.

Gerektiğinde kendini savunmuştu ve sonuçta bu Ruger'ın suçuydu. Zach'i dört yıl önce öldürmeliydi. Sonra da nafakayı alırken onu öldürmeliydi. Ne kadar zayıfmış.

Noah yüzünden ertelemişti.

Çocuğun babasını öldürmek istemedi. Bunu kendi annesine de yapmak istememişti. Ruger'ın asla anlayamadığı nedenlerden dolayı Zach'i sevmişti. Bu yüzden Zach'e bir şans daha vermiş ve işi bitirmesi için kadını bırakmıştı.

Siktiğimin salağı.

Ruger telefonunu çıkardı ve Pic'i aradı.

"Ben Ruger," dedi. "Soph'un evindeyim. Burada biraz yardıma ihtiyacım olabilir, hassas bir durum. İsteyen var mı? Muhtemelen bir minibüse ihtiyacım olacak..."

"Ne kadar hassas?" Piknik sordu. Çok şükür o da fazla içmemişti. Kaçırılma olayından beri ikisi de pek rahatlamamıştı ve bu uyanıklık şimdi Sophie'nin kıçını kurtarabilirdi.

Ruger yavaşça, "Olabildiğince hassas," dedi. "Yüz yüze konuşmalıyız."

"Anladım," dedi Pic ve telefonu kapattı. Ruger dışarı çıktı ve Sophie hâlâ verandada oturuyordu. Arkasına oturdu, kollarını Sophie'nin vücuduna doladı, bacakları Sophie'nin bacaklarını sararak onu kendine çekti. Sophie ürperdi.

"Hey, Soph," diye fısıldadı boynuna sokularak. Soph ona doğru eğildi ve Soph'un usulca ağladığını, gözyaşlarının yüzünden aşağı süzüldüğünü fark etti.

İyi oldu. Ağlamak, daha önce yaşadığı o ürkütücü sakinlikten daha iyiydi. "Gerçekten üzgünüm, Ruger," dedi ona. "Seni sürekli tamir için çağırıyorum. Her zaman zor şeyleri sana yaptırıyorlar. Önce Miranda, şimdi de bu. Polisleri aramalıydım ..."

"Hayatta olmaz," dedi. "Bu ihtiyacımız olmayan bir karmaşa. Nefsi müdafaadan kurtulabilirsin de, kurtulamayabilirsin de. Ona vurmaya devam ettikten sonra olmaz. Sen saldırdığında o sadece oturuyordu, değil mi? Sana vurmak üzere değildi ya da Bir şey mi?"

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Sophie. "O ellerine bakıyordu ve benim de yumurta pişiriyor olmam gerekiyordu."

"Yapman gerekeni yaptın," dedi Ruger, ona inanmasını umarak. "Bunu o seçti - oğlunu tehdit etti, Soph. Onu korumak zorundaydın. Anneler böyle yapar."

Başını salladı.

"Biliyorum," diye yanıtladı. "Hepimizi öldüreceğini söyledi ve bunda ciddi olduğunu biliyordum. Uzaklaştırma emri hiçbir işe yaramadı. Hapse girmek onu sadece bir süreliğine durdurdu... Ya bir dahaki sefere Noah'a zarar verirse? Bunu göze alamazdım. bir şans."

"Bunu senin için temizleyeceğiz," diyerek yanağını onun başına yasladı.

Tanrım, kızın kokusuna bayılıyordu, ama bir kez olsun aleti

Yerde kal. "Umarım kimse onun buraya geleceğini bilmiyordu. Ortadan kaybolur. Polisler aramaya gelirse, benim yaptığımı söyleriz, tamam mı?"

"Yapamazsın-" diye itiraz etmeye çalıştı ama adam sözünü kesti.

"Öyle bir planım yok," dedi Ruger. "İnanın bana, hapishane yapılacaklar listemde yok. İşleri doğru yaparsak, bu bir sorun olmayacak. O burada değildi, böyle bir şey hiç olmadı. Ama işler sarpa sararsa, ben ne dersem, kulüp avukatı ne derse onu yapacaksın. Anladın mı beni?"

"Seni bu işe bulaştırdığım için kendimi çok kötü hissediyorum."

"Biz bir aileyiz," diye fısıldadı. "Birbirimize göz kulak oluruz. Bu işler böyle yürür bebeğim. Sen kendini ve Noah'ı korudun, şimdi ben de seni koruyacağım. Kardeşlerim beni koruyacak ve hepimiz bu işin üstesinden geleceğiz."

"Biz bir aileyiz, değil mi?" diye fısıldadı. "Her
zaman."

Kadın başını yavaşça salladı ve adam onu sıkıca kavradı. Birlikte sessizce oturup Piknik'i beklediler, arka planda şarkı söyleyen kurbağaları ve cırcır böceklerini dinlediler.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

ON YEDİNCİ BÖLÜM

SOPHIE

Ruger, Picnic ve Painter Zach'in icabına baktı.

Kızartma tavası, giysilerim ve evdeki diğer tüm kanıtlarla birlikte onu da ortadan kaldırdılar.

Bir insanın hayatını silmek bu kadar kolay olmamalı.

Ruger bana bir duş aldırdı, sonra Noah'nın yatağına girdim ve uyumaya çalıştım. Aklım başımda olmasaydı bile, dinlenemeyecek kadar kötü yaralanmıştım. Cehennem gibi bir çürüğüm olacaktı. En azından hiçbir yerde görünmezdi. Geri gelip duşu açtığını duyduğumda güneş çoktan doğmuştu. Yirmi dakika sonra yatak odasına girdi ve yanıma uzanıp beni kollarının arasına aldı.

Dönüp ona sokuldum ve sıkıca sarıldım.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım şiddetle ve bunda ciddiydim. Sadece bu gece için değil, her şey için. "Her zaman yanımda olduğun için teşekkür ederim."

"Benim işim bu," diye fısıldadı. Elini kaldırdı ve saçlarımın arasından usulca geçirerek beni yatıştırdı.

"Yanılmışım," dedim.

"Hmmm?"

"Senin hakkında yanılmışım," diye devam ettim. "Seninle hiçbir şey yapmak istemediğimi, kulübün korkunç şeyler yaptığını söyleyip durdum. Ama korkunç şeyler yapan benim."

"Hayatta kaldın," diye cevap verdi ve sesi hiç titremedi. "Oğlunu korudun. Bu korkunç bir şey değil."

"Seni aradığımda bana siktir olup gitmemi söyleyebilirdin," diye cevap verdim. "Seni bu işe bulaştırmaya hakkım yoktu. Şimdi sen de suç ortağısın."

"Bebeğim, bitti," dedi. "Bırak bitsin. Birkaç gün içinde gelip mutfağa yeni döşeme yapacağım, biraz da boya atacağım. Sonra da

Bitti. Bu konuda konuşmamıza gerek yok, tamam mı? Aslında bu konuda konuşmamalıyız."

"Tamam," diye fısıldadım. "Peki ya biz? Bunun bazı şeyleri değiştireceğini hissediyorum." "Bunu şu anda çözmemize gerek yok Soph," dedi. "Uyumaya çalış.

İşe gitmek için bir saat içinde kalkman gerekiyor. Uzun ve yorucu bir gün olacak ve bunu atlatmak zorundasınız. İyi tarafından bakarsak, biri neden bok gibi göründüğünü sorarsa, akşamdan kalma olduğunu söyleyebilirsin. Buna şahit olacak bir sürü kişi var, çok şükür."

"Keşke hasta olduğumu söyleyebilseydim," dedim. "İşin bu kadar başındayken akşamdan kalmayken aramak pek de iyi bir fikir değil sanırım, hmm?"

"Muhtemelen hayır," dedi. Başımın üstünü öptü. "Dediğim gibi, şu anda bir şeyleri çözmemiz gerekmiyor ama bir süre seninle kalacağım. Seni yalnız istemiyorum."

Tartışmak aklıma gelmedi. Gerçekten ama gerçekten yalnız kalmak istemiyordum. Hayaletlere hiç inanmamıştım ama Zach'in bana musallat olmayı planladığından oldukça emindim.

Muhtemelen hayatımın sonuna kadar.

Bir hafta sonra hala konuşmamıştık.

Ruger, Zach'i öldürdükten sonraki Cumartesi günü bizi evine geri götürdü ve bu sefer onunla tartışmadım. Beni eski odama geri koydu ve Neredeyse her akşamı birlikte geçirmemize rağmen, bana hızlı bir iyi geceler öpücüğü vermekten fazlasını yapmadı.

Buna nasıl söyleyeceğimi bilemediğim kadar minnettarım.

Aramızdaki şeyler derin bir şekilde değişmişti, sanırım ikimizin de bildiği bir şeydi bu. Tüm kavgalarımız ve didişmelerimiz artık çok saçma geliyordu. Onunla birlikte olup olmama konusundaki bitmez tükenmez endişelerim de öyle. Bir adam senin için bir cesetten kurtulduğunda, ahlaki üstünlük kaybedilmiş demektir.

Hiçbir şey cinayete suç ortaklığı kadar "bağlılık" ifade edemez.

Er ya da geç birlikte olacaktık. Henüz hazır değildim ve şaşırtıcı bir şekilde Ruger da sabırlıydı. İkimiz de yeni bir hamlenin Noah'ı üzeceğinden endişeliydik ama o bunu anlayışla karşıladı.
uzun bir yatıya kalmadan başka bir şey değil.

Elle'e taşınacağımızı söylediğimde Cheshire kedisi gibi gülümsedi.

Görünüşe göre birini öldürdükten sonra bile hayat devam ediyor.

Marie ve Horse ertesi Cuma akşamı prova yemeğine çıktılar. Aslında davet edilmemiştim. Davet edilmem için bir sebep yoktu.

ya da aile üyelerinden biri. Ruger Horse'un sağdıcıydı, bu yüzden orada olması gerekiyordu. Görünüşe göre onun ve kulübün gözünde artık resmi olarak bir çifttik, bu yüzden Noah ve ben de davetliydik.

Dahil olmak iyi hissettirdi.

Düğün Armory'de gerçekleşecekti ve bu bana ilk başta garip gelmişti. Gerçi binanın ya da avlunun içinde evlenmiyorlardı. Duvarın ötesinde geniş bir çayırlık vardı.

İnsanlar kulüp etkinlikleri için kamp yaparlardı. Sırtını yaşlı ağaçlardan oluşan bir koruya dayamıştı ve bir düğün için mükemmel olan doğal bir gölgelik oluşturuyordu. Kenarlarda zaten çadırlar kurulmuştu ama ortası ve arkası neon-turuncu kurdelelerle işaretlenmişti ve tören için bir alan belirlenmişti.

Dancer'ın iki oğlu da dahil olmak üzere prova sırasında çocuklara göz kulak olmayı teklif ettim. Avlunun içindeki oyun alanına gittik ve hepsi vahşi hayvanlar gibi etrafta koşuşturdu, çığlık attı ve salıncaktan atladı. Prova yemeği de avludaydı, bu yüzden beklerken kendimi yemek şirketinin kurulumuna yardım ederken buldum. Candace adında kulübün bir arkadaşıydı ve hınzır bir mizah anlayışı vardı.

Marie'nin annesi Lacey Benson ve üvey babası John'la da tanıştım. Lacey... farklıydı.

Marie'ye çok benziyordu. Aslında, en azından ilk bakışta Marie'nin kız kardeşi olabilirdi. Ama Marie'nin saçları vahşi ve özgürken, Lacey'ninki pahalı bir saç kesimi, çift işlem ve bir sürü ürünle bu kadar doğal ve mükemmel göründüğünü bildiğiniz tarzlardan biriydi. Marie genelde makyaj yapmazdı. Lacey'ninki kusursuzdu ve giysileri hiç kırışmıyor gibiydi. Etrafına yayılan sigara dumanı kokusu dışında şık bir başhemşire portresiydi.

Dengeli, çarpıcı ve tam anlamıyla deliydi. Deliliği de belli belirsiz değildi.

Zapt edilemeyen manik bir enerjisi vardı ve Marie'nin etrafında bir sinek kuşu gibi dolanıyordu, belli ki kızı için çok sevinmişti. Onu izlemek bile yorucuydu.

Candace'in iyi bir insan olmanın ötesinde bir azize olabileceğini öğrendim. Lacey ona kaç kez her şeyi yeniden düzenlemesini söylediyse, bunu başını sallayarak ve zarif bir gülümsemeyle yaptı. Bu etkileyiciliğin bir adım ötesiydi, çünkü Marie'nin annesi eşyaları yedi kez yeniden düzenlemişti.

Sonra sekizinciyi yeniden düzenledi, bu sefer insanlar gerçekten servis yaparken.

Yemekten sonra Lacey ayağa kalktı ve Marie'nin hoşuna gitmediğinden emin olduğum hikâyeler anlatarak uzun ve abuk sabuk bir konuşma yaptı. Nasıl olduğunu duyduk
Küçük bir çocukken kıyafet giymeyi sevmezdi ve markette sürekli soyunurdu. Mahmuz takarak komşunun keçisine binmeye karar verdiği zamanı duyduk.

Lacey'nin Horse ile ilk tanıştığı zamanı da öğrendik; bu da hapishane, polisler, öfke kontrolü, kocası ve nişan silahları hakkında ilginç bir yan tartışmaya yol açtı.

Açıkça aşıldığını hisseden Horse'un annesi havaya girdi ve hayatının ilk beş yılı boyunca evin içine işemeyi reddettiğini öğrendik, bu babasının histerik bir şekilde komik bulduğu ve teşvik ettiği bir şeydi.

Ancak Dancer'ın kadeh kaldırışı her ikisini de utandırdı. Herkesin önünde durdu ve Marie'yi özel bir sunum için çağırdı. Sonra da
Tanıştığımız ilk gece bize bahsettiği küçük pelüş atı, küçük, göz kamaştırıcı bir koşum takımı ve ona uygun bir tasma ile birlikte çıkardı.

Maggs ve Em, atın binmesi için küçük, oyuncak boyutunda bir Harley ile destekllediler.

Marie öyle bir güldü ki neredeyse şampanyası boğazına kaçacaktı. Horse acımasızca gülümseyerek bir kolunu Dancer'ın boynuna doladı ve neredeyse sarılacakmış gibi omzunu sıktı. Boyun kilidine ve uzun süreli bir noogie'ye dönüştü. Dansçı çığlık attı, ağladı ve tekmeledi ama At onu bırakmadı.
Her şeyi uydurduğunu itiraf etti, ki hiçbirimiz buna bir an bile inanmadık.

Noah ve ben dokuz gibi ayrıldık, tam da işler ilginçleşmeye başlamıştı. Misafirler bütün gün Armory'nin arkasında kamp kurarak gelmişlerdi ve resmi akşam yemeği etkinlikleri sona erdiğinde partiye katıldılar. Çok yorgundum ve tüm vücudum ağrıyordu, bu yüzden ayrıldığım için mutluydum. Hâlâ çürüklerim vardı ama neyse ki bu sefer kaburgalarım kırılmamıştı. Ruger'ın yanımda olmasını dileyerek tek başıma yatağa yığıldım.

Düğün sabahı ılık ve mükemmel bir şekilde doğdu.

Ekim ayı başında bir açık hava etkinliği planlayarak risk almışlardı. Bunun karşılığını aldılar çünkü Kuzey Idaho'da sonbahardan daha güzel çok az şey vardır. Yaprak dökmeyen yeşillerle kaplı tepeler parlak sarı ve turuncu lekelerle beneklenmişti. Havanın keskin bir hissi vardı ve bana bir ballı elmayı ısırdığınızdaki o ilk lezzet patlamasını düşündürdü.

Ben hazırlanırken Noah'yı içeride tutmak için her şeyimi harcadım. Günün sonuna kadar kirleneceğini biliyordum ama en azından her şeye onunla temiz başlamak istiyordum. Ruger dün gece eve gelmemişti. Bütün gece At'la parti yaptığını düşündüm ve ne yaptıklarını merak ettim ...

Dün geceki partide bir sürü insan vardı ve çoğu kadındı. Kaçırıldıktan sonra bana benden başka kimseyi istemediğini, sadık kalacağını söylemişti.

Bizi arabaya kadar geçirirken bana yumuşak bir iyi geceler öpücüğü bile vermişti.

Ama yeni anlaşmamızın ne olması gerektiğinden ya da sınırların nerede durduğundan tam olarak emin değildim. Hâlâ bu konuda konuşmamıştık. Seks yapmıyorduk. Bu başka biriyle yattığı anlamına mı geliyordu? Çoklu Başkası mı?

Bunu düşünmek beni hasta hissettirdi.

Ona sorabilirdim. Bana söylemeyeceği şeyler vardı ama yalan söyleyeceğini de düşünmüyordum. Sadece cevabı duymak istediğimden emin değildim.

Törenin başlamasından yaklaşık bir buçuk saat önce Armory'ye geldim. Her yerde arabalar ve bisikletler vardı. Kızlar o sabah süslemelerle meşguldü. Yanaştığımda Ressam'ı gördüm ve dostça bir el salladı. Cephaneliğin etrafından dolaştım ve Noah'nın dışarıda çılgınca koşuşturan çocuk sürüsüne katılmasına izin verdim, çünkü avlu yasaktı. Orada resepsiyonu hazırlamakla meşguldüler.

Piknik duvara yaslanmış, yüzünde düşünceli bir ifadeyle çocukları izliyordu. Sonra beni gördü ve el salladı.

"Nasılsın?" diye sordu. Omuz silktim.

"Oldukça iyi, sanırım," dedim. Yüzü dışında her yere bakarken, bir gece önce söylemek istediğim bir şeyi boğuk bir şekilde söylemeyi başardım. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler. Yani geçen hafta sonu için."

"Merak etme, hiç olmadı," dedi başını eğip yüzümü inceleyerek. "Ama ben de seninle konuşmak istiyordum."

"Elbette," diye kabul ettim, çünkü ona büyük bir borcum vardı.

"Em ve Hunter arasında ne olduğunu biliyor musun?" diye açıkça sordu. "Kendinde değil ve bana bir bok söylemiyor. Bu normal değil.
-O her zaman *benim* kızımdı, bana her şeyi anlatırdı. Kız kardeşi değil. Şimdi içine kapandı."

İçimi çektim ve yüzüne baktım. Mavi gözlerinde endişe vardı ve bunu sormanın onu ne kadar incittiğini gördüm.

"Bilmiyorum," dedim. "İlk gece onunla yalnızdı ve ertesi gün bir saat daha yalnız kaldı. Bana ne olduğunu hiç anlatmadı ama adamın ona tecavüz ettiğini sanmıyorum, eğer peşinde olduğun şey buysa. Kurban gibi görünmüyordu. Em ona kızgındı, gerçekten kızgındı. Söyleyebileceğim tek şey bu.
sen."

"Şimdiye kadar söylediklerinden daha fazlasını," diye cevap verdi. Ağzı gerildi. "O
Marie ile üst katta. Sen de yukarı çıkabilirsin. Bir avuç harpy gibiler. Daha önce yukarı çıkıp Em'le konuşmaya çalıştım ama beni odaya almadılar."

"Noah'ya göz kulak olmam gerek."

Piknik, çimenlerin arasında koşuşturan çocuk sürüsüne doğru baktı.

"Hiçbir yere gitmiyor," dedi. "Burada zaten bir sürü yetişkin var.
Marie ile birlikte olmalısın."

"Onu o kadar iyi tanımıyorum bile," diye itiraz ettim. "Kendimi biraz garip hissediyorum..." "Tatlım, bu noktada sen de hepimiz kadar bu kulübün içindesin," diye cevap verdi,
Sesi emrediciydi. "Daha derine inmek zor. Biraz da eğlenelim bari."

Gülümsedi ve kendimi bir kez daha yaşlı bir adama göre ne kadar yakışıklı olduğuna vurulmuş buldum.

"Tamam, gidip nasıl olduklarına bakacağım."

"İyi eğlenceler," dedi bana. "Ve Em'e göz kulak ol. Ona yardım edebileceğim bir yol aklına gelirse bana haber ver."

"Tabii ki."

Marie'yi üçüncü kattaki yatak odalarından birinde buldum.

Maggs beni mutfakta bulmuş ve biraları taşımasına yardım etmem için işe almıştı. Görünüşe göre Marie, Horse'la tamamen ayık bir şekilde evlenmenin dünyanın en iyi fikri olmadığına karar vermişti. Kız arkadaşları olarak bizim de ona katılmamız gerekiyordu, çünkü arkadaşlar böyle yapar.

İhtiyacı olan birini terk ettiğim asla söylenmesin.

Biraları merdivenlerden yukarı taşıdık, Maggs bana Marie'yi hiç bu kadar güzel görmediğini söyledi... ya da daha stresli. Odaya varmadan önce bağırdığını duydum, yetişkin olmakla ve kendi kararlarını vermek istemekle ilgili bir şeyler söylüyordu. Kapıyı açtım ve şişeleri şıngırdatarak birayı yere bıraktım.

Marie odanın ortasında duruyordu, üzerinde muhteşem beyaz bir elbise vardı - çok klasik görünümlüydü, tatlı bir yakası vardı, dar bir beli vardı

ve geniş bir elbise giymişti. Kahverengi saçları tutturulmuş, bukleler halinde aşağıya dökülüyordu ve saçlarına çiçekler takmıştı. Duvak yoktu.

Sanırım limuzin yolculuğu sırasında beyaz tüllere doymuştu.

Beni gördüğünde "Seni seviyorum!" diye bağırdı ama kim olduğumu fark ettiğinden bile emin değildim. Hayır, o biraya odaklanmıştı, bir tane aldı ve nişan yüzüğünü kilise anahtarı olarak kullanarak kapağını açtı. Neredeyse şişenin tamamını içti, sonra şişeyi yere bıraktı ve meydan okurcasına annesine döndü.

"Kızım düğününde siyah deri giymeyecek," dedi Lacey, elindeki suç unsuru eşyayı sallayarak-Marie'nin "Atın Malı" armalı yeleğini.

"At bunu takmamı istiyor," diye tersledi Marie. "Bu onun için önemli."

"Elbisenle uyumlu değil," diye tersledi Lacey. "Bu çok saçma. Bugün senin günün, bir prenses gibi görünmelisin!"

"Eğer bugün benim günümse, neden ne giyeceğime ben karar veremiyorum?" Marie sesini yükselterek sordu. Lacey'nin gözleri kısıldı.

"Çünkü ben senin annenim ve gerçekten ne istediğini biliyorum!" diye bağırdı. "Kahretsin, bir sigaraya ihtiyacım var."

"Elbisemin duman gibi kokmasını istemiyorum," diye bağırdı Marie. "Ve *günümün benimle* ilgili olmasını istiyorum! Bana lanet olası mülk yamamı verin!"

"Hayır!" Lacey tısladı. Çılgınca etrafına bakındı, sonra tezgahın üzerinde bir çift çiçekçi makası gördü. Onları kaptığı gibi tehditkâr bir tavırla yeleğe doğru tuttu. "Geri çekil, yoksa yama onu alır!"

Hepimiz donup kaldık.

"Yamayı yelekten çıkarıp elbisenin üzerine koymaya ne dersin?" Makastan ilham alarak aniden önerdim. "Böylece onu giymeye devam edebilirsin ama yelek fotoğraflarda elbisenin hatlarını bozmaz."

"Yamayı çıkaramazsın," diye açıkladı Cookie. "Bu At'ı boşamak gibi bir şey olur. Ama bir kopyasını çıkarabilir ve bunu ona takabiliriz."

Marie ve annesi gözleriyle sessiz bir savaş verirken odaya sessizlik çöktü.

Lacey'nin burun delikleri alevlendi.

Marie yavaşça, "Bununla yaşayabilirim," dedi. Hepimiz Lacey'ye doğru döndük. O da yavaşça başını salladı.

"Bunu kabul etmeye hazırım."

Bir süre daha birbirlerine baktılar. Lacey yeleği yavaşça uzattı ve Marie onu geri aldı. Dancer yeleği kaptı ve havalandı.

Muhtemelen fotokopi makinesini aramak için.

Lacey yavaşça, "Sigara içmeye gideceğim ve bazı *barış olumlamalarımı* yapacağım," dedi ve gözleriyle bizi teker teker süzdü. "Geri döndüğümde, yama elbisenin üzerinde önden görünmeyecek şekilde olacak, resimler için. Eğer bunu cepheden görürsem, bir sorunumuz olacak ve dünyadaki hiçbir barış olumlaması kıçınızı kurtarmaya yetmeyecek. Bizim bir
Anlıyor musun?"

Kadın odadan dışarı fırladı ve Marie
homurdandı. "Bir biraya daha ihtiyacım var."

Hemen ona bir tane uzattım, sonra kendime de bir tane aldım. Lanet olsun, ben de dün gece annesinin deli olduğunu düşünmüştüm.

Dancer nefes nefese yeniden ortaya çıktığında Marie içkisini yudumladı. Yamanın renkli bir kopyasını muzaffer bir edayla havaya kaldırdı.

"Nereye yapıştırmamı istersin?" diye sordu Marie. "Sen koridora çıkmadan hemen önce elbisenin üzerine bantlamamız gerekecek."

"Kıçımda istiyorum," dedi Marie, tam ben içkimi içerken. "Böylece annem bütün tören boyunca ona bakmak zorunda kalacak."

Kendime engel olamadım. Kıkırdamaya başladım ve ağzımın bira dolu olduğunu unutarak bunu öksürükle kapatmaya çalıştım. Sonunda burnumdan çektim ve sonra herkes kendini kaybetti. Dancer sonunda durduğunda gerçekten ağlıyordu ve hepimiz bir an mendillerle gözlerimizi karıştırıp makyajımızı düzeltmeye çalıştık. Sonra Marie'ye döndü.

"Arkada olması fikri hoşuma gidiyor," dedi bir kahkaha daha atarak. "Anneni kızdıracağını biliyorum ve bu harika. Ama aynı zamanda At'a da güzel bir mesaj gönderecek..."

Marie'nin gözleri büyüdü.

"Haklısın," diye fısıldadı. "Hadi yapalım şunu."

İşte Marie bu şekilde kıçında bir mülk yaması olan Horse ile evlendi.

Hepimiz Marie'yi aşağıya indirdik ve sonra Dancer ve Em onu işler başlayana kadar saklanmayı planladığı yere götürdüler. Noah'ı aldım ve birlikte çayıra geri döndük.
Bir gece öncesinden beri.

Şimdi iki kat daha fazla çadır vardı, muhtemelen yüzden fazla. Ön tarafa küçük ahşap bir kürsü yerleştirmişlerdi ve sandalyeler, herhangi bir açık hava düğününde olduğu gibi koridorun her iki tarafına düzgün sıralar halinde dizilmişti.

Ama bu sıradan bir düğün değildi. Bu bir Azrail düğünüydü ve görünüşe göre törene kendi tarzlarını katmayı seviyorlardı. Tüm erkekler motosikletlerini merkezin iki yanına iki düzgün, çapraz sıra halinde park etmiş, Marie'nin yürümesi için parlayan kromdan bir yol oluşturmuşlardı.

Kabul etmeliyim ki, havalı görünüyordu.

Ruger'ın ... *her neyse*... Maggs, Cookie ve Darcy'nin hemen yanında, ön tarafta benim için ayrılmış bir yer vardı. Yaklaşık on dakika boyunca Noah kıvranarak oturduk ve her şeyin başlamasını bekledik. Sonra ses sistemi açıldı ve papaz herkesten yerlerini bulmalarını istedi.

Horse ve Ruger ağaçların arasından çıkıp ön tarafa gelerek beklemeye başladılar. Her ikisi de siyah kot pantolon ve parlak beyaz düğmeli gömlek giymişti. Ayrıca kendi renklerini de giymişlerdi. Bakan da Azrail olmamasına rağmen bir yelek giymişti.

"Spokane'li papaz," diye fısıldadı Maggs bana. "Daha önce kulüp için bir şeyler yapmıştı. İyi adamdır."

Başımı salladım, sonra hepimiz dönüp Pachelbel'in Kanonu'nun çayırda dalgalanmaya başlamasını izledik. Koridordan ilk inen tanımadığım çok küçük bir kızdı ve yürürken etrafa saçtığı çiçek yapraklarından oluşan bir sepet taşıyordu. Dancer'ın iki oğlu da yüzük taşıyıcısı olarak onu takip etti. Sırada Marie'nin annesi ve üvey babası vardı ve sonra çayırda bir motosikletin kükremesini duydum.

Boynumu çevirdiğimde Picnic'in bisikletinin arkasında Marie'yle birlikte gruba doğru yavaşça ilerlediğini gördüm. Gözlerim sevinçle açıldı. Maggs kıkırdadı ve bana doğru eğildi.

"Annesine o kısımdan bahsetmedik..."

Lacey'nin gözlerinin kısıldığını ve şüphelendiğini görmek için hızla ön tarafa baktım. John bir kolunu onun omuzlarına doladı ve kulağına bir şeyler fısıldadı. Ona ters ters baktı, sonra omuz silkti ve gözlerini devirdi. Anlaşılan ne zaman dayak yediğini biliyordu.

Piknik koridorun sonunda durdu, Em ve Dancer nedimeler olarak Marie'nin bisikletten inmesine ve elbisesini düzeltmesine yardım etmek için beklediler. Sonra iki kadın yan yana koridorda onun önünde yürüdüler. Picnic Marie'ye kolunu uzatırken hepimiz ayağa kalktık, sonra yavaşça At'a doğru ona eşlik ettik.

İşte o zaman arkadaki insanlar gülmeye başladı.

Etrafımızdaki herkes şaşkın görünüyordu ve At'ın kaşlarını çattığını görmek için başımı kaldırdım. Ruger'a doğru eğildi ve ona bir şeyler mırıldandı. Marie ilerledikçe kahkaha dalgaları artmaya devam etti ve sonra ben

söz verildiği gibi arka tarafında gururla sergilenen "Atın Malı" yamasını görebiliyordu.

Piknik sonunda durdu ve At Marie'yi almaya geldiğinde geri adım attı. Ona bir şeyler fısıldadı ve o da yamayı görmek için arkasına baktı. Yüzü kocaman bir sırıtışla ikiye ayrıldı ve ben de Lacey'nin gülmemek için dudağını ısırdığını görmek için ona baktım. Marie'ye göz kırparak kızının kazandığını sessizce onayladı ve tören başladı.

Tüm detayları hatırlamıyorum. Çok hızlı geçti. Kafamı kaldırdığımda Ruger'in beni izlediğini gördüm, yüzü ciddiydi. Yine de çok ilginç iki gerçeği not ettim. Birincisi Horse'un tam adının Marcus Antonius Caesar McDonnell olduğuydu, Tanrı yardımcısı olsun.

İkincisi, Marie'nin itaat edeceğine söz

vermemesiydi. İyi kız.

Ardından papaz onları karı koca ilan etti ve Horse Marie'yi öyle bir öptü ki, bir kadını hamile bırakabileceğinden oldukça emindim. Def Leppard'ın "Pour Some Sugar on Me" şarkısı hoparlörlerden patladı ve Horse, herkes alkışlarken -ki motorcular *yüksek sesle* alkışlar- Marie'yi koridordan aşağıya taşıdı.

Ruger, Dancer'ı koridorda geri yürüttü ve Em tek başına yürüdü. Maggs

bana, "Bolt için ikinci yeri bıraktılar," dedi, gözleri buğuluydu. "Bolt için her zaman bir yer bırakıyorlar. Onun eve dönmesini bekliyorlar."

Yüzü solmuş olan Cookie'ye baktım.

"Sen iyi misin?" diye sordum. Bana sıkı bir gülümseme verdi.

"Affedersiniz, Silvie'yi kontrol etmem gerekiyor," dedi. Boş boş bakmış olmalıyım, çünkü açıkladı. "Çiçekçi kız. O benim kızım."

"Çok güzel," dedim ama Cookie çoktan kalkmış ve hareket etmeye

başlamıştı.

Orakçıları tanımaya başladığımdan beri birkaç şey fark etmiştim.

Birbirlerine şiddetle sadıktılar. Bazen şifreli konuşuyor gibiydiler ve kendi kuralları ve iş yapma biçimleri vardı. Polisleri sevmezlerdi ve cesetlerden nasıl kurtulacaklarını bilirlerdi. Azrailler, siz onları parti yaparken görene kadar gerçekten parlamazlardı.

Onlara kutlayacakları bir evlilik ve fıçılardan oluşan bir

piramit mi verelim? Mekan havaya uçtu.

Marie'nin annesi de kesinlikle nasıl bir davet verileceğini biliyordu. Rahat bir tarz seçmişlerdi ve avluya girdiğimde avlunun

pek şık olmayan ama kesinlikle eğlenceli bir şeydi. Her yerde ışıklar, bangır bangır müzik ve iki orduya yetecek kadar yiyecek vardı.

En iyisi mi? Çocuk bakımı vardı.

Evet, yerel bir kreşin tüm personelini kiralamış ve oyunlar, ödüller, yüz boyama ve binmek için gerçek bir midilli ile tamamlanmış bir çocuk alanı kurmuştu. Çocukların sosisli sandviç ve hamburger yapabilecekleri kendi küçük büfeleri bile vardı.

Noah bana olan ilgisini hemen kaybetti.

"Vay canına, bu inanılmaz," dedim Maggs koşmaya başlarken. "Marie'nin paradan geldiğini fark etmemiştim."

"Marie bir karavandan geliyor," diye yanıtladı Maggs gülerek. "Ama üvey babası kaybettiği zamanı telafi etmeye çalışıyor ve çok zengin. Lacey ne isterse alır. Bugün bir midilli istiyor."

"Hadi canım," dedim.

Sonra Ruger'ın kolları bana dolandı ve saçlarımı koklayarak bana doğru eğildi.

"Hey," diye fısıldadı kulağıma. Eridim. Ben onun kollarında dönerken Maggs gözlerini devirdi.

"Hey," diye fısıldadım. Sonra ellerimi omuzlarına koydum ve onu öpmek için ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim. Geçen hafta bunu çok sık yapıyorduk. Yumuşak, tatlı, hızlı öpücükler, duygularımı çok yoğun olmadan göstermeme izin veriyordu.

Bu sefer yumuşak ve tatlı değildi.

Sanırım Horse ve Marie'yi izlemek Ruger'a ilham vermişti, çünkü beni eskiden olduğu gibi hızlı ve sert bir şekilde öptü. Sonra geri çekildi ve bana baktı, yüzü ciddiydi.

"İyi miyiz?" diye sordu.

"Evet, iyiyiz," dedim ona gülümseyerek. "Seni özledim."

"Ben de seni özledim. Özellikle de bir parçanı. Hadi yeniden tanışalım."

Koluma girip beni yarı yürütüp yarı sürükleyerek avluya çıkarırken kızardım. Tökezledim, onun sürüklenişini yakaladım ama zamanlamasını anlayamadım.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum. "Her şeyi kaçıracağız!" "At, partinin gelinini becerene kadar bekleyebileceğini söyledi zaten.

O akıllı bir adam," diye mırıldandı Ruger, sırt çantasını almak için bir masanın yanında durakladı. Sonra nereye gittiğimizi fark ettim.

"Hayır," dedim, sarsılarak ve elini çekiştirerek. "Baraka olmaz. O barakaya geri dönmeyeceğim."

"Sorun değil," diye yanıtladı Ruger, hiç duraksamadan yön değiştirerek. Şimdi cephaneliğin arka tarafına doğru gidiyorduk. Yanından geçerken Dancer'ı gördüm, gülüyor ve beni işaret ediyordu.

Bir arkadaş.

Sonra merdiven boşluğundaydık, üçüncü kata geri tırmanıyorduk. Ruger odalardan birinin açık kapısını gördü ve içeri girdiğimizde bir kadının dizlerinin üzerine çökmüş, daha önce hiç görmediğim bir adama sakso çektiğini gördük.

"Battaniye lazım," dedi Ruger ona, yataktan bir tane çekerek. Adam başıyla onayladı ve ben utanç verici alevler içinde kalmadan önce tekrar dışarı çıktık. Ruger beni çatıya açılan bir kapıdan geçirerek bir kat daha yukarı çıkardı. Geniş ve açıktı, kenarları büyük korkuluklarla çevriliydi. Biraz eğim vardı ama fazla değildi. Aslında açıktaydık.

"Burası barakadan daha iyi değil," dedim ve Ruger bana dönerek kaşlarını kaldırdı.

"Ciddi misin lan sen?" diye sordu. "Bir mil içinde baş başa kalabileceğimiz tek yeri buldum ve sen bunun için şikayet mi edeceksin? Ayrıca, bu bir gelenek. Erkekler kızları hep buraya götürür. Kahretsin, At evlenme teklif etti Marie çatıda."

Kaşlarımı

çattım.

"Sanırım sorun yok," dedim.

"Çok rahatladım," diye mırıldanarak battaniyeyi düz bir şekilde yere attı. Sonra elleri saçlarıma dolandı ve ağzı benimkini kapladı.

Alt tarafa nasıl düştüğümü tam olarak hatırlamıyorum. Külotlarıma ne olduğunu kesinlikle hatırlamıyorum, gerçi Ruger'ın onları çaldığından şüphelenmiştim. Biraz külotla arası var gibiydi.

Hatırladığım tek şey çığlık atmamaya çalıştığım ve ağzı klitorisimi derinlemesine emdiğinde başarısız olduğumdu. Ayrıca içime daldığını, beni iyice gerdiğini ve bana sadece Noah'a iyi baktığı için ona deli olmadığımı hatırlattığını da hatırlıyorum.

Vay anasını, adamın yetenekleri varmış.

Yeniden birleşme seksinin ilk turundan sonra bir mola verdik ve merdiven boşluğunu barındıran küçük kulübenin arkasındaki gölgeye taşındık. Ruger arkasına yaslandı ve kolunda benim için küçük bir yuva yaptı, ben de ona sokuldum. Kıyafetlerini kaybetmişti.

Yol boyunca, açık havada çırılçıplak olmak onu rahatsız etmiyorsa, manzaranın tadını çıkarabilirim diye düşündüm.

Bir kolumun üzerine eğildim ve göğsünü öpmeye başladım.

"Bu çok hoş," dedi sesi kısık bir şekilde. "Tanrım, sana dokunmayı özlemişim."

"Ben de seni özledim," dedim. Göğüs kafesindeki kabile dövmesi beni çağırıyordu, bu yüzden dilimle onu izlemeye başladım. Tadına bayılmıştım, biraz tuzlu ve tamamen erkeksi. Kaslarının sertliğini de seviyordum ve içten içe benim için her şeyi yapabileceği gerçeğini sevdiğimi itiraf etmek zorundaydım.

Herhangi bir şey.

Göğüs ucundaki halkayı bulmak için aşağıya indim ve dilimle fiskeledim.

"Sence konuşma vakti geldi mi?" diye sordu.

Yüzüğü isteksizce bıraktım.

"Evet, muhtemelen," dedim ona bakarak. "Muhtemelen kendimize -ne olacağımızı- çözdük."

"Bunu resmileştirelim," dedi. "Benim yaşlı kadınım olmanı istiyorum, bunu bildiğine eminim. Buna var mısın?"

"Sanırım öyle," dedim yavaşça. "Sadık olma konusunda ciddi miydin? Yani, sen beni almaya geldikten sonra, Em ve ben Şeytan'la birlikteyken Jacks? Yatıp kalkmama konusunda ciddi miydin? Çünkü bu benim için hala bir anlaşma kırıcı."

"Tamamen ciddiyim," diye yanıtladı Ruger. Gözlerimin içine baktı. "Başka kimseyle yatmadım, bebeğim. Seni kulübede becerdiğimden beri. Kabul ediyorum, bunu düşündüm ama sen değildin. Sadece hissetmiyordum."

Nefesimi tuttum.

"O zaman neden bana söz veremeyeceğini söyleyip durdun?" Şaşkınlıkla sordum. "Bunca zamandır sağda solda kızlarla yattığını sanıyordum."

"Sana hep yalan söylemeyeceğimi söylemiştim," dedi. "Bir şey yapmak istemedim
Tutamayacağım sözler verdim. Ama lanet olsun, Soph, seni kaybedebileceğimi düşündüğümde? Her şey çok çabuk netleşti. Başka kimse umurumda değil bebeğim. Ben seni seviyorum. Sanırım seni ilk günden beri seviyorum, seni ve Zach'i kanepemde bulduğumdan beri. Kendimi bundan vazgeçirmeye çalışmak için çok zaman harcadım ama bir yere gitmiyor."

Hızla göz kırptım. Beni seviyordu. Ruger beni seviyordu. Sanırım bunu bir süredir biliyordum - eğer birini sevmiyorsanız, bana ve Noah'ya baktığı gibi ona bakamazsınız.

Kelimeleri duymak yine de güzeldi.

"Ben de seni seviyorum," diye cevap verdim, aniden utandığımı hissederek. "Sanırım uzun zamandır seviyorum. Her zaman yanımdaydın."

"Biri için delirdiğinde böyle yaparsın," dedi ve bana küçük bir sırıtış attı. "Güven bana, taşınmana yardım etmiyordum, pencerelerine alarm takıyordum, tüm bunları kalbimin iyiliği için yapıyordum, bebeğim. Burada lanet bir hayır kurumu işletmiyorum."

Küçük bir kahkaha attım. Bakışları o kadar yoğundu ki daha fazla dayanamadım. Onun yerine omzuna baktım ve ilk kez oradaki dövmeleri gerçekten inceledim. Bir dizi yuvarlak nokta vardı, her biri biraz uzaklaşıyordu, neredeyse bir kuyruklu yıldız çizgisi gibi.

"Bunlar ne?" Ben sordum. "Ne?"

"Omuzlarınızdaki dövmeler. Bir süredir onları anlamaya çalışıyordum. Hiçbir şeye benzemiyorlar."

Dirseklerinin üzerine yaslanarak ayağa kalktı ve bana ciddi bir bakış attı. "Kalçalarıma otur," dedi. Kaşlarımı kaldırdım.

"İkincisi için hazır mısın?" Ben sordum. "Ya da kaçmaya çalışmak Soru? Dur tahmin edeyim, sarhoş oldun ve şimdi ne olduklarını hatırlayamıyor musun?"

Başını yavaşça salladı.

"Oh, hatırlıyorum," dedi. "Devam et, üzerime otur. Sana bir şey göstermek istiyorum."

Ona şüpheyle baktım ama bacağımı kalçalarının üzerine attım. Aleti tam açıklığıma dayanmıştı ve içimde bir arzu seli oluştuğunu hissettim. Daha fazlası için hazır olan tek kişi o değildi.

"Şimdi ellerini omuzlarıma koy," dedi. "Ne?"

"Ellerini omuzlarıma koy." Ben de yaptım. Sonra anladım.

"Vay anasını, tam bir domuzsun!" Şaşkınlıkla söyledim. "Ne tür bir pisliğin omuzlarında parmak izi olur? Tanrım, becerdiğin kadınlar düşmemek için bir rehbere ihtiyaç duyacak kadar aptal mı?"

Gözleri büyüdü ve sonra gülmeye başladı. Ona ters ters bakarak ellerimi çektim. Kalkmaya çalıştım ama o oturdu ve belimi sıkıca tuttu. Sonra gülmeyi bıraktı ve bana gülümsedi.

"Öncelikle, bazıları muhtemelen o kadar aptaldı," diye itiraf etti. "Ama bunlar senin parmak izlerin, bebeğim."

Ona boş boş baktım.

"Muhtemelen hatırlamazsın ama o gece Noah'ı doğurmuştun, değil mi?" dedi. "Yolun kenarına çökmüştün ve onu dışarı iterken omuzlarımı tutmuştun."

Ruger'in ne dediğini anladım ve uzanıp parmaklarımı tekrar dövmelerin üzerine koydum. Mükemmel uyuyorlardı.

"O geceyi sana nasıl açıklayacağımı bile bilmiyorum," dedi. "Çok yoğundu, Soph. Ne yaptığımız hakkında hiçbir fikrim yoktu. Hiç böyle bir şey izlememiştim, hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Onu hayata döndürmek için çok çalıştın. Tek yapabildiğim sana sarılmak ve bir şeyleri berbat etmemeyi ummaktı. Omuzlarımı öyle sıktın ki günlerce acıdı. Tırnaklarını batırdın, çürükler bıraktın, her şeyi yaptın. Tanrım, çok güçlüydün."

O geceyi düşündüm, yolun kenarında nasıl çömeldiğimi hatırladım. Acıyı. Korkuyu.

Noah'ı ilk kez kucağıma almanın mutluluğu.

"Özür dilerim," dedim usulca. "Seni incitmek

istememiştim." Bana homurdandı ve sırıttı.

"Bana zarar vermedin bebeğim," dedi. "Beni işaretledin. Büyük fark var. O gece hayatımda başıma gelen en önemli şeydi. Sana sarılmak, Noah'yı yakalamak beni sonsuza dek değiştirdi. Unutmak istemedim. Bu yüzden morluklar solmaya başladığında, unutmamak için gidip onları yazdırdım."

"Kahretsin," dedim parmak uçlarımla hafifçe noktalara dokunarak. "Sanırım bu şimdiye kadar duyduğum en tatlı şey."

Altımda sertleştiğini hissettim ve sırıttı.

"Beni tekrar yatağa atacak kadar tatlı mı?" diye sordu. "Çünkü bu hikayeyi kadınlara daha önce de anlattım ve her seferinde işe yaradı. Onların pantolonunu yeterince hızlı indirdi. Meselenin seninle ilgili olduğunu düşünürsek, dayanabilecek tek kızın sen olduğunu düşünmekten nefret ediyorum."

Gülmeye başladım ve sonra beni ters çevirerek ellerimi başımın üzerine sabitledi. Aleti açıklığımı bulduğunda kahkahalarım soldu.

"Seni seviyorum bebeğim," dedi yavaşça içime kayarak. "Söz veriyorum. Her zaman senin için burada olacağım."

"Biliyorum," diye fısıldadım ona. "Her zaman öyleydin. Ben de seni seviyorum, Ruger. Ve yemin ederim, bu hikayeyi başka bir kıza anlatırsan, onu keserim.

mürekkebini çıkar."

"Not edildi," dedi sırıtarak.

Dibe vurduğunda uzanıp onu öptüm, yavaşça içime girip çıkıyor, her vuruşta klitorisimi sıyırıyordu. Bacaklarımı beline dolamak için kaldırdım, gözlerimi güneşe karşı kapattım ve kalın sikinin beni yayma hissinin tüm varlığımı ıslatmasına izin verdim.

Bu adamı sevdim.

Bana sarılışını sevdim, oğlumla ilgilenişini sevdim ve hayatımda ters giden ne kadar berbat, korkunç şey varsa her zaman düzeltmesini sevdim.

İçimde hafifçe sallanırken, avluda eğlenen konukları duyabiliyordum, insanlar bağırıp çağırırken ve tezahürat yaparken müzik yukarı doğru sürükleniyordu.

yılın son sıcak günlerinden birini en iyi şekilde değerlendirdi. Maggs Em, Picnic, Dancer ve Bam Bam... Fark ettim ki sadece Ruger değildi. Azrail oldukları için onları yargıladığımda bile hepsi bana yardım etmişti.

Ama Azrailler Ruger'ın bir parçasıydı ve Ruger da benim bir parçamdı. Özellikle derinden vurdu ve ben gülmeye başladım.

"Ne oluyor lan?" diye homurdandı duraksamadan.

"Sen benim bir parçamsın," dedim kıkırdayarak.

Kaşlarını kaldırarak durakladı. Sonra kalçalarını yavaşça ve kasıtlı olarak döndürerek beni nefessiz bıraktı.

"Çok doğru," dedi sırıtarak. Poposunu tuttum, tekrar hareket etmeye başlaması için onu zorladım ve o da şikâyet etmedi. Birkaç saniye içinde aşağıdaki partiyi unutmuş ve içimde oluşan hislere odaklanmıştım. Daha hızlı hareket etti, içime daldı, itişlerinin gücüyle kıçımı battaniyenin üzerinde kaydırdı.

"Kahretsin, yaklaştım," diye mırıldandım.

Ruger homurdandı, sonra aniden içimden çıktı, sırt üstü yuvarlandı ve nefes nefese kaldı.

"Ne oluyor lan?" Ben talep ettim.

"Sana bir şey vermek istiyorum," dedi, sesi gergindi. Doğruldum ve ona ters ters baktım.

"Hayır. Dünyanın en boktan zamanlamasına sahipsin."

Güldü, ancak sesinde kesinlikle bir gerginlik notası vardı. Başını salladı, doğrulup bizimle birlikte getirdiği sırt çantasını karıştırmak için eğildi. Sonra onu çıkardı. Siyah deri bir yelek.

"Ruger'in malı" yazan bir yelek.

Ağzım açık kaldı ve derin bir nefes aldım. "Ruger-"

"Önce beni dinle," dedi, gözleri yüzümdeydi. "Benim dünyamdan değilsin, bu yüzden böyle bir yelek giymenin ne anlama geldiğini tam olarak bilmiyorsun."

"Tamam..." Yavaşça söyledim, ancak beni rahatlatacak bir şey söyleyeceğini hayal bile edemiyordum.

"Buna baktığınızda 'mülk' kelimesini görüyorsunuz," dedi. "Ama aslında bunun anlamı, sen benim kadınımsın ve bunu herkesin bilmesini istiyorum. Ben sert bir dünyada yaşıyorum bebeğim. Kötü şeylerin olduğu bir dünya, bunu kendin de gördün. Ama ne olursa olsun, kardeşlerim arkamı kollar. Bu yelek bizden biri olduğun anlamına geliyor. Bunlar sadece kelimeler değil, Sophie. Biz bir kabileyiz ve kulüpteki her Azrail -tanımadığın adamlar- bu yeleği giyen bir kadını korumak için ölür. Bunu yaparlar çünkü onlar benim kardeşlerim ve bu bizim dünyamızda herhangi bir yüzüğün ifade edebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor."

"Anlamıyorum..." Mırıldandım, sözlerini kafamda oturtmaya çalışıyordum.

"Bir erkek bir kadını kendi malı olarak aldığında, bu ona sahip olmakla ilgili değildir," diye devam etti, gözleri yüzümü ararken. "Bu ona *güvenmekle* ilgili. Bu benim

Sana verdiğim hayat, Sophie. Sadece benim hayatımı değil, kardeşlerimin hayatını da. Yani yaptığın her şeyden ben sorumluyum. İşleri batırırsan, ben öderim. Yardıma ihtiyacın olursa, biz buradayız. Böyle bir gücü vermeyi düşünebileceğim tek kadın sensin. Sadece düşünmekle kalmıyorum, bunu kabul etmen için yanıp tutuşuyorum. Yamamı takmanı istiyorum Soph. Takacak mısın?"

İçimi çektim, sonra deriye uzandım. Güneşten dolayı sıcaktı ve parmaklarımı üzerinde gezdirerek dikişlerin sağlamlığını hissettim. Hiç şüphesiz uzun süre dayanacak şekilde yapılmıştı. Yıllarca giyebilirdim. Hatta belki bir ömür boyu.

Ruger'e baktım, oğlumu doğarken yakalayan güçlü elleri ve beni nefessiz bırakan gülümsemesiyle. Cevabımı biliyordum. Yine de bunu onun için çok kolaylaştırmaya gerek yoktu...

"Bir şey sorabilir miyim?"

"Elbette," dedi ve sesinde bir parça endişe duyduğumu sandım. "Bunu

yapmak için seksin tam ortasında durmak gerçekten gerekli miydi? Konuşma mı? Neredeyse iyi kısmına

gelmiştim." Güldü, sonra başını salladı.

"Kendime bir söz verdim," dedi, neredeyse mahcup

görünüyordu. "Peki bu neydi?"

"Bir dahaki sefere seni becerdiğimde benim bandımı takacağına dair kendime söz verdim. Yine de dikkatim dağıldı. Gerçekten güzel göğüslerin var, bebeğim."

"Beni burada zaten bir kez becerdin," dedim, yüzümü asmamaya çalışarak. "Neden bitirmedin?"

"Çünkü ben aptalın tekiyim," dedi omuz silkerek. "Bilmiyorum. Yakında etrafımda patlayacağını, dünyanın sonu gelecekmiş gibi sikimi sıkacağını fark ettim ve bunu yaparken benim bandımı takmanı istedim. Bir anda aklıma geldi."

Elimde tuttum ve düşünceli bir şekilde değerlendirdim. Beni askıda bıraktığına göre ona biraz işkence edebilirdim.

"Güzel bir yeleğe benziyor," dedim yavaşça. "Bunun için hazır olduğuna emin misin?"

"Evet, Sophie, eminim," diye yanıtladı gözlerini devirerek. "Peki ne olacak? Ya bunu giyip ikimizin de acısına son vereceksin ya da ikimiz de eve acı içinde ve azgın bir şekilde döneceğiz. Çünkü ben ciddiyim. Yama yoksa, sik de yok."

"Tamam," dedim. "Ciddi

misin?"

"Evet, cidden," diye cevap verdim. "O kadar şaşırmış görünme. Gerçekten güzel bir sikin var, bebeğim."

Yeleği giydim, izlerken gözlerindeki bakışın tadını çıkardım. Meme uçlarım biraz sürtündü ve bir kahkahayı ısırarak geri çektim. Belki Marie bana bununla başa çıkmam için bazı ipuçları verebilirdi... Sonra beni yukarı ve vücudunun üzerine çekti, söz konusu delikli aleti derinlere kaydırmak için beni yeterince kaldırdı. Kollarımı göğsüne dayadım ve aşağı doğru eğildim, yavaşça sallanırken

Yüzünü.

"Peki sen ne düşünüyorsun?" Fısıldadım.

"Sana yakışmış Soph," dedi bana gülümseyerek. "Harika bir manzara. Tabii arkadan görmek de fena olmazdı. Biraz ters cowgirl aksiyonuna var mısın?"

"Önce işi bu şekilde halledin," diye mırıldandım. "Sonra yaratıcı olmayı konuşuruz."

Ruger gülümsedi ve parmaklarıyla klitorisimi bularak aramıza uzandı.

"Bu bir söz mü?" diye sordu.

"Evet."

OceanofPDF.com

Sonsöz

BEŞ YIL SONRA RUGER

"Şimdi sokacağım."

Sophie'nin sesi yumuşak ve pürüzsüzdü, içinde biraz da kahkaha vardı.

Ruger onun özel kokusunu aldı ve kasıklarına bir ateş düştüğünü hissetti, apartmanındaki o ilk geceden beri onu her gördüğünde olduğu gibi. O kadar güzeldi ki ölebilirdi ve hâlâ onun gerçekten kendisine ait olduğuna inanamıyordu.

Ama neden bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüğünü bir türlü anlayamıyordu.

Çok hızlı hareket ediyordu. Henüz hazır değillerdi, yavaşlamasına, bunun aralarındaki ilişkiyi nasıl değiştireceğini gerçekten düşünmesine ihtiyacı vardı. Kulübün bir parçası olmak gözlerini açmıştı ama bunun da bir sınırı olmalıydı.

Kaşlarını çattı, elini yakaladı ve onu hareketinin ortasında durdurdu.

"Neden benimle kalmıyorsun? Aramızdaki her şey yolunda gitti. Neden senin için yeterli olmadığımı anlamıyorum."

Sophie gözlerini devirdi.

"Tanrım, Ruger, bir kez olsun mağara adamlığını bırak," diye mırıldandı. "Bir süredir denemek istediğimi biliyorsun ve bu benim ilk seferim değil. Seninle aramızdaki hiçbir şeyi değiştirmeyecek bebeğim. Ama buna *ihtiyacım var*. Mutlu olmamı istiyorsun, *her zaman* mutlu olmamı istediğini söylüyorsun.

Mutluyum. Bazen bu biraz vazgeçmek, bir sonraki adımı atmak anlamına gelir. Bırakın bir kereliğine sorumluluk bende olsun."

Ruger derin bir nefes alarak bir an için gözlerini kapattı. Sonra tekrar açtı ve her şeyden çok sevdiği kadına baktı. Kadın ona sırıttı ve Tanrım, bu sırıtışa bayıldı.

"Özür dilerim bebeğim," dedi ve öne doğru eğilerek o yumuşak, mükemmel dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. Ona güvenmek zorundaydı. Ruger kendini geri çekilmeye zorlayarak iki adım geri attı, topuklarının altında çakıllar çıtırdıyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu. Adam sıkıca başını salladı.

"Tamam, o zaman sokacağım. Panik yapmayacağına söz verir misin?" Ruger gözlerini devirdi.

"Ben olsam panik yapmazdım. Ben bebek değilim, Soph. Tanrım."

Cevap vermedi ama gözleri her şeyi anlatıyordu ve Ruger yüzünde bir gülümseme hissetti.

"Pekâlâ," diye itiraf etti, ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak. "Sen kazandın.

Ben mızmız bir bebeğim ve bensiz eğlenceli bir şeyler yapman düşüncesine katlanamıyorum. Asla eğlenmeni istemiyorum, sadece mutfakta yalınayak ve hamile olmanı istiyorum-"

"Oh, kapa çeneni," dedi gülerek. "Şimdi gerçekten yapıyorum ve sen de bununla başa çıkmak zorunda kalacaksın. Geri çekil. Büyük, kötü motorcu adamıma çakıl taşı ya da başka bir şeyin çarpmasını istemem."

Bununla birlikte anahtarı kontağa soktu ve kırmızı-siyah Harley softail kükreyerek canlandı. Kadının yüzündeki ifade saf bir zevkti ve Ruger onu bisikletin üzerinde görmenin çok ateşli olduğunu kabul etmek zorundaydı. O yapamadı

Yolda korunmak için daha fazla deri giymesini mi yoksa daha az mı giymesini istediğine karar verdi, çünkü lanet olsun, o zaman iyi görünüyordu-

Bu düşünceyi aklından çıkardı. Kadının güvenliğine odaklanması gerekiyordu, göğüslerine değil.

"Dikkatli ol!" diye bağırdı. Sophie garaj yolundan aşağı yuvarlanırken güldü, sonra yola çıkınca bir sevinç çığlığı attı ve hızla uzaklaştı.

Lanet olsun.

"At'ı öldüreceğim," diye mırıldandı Ruger. Bundan nefret ediyordu. *Nefret* ediyordu. "Onu ve o lanet olası kaltağını öldüreceğim... her zaman harika fikirlerle dolu. Kendi lanet motoruna ihtiyacı yok."

"Faith'in yanında böyle konuşmamalısın," dedi Noah, onun yanında durarak. "Anaokulunda F-bombaları atmaya başlarsa annem altına sıçar."

Çocuk on iki yaşındaydı ve otuzuna girmek üzereydi ve son bir yıl içinde sırık gibi ergenliğe adım atmaya başlamıştı. Şimdiden kızlardan telefonlar almaya başlamıştı, bu da Sophie'yi çileden çıkarıyordu. Ruger, Noah'nın hem görünüş hem de zekâ olarak annesine benzemesinden memnundu. Faith, Noah'nın omuzlarına tünemiş oturuyordu,

Ruger'ı tıpkı annesininki gibi iri gözlerle izliyordu. Ona yürek burkan güzellikte bir gülümseme verdi, sonra ağzını açtı ve ciddiyetle konuştu.

"Lanet olası kiw Howse," dedi.

Ruger içini çekti, sonra küçük bir örümcek maymun gibi üzerine tırmanan kızına uzandı. Burnunu kızının boynuna soktu ve onun tatlı kokusunu aldı,

hala bir bebek kokusu değil.

"Bunu kazanamazsın," dedi Noah. "Er ya da geç Faith'in annemin duyabileceği bir şey söyleyeceğini biliyorsun."

Ruger gözlerini kısarak, "Sadece seni taklit ettiğini söyleyeceğim," dedi. Noah güldü.

"Bana en başta sen öğrettin." "Bazen
küçük bir pislik oluyorsun."

Noah düşünceli bir tavırla, "Evet ama ben sana can simidi atmaya hazır küçük bir pisliğim," diye cevap verdi. "Annemin önünde söylerse, parasını verirsen benim hatam olduğunu söylerim."

"Ne kadar?" "Tanesi
yirmi dolar."
"Anlaştık."

SOPHIE

Motosiklet altımda kükrüyor ve rüzgâr yüzümde dans ediyordu.

Çok hoşuma gitmişti. Bir süredir alıştırma yapıyordum, çoğunlukla Marie'nin evinde. Bir yıl önce kendi bisikletini almıştı. Ruger'in arkasında sürmekten hiç bıkmamıştım ama kendi başıma olmayı da seviyordum. Aslında altı ay boyunca Ruger'i kendi motosikletimi almam gerektiğine ikna etmeye çalışmıştım.

Aptal adam kendimi öldüreceğimden emindi.

Sorun şu ki, Ruger içten içe cinsiyetçi biriydi. Aslında o kadar da derinlerde değildi, bu konuda hep açık sözlü olmuştu. Ama Noah'nın küçük bir arazi motosikleti öğrenmeye başlamasının zamanının geldiğine karar verdiğinde, artık canıma tak etmişti.

On iki yaşındaki oğlum binebilir ama ben binemez miyim?

Saçmalık.

O haftanın başlarında bir bisiklet alacağımı ve bana bir tane seçmemde yardım edebileceğini ya da aldığım şeyle kendi başıma yaşayabileceğimi söyledim. Bu bir ışık yaktı
ve bugün erken saatlerde bir arkadaşı benim güzel küçük Harley'imi teslim etti. Ruger beğenmedi ama en azından iyi durumda ve düzgün bir motosiklet olduğunu biliyordu.

Yine de parasını kendi paramla ödedim. *Benim* bisikletim olmasını istedim. Evlendikten sonra gerçekten "benim" ya da "onun" diye bir şeyimiz olmadı ama maaşımın bir kısmını ayrı bir hesapta tutmam konusunda ısrar etti. Ona hiçbir şey söylememiştim.

ama Ruger bir şekilde -içgüdüsel olarak- kendime bakabileceğimi hissetmeye ihtiyacım olduğunu biliyordu.

Kendi paramın olması bu konuda yardımcı oldu.

Paranın çoğunu çocukların okulu için kullanmayı planlıyordum ama arada bir bize özel bir şeyler ısmarlıyordum. İkinci yıldönümümüzde onu Hawaii'ye götürmüştüm, ki bu iyi bir yatırım olmuştu, çünkü Faith'le birlikte hatıra olarak eve götürdüm. Evde bir bebek olmasının Ruger ve Noah'yı birbirinden uzaklaştırıp uzaklaştırmayacağını merak ediyordum ama aksine daha da yakınlaştılar. Noah her geçen gün daha genç bir adama dönüşüyordu ve Ruger da bunun büyük bir parçasıydı.

Birkaç dakika sonra yolun sonuna ulaştım ve geri dönüp dönmemeyi düşündüm. Motosikleti daha tam olarak test etmemiştim - ve o kesinlikle bir dişiydi, şimdiden kız kardeşmişiz gibi hissediyordum - ama bunun Ruger'i öldürdüğünü biliyordum.

Kendimi biraz şeytani hissederek gülümsedim.

Bir yanım sadece havalanmak, özgürlüğü hissetmek ve bir süre sallanmasına izin vermek istiyordu. Bu onu kızdırabilirdi ama cidden... erkeğimle öfkeli seks yapmak oldukça iyiydi. Bu fikirle oynadım ama bunun yerine bisikleti geri döndürüp eve doğru yöneldim.

Bebek adımları.

Ne de olsa onu bir günde çok fazla korkutmaya gerek yok.

En iyisi yarına bir şeyler saklamak, ne olur ne olmaz diye.

OceanofPDF.com

Teşekkür

Benim hayatımı değiştirmek için kendi yoğun hayatından zaman ayıran muhteşem yazar Kristin Hannah'ya özel teşekkürler. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu asla bilemezsin Kristin. Amy Tannenbaum, Cindy Hwang ve Ray Amca'ya da bunu mümkün kıldıkları için teşekkürler.

Ayrıca çevrimiçi topluluğuma da teşekkür etmek istiyorum - sizler gerçekten harika insanlarsınız. Maryse (SQUEEE!), Jenny, Gitte, Angie, Lisa, Paige, Sali, Sparky, Cara, Hang, Triple M ve Kristin Ashley Anonymous'un hanımlarına sevgi ve takdirler. Tüm desteği için Backyard'a özel teşekkürler.

Benim yazar arkadaşlarım da muhteşem - sizi seviyorum, Raelene Gorlinsky, Cara Carnes, Katy Evans, Renee Carlino, Kim Jones, Kim Karr, Mia Asher ve kötü kız kardeşim Kylie Scott. (Arkanı kolla. O koalalar seni sonsuza kadar koruyamaz.)

Son olarak, bu kitabı yazarken beni öldürmediği için kocama teşekkür ederim. Hiçbir jüri seni suçlu bulmazdı.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

BAŞLANGIÇ

Konuşma başlasın ...

Penguen'i takip edin Twitter.com@penguinukbooks

Tüm hikayelerimizden haberdar olun YouTube.com/penguinbooks

'Penguin Books'u Pinterest'inize sabitleyin

Facebook.com/penguinbooks adresinde 'Penguin Books'u beğenin

Yazar hakkında daha fazla bilgi edinin ve
Penguin.co.uk'de bunun gibi daha fazla hikaye
keşfedin

OceanofPDF.com

PENGUIN KİTAPLARI

Penguin Group tarafından yayımlanmıştır
Penguin Books Ltd, 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere
Penguin Group (USA) Inc., 375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD
Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario, Kanada M4P 2Y3 (Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü)
Penguin Ireland, 25 St Stephen's Green, Dublin 2, İrlanda (Penguin Books Ltd'nin bir bölümü) Penguin Group (Australia), 707 Collins Street, Melbourne, Victoria 3008, Avustralya (Pearson Australia Group Pty Ltd'nin bir bölümü)
Penguin Books India Pvt Ltd, 11 Community Centre, Panchsheel Park, Yeni Delhi - 110 017, Hindistan
Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, Auckland 0632, Yeni Zelanda (Pearson New Zealand Ltd'nin bir bölümü)
Penguin Books (South Africa) (Pty) Ltd, Block D, Rosebank Office Park, 181 Jan Smuts Avenue, Parktown North, Gauteng 2193, Güney Afrika

Penguin Books Ltd, Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

www.penguin.com

İlk olarak Berkley Publishing Group, a division of Penguin Group (USA) LLC 2014 tarafından yayımlanmıştır İlk olarak Penguin Books 2014'te yayımlanmıştır

Metnin telif hakkı © Joanna Wylde, 2014

Kapak resmi Tony Mauro'ya aittir

Tüm hakları saklıdır

Yazar ve çizerin manevi hakkı ileri sürülmüştür

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN: 978-1-405-91727-8

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.